

K1z Gibi *Dövüş*

Kadın Olmanın Gücü

Lisa Bevere

Kız Gibi *Dövüş*

Kadın Olmanın Gücü

Lisa Bevere

2012

Fight Like A Girl by Lisa Bevere, Turkish

© 2012 Messenger International

www.MessengerInternational.org

Originally published in English as Fight Like A Girl

Additional resources in Turkish by John & Lisa Bevere
are available for free download at:

www.CloudLibrary.org

To contact the author: LisaBevere@ymail.com

Lisa Bevere'in Türkçe adıyla Kız Gibi Dövüş kitabı

© 2012 Messenger International

www.MessengerInternational.org

Orijinal adıyla Fight Like A Girl

John & Lisa Bevere ile ilgili diğer kaynaklar

www.CloudLibrary.org adresinden ücretsiz olarak indirilebilir.

Yazara ulaşmak için: LisaBevere@ymail.com

Çeviren: Annabel Manukyan

Yayına Hazırlayan: Seyfi Genç

Bu kitapta kullanılan ve kaynağı belirtilmeyen Kutsal Kitap ayetleri Kutsal Kitap Yeni Çeviri'den (Kitabı Mukaddes Şirketi ve Yeni Yaşam Yayınları, İstanbul) alınmıştır. KM ile belirtilen alıntılar ise Kitab-ı Mukaddes çevirisinden (Kitab-ı Mukaddes Şirketi, İstanbul) alınmıştır.

Giriş

Tıpkı Kız Gibi Dövüşüyorsun!	5
Peki, Ya Kadınları Sevmiyorsam?.....	17
Ama Ben Erkek Değilim Ki.....	31
Ortayı Bulmak.....	43
En İyi Kim?.....	57
Kadınlar Ne Zaman Atağa Geçmeli?.....	71
Hikmetle Savaşmak.....	87
Lütuf ve İzzeti Kullanmak	103
Sevginin Gücü Nedir?.....	115
Tek Bir Kalpte Birleşen İki Kişi.....	131
Güzellik İçin Savaşmak.....	151
Kusurlu Ama Hakiki.....	165
Süslerle Savaşmak.....	181
Etkili Bir Şekilde Savaşmak.....	191
Şimdiki Anın Gücü.....	207
İzleniyorsunuz!.....	219

Birinci Bölüm

Tıpkı Kız Gibi Dövüşüyorsun!

Hey tıpkı bir kız gibi dövüşüyorsun! Tabii ki bu ifade daima hakaret olarak kullanılır. Bunu bir erkek başka bir erkeğe, bir oğlan çocuğu bir kız çocuğuna ya da bir kadın bir erkeğe söylerse amaç iltifat etmek değildir. Bu söz genellikle atılan zayıf bir yumruk, tırmalama, hatta boşa ıskalayıp geçen bir vuruşa karşı savrulur. Peki, durum böyleyse, neden birisini kız gibi dövüşmeye teşvik edeyim ki? Öncelikle, erkeklere karşı olan hakaretler, kadınlar tarafından aynı şekilde algılanmamalıdır. Kızlar kız gibi dövüşmelidir fakat garip bir sebepten dolayı birçoğumuz erkek gibi dövüşmeyi yeğleriz. Acaba bunun sebebi kızların dövüş sırasında hile yapmayı alışkanlık haline getirmelerinden dolayı olabilir mi?

Başlamadan şunu belirtmeliyim ki, ben öyle çaçaronluk yapmayı savunan hanım hanımcık biri değilim. Sörf yapmayı, kayak yapmayı ve avlanmayı severim. Evde beş erkekle beraber yaşıyorum ve uluslararası seyahatlerimi çoğu kez tek başıma yapıyorum. Kanserden kurtulan bir anne ve bir eşim. Ailemin ilk kız çocuğuyum. Kimliğimizi hiçe sayıp, olmadığımız bir kimliğe bürünmemiz gerektiği fikrini savunmuyorum. Bir kız gibi dövüşmenin neden bir hakaret olduğu sorusunu sormamız gerek. Hatta kadınlara bir kız gibi dövüşükleri

söylenildiğinde bunu bir iltifat olarak kabul etmelerini istiyorum.

Aslında, bir kız gibi dövüşmenin nasıl bir şey olduğunu unutmuş olabiliriz. Çok uzun zamandır erkekler gibi dövüşmeye çalıştık ve bu işe yaramadığında ya hile yaptık ya da kuralları çiğnedik. Bazılarımız etrafımızda baş gösteren anlaşmazlıklardan gizlenerek, böyle yapmanın hanımefendilik olduğunu düşündü. Bazılarımız ise, bir cinsiyet için güçsüzlük sayılan şeyin, diğer cinsiyet için güç sayıldığını unuttu. Bir erkek gibi sert vuramıyorsak bu ille de yanlış mı sayılmalı?

Erkek çocukları erkek gibi dövüştükleri zaman arkadaşları tarafından saygınlık kazanırlar. Kendileri için önemli olan şeyler uğruna savaştıklarında cesur ve güçlü sayılırlar. Kendilerini ezenlere karşı koyduklarında, daha küçük olan çocukları koruduklarında ve ailelerini onurlandırdıkları zaman takdir edilirler. Doğru olan şeyleri savunamadıkları zaman ise, arkadaşları tarafından alay edilirler ve “hanım evladı” ya da “ana kuzusu” gibi lakaplar takılır. Bir erkeğin nasıl olması konusunda eğer arkadaşları aynı fikirde değilse, arkadaşları o çocuğa sataşabilirler. Bu durum yaş ile değişmez; bir kadın gibi dövüşen veya tepki gösteren erkekler genellikle “yumuşak” veya “kadınsı” olarak algılanırlar. Erkekler ve erkek çocukları kendilerine doğuştan verilmiş olan bu güç ve kuvvetle savaşmalıdırlar. Onlar fiziksel olarak daha güçlü olduklarından, fiziksel becerilerde de onların üstün olması gerektiğine inanılır. Bu doğru olsa da, bir kadının gücü ne kadar olmalıdır? Değişik sorun ve meseleler, erkeklerin öfkesini alevlendirir. Peki, bir kadını ne öfkelenendir? Ve eğer doğru yapılırsa, kız gibi dövüşmek nasıl bir şeydir?

Kadınlar ve Çatışma

Bu konunun daha derinine inmeden önce, kadınların çatışma ve çelişkilere dâhil olmaları gerekip gerekmediğini sorgulu-

Tıpkı Kız Gibi Dövüşüyorsun!

yor olabilirsiniz. Bunu cevaplayabilmek için, varoluşumuzun asıl amaç ve sebebini tekrardan gözden geçirmeliyiz. Aslında kadınlar çatışma için değil aksine hayat, özveri ve ilişkiler için yaratılmışlardır. Belki bu sebepten çelişkili durumlara pek glemiyoruz. Bu durum doğru bile olsa, kadınların çatışmaya girmeleri yanlış mı? Bir erkek için yanlış olduğu kadar, kadınlar için de durum aynı. Ne kadın ne de erkek mahvolmak için yaratılmışlardır. Her ikisi de çoğalmak, düzen ve gelişim için yaratıldılar. Bir gün gelecek ki, işte bu emir uğruna bütün silahlar bir tarafa bırakılacak. Kutsal Kitap İşaya 2:4'te kılıçların sapan demiri olacaklarını söylüyor. İşte o zaman hem erkekler hem de kadınlar, yeryüzünde ve insan ilişkilerde gereken yerlerini alacaklar. Fakat şimdilik bir problemimiz var; o da, düşman ve çatışma.

Bu temel mesuliyet ve ayrıcalık aslında Âdem ve Havva'ya verilmişti. Yeryüzü ve onun doluluğu için onlara güvenilmişti. Her yaşayan canlının gelişimi için gereken bolluk ve düzeni sağlamak için gereken bütün kaynaklar onlara sağlanmıştı. İnsanın düşüşüyle her şey değişti; hükmetmek hükmolunmaya, artış ayrılığa, düzen de karışıklığa dönüştü. Meyve veren her ağacın ve bitkinin dikenlere karşı mücadele içinde olmasıyla, canlıların gelişimi de çürümeye başladı. Hayat veren tohumlar, kendilerini saran yabanî otlarla ve çalılarla birlikte toprakta yer kavgasına girdi. Yeryüzünde bu ayaklanma baş göstermeden önce dahi, en son yaratılanlar bu çekişmenin başı oldu. Artık sahne çatışmaya hazırды.

“Ve seninle kadın arasına düşmanlık koyacağım.”

-Yaratılış 3:15

Bu mücadelenin hem boyutunu hem de ağırlığını anlamak için, ilk başta düşmanlığı tanımlayalım. Ben bu bölümü okurken düşmanlık kelimesi yerine nefret kelimesini kullanıyordum. Demek istediğim, düşmanlık kelimesini günlük konuşmalarımızda pek sık kullanmıyoruz. Yaptığım bu kelime yer değişikliğindeki sorun, her iki kelimenin de yeterince güçlü olmamasıydı. Unger'ın Kutsal Kitap Sözlüğü, düşmanlığı

şöyle tanımlıyor: “kökü derinden olan nefret ve uzlaşılmaz husumet.” Düşmanlık kelimesi, boşanma davalarında duymaya alıştığımız “şiddetli geçimsizlik” kelimesine denk değildir, fakat “uzlaşılmaz husumet” ifadesine denktir. Bu terim, nefretten öyle güçlü bahsediyor ki, onun daima var olmakla kalmayıp, sonu olmaksızın derinleşip büyüyeceğini anlatıyor. Bunu matematiksel dille kavramak için, bir noktadan çıkan iki ışını veya okları düşünün. Biri batıya, diğeri ise doğuya doğru hareket ediyor. Her ikisi de karşılaşmaları mümkün olmaksızın zıt yönlerde doğru ilerliyorlar. Bu oklar dünyanın kavisini dönmeksizin, düz yol içerisinde zamanda yolculuk ediyorlar. Bu şekilde her iki taraf birbirinden uzaklaştıkça, bu uzlaşılmaz husumetin zıtlık gücü de artar. Kuşaktan kuşağa husumet de derinleşir.

Düşmanlık o kadar güçlü bir kelime ki, bütün Kutsal Kitap'ta sadece sekiz kere kullanılmış. Yaratılış kitabında karşımıza çıktuktan sonra, düşmanlık karanlık kollarını kadının tohumuna sarmak ve rahat vermemek için uzatır. Etkisinin Vahiy kitabına kadar uzandığını görürüz.

“Bunun üzerine ejderha kadına öfkeleni. Kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrı'nın buyruklarını yerine getiriş İsa'ya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşmaya gitti.”
-Vahiy 12:17

Havva'ya, onun kızlarına ve rahimden gelen her cana karşı bu bitmek bilmeyen savaşı devam ettiren kim? Hava kuvvetlerinin reisi olan yılan. Hilekâr bir yılan tarafından başlatılan bu savaş, şimdi ise büyük ejderhayı ve onun taraftarlarını kuşatıyor (bkz. Yaratılış 3:15, Yuhanna 8:44). Bahçede, aldatma silahını ustalıkla kullandı ve özlerinde bir olan iki kişiden hâkimiyeti ustalıkla çaldı.

Kazanabilmek için, düşmanın ayrılık getirmesi gerekiyordu. Bunu da kadının desteğini sağlayarak yaptı. Âdem'i bulunduğu pozisyondan vazgeçirebilmesi için, aldatmaktan daha fazlasına

Tıpkı Kız Gibi Dövüşüyorsun!

ihtiyacı vardı. Şeytan, kadının gücünün etkisini kullandı. Kadının etkisi olmaksızın, adamın Şeytan'ın öğüdüne uyması imkânsız olurdu. Adam, karısının sesine teslim oldu. Karısı meyveyi yerken onu izledi ve hiçbir şey olmadığını görünce, elini uzattı ve meyveyi ondan aldı.

“Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi.”

-Vahiy 3:6

Sanırım Havva'nın güzelliği ve etkileme gücü o kadar derindi ki, karşı konulması mümkün değildi. Mükemmel bir kadınla olan bu mükemmel dünyada, bir o kadar kötü olan düşman da vardı. Âdem'e ağacı koruması ve onu saklaması önceden söylenmiş değil miydi?

Muhteşem Havva, bütün yaratılışın anası, neden yeteneklerini kullanarak kocasını meylettirip her ikisinin de arar görmesine sebep oldu? Sanırım Âdem'i yanlış yola sürüklediğinin farkında değildi. Belli ki kocasına iyi bir öğütte bulunduğunu sanıyordu. Ama Tanrı'nın hikmetinden uzaklaştığımızda, bilge sayılmayız. Bu ayartıcı onlara ne sundu da, bu kadar çok şeyi isteyerek riske attılar?

“Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü...”

-Yaratılış 3:6

Eminim ki bahçedeki ağaçların hepsinin meyvesi yemek için uygun ve bakılıştta güzeldi. Fakat meyvesinin bir kimseyi Tanrı seviyesine çıkartma gücüne sahip bir ağaç, tamamıyla farklı bir şeydi. Havva kendisine verilmiş olandan daha fazla şeylerin olduğunu düşündü. Sahip olmaması gereken bir şeye (Tanrı'ya eş olmaya) kadının böyle sarılması ve bu süreç içinde kendinde potansiyel olarak zaten olan şeyi (bilgeliği) kaybetmesi çok şaşırtıcı. Buna ek olarak, yılan da Âdem'in ve Havva'nın

Tanrı'nın etkisi ve yetkisi üzerlerinde olmaksızın Tanrı gibi olma arzularına cazip yaklaşımda bulundu. Hem kadın hem de erkek kendilerine ait olmayan bir role sarılmaya çalıştılar. Asırlar sonra Havva'nın tohumu, İsa, onların bu akılsızlığını tersine çevirecekti.

“Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sınıksız sarılacak bir hak saymadı.”

-Filipililere 2:6

Onlar aslında Tanrı'nın suretinde yaratılmışlardı fakat O'na denk yaratılmamışlardı. Bir şeyin “sureti”, o şeyin yansımasıdır ama asla bütünüyle o şeyin temsili değildir. Her ikisi de kaybederken, aldaticı konuşma sanatıyla yılan, onların gerçekten de bir şey elde edeceklerini düşünmelerini sağladı. Onları aydınlatmak yerine, anlayışlarını kararttı ama onlar bunu bilgelik sandılar. Yılan onlara dostça davranıp, yardım etmeye çalışmıyordu aksine onları yetkisizleştirip, yerlerinden etmek istiyordu. Yılan daha önce kendi konumundan atıldığı için, şimdi onların konumuna ihtiyaç duyuyordu. Sahtekârlık konuşmaya başlayınca, birçok kez kim olduğunuzu ve dostunuzun kim olduğunu unutursunuz.

Kaybolan Amaçlar, Kaybolan Konular

Genelde bize verilen şeylerin neden verildiklerini unuttuğumuzdan, onları kaybederiz. Âdem ve Havva amaçlarını unuttukları için, konularını kaybettiler. Hâkimiyet için yaratıldıklarını biliyorlardı fakat bunu unuttular. Kaybettikleri şeye sarılmaya çalışırken, güçlerini kötüye kullandılar ve hâkimiyetlerini birbirlerin lehine kullanmaktansa, birbirlerinin aleyhine kullandılar. İnsanın düşüşü, cinsiyetlerin çatışmasının asıl başlangıcı oldu. Böylelikle güreş başladı.

Senelerdir çektiğimiz acılar içinde bir şeyler öğrendik mi? Kaç tane ebeveyn neden verildiklerini unuttukları için çocuklarının kalbini kaybetti? Amaç asla velilerin çocuklarını kontrol etmeleri değil, fakat onların gelişimi için ortam sağlamalarıydı. Kaç

Tıpkı Kız Gibi Dövüşüyorsunuz!

tane çift neden verildiğini unuttukları için evliliklerini kaybettiler? Sevgileri uğruna savaşmak yerine, birbirleriyle savaşıyorlar. Kendimizinkini kaybettiğimiz için, başkalarının konumlarıyla güreşip, onlarınkine sarılmaya çalışıyor muyuz? Başkalarının vermemesi gereken şeyleri onlardan aldığımızda hep kaybederiz. Bize güvenle verilen yetki ve makamlarda yürümekten neden memnun değiliz?

Erkeğin konumu, ne kendi rızasıyla verilebilir ne de gasp edilebilir. Kadının konumu da, ne erkeğin onu alması, ne de kadının onu vermesi içindir. İkisi de kendi rollerinde beraber durmalı. Korumamız için bize verilen şeyi, biz başkasına teslim etmemeliyiz. Aden bahçesinde kendilerine güvenle verilen koruma ve gözcülük görevini adam ve kadın kaybettiler. Bunca zamandır geri Aden'e, Rab'in cennetine giden yolu bulmaya çalışıyoruz. O yer ki, O'nun yaratılışının büyüyüp serpileceği yerdir. Bir zamanlar çok sulak olan bu bahçe artık yok fakat gerçeğin tohumları ve prensipleri halen varlar. Bahçemizin tekrar eski haline gelmesini arzuluyoruz. Aden bahçesi, sonra fark edeceğimiz yeni bahçenin bir örneği ve gölgesiydi. Havva'nın tohumu İsa Mesih, bu zafer için bize Ruh'ta teminat verdi.

"Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın."

-Yaratılış 3:15

Peki, bu tersine çevirme nerede? Düşmanımızın mağlubiyeti nereden belli? Karanlığın bastırıldığını ve sıkıntının yok olduğunu ne zaman göreceğiz? Havva'nın çocukları, onun tohumu tarafından alınan zaferin yolunda ne zaman yürümeye başlayacaklar? İnanıyorum ki, gücümüzü ve yetkimizi kötüye kullanmayı bıraktığımız zaman bir dönüm noktası göreceğiz. Kadınlar bilgelik ve etkileme güçlerini, şifa ve yetiştirme için kullanırlarsa ne olurdu? Erkekler kuvvetlerinin gücünü, doğruluk ve adalet uğruna kullansalardı ne olurdu? Ya erkekler erkek gibi dövüşselerdi? Ya gerçekten kadınlar da kadın

Kız Gibi Dövüş

gibi dövüşebilme gücüne sahip olsalardı? O zaman hepimiz kazanırdık.

Erkekler kaybettikleri saygınlığı tekrardan kazanırlardı ve kadınlar da sevginin gücüne tekrar sahip olurlardı. Kaybedilen şeylerin tekrar eski haline göre bina edildiğini bilin. Şu anki durum, işlerin olması gerektiği gibi olmasına yol veriyor. Bu gerçeği benimle beraber kabullenin. Kadınlar, bu sözler yüreğinize konuşsun ve kendinizi yaratılıştaki olduğunuz gibi olmaya teslim edin.

“Rab buyruk verdi, Büyük bir kadın topluluğu duyurdu müjdeyi: Kaçıyor, kaçıyor orduların kralları! Evi bekleyen kadınlar ganimeti paylaşıyor.”

-Mezmur 68:11-12

Tanrı zafer ilan ediyor ve Onun kızlarının da bu zaferin doğruluğunu sevinçle ilan etmeleri zamanıdır. Zafer o kadar büyük ki, bir kişinin sesi yetmez. Birçokları tek bir ağızdan söylemeli. Yalan uzun zaman sürdü, fakat hakikat daha güçlüdür. Eğer biz sadece gerçeği ilan edersek, düşman kralar ve orduları kaçacaktır. Onların kaçışının sabahında, uzun zamandır kayıp olan zenginlikleri ve hazineleri tekrar bina edilmiş olarak bulacağız.

Tamamıyla Özgür, Tamamıyla Tanrı’ya Ait

“Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı.”

-Galatyalılar 5:1

Tanrı hep özgürlükten yana. O’nun için büyük bir fikirdi bu. Sizin tamamıyla özgür olmanızı istiyor ki, tamamıyla O’nun olabilesiniz. Tanrı’nın, hayatımızdaki boyunduruklarla mücadele etmemize yol açacak durumlara izin verdiğini düşünüyorum. Çocuklarının, kendi kontrolleri ve rahatlıkları dışındaki alan-

larda mücadele ettiklerini görmek O'nu memnun ediyor. Belki de Tanrı açısından bu durum, benim çocuklarımı dalgalar arasında atlayıp, dans ettiklerini seyretmem gibi bir şey.

Geçmişte korkularla dolu bir insan olduğumu bilmelisiniz. Hayattaki çelişkilerle ilgili bir kitap yazmak bile beni korkutmuştu. Ama sonra öyle bir dereceye geldim ki, özgür olma arzum, rahatımı bozmak istemiyor olmama galip geldi. Siz de bu dereceye geldiniz mi? Korkularımı çocuklarımda da gördüğümde, bu değişim başladı bende. Eğer bana kalsaydı, hiç değişeceğimi sanmıyordum. Eğer bir yerde gizlenip kalsaydım, her şey daha kolay olurdu.

Örnek vermek gerekirse: Liseden mezun olabilmek için, konuşma veya münazara derslerinden birini almam gerekiyordu. Bunun düşüncesi bile beni korkutmaya yetmişti. İnsanlar önünde bulunma fikri beni çok tedirgin ediyordu. Beş yaşındayken, retinoblastom isimli bir çeşit kanser hastalığı nedeniyle bir gözümü kaybettim. Bir gecede bütün hayatım değişmişti. Kendine güvenen ve dışa dönük bir insan olmanın, dünyaya küskün ve içine kapanık bir insan haline geldim. Artık insanların beni görmediklerini düşünüyordum. Benimle konuşurlarken, hangi gözüme doğru bakmaları gerektiğini kestirmeye çalıştıklarında, onları seyrediyordum. Okulda ise bütün iltifatlar, isim takmaya dönüştü. Bana takılan lakaplar "tek gözlü" ve "tepegöz"dü. Güçlü görünüp, söyledikleri bana acı vermiyormuş gibi davrandım. Eve varana kadar, onlar yokmuş gibi davranıp, sukûnetimi bozmazdım. Ama daha sonra, odamda tesellisiz bir şekilde ağlardım. Neden ben de herkes gibi olamıyordum? Şimdi bir de bütün öğrencilerin önünde durup, konuşma yapmam gerekiyordu. Münazara yapmak söz konusu bile değildi benim için. Herkes seyrederken, bir münazarayı kazanmayı hayal bile edemiyordum. Birkaç hafta boyunca derslere dayanmaya çalıştım ama sonra konuşma yapma zamanı gelecekti. Konuşma için hazırlandım ama bunun pek de bir önemi yoktu. Konuşma yapacağım gün gelip çattığında, konuşamadım. Öğretmen bana, sınıftan çıkıp, sonra tekrar denemem için fırsat tanıdı ama ben yine yapamadım.

Orada durup diğer öğrencilere baktım ama ağzımdan bir şey çıkmadı. İzin isteyip çıktım ve aşağı kattaki rehber öğretmenin yanına koştum. Ona, konuşma dersini başarıyla bitirebilmenin benim için ne denli imkânsız olduğunu açıkladım. A veya B almak bir tarafa, C almak bile ne kadar zordu. Sonuçta ben bir sakattım! Danışman öğretmenin duygularımı anlayabilmesi beni şaşırtmıştı. Bana birkaç soru sordu. “Hayatta insanların önünde konuşmanı gerektirecek bir şeyler yapmayı planlıyor musun?” Bu kesinlikle olamazdı! Hayatımın sonuna kadar, ikiden fazla kişinin önünde konuşmaya niyetim olmadığına dair onu temin ettim.

“Bak sana ne diyeceğim? Dilbilimleri üzerine başka bir ders seçebilirsin. Mezuniyet için konuşma dersi alman gerektiği koşulundan feragat edileceksin.” Kulaklarıma inanmadım.

Tam orada, yazar Kurt Vonnegut hakkındaki bir derse yazıldım.

Danışman çok anlayışlı olduğu için, çok zorlandığım bir der- si daha onun önüne koydum: daktilo. Benim için dakikada yirmi beş kelimedenden fazlasını yazmak neredeyse imkânsızdı. Davamı onun önüne koyarken, sabırla beni dinledi.

“Sanırım daktilo dersinden de vazgeçebiliriz. Üniversiteye gittiğinde, ne zaman istersen birilerine para ödeyip, ödevleri- ni yazdırabilirsin.”

Bu beni çok mutlu etmişti. Omuzlarımdan koca bir yük kalkmıştı sanki. Konuşma sınıfından bütün eşyalarımı toplayıp, danışmanın verdiği notu yeni öğretmene ver- dim ki, artık derslerine katılacağımdan haberdar olsun. Dak- tilo dersi de, etüt dersi oldu. Hayat güzeldi. Ama göklerdeki Tanrı gülüyor olmalıydı. Tanrı'nın meleklerle dönüp: “zavallı Lisa, onu biraz rahat bırakalım. On iki öğrencinin önünde konuşma yapmanın, onun için ne kadar korkutucu olduğunu anlıyorum. Şimdilik bekleyelim. Onu korkutmak için, daha sonra yüzlerce, sonra binlerce kişiyi ve hatta araya televizyonu da sokup onu gerçekten kenara itelim. Daktiloyla yazı yazmak

Tıpkı Kız Gibi Dövüşüyorsun!

istemiyor. Bu onun için zor bir iş bu. Tamam, şimdilik dinle-
nebilir, çünkü hayatının sonuna kadar yazı yazacak.”

Lisedeyken almaktan kaçtığım bu iki ders, artık günlük
hayatımda yaptığım şeyler. Danışmanlar, öğretmenler ve
çeşitli kurumlar sakat olduğunuz hakkında sizinle hemfikir
olabilirler, ama Tanrı asla bunu yapmaz.

Size korktuğunuz şeyle yüzleşme fırsatını verir, çünkü
korktuğunuz şeyle yüzleştiginizde, korkusuz olursunuz.

Kız gibi dövüşmeye hazır korkusuz kızlar nerede?

Bu sayfaları çevirirken, kalbinizi açın. Sizin de bir sesiniz
olduğuna ve en Yüce Tanrı'nın, kız gibi dövüşmeyi öğrenecek
çocukları olduğunuza inanın. Artık yilandan çaldıklarını geri
alma zamanı. Topuklularınızı giyin ve onun başını ezin.

Göklerdeki Baba,

*Hakikatte ve ışıktta yürümek istiyorum. Beni yaratmış
olduğın kadın olarak açıkça yaşamak istiyorum. Bir
erkeğın kisvesi ailemle arama girmeye çalışın her şeye
karşı cesaretle savaşıcağım.*

İkinci Bölüm

Peki, Ya Kadınları Sevmiyorsam?

Bunu hep derdim. Gerçek şu ki, artık kadınları seviyorum. Tahmin edersiniz ki, bir zamanlar onlardan pek de hoşlanmıyordum. Kadınları sevmemekle kalmayıp, bir kadın olmaktan da memnun değildim. Bu yüzden de kadınların anti-feminen sözler söylemelerine şaşırıyordum. Her yaştan veya toplumun her kesiminden kadınlardan bu gibi sözler duymuşumdur. Aslında, seyahatlerim ve konuşmalarım sırasında kadınların söyledikleri bu sözler bağlantı kurmama yardımcı olan ana bağlantı noktaları haline gelmiştir. Oturuma genelde şu sözlerle başlarım:

“Bu gün aranızda bir kadın olduğundan emin olmayan kim var?”

“Kadın gibi davranmak yerine, erkek gibi davranıyorum.”

“Erkekler kadınlardan daha iyi.”

“Erkeklerin demek istedikleriyle söyledikleri ve söyledikleriyle demek istedikleri birdir. Kadınlarla ise, nerede duracağımı bilemezsin.”

“Erkeklerle daha iyi anlaşıyorum. Kadınlarla olan arkadaşlıklar çok fazla enerji tükettiriyor.”

“Kadınlar dedikodu yapıp, pireyi deve yaparlar. Yüzüne bir şey, arkandan ise başka bir şey derler.”

Eminim ki alenen veya özel olarak bu tip fikirleri ve sıkıntıları dile getirmişimdir. Ama bu konu üzerinde gerçekten düşündüğüm zaman, durumu biraz korkutucu buluyorum. Gelin durumu biraz farklı bir biçimde süsleyelim. Bir grup erkeğin önünde, başka bir erkeğin çıkıp, erkek milletini küçümsemek için dediği şeyleri, diğer erkeklerin onaylanacağını düşünmüyorum. Ya da bir siyah kardeşimizin veya kız kardeşimizin çıkıp, herkesin önünde, “hey millet, biliyor musunuz, ben siyahları hiç sevmiyorum?” demesi. Bu gibi şeyler iyi sonuç vermezler. Bunu her gruptan insan için düşünebilirsiniz: İtalyanlar, Araplar, çocuklar, vs. ve her şekilde aynı ölçüde garip karşılanır. Kadınlar dışında kimse bu gibi konuşmalara geçit vermezler.

Neden kadınların birçoğu kendi hemcinsleriyle olan bu nefret ve sıkıntıda hemfikirler? Bunun kutlandığını bile gördüm: “Kadınları sevmiyor musun? Harika, ben de!” Sanki etrafımızda kadınları sevmeyen kadınların olması bizi güvende hissettirmeliymiş gibi. Yine de, yakınımızda olan kadınları bireysel olarak seviyoruz fakat kadın olma fikrine karşı güreşiyoruz. Konuşma ilerledikçe, hepimiz sadakatle, hayata ve ilişkilere karşı olan baskımızı erkek gibi beyan edeceğiz.

“Kadınlar çok duygusallar!”

“Gereksiz yere daima yakınıyorlar!”

“Çok pasifler ve/ya saldırganlar!”

“Onlara güvenemezsin!”

Bir oda dolusu erkekle, agresif şekilde konuşmayı, birkaç kadınla iş konuşması yapmaya tercih ederim. Bu çok acı fakat çoğu kez gerçektir.

Kadınlarda Yanlış Olan Ne Var?

Sanırım kadın karşıtı sözler söyleme alışkanlığının biraz açıklanması lazım ve “kadınlar kadınları neden sevmiyorlar?” sorusuyla başlamamız yardımcı olacaktır. Kadın milletinin büyük bir

Peki, Ya Kadınları Sevmiyorsam?

kısmının, kendi hemcinslerini reddetmelerine sebep ne olabilir? Seyahat ettiğim her yerde bunu gördüm ve yan etkileri çoktu. Maalesef birçoğumuza, kadın olarak kendi kendimizin kıymetini bilmemiz gerektiği öğretilmedi. Bir kadın olmanın gerçek anlamını hiç öğrenmediğimiz için, kendi kendimizi bu rolümüzden uzaklaştırıyor olmamız hiç şaşırtıcı değil, değil mi?

Eğer bir dönüşüm görmek istiyorsak, kadınsal değerlerin farkında olmayışımızın eksikliği ile hayatın her alanında yüzleşmeliyiz. Kızlar, eşler, anneler, kız kardeşler, liderler ve arkadaşlar olarak neler yapabileceğimizi anlamamız için, Tanrı tek tek bize fırsatlar veriyor. Kadınlarda, kendi etkileme güçlerini oluşturabilecek çok önemli özellikler var ve cinsimize karşı altta yatan bu nefret olduğu sürece, bu özellikler hiçbir zaman tam anlamıyla bilinmeyeceklerdir.

John ile nişanlanmamızdan hemen sonra olan bir olayı çok net hatırlıyorum. Parkta oturmuş geleceğimle ilgili konuşurken, tam bir çöküş yaşadım. Gerçekler pat diye üzerime çöktü sanki: Ben bir kadındım. Henüz evlenmemiş olmamıza rağmen, hayatımın geri kalanında kadın olmaya çalışacağım belliydi. John, ilerdeki hayatımızı gözünün önüne getirdikçe mutluluktan uçuyordu, ama o konuştuğunda ben panikliyordum. Ne yaptığının farkında olmadan, “kız olmaktan nefret ediyorum!” dedim.

John donup kalmıştı. Gelecekteki karısı tam olarak ne diyor-du? Sonra ona kadın olmanın ne kadar fena ve kısıtlayıcı bir şey olduğunu anlatırken ağlamaya başladım (umutsuzluğuma karşı verdiğim utanç verici tepki). Evlenerek hayatımın kontrolünü başkasına vermekten ve boyumdan büyük bir işe kalkışmış olmaktan korkuyordum. Yaklaşık on beş dakika konuştuktan sonra, korkma sırası John’a gelmişti. Neyse ki, John’a aile gibi olmuş imanlı bir çift vardı yakınlarda. Biraz yürüyüş yapıp, onlara uğramamızın iyi bir fikir olduğunu düşündü. Böylelikle adamın karısıyla konu hakkında görüşebilirdim. John elinden geleni yaptı, ama bir başladım mı, kolaylıkla teselli olmuyordum.

Gittiğimiz kadın bizi sevgiyle buyur edip, içeri davet etti. İçeri girip kendi kendimi düzeltmek için misafir banyosuna girdim. Ben içerdeyken, John neden darmadağın ve gözü yaşlı bir vaziyette olduğumu anlatma gereği hissetmiş.

Kız Gibi Dövüş

Kadının vereceği tepkiden habersiz, “Lisa bir erkek olmayı dilediğini ve kadın olmaktan nefret ettiğini söyledi” diyerek konuşmaya daldı. Hikmetli kadın başını sallayıp, ben banyodan çıkana kadar diyeceklerini tuttu. Biraz mahcup bir halde çıktım dışarı. Patlak verdiğim, gülünç durumumdan ötürü hakkımda ne düşünürdü? Acaba John’a nasihat edip “onunla evlenme!” dedi mi? Ama hemen korkularımı dindirdi. Beni kendine yaklaştırdı, gözlerime baktı ve şöyle dedi: “Anlıyorum.” Derin bir nefes alıp, kendimi toparladım. En azından yaşça büyük ve daha bilge bir başka kadın tarafından anlaşılma bana yetmişti.

Belki de, kadınları sevmemekten daha ziyade, onların süreç içerisinde oluşturdukları ve temsil ettikleri imajı sevmediğimizi söylemek daha doğru olur. Başka zamanlarda ise, çok önemli bir şeyin eksik olabileceğini düşünüyorum, o da, artık ifade etmediğimiz kaybımızın yasını tutuyor olmamız. Belki de cinsiyetimizle ilgili olarak algılanan kısıtlamaları ve acizlikleri sevmiyoruzdur. Medyanın kadınları nasıl kötülediğine ve erkeklerin onurlarını nasıl kırdığına bakın. Eşit değer istiyorsak, o zaman başkalarının oyuncuğu olup, daha fazla cinsel sözlere tabi tutulup kendimizi alçaltırız. Bir şekilde yolumuzu kaybetmişiz ve hayat denilen bu oyunda, geç olsa da, içimizden bazıları bu gerçekler arasında yolunu bulmaya çalışıyor. Çok geç olmadan tam olarak nerede olduğumuzun farkına varmalıyız.

Umut Veren Bir Görüş

Sayısız kereler, genç kadınlar yanıma gelip bana merak uyandırıcı ve sınıyıcı sorular sormuşlardır. Kadın olmak neden iyi bir şey? Bizim değerimiz nerede? Bizim rolümüz ne? Ne yapabilirim? Nasıl yapabilirim? Kadın olarak bizim ifade şeklimiz hakkında Tanrı ne düşünüyor? Erkekler olmadan hayatımın gerçek bir anlamı olabilir mi? Tanrı’nın çağrısını duyuyorum fakat bir kadının bunu yapması nasıl görünür bilmiyorum. Nasıl kadın olabileceğimi söyleyebilir misiniz?

Bir kadın olarak geleceğinizi başarılı bir şekilde yoklayıp, gözden geçirmeniz için gereken yeni bir görüş açısı ve arzuyu edinmenize yardım etmeme izin verin.

Peki, Ya Kadınları Sevmiyorsam?

Görkemli bir şehir düşünün. Sıradan olmayan bir yer. Sanki güneşin doğuşuyla var oluyormuş gibi, sadece şafak vakti, yeryüzü gökyüzüyle buluştuğu zaman ortaya çıkıyor. Şehrin çevresi, kor gibi olan mercanlar gibi her sabah ışıltıyor. O kadar canlı ve gerçek ki, sanki onu ufuktan kopartıp, elinizde tutabilirsiniz. Ama sonra aniden yok oluyor. Güneş tepeye doğru yükselirken bu efsanevî şehir gözlerden kayboluyor.

Şehir gerçek olsa da, çok uzaklarda olduğu söylenmiş size. Bu şehirde yaşayanlar bizlerden çok farklılar. Çünkü hepsi güçlü, çok güzel, iyi ve akıllılar. Şehrin kültürü ve adetleri bize çok yabancı. Kapılar daima açık ve efsaneye göre şehre girenler, nadiren oradan çıkmak isterler. Bu krallık, gelen herkese bol bol hediyeler dağıtıyor, yine de, geniş sınırları hiç dolmuyor. Orada herkese yer var. Ama herkes bu şehre yer vermiyor.

Maalesef, havanın açık olduğu sabahlarda bir göz atıkları bu şehre doğru seyahat etmeye kimsenin gönlü yok. Bu diyara seyahat edenlerden ise geri dönenler çok enderdir.

Şehir, her gün aklınıza gelir fakat diğer meşguliyetler ve işler dikkatinizi ele geçirirler. Düşünce ve endişeler fikrinizi doldurup, etkili bir biçimde sizi başka tarafa çekerler.

Birbirine çelişkili düşünceler şehrin el değmemiş güzelliğiyle savaşıyor. Ama sessiz olduğun zaman, karşı konulmaz bir şekilde oraya doğru sürüklendiğini hissedersin. Sanki çağırılıyormuşsun gibi. Bazen uykudan uyanıp bir fısıltı yakalarsın. Kendi ismini duyarsın ama sanki kulağa farklıymış gibi gelir... Hayatla birlikte yankılanır. Şimdilik, sanki kimliğinizin küçük bir kısmı biliniyor, ama orada tam olacak. Bazıları sadece cenneti tanımladığımı düşünebilirler ama öyle değil. Ben gelecek olan krallığın vaatlerine ve gerçeğine şimdiden sarılmaktan bahsediyorum.

“Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediğin olsun.”

-Matta 6:10

Göklerdeki krallığın hakikatini sadece duymakla kalmayıp aynı zamanda arzusuyla yaşarsak, gücümüzün ve güzelliğimizin bir kısmının bina edileceğine inanıyorum. Bahsettiğim şehir, ol-

ması gerektiği gibi olmayan her şeyin, aslında nasıl olmaları gerektiğini anlatıyor. Herkesin özel bir değerinin ve izzetinin olduğu bir kültürü temsil ediyor. Yüce bir cennetle, yeryüzünün şimdiki halinin karşılaştırılması gibi. İşte bu geniş açılım hem varmanız gereken yeri ve hem de hasretinizi anlatır. Görüş edinmenin, varmanız gereken yere doğru harekete geçebilmenizi sağlayacak güçlü bir unsur olduğuna inanıyorum.

*“Tanrısal esinden yoksun olan halk sınır tanımaz olur.”
-Süleyman’ın Özdeyişleri 29:18*

Peki, ölümden sonra cennetle ilgili görüşümüz ne olmalıdır? Evet, görüş veya vizyon edinmenin bizi ayağa kaldırmaya ve aslında daha farklı bir mekan ve zaman için tasarlanmış olduğumuza hatırlatmaya gücü vardır. Orada bütün yanlışlar doğruya dönecek ve hep beraber ne kadar sevimli olduğumuzu keşfedeceğiz. Bu bizim ümidimiz fakat ya şimdi?

İhtişam: Bir Kadının Armağanı

Bu senenin başlarında sanki bir düşünce gözümün önünde dans etmeye başladı. Avustralya’da harika bir kadınlar konferansına katılmıştım. Etkinliğin sonunda bir grup genç kız güzel bir dans sergilediler. Onlar birlikte hareket ederken ben mest olmuştum. Her bedenden, her boydan kızlar vardı: uzun, kısa, etine dolgun ve zayıf ama müzik başladığında beraberce zarif bir şekilde hareket ettiler. Hem şarkı hem de dans onlara çok uygundu. Zarif bir el işi işlercesine hareket ederlerken, yanağımdan aşağı yaşlar döküldü. Kumral bir kız ha bire gözüme takılıyordu. Kendi kendime, ne kadar da sevimli değil mi? diye düşündüm. Bu düşünce gelir gelmez, Ruh’un fısıldadığını duydum. Sen de o yaşlardayken aynı bu kız gibiydin, ama sen bunu hiç görmedin. Kıza tekrar baktım. Yapı itibariyle aynı benim o yaşlardaki halime benziyordu fakat ben kendimi hep çirkin ve biçimsiz olarak görürdüm. Peki, neden şimdi çok daha farklı görüyordum? Yanımda oturan arkadaşım Leigh’e baktım ve bana gülümsedi.

Peki, Ya Kadınları Sevmiyorsam?

Zaman ve görüş açısı değişikliğinin neler yapabileceği çok şaşırtıcı. Bunca sene sonra, kendimi başka kadınlarla kıyaslamak için üzerimde baskı hissetmiyorum. Rab bu kırık yerleri iyi etti. Artık daha büyük arayışlar içerisindeyim. Kızların dans ettiği günde gördüğüm şeyi arıyorum. Tanrı'nın kızlarının bir nakış işi gibi, o özel ihtişamlarını, sevgiyi ve güzelliği tekrardan bina etmelerini özlüyorum ve bunları da sadece kadınlar yansıtabilirlir. Sadece kendi hayatlarını süslemekle kalmayıp, cennetin ihtişamının bir parçasıyla başkalarının da hayatını süslemeyi bilen kadınları seyrediyorum. İşte tam o an, bu kitap sayesinde yapmak istediklerimi yakalıyor. Büyük anneler memnuniyetle iç çekerken ve anneler de gülümserlerken, kızlarının da korkusuzca dans etmelerini istiyorum.

Genç bir kıza bir annenin sesi, bir kız kardeşime arkadaş ve senelerce dans ettikten sonra bir süreliğine dinlenmekte olanlara evlat olmak istiyorum. Hayatlarının mevsimlerinin güzelliğini ve gücünü yakalamaları için kadınlara yardım etmek istiyorum. Şimdi hangi mevsimde veya görüş açısında olursak olalım, birbirimizi ve kadın olarak kendimizi sevmeyi öğrenene kadar bunlar olmaz.

Cızırtının Sesini Kesin

Her soruya verebilecek bir cevabım yok, fakat öğrendiklerimi paylaşmaya hazırım. Birçok kez hakikat bana konuştu, fakat ben dinlemedim. Sık sık beni çağırdı, ama ben onu duymadım. Yalanları dinlemekle meşguldüm. Maalesef, yeterince uzun süre yalanları dinlerseniz, hakikat konuştuğunda ne onu duyarsınız ne de duymaya tahammül edersiniz. Diğer zamanlarda ise, hayatımdaki engellerden ve cızırtı seslerinden dolayı bana söylenileni anlamadım.

Seneler boyu kadınlarla ilgili çok karışık ve farklı şeyler duydum. Gençken feminist liderlerin konuşmalarını dinledim fakat aradan kendi kızgınlıklarının cızırtısını duydum. Büyürken boşanmış olan kadınların seslerine kulak verdim ve daima hayal kırıklıklarının, sızılarının, acılıklarının ve ihanete uğrayışlarının gürültüsü vardı. Üniversitedeyken sosyoloji öğretmenimin felse-

fesini dinledim fakat o da kendi gündemine göre konuşuyordu. Kilisede liderlerin görüşlerini dinledim ve konuşmalarında genelde dinî sistemin sebep olduğu bir cızırtı duyuluyordu. Her bir ses, gerçeklerden bir parça taşıdı. Bunlar zorlukların ve adaletsizliklerin, yetkilerin ve kayıpların gerçek hikâyeleriydi. Fakat bu parçaları birleştirdiğimde, ne ortaya çıkan resim, ne de bana sunduğu seçenekler hoşuma gitti. Ben daha fazla şey istiyordum. Ben dans etmek istiyordum. Gülümsemek istiyordum. Ben ufuktaki o şehri istiyordum.

Her şeyin olması gerektiği yere doğru yolculuk ederken, her birimiz farklı mekânlardan ve görüş açılarından yola çıkacağız fakat kadınlar olarak oraya varmamız mecburi. Bu yolu kat edebilmemiz ve yolculuğu yaparken, hem yaşlı hem de genç kızlarımızın kullanabilecekleri bir köprü inşa etmemiz başlıca duamdır. Böylelikle gerçeğe doğru olan yolculuğumuz başlar.

Yolumuzu bulabilmemiz için, daima mevcut olan cızırtının sesini kesmemiz gerekir, çünkü o duyduğumuz her sesi boğar ve bozar. Bu karışıklık benim hayatımda hep vardı. Onun ısrarlı bozuk sesini, kelimeler okurken bile duydum. Evlilik ilişkileriyle ilgili konularda duydum. Sit- Com'lerde duydum. Siyasette ve prosedürlerde duydum. Komikliklerde duydum. Kilisede duydum. Okulda duydum. Cızırtı ne mi dedi?

“Kadınlar problemdir.”

Siz bu cızırtıyı hiç duydunuz mu? Farkındaysanız, kadınlar problem yaratırlar demedim, çünkü gerçekten de yaratabilirler fakat kadınların problem olduklarını söyledim. Taşıyıcı olmak, negatif bir şeyin özünüze işlemiş olmasından veya doğanızla özleştirilmesinden daha da farklı bir şeydir. Neyse ki, zaman içinde her yalan için daha baskın bir gerçek olduğunu keşfettim: Kadınlar problem değil... Onlar birer cevap.

Bir an için düşünün. Bunun güzelliği ve gücü bütün engelleri bastırsın ve varlığınızın içine işlesin. Okumaya devam ettikçe, duyduğunuz her şeyi hep bu basit ama derin anlayıştan geçirmeniz gerekecek: Siz bir cevapsınız.

Peki, Ya Kadınları Sevmiyorsam?

Gücünüzü Kabullenin

“Hayır. Ben problemim. Hayatımın nasıl olduğu hakkında hiçbir fikriniz yok” diyebilirsiniz. Sakin olun, dinleyin, ben geçmişinizle ilgili konuşmuyorum; geleceğinizle ilgili konuşuyorum. Bir sorun olduğunuza inanmaktansa, bir cevap olduğunuza inanırsanız, hayata ve ilişkilere karşı çok daha farklı bir şekilde yaklaşılırsınız. Problemler; negatif, hassas ve önyargılıdır. Problemler getirdikleri endişe ve korkularla hayatınızda dırdır ederler. Fakat çözümler daha farklıdır. Çözümler daha pozitif, umut dolu ve bilgelikle hayat verendir. Cevaplar, sevginin gücüyle korkuyu yok eder ve değiştirir. Eğer bir problem olduğunuzu düşünüyorsanız, er ya da geç bir problem gibi davranmaya başlırsınız. Aynı şekilde, aslında bir problem değil de çözüm olduğunuzu düşünürseniz ona göre hareket edersiniz. Bütün kadınlar eğer bunu anlarsalardı neler olabileceğini düşünün. Eğer her gün aynaya bakıp, şunları deseler: “Ben bir çözüme. Dünyayı sarsacak gücüm var. Ben zarar vermek için değil, iyi bir amaç için yaratıldım. Kükreme gerek yok, çünkü benim fısıldayışım bile güç var. Siyah ya da beyaz olmama gerek yok... Çünkü ben yaratılışın güzelliğinin rengindeyim!”

Var oluşumuzun ve yaratılışımızın arkasındaki sebep, bir cevap olmamız içindi. Cennet bahçesinin bir sorunu vardı ve biz Tanrı'nın bu soruna cevabıydık. Düşünün bir kere! Siz birine cevapsınız. Siz bir şeyin cevabısınız. Sadece sizin varlığınızın çözebileceği bir problem var. Kırık ve yaralı bir kalbe sadece siz şifa verebilirsiniz. Dilsizlerin sesisiniz. Yalnızlığa çözümsünüz. Siz bir kurban değil, bir cevapsınız. Bu görüş açısı değişikliğinin gücünü görün. Kadınlar erkek değil, ama erkeklere gereken cevaplar.

“Âdem'in yalnız kalması iyi değil, Ona uygun bir Yardımcı yaratacağım.”

-Yaratılış 2:18

Âdem'in yardıma ihtiyacı vardı. Havva, onun cevabıydı. Cevapların ve çözümlerin varoluşlarını belli etmek için savaşmalarına gerek yoktur. Bilge olanlar bunu zaten bilirler. Âdem de bildi.

Kız Gibi Dövüş

“Nihayet” diyerek Âdem haykırdı. “İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir” dedi, “Ona Kadın denilecek, çünkü o adamdan alındı.”

-Yaratılış 2:23

Âdem’in de olduğu gibi, insanlar kadınların gerçeğin temsilcisi olduklarını görünce, sorunlu düşünce yapısını bırakıp, kadının rolünü bir çözüm olarak kabul ederler.

Yine de, dünyamızda ve hatta kilisede dahi kadınlar hakkında sanki “motordaki aksaklıkmışlar” gibi bahsederler. Sanki zayıf halkaymış gibi. Ama bu hiç de doğru değil!

Kadın bir cevap olarak yaratıldı. Âdem’in o mükemmel cennet bahçesinde aradığı hazineydi. Kadın; sevdiği zaman mesh eden yağdır ve hayatın daha pürüzsüz akmasını sağlar. Özgür olduğu zaman güçsüz bir halka değildir. Uzun bir altın zincirin ucundaki yakut kolyedir.

“Endamını göster bana, sesini bana işittir; Çünkü sesin tatlı, endamın güzel.”

-Neşideler Neşidesi 2:14 KM

Seni görmeye ve sesini duymaya hasret bir dünya var. Havva’nın kızları kendilerine söylenen yalanlara akılsızca inanıp, yalanların görüş açılarını ve konumlarını değiştirmesine izin verdiler. Bir problem olduğumuza dair söylenen bu yalanı kabullenerek, zamanla birer problem haline geldik. Ne kadar sevimli olduğumuzu unutarak, güzelliğimizin bir parçasını yitirdik. Birçoğumuzun, başarısız olmamızı bekleyenleri hayal kırıklığına uğratmadığımız bir gerçek. Ama artık rüzgâr yön değiştiriyor ve kendi sözlerine kulak verip, uyanışa geçen herkes için, gerçekler özgürce ve taptaze esiyor. Dünya senin sesinin sevimliliğini duymayı özler.

Sorun Kadınlar Değil

Aslında kadınları sevmiyor değilsiniz... Sadece şimdi dans et-

Peki, Ya Kadınları Sevmiyorsam?

tiğimiz dansı beğenmiyorsunuz. Giymiş olduğunuz kostüm çok rahatsız edici ve müzik de çok garip. Yüzeysellikten, kırılğanlıktan ve başarısızlıktan kendini uzak tutmaya çalıştın ve aslında bu kötü bir şey değil. Ama yeterli değil. Cinsiyetimizi inkâr etmek bizi problem unsurundan alıp cevaba götürmez.

Ben de kendimi kadın olduğum için çok yargıladım. Kendi kendime konuşurken şöyle şeyler derdim: “Kız olmaktan nefret ediyorum... Keşke erkek doğsaymışım! Erkeklerin istediklerini yapmaları için daha fazla özgürlükleri var. Onlar daha güçlü. Üzerime hâkimiyet kurulmasından ve itaat etmek zorunda olmaktan nefret ediyorum! Kendi kendimin patronu olabilmek için özgür olmak istiyorum.” Zaman ilerledikçe, bu konuşmalarımın cızırtı sesine verdiğim cevaplar olduğunu anladım. Cızırtının sesi, algılama gücümü bozuyordu.

Bu işlemin arabalardaki navigasyon (GPS) sistemine benzediğini düşünün. Uydu harita sisteminin, trafik mücadelesinden ve araba içindeki dikkat bozucu durumlardan uzak (ör. Bağırان çocuklar) , bir görüş açısı avantajı var. Eşimin arabasında böyle bir sistem var ve bir keresinde Denver’in pek bilmediğim bir kısmında araba sürerken kullandım. Tek sorun yanlış programlanmış olmasıydı; çıkış noktamı, varış noktam olarak gösteriyordu.

Bütün yolculuk boyunca, navigasyon sistemi beni geri eve götürmeye çalışıyordu. Hemen çıkış yoluna gir ve geri dön! Bir sonraki yoldan çık! Dur, yanlış yöne gidiyorsun! İşte benim de, cinsiyetlerle ilgili olan sorunlara karşı yaklaşımım aynı böyleydi. Ben de farkında olmadan yanlış hedefe doğru programlanmışım. İstikamet: Kadın Otobanı’ndan çıkıp, Erkek Cadde’sine! Belki siz de böyle hissediyorsunuz: navigasyon sisteminiz bağıırıyor fakat siz nereden döneceğinizi bilmiyorsunuz. Bu karışık ve hızla gidilen karayolundan çıkıp, bizi ufuktaki krallığa götürecek güvenli yollara geri gitme zamanı. Orada, kadınların arkadaşlıklarını kutlarsınız ve hayal ettiğimizden da fazla büyürüz.

Tanrı’nın Planı İçin Şart

Boyun eğmenizi veya ezilmenizi savunan bir zihniyetten bahsetmiyorum. Tanrı’nın, insanlık için olan planının çok önemli

Kız Gibi Dövüş

parçasısınız. Göklerdeki Babamız, bu mekân ve zamanda, sizden başka kimsenin halledemeyeceği görevler için sizi özel olarak yarattı. Kadınlara ve karşılaştıkları sorunlarına hitap ederken, Tanrı'nın onlar için söyledikleriyle onlarla bir bağ kurmayı umut ediyorum: “Kadınları seviyorum; onlar birçok sorunun cevabı.”

Kadınlar çok değerli, fakat bunu birbirimize gösteremedik. Bekli de medyada, kilisede, evlerimizde, cinsel konularda ve ilişkilerde çok değerli olduğumuzu yeterince duymadık. Özümüzde olan değeri idrak edip onayladığımızda, bizdeki güç daha da büyüyecek. Bizdeki potansiyel git gide açıkça görülecek. Karanlık ve içinde gölge olan ayna netleşecek. Hakiki kişiliğimiz ve taşıdığımız güzellik açığa çıkacak.

Şimdi her şeyi aynadaki silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. “Şimdi bilgim sınırlıdır, ama o zaman bildiğim gibi tam bileceğim.”

-1.Korintliler 13:12

Önümüzdeki bölümde bunun nasıl olduğuna bakacağız. Duam, krallıktaki özel yerinizi bulmanız ve O'nun isminizi çağırışını duymaya başlamanızdır.

Aşağıdaki sorular üzerinde biraz düşünün:

Hangi durumlarda cızırtı sesinin bir problem olduğunuza sizi ikna etmesine izin veriyorsunuz?

Bu sesin araya girmesine karşı hangi yaşta daha zayıftınız?

Bir problem olduğunuz düşüncesi hayatınızın en çok hangi alanlarında size baskın geliyor?

Bir cevap olduğunuza inanmanız için ne yapmanız gerekiyor?

Hangi alanlarda başkalarına cevap olmaya başlayabilirsiniz?

Göklerdeki Baba,

İsa ismiyle huzuruna geliyorum. İnanıyorum ki, Sen beni sevimli olarak görüyorsun. Annemin rahminde bana şekil verirken, zarar için değil iyi amaç için beni yarattın. Bir problem olduğum söylenerek saldırıya uğradım: bir ce-

Peki, Ya Kadınları Sevmiyorsam?

vap olarak özgür bırakılmak istiyorum. Yüzümü Sana çeviriyorum: sesime yumuşaklık ver. Kaybolmuş ve telef olan bir dünyaya şifa ve umut getirmek istiyorum ama ilk başta benim hayatıma dokunup şifa vermeni diliyorum. Düşünce yapımı değiştir: Canımı tazele. Beni sevgili diye çağır: Beni yakınında tut. Üzerimdeki rahatsızlık veren elbiseyi çıkartıyorum ve başlangıçtaki görkemimi tekrar giyinmek üzere Sana geliyorum. Kutsal Ruh, her ölü ve verimsiz yerime hayat nefesini üfle. Olabileceğim kişiyi görebilmem için gözlerimi aç ve ismimle beni çağırdığında Senin sesini duymam için kulaklarımı aç. Amin.

Üçüncü Bölüm

Ama Ben Erkek Değilim Ki

Cinsiyetler arasında baş gösteren çekişmeler zamanla çok önemli bir hâl alacaklar. Önyargı olarak kabul edilen bütün durumlar içerisinde en az dikkat edilen meselelerin, cinsiyetler arasında olan önyargının olduğunu duymuştum. Fakat cinsiyet meselelerini, önyargı meselesi olarak düşünmekle hata yapıyoruz. Bu bir hayat ve ölüm meselesidir. Bunu söyleyerek asla, çeşitli sıkıntı ve önyargıları göz ardı etmemizi söylemiyorum. Gerçekten de, ırksal önyargılar cahil ve kendini beğenmiş kimseler aracılığıyla ortalığı yakıp yıkıyor. Bu gibi sorunlara ve yalanlara karşı savaşan çok iyi kaynaklar, organizasyonlar ve şahıslar var. Hedefim, her kültürün içine işleyen ve şu veya bu şekilde daima var olan, cinsiyetler arasındaki bu uyuşmazlığa çözüm getirmektir. Belki de cinsiyetlerin iyileşmesiyle birlikte diğer alanlarda da iyileşme olacaktır.

Etnik kökenler ve ırklar, her kültürün ve milletin zengin çeşitliliğini kutlamamızı sağlar. Tanrı, insanlığın yansıttığı bu çeşitliliği çok seviyor. Gün gelecek ki, her topluluk Tanrı'nın önünde kendi müziklerini, danslarını ve özel yeteneklerini O'nun yüceliği için sergileyecekler. Baba Tanrı'nın kadın ve erkek hakkında söyledikleri bizimkinden farklıdır. O, onların arasındaki bölünmeleri değil, onların beraberliğiyle seviniyor. Onların, bir olmalarını istiyor.

Bu buyruk Aden Bahçe'sinde başladı. Etnik köken ve ırk insanın düşüşünden sonra evrim geçirdi ve bahçeden uzaklaştırılmamıza neden oldu. Belki de, bu değişim bahçenin dışındaki hayata karşı bir tepkiydi. Ama cinsiyetler hep vardı. Cinsiyetler Tanrı'nın değişiklik içindeki birliği yansıttasının yaratıcı bir şekliydi. Cinsiyetlerin varlığı, görüş açımızı ve konumumuzu belirleyen bir üstünlüktür.

İçinde bulunduğumuz çevre, cinsiyetlerin varlığını ve hayatın her alanındaki gücünü daima küçümseyip yok etmeye çalıştı. Acaba geçmişteki gücümüzden ve yükümlülüklerimizden bu kadar çok şey kaybetmemize sebep bu olabilir miydi? Milletimizi, topluluğumuzu, kiliselerimizi, ailelerimizi, çocuklarımızı ve evliliklerimizi bocalamaya iten düğüm bu mu? Tarih hep şunu kanıtlamıştır: kadınların değer görmedikleri, sevilmedikleri ve hürmet görmedikleri zamanlarda kültürel bir çöküş olmuştur.

Düşman Değiliz

Erkeklerin ve kadınların şifaya ihtiyaçları var. Çok uzun zamandır her iki cinsin de payına düşen şey, acı çekmek olmuştur. Yaralarımızın kaynağı genelde cinsiyetler arası meseleler olduğu için, erkek ve kadınları birbiriyle kaynaştırmaya çalışarak yanlış çözümler getirmeye çalıştık. Buradaki teori şuydu: Eğer aradaki farklar yara açıyorsa, bu farklar azaltılırsa belki iyileşme olur. Eğer bir şekilde her iki cinsten de var olan ortak özelliklerin aynı güçte olması sağlanırsa, o zaman zararsız hale gelirler. Bu iyi bir umut ama önerilen çözüm yetersiz kalır. Aradığımız tedaviyi kaynaştırma yaparak elde edemeyiz... Hem ayrı hem de tek olan bir şeye ihtiyacımız var. Tamamıyla farklı iki şeyi karıştırmak netlik sağlamaz. Aynı siyahla beyazın karışımından gri veya belirsiz bir renk elde edileceği gibi. Bize gereken cevabın hakiki, gerçekçi ve has olması gerek. Gerçeğin tohumları ekildiği zaman, inanıyorum ki nesiller boyu meyve verecektir.

Çok yol kat edip, çok az mı şey öğrendik? Cinsiyetler arasındaki farklılıklar hem kadına hem de erkeğe güç veren özelliklerdir. Bu farklılığın amacı kötü değil iyidir. Yaratılışın başında da bu böyleydi. Yarattığı görkemli insanın, Âdem'in yalnız olmasının

iyi olmadığını ilan eden Tanrı'nın kendisiydi. Aynı şekilde, kadının da erkeğin suretinde saklı kalması iyi değildir. Kadının özgür olup özel yetenek ve armağanlarıyla hayata katkıda bulunmasının vakti gelmiştir. Havva, yaratılış için gerekli bir ilaveydi. O olmadan kadının imajı belli olmazdı. Kadınlar birçok soruna cevap olsalar da, saklı kaldıkları sürece kendilerini dışı vuramazlar.

Tanrı bunu Âdem'den önce biliyordu (Yaratılış 2:18-20). Âdem bütün yaratılışa isim verirken, Tanrı da bir yardımcı edinme arzusunun onda yer etmesini sağladı. Belki de Tanrı, adamın yalnız kalmasının iyi olmadığını ilan ettikten sonra, Âdem'e bütün yaratılışa eksik olan şeyi aramasını buyurdu.

Daha önce hiç görmediğiniz bir şeyi aradığınızı düşünün. Daha önce var olmamış bir şeyi nasıl tanırırsınız? Neye ihtiyacınız olduğunu bilemezsiniz çünkü onu daha önce hiç görmediğiniz ve onunla hiçbir deneyiminiz olmadı. Âdem'in durumunda; o içgüdüsel olarak her şeyin tamam olmadığını biliyordu. Hiçbir kelime kadının eksikliğini anlatmaya yetmiyordu. Hiçbir resim veya suret onu tasvir etmiyordu. Bir aşk şarkısı veya sesi henüz duyulmamıştı. Âdem'i bütün yaratılışa kendisi gibi birini aramaya sürükleyen tek şey; kendisinden hiç ayrılmayan yalnızlığıydı.

Ayrı olmalarına rağmen, birbirlerini tamamlıyorlardı. Her birisi de birbirinin yokluğunu ve eksikliğini güçlü bir şekilde yansıtıyordu. İki beraber birleşip, tek olacaklardı.

Havva kendisine getirildiğinde Âdem'in neşesini düşünün. Kendisinde olmayan her şeyin çok güzel bir yansımasıydı. Daha güçsüz olarak yaratılan Havva, Âdem'in gücüydü çünkü her ikisi de birbirinde eksik olan gücü tamamlıyordu. Tek başına olan Âdem, iki kişi olup (Âdem ve Havva oldu) tekrar bir olsunlar. Bugün bile kadınlar hayatın her alanında erkekleri tamamlayan birer yansımalarıdır. Kadınların sağladığı bu katkıların dokundukları her şeyi değiştirmeye gücü vardır.

Eğer erkeğin tek olması, ikisinin ayrı ayrı var olmalarından daha iyi olsaydı, o zaman kadın hiç yaratılmamış olurdu. Kadın bir kaburga kemiği olarak gizli saklı kalıp, sadece bir özlem olarak var olurdu. Bütün bunların doğru olmasına rağmen, ne oldu da, her şey yanlış gitti?

Tanrı'nın Bozulan Sureti

Kadınla erkeğin güçlü ve birlik içinde olan suretlerini alıp, eski güzelliklerinin ve güçlerinin tanınmaz bir versiyonu haline gelmesine sebep veren biz değil miyiz? Bu kaybın mesuliyeti çok öncelere dayanıyor: Toplumumuz kabahatli, korkularla ayrı düştük, en katı din bize ithamda bulundu, medya bizi kandırdı, fakat bütün bu belirtiler daha derin ve karanlık bir mücadeleden filizleniyor.

Hakikat ve güç için zamansız bir çatışmanın içine düşmüşüz. Eski bir düşmanın yalanları ve imaları kendi kendilerini benliğimize işlemişler ve toplumun her alanına damgalarını vurmuşlar. Kadınlar şunu anlayın: Hayatımıza zorla girip bizi soyan bir erkek değil, yılandı. Kurnazlık ve hileyle bizi güzelliğimizden, hâkimiyetimizden ve gücümüzden soydu. Düşüşle birlikte görüş alanımız karardı. Karanlıkta, düşmanı arkadaşı sanmak veya arkadaşısı düşman sanmak kolaydır. Karanlık olan yerde, çoğu zaman farklılıkları tehdit olarak algılayabiliriz. Erkekler ve kadınlar çok uzun süre birbirleriyle gürüştiler ve uykudan uyanma zamanı yakındır. Birbirimize düşman değiliz... Biz birbirini seven iki dostuz.

Geçmişteki acıların verdiği kafa karışıklığıyla toplumumuz kadınsal taraflarıyla bir bağ kurmaları için erkekleri teşvik etmiştir. Bununla beraber kadınlara da daha agresif ve maskülen bir şekilde hayata yaklaşmaları öğretilmiştir. Erkeklerle daima daha korunmasız ve savunmasız olmaları, kadınlara da kendi kendilerini katılaştırmaları söylenmiştir. Bir başka uç örneğin de var olduğunu inkâr edemem. Erkekleri geri kazanmak için, kadınlara kişiliklerini ve değerlerini bir kadınların ve ailelerin sağlıklı ilişkiler kurabilmeleri için gereken koşul ve şartları sağlayamadılar.

Kadının erkeğin içinde tekrar kaybolması hem sağlıksız ve hem de imkânsızdır. Bunun olması için erkeğin gövdesinin tekrardan açılması ve kadının da tekrar içeri konulması lazım. Ne kadar saçma! Âdem'in yan tarafı açılmıştı ve böylece Havva yaratılmıştı. Tıpkı, İsa Mesih'in böğrünün yarıp da kilisenin meydana gelmesi gibi. Gün gelecek ki Mesih ve O'nun gelini birleşecek ve bir olacaklar. Şimdi ise bu ilişkiyi temsil edenlerin (kadın ve erkek) sağlıklı bir şekilde birlik olmaları vaktidir. (Efesliler 5:32)

Oyunu Durdurun

Bir an için hayatın bütün gürültüsünden ilgimizi kesebilirsek, geriye yaslanıp bir şeylerin son derece ters gittiğini görebiliriz. ‘Oğlanlar Kızlara Karşı’ dev maçı için sanki oyun alanı düzleştirilip, taraflar eşitlenmeye çalışılıyor.

Acı olan o ki, her şeyi eşit ve adil yapmaya çalışan bu zihniyet her iki tarafı da sakat hale getirir. Her iki tarafın oyunun ortasına itilmesiyle, güç ve kuvvetlerini kaybederek bir belirsizliğe doğru ilerlerler. Bu olduğunda ise, her biri kendi gücünün çok altında bir performans sergiler ve ilerleme kaydetmezler. Peki, bu maçın hakemi kim? Yenen tarafı anons edecek olan kim? Korkarım ki o, bu oyunu kuran kişi ve o kişinin kurduğu oyundan kazanan çıkmaz.

Bu her iki tarafta güç eşitliği sağlama fikri baştan beri yanlıştı çünkü erkekler ve kadınlar zıt taraflarda olmamalıydılar. Her ikimiz de hayata karşı defansta olmalıydık. Tanrı’nın arzusu hiçbir zaman kadınla erkeğin karşı karşıya gelmesi değildi. Bu büyük hata karşısında yeryüzü bile sallanıp titriyor. Tanrı’nın başından beri amacı onları ortak mirasçılar ve gözcüler yapmaktı. O hiçbir zaman onların bölünmüş rakipler olmalarını istemedi.

Cinsiyetler Arası Güvensizliğin Büyümesi

Sayıları gittikçe fazlaşan incinmiş kadınların dertleri için birçok çareler ortaya atıldı. Yıllarca önce feministler cinsiyetler arasındaki uyumsuzlukları gidermek için çözüm aradılar. Ama haksız terfilere, ücret ve maaş skalalarına karşı atılan bu adımlar başka bir canavara dönüştü. Artık olay eşit iş için eşit maaş meselesi değil de, erkekleri yerlerinden etme meselesi haline gelmişti. Kadınlar ısrarla daha önce sadece erkeklere has olarak kabul edilen davranış biçimlerine adapte olmaları için teşvik ediliyorlar. Kadınlar boşanıp ailelerini bırakmaları, çocuklarına başkalarının bakması ve her şekilde cinselliği kabul etmeleri için destek görüyorlar. Kürtaj bir özgürlükmüş gibi kutlanıyor! Erkekleri kendi oyunlarında alt edip, üstünlüğümüzü kanıtlamalıyız. İşte o zaman kadınlar erkeklerin egemenliğinden özgür olurlar.

Feministler bu taktiklerin kadınları her alanda güçlendireceğini umdular: cinsellikte, iş hayatında ve ilişkilerde. Kadınlara özgün olan özellikler toplum içinde güçsüz, eğitimsiz ve herhangi bir ticari becerisi olmayan kadınlara karikatürize edildi. Bu kadınlar bir iş tutamayan ve kendi kendilerine düşünemeyen kadınlardı. 1970'lerin başlarında Stepford Kadınları isimli fantezi filmle ülke ruhuna saldırıldığında düşmanlıklar alevlenmeye başladı. Genç kızlık yıllarımda filmi izlediğimi hatırlıyorum ve hikâyesini çok rahatsız edici bulmuştum. Kocalara ve babalara güvenebilir miydik? Bütün kadınlar riskte miydiler? Kendi kendime düşünmeye başladım: Acaba erkekler gerçekten de karılarını öldürüp onların yerine tamamıyla itaatkâr olan robot seks köleleri mi koyuyorlar? diye. Dünya gerçekten de erkeklerin etrafında mı dönmeliydi?

Her yerdeki reklam ve makaleler cinsiyetler arasındaki güvensizlik konusunu işlediler. Sadece bir erkeği sevip, ona bağlı olma fikri bir gecede tehlikeli hale geldi. Bu fikir sadece saçma değildi, aynı zamanda sizi savunmasız bırakırdı. Çocuklarla evde kalmak profesyonel anlamda intihara eş bir şeydi ve çocuk doğurmanız demek hayatınızı onlara köle etmeniz demektir. Buna ek olarak, eğer ev kadını olmak sizin tercihinizse boş ve sıkıcı olduğunuz düşünülürdü. Evdeki kadınlar hiç ofisteki kadınlar gibi heyecan verici olabilirler miydi? Eğer kadınlara evde kalabilmeleri ve çocuklarını büyütebilmeleri için olanak sağlanıyorsa, bu onların en doğal haklarının ellerinden alınması anlamına geliyordu. Artık kadınlar her yerde kükreteye başladılar! Bunun sonucu olarak da sadece erkeklere güvenmemekle kalmayıp, aynı zamanda kadın olmaktan korkan bir kadın nesli çıktı ortaya.

Kadınlığı Yeniden Tanımlamak

Bu korkuların bazılarının yersiz olmadığını ilk kabullenen ben olayım. Kilise ve toplum evlilik yeminlerine değer vermediğinde, buna karşı en savunmasız olanlar kadınlardır. Eğer hayata dair olan sorumluluklar sadece kelimelerden ibaret olsaydı, kadınlar niye kocalarına güvenmesinler ki? Boşanma kapıya dayandığında, bundan en çok risk altında olan kadınlar ve çocuklardır. Kısıtlı imkân ve seçeneklerle çocukları yetiştirmek zorunda olan taraf

genellikle kadınlardır. Ama kadın-erkek çatışmasına girerek ne cevap elde edebiliriz ne de güven.

Kadınlığın ne olduğuna dair yaptığımız tanımlama veya koyduğumuz imaj bir kez daha adamın şartlarına göre olmamalı. Âdem, Havva'nın yaratılışına karışmadı: o sadece uyuyordu. O hammadde verdi fakat ne tasarıma ne de başka bir şeye katkısı oldu. Fakat Tanrı, onun cevapsız kalan hasretini kullandı. Âdem kendisinin bir taklidini istemiyordu... Onun daha fazla bir beklentisi vardı. Âdem yöneteceği birini aramıyordu. Kendi memleketini beraberce paylaşabileceği ve hayatı kutlayacağı birini istedi. Kendisini sevecek ve beğenecek, bilgili ve şefkatli bir sırdaş istiyordu. Kendi sevgisi ve ilgisiyle gelişecek ve böylelikle kendi sevincini paylaşacak biri. Beraber bir hayat kuracağı ve kendisini tamamlayan birini, bahçesinin kraliçesini arıyordu.

İşte bu yüzden de, ne kadınların erkek gibi davranmaları, ne kadınlığınızdan vazgeçmeniz, ne de onu yeniden düzenlemeye çalışmanız doğruları yanlış yapar. Kim olduğumuzu hatırlayana kadar, Tanrı'nın bizi yaratırken tasarladığı kişiler haline gelemez. Çok ihtiyacımız olan değişiklikler daha incelikli ve bir o kadar da derin bir yerden gelmeli: Kadınlığın tekrardan keşfedilmesi gerektiğine inanıyorum.

Bu kız evladını artık erkeklerin oyun alanlarında aramayacağız. Güçlerinin bir kısmını yeniden elde etmeleri için kadınlara dövüşmeleri, baştan çıkarmaları ve erkeklerle yer değiştirmeleri önerilmişti. Ama erkekleri aciz göstermeye çalışmak bizi daha güçlü kılmadı. Bu Vahiy ve restorasyon, bize doğuştan beri hak olarak verilen hakimiyetimize ve gücümüze geri döndükçe ve onları tekrardan inşa ettikçe olacaktır.

Cinsiyetler Her Şeydir

Eğer kadın, erkeğin yapabildiği her şeyi yapabilseydi ve erkek de kadının yapabildiği her şeyi yapabilseydi; o zaman cinsiyet fikrinin gereksiz olduğunu savunurdum. Ama bu saptırılmış düşünceden daha fazla bir şey, bu düpedüz bir yalan. Zaman meselesinde olduğu gibi, hayatta da öyle durumlar ve senaryolar olur

ki, cinsiyetlerin her şey olduğunu görürüz.

Gelin beraber bir olaya bakalım. Sabah'ın karanlığında soğuk, kanlı ve ıssız bir savaş alanı düşünün. Her tarafta ölü ve ölmek üzere olan vücutlar var. Bütün bu umutsuz kaosun içinde asil bir kız evladı durmaktadır. Birden bire ortaya çıkmamıştır, çünkü bir şövalye kılığında çatışmaya sızmıştır. Savaşta düşmüş olan bir sevdiğini teselli etmek için dahi olsa, en azından ufak bir katkıda bulunabilme umuduyla gelmiştir. Çaresizlik içinde soylu babasının yaralanıp devrilmesini seyreder. Ona doğru yaklaşır, bu dünyadan ayrılırken babasını kollarına almak ister. Ama daha tam yaklaşmadan kaçınılmaz bir meydan okuyuşun ortasında bulur kendini.

Yolunda çok korkunç bir düşman durmaktadır. Hem düşman hem de bindiği canavar kelimelerle anlatılamaz. Hayvan yaralı olan babasını yutmaya gelmiştir. Cesurca düşmana ve onun iğrenç ejderhasına gitmelerini emreder. Bu kötü efendi de, eğer boyun eğmezse onu sonsuz elemelerle acı çektirmekle tehdit eder. Ama kız karardır ve kılıcını çeker. Karşısına çıkan şeytana mani olmak için elinden gelen her şeyi yapacağına ant içer. Karanlığın efendisi gülüp, onun bu cesur lafıyla alay eder:

“Seni aptal. Yaşayanlar arasında hiçbir adam bana mani olamaz!”

“Ama ben bir adam değilim! Karşıdaki bir kadın... Ben bir kız evladım. Yolumdan çekil... Eğer babama dokunursan seni vururum.”

Kötü efendi bakar ki kızın dediği doğru. Kız kaskını çıkarır ve altın sarısı saçları salınır. Gerçekten de bu karanlık efendinin önünde duran silahlanmış, zırhlanmış ve boyun eğmeyen bir kadındır.

Gözleri yaşlı fakat sert bakışlı bir kadın.

Aniden büyük canavar havaya sıçrar.

Kız soğukkanlılığını korur. Hemen kılıcını çıkartıp ölümcül bir vuruş yapar. Düşmanın kafası gövdesinden ayrılır. Kızın üzerine bir ışık düşer ve güneşin doğuşuyla saçları parlar.

Ama Ben Erkek Değilim Ki

*Bu soylu kız evladı hiçbir adamın yok edemeyeceği
kötü düşmanı yendi.*

Küstahlığından gözleri kör olmuş bu karanlık efendi çatışma sahasında farkında olmadan kadınla karşılaştı. Eminim ki asırlar önce yapılan peygamberlikten haberi yoktu.

“Ve seninle kadın arasına düşmanlık koyacağım.”

-Yaratılış 3:15

Şaşırtıcı bulduğum şey; çatışmaya erkek kılığında girmesine rağmen, kendisini kadın olarak gösterdiği zaman herkes için zafer kazanmış olmasıdır. Tanrı'nın da başından beri niyeti buydu; kadının açığa çıkmasında güç vardır.

O zaman niçin kendimizi açığa çıkarmaktan korkuyoruz? Neden bu gerçekten şüphe edip, kendimizi erkek zırhıyla saklıyoruz? Neden Âdem'in konuşmasını ve havasını kendi üzerimize alıyoruz? Kendi benliğimizi kısıtırıp, onu kaybetmemize neden olmasına rağmen, bu garip kılıkta savaşmamıza sebep ne?

Bunun sebebi, şimdi dahi size karşı gittikçe hiddetlenen bir çatışmanın olması mı? Evet, kadını ve onun çocuklarını yok etmeyi amaçlayan bir karanlıklar efendisi var. Onu sevgisinden, huzurundan ve Efendi'sinin korumasından uzaklaştırmayı tasarlıyor. Ama kadının nesi onu bu kadar korkutup öfkeliendiriyor acaba? Yoksa gerçekten de korkmadığı bir şeyi mahvedip bozmak için bu kadar çaba dökmezdi.

Kadının Gücü

Seneler önce Tolkien'nin kitabını ilk okuduğumda, kitabın tasviri ve şairane ifadeleri karşısında kendimi olağandışı bir şekilde sürüklenmiş buldum. Kitaptaki kızın umutsuzluk ve çaresizlik karşısındaki duruşu beni büyülemişti. Bütün çareler tükendiğinde, ruhunda uyuyan bazı şeyler uyandı ve gücü yerine geldi. Sözle anlatılmaz bu terör karşısında davasından vazgeçmeden kadınlığını ortaya koyan bu kadını çok sevmiştim. Her şeyi efendisi, onuru ve ailesi için yaptı.

Kız Gibi Dövüş

Çağrılmadığı halde, sevdikleri uğruna çatışmaya sızan çok kararlı bir kadın gördüm. Hayalimde gördüğüm yüzü yaşlı olmasına rağmen hedefe kilitlenmiş gözlerini sevdim. Bir kadın olarak zaffer kazanmak uğruna, kendini erkek kılığına sokmuş bir kız evladı buldum. Saldırıya uğradığında korkudan geri çekilmedi aksine, yeterince yaklaştığında vuruşunu yapmak için kararlılıkla yerinde durup düşmanın yaklaşmasını bekledi.

O anda ben de onunlandım. Ağlamaya başladım ve kitabı bir kenara koyarken ellerim titriyordu. Odamı doldururken Tanrı'nın kutsallığını hissettim. Neler oluyor? diye düşündüm. İşte o zaman Kutsal Ruh'un sesini işittim. Bana söylediklerinin ve verdiği görevin sadece benim için olduğuna inanmıyorum. En Yüce Tanrı'nın her bir kız evladı için de olduğuna inanıyorum.

İşte sen bir erkek değilsin, Tanrı'nın oğullarının da kızlarının da ruhta verecek çok savaşları var. Şimdi kız evlatlarına seslen; onlara bağır. Onara kazanabilecekleri savaflara girmelerini ve sadece benim kızlarımın dövüşebileceği çatışmalara girmelerini söyle. Çünkü düşman bir kadının erkek gibi dövüşmesinden ziyade, açığa çıkan şeylerden korkar.

Seneler geçtikçe bu arzu büyüdü. Hayal ürünü olan bir şeyden ilham almak değildi bu. Bu sahne bir şekilde çatışmada olan soylu kız evlatlarında yer etti. Savaşan kadınlar; Tanrı'nın en zor zamanlar için en sona sakladığı, az rastlanan ve sıra dışı bir olgudur. Savaş alanına erkek gibi değil, kadın gibi savaşmak için gelirler.

Dünyamız daha ne kadar çaresiz hâle gelecek? Vuruşa geçmemizden önce, düşmanın daha ne kadar yakınlaşması lazım? Tanrı'nın kız evlatlarına her taraftan alay edilip meydan okunmuyor mu? İçimizden kaç erkek kılığında savaş meydanına sızdıktan sonra anladı ki gerçek gücümüz kadınlığımızı hiçe saymakta değil? Biz erkek değiliz ve bu görüntüyü taşımaya çalışmak gerçek amacımızın ve varış noktamızın açığa çıkmasına bir engeldir. Eğer biz erkek evlatlar gibi davranırsak, dünyanın Tanrı'nın kız evlatları için olan esinini görmesini nasıl bekleriz?

Ama Ben Erkek Değilim Ki

Yalvarışım, arzum ve en içten duam şudur ki: Tanrı'nın kızlarını kudretli bir şekilde ve yetkiyle gerçek düşmanlarına karşı savaştıklarını görmek. Tanrı'nın yaşayan Sözü'nün kılıcını kınından çıkartıp, onu kaybolan şeyleri geri almak için kullanmalarını özlemle bekliyorum. Hizmet etmek ve gerçekleri açığa çıkartmak için onlara en eski gerçekler verildi. Kendimizi bu dünyasal olan cinsiyet korkusundan ve karışıklıktan silkip; hakikat, onur ve soyumuz uğruna savaşılmaya başlamalıyız.

Diğer bölüme geçmeden önce bazı sorulara cevap verelim:

Hayatın hangi dönemlerinde savaş alanına erkek kılığında girdiniz?

Neden böyle bir örtünün arkasına saklandınız?

Sizce kadınlar neden kendilerini kadın olarak ifade etmekten korkuyorlar?

Kadınlar neden kılık değiştirme konusunda usta olmuşlar?

Göklerdeki Baba,

Gerçekte ve ışıktaki yürümek istiyorum. Kendimi bir kadın olarak ifade etmek istiyorum. Bir erkek kılığının arkasına saklandığım için beni affet. Kendimi bir kadın olarak ifade etmemde daha çok güç olduğuna inanıyorum. Kutsal Ruh istediğin şekilde hayatımda işle. Olabildiğim en harika şekilde savaşmak istiyorum. Korkuyla geri çekilmektenense onurum, Tanrım ve ailem arasına girecek her şeye karşı cesurca savaşacağım.Amin.

Dördüncü Bölüm

Ortaı Bulmak

Çevremizde olan her şeyin kaydığını hissedebiliyor musunuz? Derin bir huzursuzluk var. Yaşadığımız dünya hızla değişiyor.

Bu değişimi gelişim olarak tanımlamıyorum çünkü öyle olsaydı gittikçe gelişen, daha uyumlu ve daha rahat bir ortamda olurduk. İleriye doğru gittiğimizi düşünmüyorum. Korkarım geriliyoruz. Yeryüzü ve içinde yaşayan halk arasında gittikçe büyüyen bir düşmanlık var.

“İhtilal” kelimesinin yaşadığımız kargaşayı tam anlamıyla ifade ettiğini düşünüyorum. İnsanın düşüncelerinde veya icraatlarında pek bir değişiklik olmamış. Biz geriliyoruz. Tarihin tekerrürü gibi hep geri dönüyoruz. Işığın ve gerçeğin rehberliği olmadan, kendi ölçülerimize göre bir şeyler yapmaya çalışırken yolumuzu kaybetmişiz.

Doğa bile bizim varsayımlarımıza ve kibrimize karşı geliyor. Geçmişini unutup, hep ânı kurtarmak için seçimler yaptık. Yavaş fakat seri halde ilerleyen bir düşüşü hissediyorum. Çevremizdeki güçlerin etkisi, iç benliğimizin karşı koyabilmesi için çok ağır. Aileler ayrılıyor, milletler bölünüyor, devletler ve finansal kuruluşlar çöküyor. Yaratılış iyi durumda değil. Onun bekçileri ve gö-

zetmenleri görevlerini bırakmışlar. Eğer düşüncesizce yaptığımız seçimler bu yıkıma sebep olduysa, o zaman yeniden yapılandırmanın bir parçası olmamız mantıklı olmaz mı? Bu karanlıktan sadece bir umut ışığı doğuyor. İnsanlar anlık olan şeylerden daha fazlası için yaşamalıdırlar.

Farklı düzeylerdeki iletişim teknolojileri geliştikçe, dünyamız orantılı bir biçimde kısıtlanıp daralıyor. Bir zamanlar milletler ve toplumlar arasında olan gevşek bağlantılar sıkılaşıp birleştikçe dünya şebekeleşiyor. Daha önce hiç bu kadar ses aynı anda konuşmamıştı. O kadar çok gürültü var ki, netlik neredeyse çok az.

Bir taraftan birçok konuda ilerleme kaydederken öte yandan birçokları çok şeyler kaybettiler. Dünya hızla ilerlerken, temeli sallanmaya başlamış. Güvenli bir zemin yok. Bütün hareketlerin durduğu sessiz sakin bir yer yok. Hiçbir güvencemiz olmadan uluslararası oyunlarda oynuyoruz. Koşulsuz kuralsız oyunlar sadece zorbalar için eğlencelidir.

Merkez Üs Neresi

Çocukken yaz akşamları koşarak oyun oynardım. Saklambaç, kukalı saklambaç ve yakalamaç ama oyun ne olursa olsun merkezin neresi olacağı belirlenirdi. Bir ışıklı veranda veya garaj seçerdik ve orası hep güvencede olduğumuz yerdi. Orada oyunun kuralları artık üzerinizde hüküm sürmezdi. Eğer canınız yandıysa, merkeze gidip güvende olurdunuz. Merkezde toplanıp birbirinize oyun hakkında sorular sorardınız. Mızıkçılık yapanları orada uyarırdınız. Ebe olanlardan kaçıp kurtulduğunuz yer orasıydı. Merkez hep güvenli bir yerdi.

Vakit çok geç olduğunda, hava soğuduğunda veya annenizin sizi çağıran sesini duyduğunuzda oyuna bir son verdiğiniz yer bu merkezdi. Birçok geceler merkezin ışığından evime doğru yürüdüğümü hatırlarım.

Peki ya bugün? Sadece kuralsız oyunlar mı var? Merkez yeri olmadan karanlıkta mı koşuyoruz? Eve çağrıldığımızda içerisi sıcak ve aydınlık mı? Evlerimizdeki herkes güvende mi? İçeride kahkaha sesleri var mı? Yoksa anneler yalnız ve üzgünler mi? Ba-

balı katı ve uzakta mı duruyorlar? Yoksa acaba orada hiç kimse yok mu?

İnsan ruhu hasta ve yalnız. O kadar uzun süre gerçek olmayan yalan şeylerle eğlendirildik ki, gerçek olan hiçbir şey bizi artık etkilemiyor. Biz güvencede olduğumuz sürece vahşetler artık bizi etkilemiyor. Bir an için kızabiliriz ama sonra hemen geçiyor. Çocuklar o kadar katı ortamlarda büyüyorlar ki, vicdan azabı veya pişmanlık duyacak kapasiteleri yok.

İnsanlar hiçbir amaçları ve yönleri olmadan varlıklarını sürdürüyorlar çünkü hayatlarında kendilerinden daha büyük bir şey yok. Gerçek kuzeyi gösteren bir pusulamız yok. Merkezi bulamadan daireler çizerken, gerçek göreceli bir kavram olmuş.

Bizden daha büyük ve güvenilir bir şey bulmak zor. Kötüye kullanılmayacak hiçbir gücün ve yalan söylemeyen bir liderin olmadığından korkuyoruz. Babalarımız terk ediyor ve annelerimiz yoklar. Evlilikte verilen sözlerin bir şey ifade etmemesinden dolayı aileler yıkılıyor.

Merkezi yerler bize görüş açısı sağlarlar. Orada hareketliliğin durgunluğunu hissetsen de, aslında hareketin durduğu bir yer değildir. Merkez bir çapadır. Bir fırtınanın gözü gibi, etrafında dönen hareketliliği kontrol eder. Çok uzun zamandır erkekler ve kadınlar merkezden şaşırıp, güven duydukları bir yer olmadan yaşadılar.

Merkezde Huzur Var

Evimizin karşısındaki parktaki elle döndürülen bir atlı karınca ile oynayarak büyüdüm. Bu disk şeklindeki aletin çevresinde pozisyonlarımızı alıp, demirlerine tutunurduk ve daire şeklinde koşmaya başladık. Amacımız onu olabildiğince hızlı döndürüp, sonra da kendimizi incitmeden üzerine atlayabilmektir. Koşarken bütün dikkatimiz tuttuğumuz demirdeydi. Ayaklarımız yorulana kadar koşarak onu döndürürdük. Nefesimizi tutup üzerine binebilmek için, o tehlikeli atlayışı yapacağımız anı beklerdik. Birisi “Şimdi!” diye bağırırdı ve hepimiz sıçardık. Eğer birisinin boçaladığı görülürse, o kişi dururdu. Kimsenin sürüklenmesini istemezdik ve eğer biri incinirse dururduk.

Üzerine bindikten sonra da dolambacın orta yerine geçmek için yarıştık. Ortasında durmak kenarında durmaktan daha zordu fakat oraya varabilenler bütün çabalarına değdiğini düşünürlerdi. Biz arka arkaya bir çember oluşturmuşken etrafımızdaki dünya dönerdi. Bu oyunda midemin bulandığını hiç hatırlamıyorum... Tamamıyla oyuna yoğunlaşmış olurdum. Etraf dönerken zaman dururdu sanki. Kenarda duranlar ortada duranlardan önce sıkılıp alet durmadan önce atarlardı. Ama ortadayken acaba hangi noktaya bakarken duracak diye tahminlerde bulunurduk. Acaba kaydırağa bakarken mi, salıncaklara mı yoksa eve doğru bakarken mi?

Sanki küçüklüğümdeki o dolambaca binmiş gibiyiz. Sadece bu seferki daha büyük ve hiçbir şey bizi yavaşlatmıyor; gittikçe hızlanıyoruz. En korkunç olan da bu sallantıyı bizim yaratmış olmamız. Merkezi bulmamış olanlar zor anlar geçiriyorlar. Dış kenarlarda olanlar dengelerini kaybedip, kenardan düşüyorlar. Öyle hızlı ilerliyoruz ki, nasıl yavaşlayacağımızı bilemiyoruz. Eğer Kutsal Kitap peygamberliği doğruysa, eski şeyler yeni olana kadar bu gidişat yavaşlamayacak. Bu değişim fırtınasında Tanrı kendi kadınlarını uyandırıp, onları merkeze doğru çekiyor. Orada güvenli bir yer buluruz ve hiçbir şey sizi sürükleyemez. Kuralların üzerinde bir hayat var ki; orada sınırsız sevgi ve güvenli yerler var. Bu yerde hayatı dolu dolu yaşayıp daima ileriye bakarsınız. Dünyanın bağlarından uzak bir cennettir. Kurallar sadece oyun oynarken işe yararlar. Oyun zamanı artık bitti. Çok uzun bir süre dünyevi bir şekilde var olduk. Tanrı bizi saçma oyunlardan çağırıp gözlerimizi daha büyük şeylere kaldırmamız için davet ediyor.

Stabil olmayan eksenler etrafında çok döndük. Biz erkek değiliz; biz kadınız. Erkekler de kadın değil; onlar erkek. Cinsiyetimiz gücümüzdür. O güç bulduğumuz temelimiz ve merkezimizdir.

Cinsiyetler Neden Önemli?

Şunu bilin ve anlayın ki: Düşmanımız kadınların erkek gibi davranmasından ziyade Tanrı'nın kızlarının esin almalarından korkar. Kadınların erkek gibi davranması veya erkeklerin kadın

gibi davranması neden onu korkutsun ki? Kadınlar ve erkekler kendi temellerine bağlı kalmadıkları zaman ayarları bozulmuş olup, gerçek güçlerini bırakırlar. Maskeler onu korkutmaz çünkü uzun zamandır çok çalışıp onların gücünü azaltıp, zayıflıklarını büyütmeye çalıştı. Hayat yolundan insanı saptırmak için düşman gerçekleri çarpıtıp ona engel olmakta uzmandır. Düşman ışıқта ve hakikatte yürümemizi istemediği için, aldatici yarı-gerçeklerle bize baskı yapıp karanlığın ve ölümün yoluna doğru itiyor. Tanrı'nın açık ve net talimatları olmadan, mahva giden yolda kendimizi amaçsızca dolandırken bulabiliriz.

“Yaşama giden yolu hiç düşünmez, yolları dolaşıktır, ama farkında değil.”

-Sül. Öz. 5:6

Farkında değil... Acaba ne kadar süre farkında olmadan yanlış yolda ilerledik. Doğru yaşam yolunu düşünme zamanıdır. Bu yaşam yolu ayrı ayrı ama güzel bir uyum içinde, kendilerine has yönleriyle amaçları uğruna ilerleyen kadınlar ve erkekler içindir. Yalanı gerçek olarak kabul ettiğimiz her an kendimizi kandırma yolunda buluruz. Zamanla sınırlı olmayan Tanrı'nın bilgeliğinin ögüdünü dinlemezsek, günümüze veya bizim durumumuza uymadığını düşünürsek; o zaman kendimizi karanlığın yollarında dolandırken buluruz. Her yolun hayata götürdüğünü düşünmek aptalca olur. Çünkü hayata götüren bir yol olduğu gibi, ölüme götüren de bir yol vardır.

“Oysa doğruların yolu şafak ışığı gibidir, giderek öğle güneşinin parlaklığına erişir.”

-Sül. Öz. 5:18

Doğru yollar daha parlak yerlere götürür. Bence çağımızın takip ettiği yol bizleri gittikçe daha karanlık yollara sürüklüyor. Bu demek ki şimdi yürüdüğümüz yol, yıkıma doğru eğiliyor.

“Kadın” ve “Erkeğe” Daha Yakından Bakış

Daha fazla ilerlemeden, kadın ve erkeğin tanımını yapalım. Bu tanımlar daha doğru bir yaklaşıma sahip olmamıza yardımcı olacaktır. Bu terimlerin ne ifade ettiklerini zaten doğal olarak biliyoruz diye düşünebilirsiniz fakat çevremizde olanlara bakacak olursak, bundan kuşku duyuyorum.

Sözlük tanımına göre “erkek” her hücrelerinde X ve Y kromozomları taşıyan kişidir. Bu demek ki dış görünümüne ne kadar değişiklik yapılırsa yapılsın cinsiyetlerin özündeki DNA değişiklik göstermez. Toplumun özümüzü değiştirecek gücü yoktur. Oğlan çocuğu ve adam kavramlarını tanımlayan sıfatlar da erkeğin anlamını pekiştirir. Bu sıfatlardan bazıları şunlardır: güç, doğruluk, cesaret ve erkeklik. Buradaki erkeklik kavramı cinsel verimlilik ifade eder. Erkek cinsiyetine dair bütün referanslar adam kavramına işaret eder. Adam kelimesinin sözlük anlamı da hem erkek cinsini hem de insan türünü tanımlar. Özellik olarak, adam gebeliği başlatandır ama çocuk doğurma imkânı yoktur.

Şimdi de dişi, kadınsı ve kadın kelimelerini inceleyelim. Dişi, hücre çekirdeğinde iki X kromozomu bulunan kişidir. Çekirdek, diğer parçaların ve grupların birleştiği yerdir, yani merkezdir. Kadınsı kavramı ise “kadına veya kıza özgü” anlamına gelir. Ör: kadınsı güzellik, kadınsı elbise gibi veya kadınsı özelliklere sahip olan: hassaslık veya yumuşak huyluluk. Webster sözlüğü nezaket, zarafet, sabır ve duygusallık kavramlarını kadınsı özellikler olarak sıralar. Bunlar da kadının özünde bulunur. Kadının tanımı da “biyolojik olarak dişi olan ve zürriyet verebilen yetişkin insan” dır.

Bu anlamlar bazı şeyleri açığa çıkarırlar. Birincisi, cinsiyetlerin birbirlerine olan bağımlılığıdır. Bir defasında şöyle bir şey duymuştum: “Birbirlerine bağlı fakat birbirleriyle değiştirilemez.” Daha önce de dediğimiz gibi, erkek gebeliği başlatabilir fakat başlayan o hayatı taşıyacak ve dünyaya getirecek olan kadındır. Lütfen aldanmayın: Cinsiyet değişikliği ameliyatı diye bir şey yoktur. Cinsel işlevi ve ona verilen karşılığı değiştiren ameliyatlar vardır. Dış görüntünüzü ne kadar tekrardan düzenlerseniz düzenleyin, çekirdekte bulunan hormonları düzenleyemezsiniz. Kadınsı davranışlar bir kadın için iltifat olsa da, erkekler için ha-

karettir. “Kadınsı” olarak tanımlanan erkekler, maskülen konumlarının verdiği güçten uzaklaşmış olarak kabul edilirler.

Bu tanımlamalar bazı soruları da beraberinde getiriyor. Güçlü olanlar sadece erkekler mi? Erkekler nazik olamazlar mı? Erkeklerin nazik olabilecekleri gibi, kadınlar da güçlü olabilirler. Fakat bunlardan hiç biri onların temel özelliği değildir. Erkekler cesaretleri ve doğrudan olan kişilikleriyle, kadınlar ise nezaket ve sabırlı olmalarıyla bilinirler. Nezaket: zarafet, güzellik ve düzgün bir biçimde hareket etmek olarak tanımlanır. Uzlaştırmaya, bağışlamaya, lûtfetmeye ve iyilik yapmaya kapasitesi olan gibi daha derin anlamlar da yüklenir. Bütün bu tanımlamalar Kutsal Yazılarla paraleldir.

Bir Kadın’ın Stratejik Konumu

Bir erkeği erkek yapan şeyin sadece cinsiyet olmadığı gibi, bir kadını da kadın yapan şey de sadece cinsiyeti değildir. Kutsal Yazılara göre eğer bir erkek erdemli değilse kendi kendini diskalifiye etmiş olur. Tıpkı tarihte birçok erdemli kadının getirilen kısıtlamaların üzerine yükselmeleri gibi. Yeni Antlaşma’da liderlik fazileti olan örnekler görürüz.

“Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü, sağduyulu, saygın, konuksever, öğretmeye yetenekli biri olmalı. Şarap düşkünü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak olmalı. Evi ni iyi yönetmeli, çocuklarına söz dinletmeli, her yönden saygılı olmalarını sağlamalı.”

-I. Tim. 3:2 – 4

Kusursuz bir hayatı olması gereken erkeğin sahip olması gereken çok özellikler var. Listenin başında “tek karılı” olması geliyor. Listede uysal olması gerektiği de var ki bu özellik genellikle kadınlara yüklenir. Bu durum iki güçlü tarafın evliliğini teyit eder fakat ikisinin de özlerinden taviz vermemeleri gerek.

Kız Gibi Dövüş

“Aynı şekilde kadınlar ağır başlı olmalı; iftiracı değil, ama ölçülü ve her bakımdan güvenilir olmalı.”

-1. Tim. 3:11

Burada her ikisi de ölçülü ve güvenilir olmakla yükümlüler. Faziletleriyle birer örnek olmaları gerekmektedir.

Bu hayatta herkesin kendine göre stratejik bir konumu ve işlev yeri vardır. Şimdi bu fikri bir savaş alanı için uyarlayalım. Savaş malzemelerini korumakla görevli olanlar saldırı harekâtının bir parçası olmak istedikleri için nöbetlerini bırakırlarsa bütün askeriyenin geleceği, güvenliği ve yaptığı hazırlıklar tehlikeye atılmış olur. Eğer sıhhiyeciler hastaları bırakıp silah depolarını korumaya giderlerse, yaralılara ve ümidi yıkılmışlara kim şifa ve güç verecek? Ön safhalarda çatışmak için eğitilmiş olanlar, gerekli hiçbir özelliğe sahip olmadan arkaya geçip şifa vermeye veya reçete yazmaya başlarsa hastalar daha çok zarar görürler. Bütün ön hücum harekâtının tehlikeye atıldığı gibi değerli memleket top-rağının da kaybedileceğini söylememe bile gerek yok. Çoğu kez kaybedilen şeyleri geri kazanmak için tekrardan kan dökülmesi gerekir. Şunu anlamalıyız ki kendimize has yönlerimizle ne kadar becerikli olursak olalım, hiç birimizin diğerleri olmadan bağımsız hareket etmesi mümkün değildir.

Pavlus bu bağımsızlığı insan bedeni ile karşılaştırıyor ve uyum içinde olmanın her bir uzva kattığı güçten bahsediyor. Hepimizin bir olarak hareket edebilmesinin sebebi gücümüzü Baş'ımızdan, İsa Mesih'ten almamızdır.

“O'nun önderliğinde bütün beden, her eklemim yardımıyla kenetlenip kaynamış olarak her üyesinin düzenli işleyişiyle büyüyüp sevide geliyor.”

-Efes. 4:16

Her bir uzuv kendi işini yaparken, bütün beden sevgide bina olunuyor. Ayet “kadınlar erkeklerin işlerini yaptıklarında” veya “erkekler kadınların işlerini yaptıklarında” büyürüz demiyor. Açık ve net bir şekilde; bütünün tam anlamıyla işlemesi için her eklemim kendi işini yapması gerekir diyor. Çok uzun bir süredir

erkekler kadınların savaşını ve kadınlar da erkeklerin savaşını verdiler. Çok uzun süredir kadınlar erkeklere ve erkekler de kadınlara karşı savaştılar. Bu iç kargaşa devam ederken yaralar çoğalmış; şifa ve büyüme olmamış.

Sertlik şifayı Engeller

Her bir uzuv kendini bütünden ayırıp daha büyük olmayı amaçlarken, rekabet ve güç bedeni bağ ve destek dokularından soymuştur. İnsan vücudunun uzuvları kendisinden ayrıldığında tam anlamıyla hareket etmesi mümkün değildir. Tanrı onu özellikle böyle yaratmıştır. Bütün beden birbirine doku ve sinirlerle bağlıdır.

İnanın bana, iki kere omzumu incittikten sonra bağ dokunun ve destek dokunun önemini anladım. Yaralandığında pek önemsemezdim ama kolum hareketsiz olarak kilitlendi. Kaslarım ve kemiklerim ne kadar gayret ettilerse de, bir işe yaramadı. Vücudum incinen bölgeyi korumaya aldığı için olmuştu bu kilitleme. Omzumdaki bu zayıflığı önemseyip, iyileşmek için bir şeyler yapana kadar, omzumu isteyerek hareket ettiremedim. Bir uzvumu güçlendirmeyi ihmal edişim, bana diğer alanlarda özgürlüğüme mal olmuştu. Omuz fonksiyonumun tam anlamıyla geri gelebilmesi için yaralı dokunun iyileşmesi gerekiyordu. Ama iyileşme başlamadan önce oradaki sertliğin dikkate alınması gerekiyordu.

“O bizi yazılı yasaya değil, Ruh'a dayalı yeni bir anlaşmanın hizmetkârları olmaya yeterli kıldı. Yazılı yasa öldürür; Ruh ise yaşatır.”

-2 Korint. 3:6

İlk başta, bizi yeni anlaşmanın yetkili hizmetkârları yapan Mesih'tir. Hayata götüren yeni yol ve sevgi, yasanın yerini aldı. Mesih bizi bir yaptığı için, artık kadın ve erkek arasında güreş olmamalı. Eğer bu gerçek uygulanmazsa, Mesih'teki hareketimiz ve fonksiyonumuz sınırlı kalacaktır. Omzumdaki incinme örneğine geri dönecek olursak kadınlara şifa getirmeyi uzun zaman ihmal ettik. Bedendeki bağlantıları ve desteği genelde kadın sağladığı

için bu durum çok önemli. Yalnız bunu söyleyerek, erkeklerin bir katkı payı olmadığını veya kadınların sadece bu işle sınırlı olduklarını söyleyemiyorum. Sadece kadınların özellikle ilişkiler için yaratıldıklarını tekrardan vurguluyorum.

İkinci olarak da, kadınların armağanlarını kullanmalarına genellikle engel oluyoruz. Birbirimizle gerektiği gibi bağlantı kurma ve birbirimize destek olma becerisinden yoksun olursak, vücut da sakat olur.

Bağlantı Kurmak Önemli

Kadın ve erkeğin Tanrı'nın önünde eşit olmalarına rağmen, birbirlerinden tamamıyla bağımsız değiller. Her ikisi de birbirleriyle bir bağ içerisinde olduklarında daha iyi hareket ederler. Bu sadece evlilik ile sınırlı değildir fakat hayattaki bütün ilişkiler içindir. Baba Tanrı erkeğin yalnız olmasının iyi olmadığını ve tek başına bir bütün olmayacağını ilan etti. Eğer biri (kadın) diğerini (erkeği) tamamlıyorsa, o zaman birinin (erkeğin) bir diğerini (kadını) değersiz veya gereksiz olarak görmesi akılsızlık olur. Hem kadın hem de erkek Tanrı'nın suretinin birer yansımasıdır. Fakat bu parçalar özelliklerini kaybettiklerinde, suret bulanık ve belirsiz olur. Örneğin: Erkekler görevlerinin yüzde doksanını yaparken, kadınlar sadece yüzde onunu yaparlarsa, ortada bir problem oluşur.

John ve ben çok farklı olduğumuz için sorunları beraber ele almayı severiz. Onda bende olmayan bir perspektif var ve bende de onda olmayan özellikler var. Sorunlarımıza yaklaşırken John'un tarzı sorunun üzerine gidip onu alt etmektir. Alt ettikten sonra da onu ölü gibi düşüğü yerde bırakmak ister. Benim yaklaşım tarzım böyle değil. Ben ise bu işin gelecekteki ilişkimizi nasıl etkileyeceğini düşünürüm. Genellikle çözüm iyi bir evlilikte bulunması gereken her iki görüş açısından gelir. (Tabii ki benim de gidip kafa göz yarmak istediğim anlar olmuştur ama John bana engel olmuştur!) Birbirimizin görüşüne hürmet etmeden, suretin tamamı değil sadece bir parçası görünür. Gittiğim kilisenin bu konuya yaklaşımı çok hoşuma gidiyor. Karı kocaları bir takım olarak kabul edip, seçimlerde ihtiyar heyeti olarak kim seçilir-

se seçilsin, onları kilisenin ihtiyaçları olarak kabul ediyor. Bunu yapmalarının sebebi, onların birer çift olarak karar alacaklarını bilmelerindedir.

Bu kimlik ve amaç savaşı yüzünden evlerimizdeki sevgi, ilgi, öğreti, şifa ve ihtiyaçlar kaybolmuştur. Bu çekişmeye bir son vermek için bazı Hristiyan yetkilileri kadını bütün konumundan ve rollerinden çıkartmaya çalışmıştır. Ne kadının hiçbir konumunun olmaması ne de onun erkeğin konumunda olması soruna çözüm getirir. Ama kadının kendi konumunun olması soruna cevaptır.

Şimdi bile sözlerime karşı savunmaya geçiyor olabilirsiniz. lütfen anlamaya çalışın ki, kadının veya erkeğin bu konuda tamamıyla yanlış olduklarını söylemiyorum. Her iki tarafın da çok fazla hata yaptığına inanıyorum. Yalanların sebep olduğu zarar hem erkekte hem de kadında tahribat yaratmıştır. Çünkü bizi kandırıp yolumuzdan saptırmıştır.

İleri Gitme Zamanı

Sanki bir tek kadınların yönlendirilmeye veya düzeltilmeye ihtiyaçları olduğunu düşündüğümü sanabilirsiniz. Fakat dinleyicilerim erkekler değil. Ben, kadınların kulaklarına fısıldıyorum. Genelde oğullarımla düzeltmeleri gereken şeyler hakkında konuştuğumda, akılları diğer kardeşlerine ne diyeceğimi düşünmekle meşgul olduğu için dediklerimi duymazlar bile. Rab bedenine bir bütün olarak yön verdikten sonra, kadına ve erkeğe ayrı ayrı nasihatte bulunur. Verdiğim mesaj sadece kadınlar içindir. Sizi bilmem ama biri benle birebir konuştuğunda ve dinleyen başkası olmadığı zaman daha iyi duyuram.

Bir kadın olarak ben de yanlış yargılandım, yanlış tanındım, yanlış davranıldım ve yanlış anlaşıldım. Bütün bunlara rağmen, lütfen bütün acıyı ve hayal kırıklığını bir kenara atıp, ileri gidin.

Her zaman bu düşüncede değildim. Çoğu kez şöyle düşündüm: eğer erkek olsaydım her şey çok daha kolay olurdu. Eğer erkek olsaydım bu kadar katı bir şekilde yargılanmazdım. Eğer erkek olsaydım sesim duyulurdu. Eğer sesimde erkek gücü olsaydı, o zaman çocuklarım daha çabuk dinlerlerdi beni. Gerçek

şu ki, babalarının sert sesinin taklidini yaparak konuşmaktansa, anneleri olarak konuştuğumda çocuklarım beni daha iyi dinliyorlar. Kadınlara tanınan fırsatların yetersizliğinden dolayı sıkıntı duyduğumda, bunun Göklerdeki Baba'mın peşinden gitmem için beni ileri itmesine izin verdim.

Çatışmaya gelince. Çok kişinin bir arada Mesih'in bedenini oluşturdukları kavramı ortaya çıktığından beri devam eden bu çatışma, artık kadın-erkek çatışması olmaktan çıkmıştır.

“Kulak, “Göz olmadığım için bedene ait değilim” derse, bu onu bedenden ayırmaz. Bütün beden göz olsaydı, nasıl duyardık? Bütün beden kulak olsaydı, nasıl koklardık? Gerçek şu ki, Tanrı bedeninin her üyesini dilediği biçimde bedene yerleştirmiştir.”

-1.Korint.12:16 – 18

Açıklık getirme uğruna Pavlus'un yukarıda verdiği örneği ele alalım. Yukarıda yazılan bölüme benim getirdiğim açıklama şöyledir:

Eğer kadın “ben erkek olmadığım için bedene ait değilim” derse bu onu bedenden ayırmaz. Eğer bütün beden erkek olsaydı, kadının duyarlılığı nerede kalırdı? Eğer bütün beden kadın olsaydı, erkeklik nerede olurdu? Gerçekten de Tanrı bedeninin her üyesini dilediği biçimde bedene yerleştirmiştir.

Yüzeysel Değil, Derin Şeyler İçin Yaratılmış Olmak

İnanın bana bu konu üzerine Tanrı'nın bilgeliğini çok sorguladım. Ağır ve ölçülü bir kadın olmaktansa, dominant ve açık sözlü bir erkek gibi davranmanın beni daha etkili yapacağına inandığım zamanlar olmuştur.

Kendimi kadınsal olgulardan tamamıyla uzaklaştırmak istediğim zamanlar olmuştur. Çünkü kadınlar bir araya geldiğinde gereksiz konular üzerine konuşurlar ve haddi hesabı olmayan de-

dikodular döner. Sanki onların pembe dünyası ve yüzeysel konuşmaları beni yutacakmış gibi hissediyordum. Kadınlarda zayıflık saydığım niteliklerden uzaklaşırken, erek niteliklere doğru eğildim. Ama sonra bir soru geldi aklıma. Belki de “pembe dünya” diye reddettiğim şey, aslında dişi DNA’sının bir parçası değildi. Aslında belli bir sebepten dolayı bu pasif-agresif davranışları beğenmiyor olabilirim. Belki de dış görünüşe fazla önem vermek ya da hava atmak gibi şeyleri sevmediğimden, yüzeysel şeyler için değil de daha derin şeyler için yaratılmışımdır. Belki de sessiz sakin olan kadınların güçsüz olduklarını düşünmekle hata yapım. Belki de, bir kadının fısıldamasında, bir erkeğin bağırışından daha çok güç olduğu zamanlar olmuştur.

Güç güzellikle, yetki hikmetle ve erkek dişiyle evlendiğinde ortaya harika bir birleşim çıkıyor. İkisinin bir olması fikri Tanrı’ya aitti. Birlikte, güçlerimizin kat kat fazlaştığını görürüz. Dünyanın en cüsseli ve güçlü erkeğiyle, dünyanın en cüsseli ve güçlü kadını arasında bir güç müsabakası ayarlarsanız, yenen taraf kim olurdu? Her ne kadar söylemek istemesem de, tabii ki erkek yenerdi. Peki, fiziksel güç söz konusu olduğunda neden her iki taraf da eşit değil? Erkeğin gücünün kadına karşı değil, kadın için kullanılması gerekiyordu. Erkeğe daha fazla güç verilmesinin sebebi kadını koruyup, onun için tedarik etmesi içindir. Bu güç hükmetmek veya istismar etmek için bir alet olmak üzere verilmemiştir. Zayıf, şaşkın ve güçsüz erkekler kadınları istismar ederler.

Göklerdeki Baba,

Özel güçlerimi, armağanlarımı ve değerimi bana göster. İçimin derinliklerine kadar hakikat getir. Hayatımın sallantıda olmasını reddediyorum. Çevremde olanlara güç kaynağı olmak istiyorum. Kuralların artık uygulanmadığı o ana merkezde olmak istiyorum. Uğrunda yaratıldığım, bende olması gereken ve dünyaya vermem gereken her şeyi istiyorum. Her bir uzva güç ve özgürlük getirebilmek için, bedende bir bağ görevi yapmak istiyorum. Kadının kalbini dışa vurabilmek istiyorum. Âmin

Beşinci Bölüm

En İyi Kim?

Bu soruyu oğullarıma sormayı severim. Özellikle de bir zafer kazandıklarında “Bravo! En iyi kim?!”

Onlar da, avazı çıktığı kadar bağırarak annelerine sanki “görebildiğine sevindim” dercesine gülümserler. Yaptıkları iyi işi tasdik etmek için hemen el çakarız. Oğullarımı kelimelerle anlatamayacağım kadar çok seviyorum. Bazen sevgim kabarıp onlara sımsıkı sarılıp, kocaman kocaman öpüyorum. Sanki onlara doymuyorum. Onlarla vakit geçirebilmek için fırsat arıyorum. Daha bebekken sesimi ve yüzümü tanımaya başladıkları zamanı hatırlıyorum. Her biri hayatımın değişik bir dönemde ve farklı şeylerle beni beslemişlerdir. Biri kendisiyle oturup rahat etmemi ister. Diğeri onu arayıp bulmamı ister. Başka biri beni cesaret oyunları oynamak için beni çağırır. Bir diğeri de düşüncelerini, hislerini ve korkularını paylaşır.

Oğullarımın her birinde en iyi olan kişiden izler görüyorum. Aslında, “En İyisi” çağrılmaya uygun olan tek O’dur. Güvenimize, hayranlığımıza ve itaatimize layık olan bir tek O’dur. Bizler itaatsiz olduğumuz zaman bile, O hep sevgi dolu ve sadıktır. Tabii ki bahsettiğim iyi kişi, İnsanoğlu olarak dünyamıza gelen İsa Mesih’tir. İsa kadınlara değer vermiştir ve onları sevmiştir. Zor durumlarda bile onlarla bir bağ kurmuştur. Başkaları tarafından dışlanmış olan kuyu başındaki kadınla konuşmuştur ya da yargı-

lanan bir kadının kendisini mesh etmesine izin vermiştir. O hiç geri çekilmedi.

Meryem O'nun ayakları dibinde otururken, işlerle meşgul olan Marta'nın yanına gitmesine engel oldu. O sizi hayal kırıklığına uğratmayacak olan tek kişidir. Ölümler bile bir kadını düşündü.

“Ve İsa, anasını ve yanında sevdiği şakirdi durmakta görünce anasına dedi: “Kadın, işte oğlun!” Ondan sonra şakirde dedi: İşte, anan! O saatten sonra şakirt onu kendi evine aldı.”

-Yuhanna 19:26 – 27 KM

Ama İsa'nın ölüm anında düşündüğü tek kadın annesi değildi... O seni de düşünüyordu. Bu hayatın sensiz olmasını düşünmezdi, bu yüzden de sende sonsuz hayat olsun diye, O dünyadaki yaşamını feda etti. Bu karşı konulmaz sevgiyi bulduğum günü ve saati çok iyi hatırlıyorum. Gerçekten de O'na ait olabilmem için mi öldü? İçi öfke dolu ve kirliliğini nasıl sevebilirdi? Daha önce kim böyle bir sevgi ve bağlılık gösterdi? Kim O'nun gibi yumuşak konuşur? Daha önce hiç tamamıyla affedildin mi? Benim kırık bedenim, boş ve sert kalbim karşılığında bana her şeyi verdi. O O'nu tanımazdan önce sanki hayatımda rahat nefes alamıyordum ama O'nun sevgisi benliğime sel gibi akınca sanki tekrardan rahat ve derin nefes alabildim.

Tanrı, İnsan Değil

Evli olsun bekâr olsun her kadının kıymetini ve değerini ölçmesine izin verebileceği tek kişi O'dur. Hayatımıza layık olan tek O'dur. Tanrı, kadına verdiği hayatı erkek için vermedi. O bize hayatımızı Kendisi için verdi. İsa Mesih İnsanoğlu olduğu gibi aynı zamanda Tanrı Oğlu'dur. Erkek olarak dünyaya gelmiş olmasına rağmen O insan özelliklerinden fazlasına sahipti. Tanrı'ya Baba olarak yaklaşmaktan korkan birçok kadınla konuştum. Hatta geçmişte erkeklerin kendilerine yaptıklarından dolayı erkek suretindeki her şeyden korkuyorlardı. Şu kelimeler size huzur versin... Tanrı, insan değil.

Bir nefes alın şimdi. O, kadın veya erkekten çok daha fazlası. O herkesin hayat kaynağı. İnsanlar hep işleri mahvetmiştir ama Tanrı asla. Peki, bu ne demek? Siz bir başkası tarafından hiç hayal kırıklığına uğratılmadınız mı? Hiç aldatılmadınız mı? Peki, yalan söylendi mi hiç size? Canınız yandı mı? İhanete uğradınız veya kullanıldınız mı? Eğer bu acı etkileşimlerin hepsi birden başınıza gelmediyse, bir tanesi mutlaka başınıza gelmiştir. Kim olursa olsun, ne kadar kurnaz, izole veya bağımsız olsa da bu tür bozuk ilişkilere alışık olamaz. Hiç şüphesiz ben de şu veya bu şekilde hayatımın değişik dönemlerinde başarısızlıklar gösterdim. Ailemi ve arkadaşlarımı hayal kırıklığına uğrattım. Başkalarına üzüntü kaynağı oldum. Birçok kez sadece Tanrı'nın sağlayabileceği şeyleri, insandan umdum. Kadınlar olarak ileriye gidebilmemiz için bu gerçeği idrak edip onu uygulamamız şarttır.

Kısa bir süre önce bir konferansa katılmak üzere seyahat ediyordum ve Dallas Havaalanı'nda kendime ayıracak vaktim oldu. Dergi reyonunda konu başlıklarını okurken birden gözüme popüler bir kadın dergisi takıldı. Derginin kapağındaki "Erkekler ve Arayışları" isimli başlık o ayın ana konusuydu. Her bir makalede şu veya bu şekilde kadınların erkekleri nasıl etkileyebilecekleri konusu işleniyordu. Hatırladığım kadarıyla bu dergi erkek nüfusunun en yoğun olduğu şehirleri, erkeklerin bu şehirlerde nerelerde bulunabileceklerini, ilgilerini nasıl çekebileceklerini, onlarla nasıl konuşacaklarını, bir erkeği nasıl sevmek gerektiğini ve onun sizi sevdiğini nasıl anlayabileceğiniz gibi konuları sıralıyordu. Ben de beş erkekle yaşayan bir kadın olduğumdan yeni bilgilere hep açığım. Dergiyi alıp sayfalarına şöyle bir bakarken Kutsal Ruh'un kulağıma "Ben insan değilim" dediğini işittim.

Bu esinin sadeliği karşısında hayrete düşmüştüm. Çoğu kez bütün enerjimizi asıl kaynağın basit bir sureti olan şeyler üzerine harcıyoruz. Bütün bu dergiler kadınla erkeğin uyum içinde ilişkiler sürdürmesinin kişisel mutluluğa cevabı olduğunu savunur. Tabii ki erkek ve kadının yakın olması mutluluk sebebidir, fakat aradığımız cevap bu değildir. Gerçekten de Tanrı insan olmadığı gibi, bütün ihtiyaçlarımız da bir insan tarafından tamamıyla karşılanamaz.

Benzer Ama Farklı

Bütün gerçeklerin Sayılar kitabından gelen öğütle doğrulandığına inanıyorum:

“Tanrı insan değil...”

-Sayılar 23:19

Bu sözler aslında algılayabileceğimizden daha fazla şey söylüyor. Tanrıyla insan ortak özelliklere sahip olmalarına rağmen Tanrı tamamıyla farklıdır. Kadınlara erkek Tanrı'nın suretinde olmalarına rağmen, O'nun çok sınırlı bir benzeyişidirler. Bir aynanın dış görünüşü yansıtıp da kalbi yansıtmaması veya dudak hareketlerimizi yansıtmaması ama söylediğimiz sözleri yansıtmaması gibi. Size sanki Tanrı zaten apaçık belli olan bir konuya değiniyormuş gibi gelebilir. Bu ayeti okuyup da: Evet tabii ki Tanrı'nın insan olmadığını biliyorum diyebilirsiniz. Ama bir durup düşünelim ve bu gerçeği günümüz şartlarında inceleyelim. Bu yanlış anlamının ne kadar yaygın olduğunu görürüz.

Eğer dürüst olursak, istemeyerek de olsa birçok durumda insanı “tanrı” yerine koyduğumuzu görürüz. Paramızı, zamanımızı ve enerjimizi nasıl harcadığımızda bu görülür. Reklamlar karşı cinsle ilişki kurma arzumuza dair; eğer resimdeki kadın gibi giyinip, onun gibi görünürsek, onu, rüyalarımızın erkeğini elde ederiz mesajıyla bizi avlamaya çalışıyor. Sadece en mükemmelin ve en güzelin kazanacağı (Sindirella gibi mükemmel arabası, mükemmel elbisesi, mükemmel saç, mükemmel aksesuarları ve tamamlayan mükemmel ayakkabıları olan) kıyafet balolarına davet ediliyoruz. Güvenimiz; ilgimizi cezbeden ve arzumuzu uyandıran şeyler üzerine kurulmuş. Erkeğin (insanın) peşine düşerken bilmeyerek de olsa bu yanlış kavramın her kadının derdine çare olacağını düşüncesine kapılıyoruz. Altta yatan “mükemmel erkek = mükemmel hayat” mesajı herkesin üzerine fazlasıyla baskı uyguluyor. Mükemmel erkek veya mükemmel kadın diye bir şey yoktur. Sadece mükemmel olan Tanrı vardır.

Evli olan kadınlara sesleniyorum: Ne kadar harika olursa olsun, acaba kaçınız eşinizin hayattaki her ihtiyacınızı doldurama-

En İyi Kim?

dığını evlendikten sonra anladınız? Birçok kadın mükemmellik ve mutluluk umuduyla hayallerinin erkeğiyle evlendikten sonra; o hayalin bir kâbusa dönüştüğünü izler. Bu hayali umutsuzca yaşatmaya kararlı olan birçok kadın; erkeği eğitmeye, değiştirmeye ve eğer bu metotlar işe yaramazsa en nihayetinde erkek gibi olmaya karar verir. İnanın bana ben bu dramı ilk elden biliyorum. Hayatımın aşkı ile evlendikten bir süre sonra, onun nasıl mükemmel olabileceğine dair görüş edinmeye başladım. Mükemmel erkek fikrinin yeni evli kadınlar arasında yaygın olduğunu öğrendim.

Hayatımın amacının John'u değiştirip onu olabileceği erkeğe dönüştürmek olduğunu sandım. Ama John da benimle beraber çaba göstermeliydi. Bu esinle beraber her şey değişti. Artık nazik ve sabırlı değildim. Bir noktada odaklanmıştım. Yapılması gereken bir değişim vardı. Bu zor beğenen, hassas tabiat bana başka ne için verilmiş olabilirdi ki? Çözümlemesi gereken kusurlar vardı. Bir şekilde onunla henüz çıkarken bu kusurları gözümden kaçmıştı ama evlendikten hemen sonra (benim kusurlarım gölgede kalırken) çok bariz bir şekilde gözüme batmaya başladılar. Hayatım John'a verilmiş bir armağandı... Bu çok açıktı, ona çok yardımcı olabilirdim! Neden onu değiştirip mükemmel biri yapmayı bu kadar çok istiyordum? Belli ki onu sevinç kaynağım ve hayatımın anlamı haline getirmiştım.

Benim Kurallarım Olmazsa, Oynamam

İlk tanıştığımızda John'u olduğu gibi sevmiştim. Daha sonra ilgim değişmeye başladı ve onun dönüşebileceği kişi olması ümidine doğru odaklanmaya başladım. Onu olmasını istediğim kişi yapabilirsem, o zaman güvende olurum, sevilirdim ve tatmin olurum. Bu yeni görüş açısı yaptığım yorumlarda açıkça görülüyordu. Mesela "ben öyle yapmazdım; ben olsam böyle yapardım" gibi. John'un işleri benim yöntemimle yapması fikri öyle kararlı bir biçimde doğamda yer etmişti ki, düşüncelerimi kontrol etmeye başladı. Çok yumuşak bir biçimde başlayan bu şey, John'u değiştirme arzum arttıkça daha ısrarcı bir hal almaya başladı. John'u yürütmesi gerektiğine inandığım yola göre eğitmek bir eş olarak benim görevimdi.

Ama bir işe yaramıyordu! Devi Titus isimli bir Tanrı kadınının bu durumu açıklayan sözlerini hiç unutmuyorum: “Birçok kadın tam tersini yapması gerekirken, çocuklarına hizmet edip eşlerini tedip ediyorlar.” O zamanlar henüz çocuğum yoktu fakat kesinlikle eşimin üzerinde prova yapıyordum.

John benim sürekli ve sert girişimlerime karşı koydukça, farkında olmadan onun konumunu almamın iyi olacağını düşündüm (en azından o bu değişime uyum sağlayana kadar). Ne de olsa liderlik niteliğimi kanıtlamıştım. Kaç kere ona açıkça doğru yolu göstermişim ve o inatçı bir şekilde dinlemeyi reddetmişti? Nasihatlerimi dinlemeyi öğrenene kadar benim “erkek olmam” her şeyin daha pürüzsüz bir şekilde hareket etmesini sağlayabilirdi. Tabii John’un kadın rolü üstlenmek gibi bir arzusu yoktu, bu durumda farklı yönere giden iki lider vardı ve her konuda ayrılık yaşıyorlardı.

Bu gereksiz rekabetin ilk başlarda evliliğimize ne kadar hasar verdiğini söylememe bile gerek yok. Sadece Tanrı’nın verebileceği şeyleri John’dan beklediğimi anladığım zamana kadar bunlar devam etti. Hiç birimiz de mükemmel değilken, ben ondan mükemmel olmasını bekliyordum. Beni hayal kırıklığına uğrattığı zaman, tekrar kendini ispat edene kadar sevgi ve saygımı geri çekiyordum. İlk yıllarda o kadar çok şeyden korkuyordum ki, her şeyi idare etmeye çalışıyordum.

Tanrı’nın bir insan olduğu yalanına inandım ve eğer insan yeterince çaba gösterirse bütün ihtiyaçlarımı karşılayabilirdi. Fakat bu doğru değildi. John mükemmel olsa bile, her birimizde öyle ihtiyaçlar vardır ki sadece Tanrı karşılayabilir. Blaise Pascal şöyle demiştir: “Her insanın hayatında bir Tanrı boşluğu vardır.” Esas amacımızı sadece Tanrı’da bulabiliriz. Öyle sözler vardır ki onları sadece Tanrı tutabilir.

Tanrı Yalan Söyleyemez

“Tanrı insan değil ki, yalan söylesin.”

-Sayılar 23:19

En İyi Kim?

Apaçık olan diğer bir şey ne? Erkekler yalan söyler. Bunun üzerine darılmadan önce hatırlayın ki kadınlar da yalan söyler. Ama Tanrı asla söylemez, çünkü o Gerçek'tir. İnsanlar bazen doğruları söylediklerini sandıklarında bile yalan söylerler. Sizi asla terk etmeyeceklerini söylerler ama terk ederler. Sizi daima seveceklerini söylerler fakat sonra sevmezler.

Bütün bu yalanlar tedirgin edici olabilir fakat kadın olsun erkek olsun bizleri rahatlatan şey Tanrı'nın bizim gibi olmayışıdır. Tanrı, Tanrı'dır ve O'nun gibi kimse yoktur. Sadece O, sadık ve gerçek tanıktır. O'nun öngörüsü dünyasal etkileşimlerden etkilenmez ve değişmez. O rüşvetle satın alınmaz ve aldatılmaz

İnsanları şu şekilde de tanımlayabiliyoruz: bilmeden bile olsa onları güven kaynağımız veya bizi terfi etmeye sahip tek güç olarak görüyoruz. Bunu, bütün duygusal ve destek gerektiren ihtiyaçlarımızın arkadaşlarımız tarafından karşılanmasını umut ettiğimiz zaman da yapıyoruz. İnsanın ilahlaşması fikri, iş dünyasında çok yaygındır. Birçokları önemli ve büyük isimleri tanımanın ve onların isimlerinin çabukça birçok kapıyı açacağına, ayrıcalık veya fırsat tanıyacağına inanır. İnsanların onayını almaya bu kadar aç olan insanlar kullanılırlar. "Sen beni pohpohla ben de seni" kavramı çok yaygındır. Özgeçmişler (CV) şişiriliyor ve yüzeysel ilişkiler kuruluyor. Amaçları uğruna kendilerine yararlı olacak insanlar yakın çemberde tutuluyor, işe yaramayanlar ise dışarıda kalıyor. Aynı zihniyet kiliseyi de etkilemiş durumda. İlişkiler özel bir şey olarak görülmek yerine alınıp satılan veya işletilen ticari bir ürünmüş gibi görülüyor. Bu davranış şekli güvenimizin Tanrı'dan alınıp, insanlar üzerine konulmuş olduğunu gösteriyor. Her şeyden önce Tanrı'nın lûtfuna ve sağladığı ayrıcalığa ihtiyacımız var.

Hem Tanrı'nın hem de insanın lûtfuna sahip olmak mümkündür fakat bu sırayı bozmamalıyız. İlk başta Tanrı'nın lûtfunu arayan daha sonra da ilahi bir şekilde diğer insanlarla iletişim kurmanıza yol açmasına izin verin. .

Çoğu kez insanların lûtfunun peşinden gidiyoruz fakat insanın lûtfunu kazanmak Tanrı'nın da lûtfunu kazanmak değildir.

Tanrı'nın lûtfu ya da İnsanın lûtfu

Sağlıklı bir perspektife sahip olmak için, insanların lûtfuna sahip olmak demek toplumun gözünde nasıl olduğumuz demektir. Her şey toplumun bizi nasıl gördüğüne bağlıdır. Bunu da dış görünüşümü düzenleyerek ve başarılarımızı abartarak yaparız. Bu arenada çekici ve başarılı olan kazanır. Eğer bir insanın değerleri diğer insanların düşüncelerine bağlıysa, mevki sallandığında kayba uğrarlar. Fakat toplumun hakkımızdaki görüşü ne olursa olsun Tanrı'nın bize olan sevgisi asla sallanmaz.

Tanrı'nın lûtfu saklıda olan şeylerle görülür. Tanrı, etrafımızda bizi yüceltecek kişiler olmadığında iç hayatımızla ilgilenir. Aslında gerçekte kim olduğumuz hep gizlide kalıyor. Herkes genelde özel hayatlarında aldığı yanlış kararlar yüzünden toplumun gözünden düşüyor. Günah sayılan hareketler (dedikodu, pornografi, zina ve zimmet gibi) özel hayatımızda yaptıklarımız mı yoksa toplumun gözü önünde yaptıklarımız mıdır? Bu günahların çoğu özel hayatımızdaki düşüncelerle başlar. Çalmak, aldatmak ve ihanet etmek için verilen kararlar bir gizlilik örtüsü altında verilirler.

Tanrı'yla olan ilişkimiz aracılığıyla düşünce hayatımızın üzerinde çalışıp, onu arındırabiliriz. Bütün işlerimiz sadece O'nunla yön bulur ve esinlenir. O'nun huzurunda bütün hayal kırgınlıkları ve beklentiler rahata ererler. O'nun huzurunda yaptıklarım göre değil, kim olduğuma göre kabul görürüm. Gerçekte kim olduğum, hiç kimse görmediği zaman kim olduğumdur. Tanrı işte bu kişiyle vakit geçirmekten hoşlanıyor. O'nun huzurunda gerçek yansımamı daha iyi görebiliyorum çünkü gerçek değerim ondan geliyor. Tanrı için O'nunla yalnız kaldığımda kim olduğum, insanların huzurunda O'nun için başarabileceğim her şeyden daha önemli.

Tanrı'ya Güvenmek Her zaman İyidir

Bazen yönümü kaybettiğimde veya korktuğumda O'nun huzuruna koşup kendimi güvende hissederim. Aklıma şu gelir:

En İyi Kim?

“İnsandan korkmak tuzaktır, ama Rabb’e güvenen güvencilikte olur.”

-Sül. Öz. 29:25

Ve

“Tanrı’ya güvenirim ben, korkmam; insan bana ne yapabilir.”

-Mezmur 56:11

Mezmunun yazarı ortaya iyi bir soru atıyor. İnsanlar sana karşı gelebilirler fakat eğer güvendiğin Tanrı’ysa sana ne yapabilirler? Güvendiğimiz şeye inanırız. Tanrı hayatlarımızın kendi ellerinde saklı olduğunu söylediğinde O’na inanırız ve insanların tehditlerinden korkmayız.

Bazen korktuğum şeyler gelip beni bulmuştur. Dedikodular ve iftiralar etrafımı sardığında ya gidip onları o kişilere iade etmek ya da hikâyenin benim tarafımdan olan kısmını anlatmak istedim. Herkes gibi benim de yanlış anlaşıldığım veya yanlış tanıtıldığım zamanlar olmuştur. Fakat bazen boş verip Tanrı’nın iyiliğine güvenmek gerekiyor. Hem arkadaşlarımız hem de düşmanlarımız tarafından yanlış anlaşılabiliriz, yargılanabiliriz, yanlış tanıtılabiliriz ve yanıltılabiliriz fakat Tanrı tarafından asla.

“Rabb’e sığınmak insana güvenmekten iyidir.”

-Mezmur 118:8

Bu insanlara güvenmemek için verilmiş bir öğüt değildir. Güvencenizi nereye komanız gerektiği hakkında bir yönlendirme değildir. Tarih boyunca güvenilir olmadığı ispatlanan insana güvenmektense, Tanrı’nın merhametine ve adaletine tamamıyla teslim olmak daha iyidir. Tanrı’ya daha fazla güven duyabilmek için O’nu daha iyi tanımak gerekir. Bu da, O’nun özelliklerini yansıttıkça olur. O değişmez ve adildir. Tanrı Başlangıç ve Sondur. O bizim kalkanımız ve savunmamızdır. Tanrı Gerçektir. O’nun izzeti her şeyin üstündedir ve gücü sınır tanımaz. O tamamıyla bizden farklıdır.

Aşk Duvara Toslayınca

Şimdi anlatacağım hikâyeye girmeden önce kocamı ne kadar çok sevdiğimi ve saydığımı belirtmek isterim. Bu her olaya aynı gözle baktığımız anlamına gelmez. Yirmi üç seneyi aşkın evliliğimizde tabii ki zaman zaman kafa tokuşturduk ve bu bazen ciddi sonuçlar doğurmuştur. Belki hatalarımdan bir şeyler öğrenip kendi evliliğinizin ciddi bir şekilde hasar görmesini engelleyebilseydiniz diye kendi hayatımdan paylaşım yapıyorum.

Hem ben hem de John yapı itibariyle inandığımız şeyler uğruna çok tutkulu insanlarız. Bunun artı yönleri olmasına rağmen eksi yönleri de olabiliyor. Tutkulu insanlar olaylar karşısında duygularını büyük yaşarlar. Kendimizi hararetle konularla karşı karşıya bulduğumuzda her ikimiz de doğal olarak görüşlerimizi güçlü bir şekilde beyan ederiz. Fikir ayrılığı yaşadığımız konuları, birbirimize olan saygımızdan dolayı, başkalarının önünde beyan etmeden önce ilk başta özel olarak ele alırız. Daha sonra gereksiz bir sürprizle karşılaşmamak için verdiğimiz hizmetin kurul toplantılarında ele alınacak konuları ilk başta evde konuşuruz.

Böyle bir yol sonucunda kimse gereksiz yere mahcup olup duyguları incinmiyor. Birkaç sene önce kurul toplantısında bazı şeyler ters gitti. Bazı etkenlerden dolayı benim haberdar olmadığım bir proje oy için kurula sunulmuştu. Özellikle konudan daha önceden haberdar edilmeyen bir tek ben olduğum için kendimi çiğnenmiş ve haksızlığa uğratılmış hissettim. Buna ek olarak da, kuruldaki tek kadın ben olduğum için erkekler kulübünden dışlanmış hissettim. Oylama yapma zamanı geldiğinde ise bütün kurul üyeleri “evet” derken, ben bariz bir şekilde “hayır” dedim. Hatta karşı olduğumu daha da belirtmek için elimi bile kaldırdım.

Bu durumun peşini bırakmaya hiç niyetim yoktu. Üzücü olan şey o güne kadar kurulumuz her şeye oy birliğiyle karar verirdi ama ben umursamamıştım. Aynı fikirde değildim. Eğer “hayır” diye oy verme özgürlüğüm yoksa “evet” diye oy verme özgürlüğüm de olmasın. Benim oyum olmadan karar kuruldan geçti fakat çok kötü bir şey yaptığımı anlamıştım.

Tahmin edebileceğiniz gibi davranışım hususunda John ile farklı görüşlerimiz vardı. Kurul toplantısından sonra John ile

En İyi Kim?

hararetli bir tartışmaya girdik ve John'un arka arkaya iki tane yurtdışı seyahati olduğu için tartışmamızı başarıyla sonuçlandıramadık. Uzaklık ve zaman, sorunu çözmeye yetmedi. Her ikimiz de inadımızdan vazgeçmeden görüşlerimizi şiddetle savunduk. Ben kendimi mağdur hissederken, John da kendisine karşı konulduğunu ve onurunun kırıldığını düşünüyordu. Çok şiddetli bir anlaşmazlıkla karşı karşıya olduğumuz için, her birimiz kendi konumunu desteklemek için cephane topluyordu. Yardımcı olacağını düşündüğümüz herkesle konuşup tartıştık ama hiçbir şey halloluyormuş gibi görünmüyordu.

Çaresizlik içinde Tanrı'ya yalvardım: "Tanrım bir duvara tosluyoruz. John hiç de nazik davranmıyor. Baba, eminim ki sen de onun davranışını beğenmiyorsun; gençliğinin aşkı olan karısına haince davranıyor. Bu şekilde her gün davamı Baba'nın önüne koydum. Ama ne zaman ki sessiz kaldım, O'nun "Lisa, sana yettiğimi söyle" dediğini işittim.

İlk başta biraz korktum. Eğer Tanrı bana yetiyor dersem, bu John'un değişmeyeceği anlamına mı geliyordu? Kelimeleri geri O'na tekrarlayıp: "Baba sen bana yetiyorsun" dedim.

Sonra kendimi "Peki ya John ne olacak?" sorusunu tekrarlar-ken buldum.

Aynı sesi tekrar duydum: "sana yettiğimi söyle"

"Sen bana yetiyorsun."

İlk başta verdiğim cevap sadece kelimelerden ibaretti. İçimden gelenler değil de, söylemek zorunda olduğum kelimeler. Başımın belaya girmemesi için söylemem gereken şeylerdi. Eğer Tanrı benim için yeterliyse, başka birinin fikrini alma ihtiyacım yoktu. Eğer Tanrı benim için yeterliyse, John'u yeterli görmediğim şeyler hususunda endişe etmeme gerek yoktu. Eğer Tanrı yeterliyse o zaman hayal kırıklıklarının veya benim bağışlayabilme gücümün ne olduğunun önemi yoktu. Bu kelimeleri gardırobunda, arabamda ve her gece yatağa gittiğimde fısıldadım. Bir şey oldu. Artık Tanrı sadece yetmiyordu, O yeterinden fazlasıydı. Bu vahiy ile tapınmaya başladım ve daima haklı olma gereksinimi gölgede bıraktı.

Gerçeği Al, Yalanı At

Tanrı yüceltilirken bütün hayatımın gidişatı değişti ve sevgi evliliğimizi ele geçirdi. Gerçek şu ki; hiçbir koca karısının bütün ihtiyaçlarını göremez ve onun bütün yaralarına merhem olamaz. Tabii ki kocanız sizi sevip cesaretlendirebilir. Arkadaşlarınızdan ilham alabilirsiniz ve onlarla vakit geçirmek sizi mutlu edebilir. Tanrı sevincin, doyumluluğun ve değer gerçek kaynağıdır. Bizi tam anlamıyla sadece O tarif edebilir. Başka kimsenin de böyle bir gücü olmamalıdır. Tam olarak kim olduğumuzu sadece Mesih'te bulabiliriz.

İnsanlar arasında çok garip ama yaygın olan şey acıların iyileşmesi için acının kaynağına geri dönmeleridir. Ne yazık ki böyle yaparak kendimizi tekrar acı çekmeye hazırlıyoruz. Örneğin: babasını bir türlü memnun edemeyen küçük bir kız, büyürken de zor memnun olunan erkeklerin arkadaşlığını arar. Sanır ki onların onayını kazanırken, babası tarafından gördüğü reddedilme duygusu iyileşecektir. Cinsel olarak suiistimal edilmiş olanlar, genellikle cinsel suiistimalciler veya rastgele her önlerine çıkanla ilişkiye girenler olurlar. Böyle olmalarının sebebi ise küçükken kendilerinden çalınan gücü yeniden kazanma amacıdır.

Tabii ki gerçek şifa böyle değildir. Zayıf insanlar çoğu kez gerçek yerine yalanı, ışık yerine karanlığı ve hayat yerine ölümü koyar.

*“Tanrı’yla ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular.
Yaradan’ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa
Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin.”*

-Rom. 1:25

Eğer herhangi bir şekilde gerçeğin yerine yalanı seçtikse, o zaman yalanlarımızı da O'nun gerçeğiyle değiştirmeye karar verebiliriz. Her şey Baba Tanrı'ya O'nun Gerçek olduğunu söylemekle başlar. O bizim servetimizin kaynağıdır ve bizim için yeterinden fazlasıdır. Şimdi beraber dua edelim.

En İyi Kim?

Göklerdeki Baba,

Senden hariç bir hayat ve sevgi bulabileceğim yalanına inandığım için beni affet. Yol, gerçek ve yaşam sensin. Kutsal Ruh, gerçeğin yerine yalanı koyduğum her bir durumu bana göster. İsa, seni her şeyden çok istiyorum. Sen benim için yeterinden fazlasısın. Gerçekten de Sen insan değilsin ki yalan söyleyesin. Sen vaatte bulundun ve Sözünü tutarsın. İnsanların gözünde popüler olsaktansa senin lütfunu tercih ederim. Sende olan benliğimde fikrimi yenilerken hayatıma sağlıklı bir denge getir. Âmin

Altıncı Bölüm

Kadınlar Ne Zaman Atağa Geçmeli?

Kutsal Kitap'ta bir konunun birçok kez tekrarlandığı dikkatimi çekti. Zamanlama, yöntem ve yaklaşım tarzı ister sıradan ister soylu bütün kadın kahramanlar için işe yaradı. Bu kadınlar nasıl, niçin ve ne zaman dövüşmemiz gerektiğini tasvir ederler.

İlk olarak ne zaman meselesini ele alalım. Düşman yaklaşınca kadınlar atağa geçer. Ne zaman ki Şeytan sevginin ve hayatın sınırlarını zorlayıp yakın mesafeye gelir, o zaman korkması gereken biz değil, odur. Kendimizi kaçınılmaz bir çelişki içinde kapana kıştırılmış olarak bulursak, Tanrı savaşmamız için bizi güçlendirir.

Kral Avimelek, bu gerçeği zor yolla öğrendi. Başarıyla bir şehri kuşattıktan sonra, onun kulelerine sığınan herkesi ateşe verdi. Başarısının verdiği cesaretle, aynı şekilde başka bir şehri de yok etmek istedi. Dehşete düşmüş olan halk bir kez daha şehrin duvarlarında sığınmak için koşular ve Avimelek zaferinden şüphe duymaksızın eline ateşi aldı. Ama bu sefer bir sorun vardı. Her şeyiyle onu durdurmaya kararlı olan bir kadın vardı.

Avimelek gelip kuleyi kuşattı. Ateşe vermek için kapısına yaklaştığında, bir kadın değirmenin üst taşını Avimelek'in üzerine atıp başını yardı. Avimelek hemen

Kız Gibi Dövüş

silahlarını taşıyan uşağını çağırdı ve, “kılıcını çek, beni öldür” dedi, “hiç kimse, Avimelek’i bir kadın öldürdü demesin.” Uşak kılıcını Avimelek’e saplayıp onu öldürdü. Avimelek’in öldüğünü görünce İsraililer evlerine döndüler.

-Hakimler 9: 52 – 55

Bu kadının başladığı işi bir erkek tamamladı. Eğer değirmen taşını atmış olmasaydı bu kana susamış acımasız kral, silahını taşıyan uşağının kılıcıyla öldürülmezdi. Şaşırtıcı olan şey kendi vatandaşlarını canlı canlı ateşe vermeye hazır olan bütün bir ordu, kralın öldüğünü görünce evlerine gittiler. Yaptıkları savaşa destek veren kralın bir kadın tarafından düşürüldüğünü gördüklerinde bütün mücadeleyi geri çektiler. Acaba kralın bir kadının önünde düştüğünü görünce, Tanrı’nın kendi halkı için savaştığını anladılar mı?

Tabii ki kadınlar da tıpkı erkekler gibi hücumla geçer, yaralar ve öldürür fakat amacımız bu mudur? Bence kadınlar gerçek savaş alanlarında erkeklerle çatışmaya girmek için yaratılmamışlardır fakat olur da kendilerini böyle bir durumda bulurlarsa çok zorlu muhalifler haline gelebilirler. Bu bölümde daha sonra da anlatacağım gibi, savaşacağımız birçok başka alanlar vardır. Kadınları kan dökmesi ve kılıç kaldırması yapılacak en son şeydir. Bir ihtilafa girmek durumunda olursak bunun arkasındaki etkenler yaşam, şeref, hakikat ve namus uğruna olmalıdır. Eğer korumaya çalıştığımız şeyleri yok etmek için karşımıza bir engel çıkarsa, o zaman ne pahasına olursa olsun savaşmaktan başka bir çaremiz yok. Eğer kötü olan karşımıza çıkar veya yolumuzu keserse Havva’nın kızları için yapacak başka bir şey kalmıyor. Ölüme ve kayba engel olmak, şerefini, hayatını ve namusunu korumak için gerekli olan her şey bize verilen güçte vardır. Bu amaç uğrunda sakın korkup da akılsızca geri çekilmeyin.

Kadınlar Farklı Dövüşür

Kadınların farklı dövüştüğü gerçeğini ilk defa C. S. Lewis’in Aslan, Cadı ve Sihirli Dolap isimli klasliğini okuduğumda gör-

Kadınlar Ne Zaman Atağa Geçmeli?

düm. İyi ve kötü arasında uzun süredir beklenen savaşa hazırlanmaları için Âdemoğullarına ve Havvakızlarına Noel Baba hediyeler verdi. Bu çatışma korkunç derecede soğuk bir mevsimde ve çoraklık olduğu zaman baş gösterdi. Bahar artık yerini kışa bırakıyordu ve beklenen zaman yaklaşmıştı. Ama ilk başta uzun zamandır bekledikleri Noel’de gelen güzel şeyler vardı. Her bir hediye alıcının kapasitesine ve arzularına göre seçilmişti. Peter’a muhteşem bir kılıç ve kalkan verildi. Havva’nın kızları olan Susan ve Lucy’e de armağanlar verildi.

“Havvakızı Susan,” dedi Noel Baba. “Bunlar senin için” ve ona bir yay, içi oklarla dolu bir kılıf ve fildişinden yapılmış küçük bir boru verdi. “Ok ve yayı sadece en ihtiyacın olduğu zaman kullanmalısın” dedi. “Savaşta çatışmanı istemem. Yay kolay kolay ıskalamaz ve bu boruyu çaldığın zaman nerede olursan ol mutlaka yardım gelecektir.”

Yukarıdaki bölümde bir sembolleştirme yapılmış. Armağan olarak ilk başta içi ok dolu bir kılıf ve yay veriyor. Kutsal Kitap da çocuklarımızı elimizdeki oklara benzetiyor.

“Yiğidin elinde nasılsa oklar, öyledir gençlikte doğan çocuklar.”

-Mezmur 127:4

Kadınlar hamile kalıp çocuk büyüttüklerinde Tanrı’yla yakın iş birliğine girerler. Onlar bizim zürriyetimiz ve O’nun da mirası ve mükâfatıdır. Onlar bizim geleceğe dair olan yatırımımızdır. Bizim uzaktan baktığımız şeylere, onlar yakından bakacaklardır. Bizim zamanımızda fısıltı olarak duyulan sesleri, onlar yüksek sesle işitecekler. Hedefi ıskalamasınlar diye iyi yönlendirilmeleri gerekir. Bize verilen vaat şudur, eğer onları gidecekleri yolda yetiştirirsek, büyüdüklerinde de Rab’deki hedeflerinden şaşmazlar.

Bu yüzden de kendi korkularımızdan dolayı çocuklarımızı geri itmemeliyiz. Onları bekleyen gerekli mücadeleler var. Bu yüzden de barışı sağlamaya veya geçmişten gelen anlaşmazlıkları devam ettirmeye güçleri var. Onlar adına kazandıklarımıza sıkıca sarılıp onları geleceğe taşıyabilirler. Eski savaşlarda ön savunma için ok

kullanılırdı. Öyle ki, daha iki ordu savaş için yerlerini almadan önce oklar fırlatılırdı. Aynı şekilde, belki de hiç göremeyeceğimiz gelecek için çocuklarımız gönderiliyor.

Hazırda Olan Yardımdan İstifade Edin

Havvakızı Susan'a verilen ikinci armağan da birincisi gibiydi. Çaldığında kendisine yardım getirecek olan güzel bir boru. Susan nerede olursa olsun, kendisine yardım ulaşacaktı. Size de böyle bir garantisi olan güzel bir hediye verseler ne yapardınız? Hemen herkes "Kullanırdım!" der.

Ama biliyor musunuz ki Baba tarafından size verilmiş daha kesin bir vaat var. Hayır, boynunuza asabileceğiniz somut bir fişli boru veya düdük değil. Size verilen armağan hem görünmez hem de soyut ve böyle olmasında fayda var. Çünkü bozulmaz, çalınmaz veya kaybolmaz. Bundaki garantimiz sonsuzlarca geçerli olan Rabb'in yaşayan Sözünden geliyor. Çağırduğumuzda cevap veren, uyuklamayan ve sürçmeyen Kutsal Ruh'tur. Yalvarışımıza cevap vermeye söz veren odur. Biz daha yardım çağrısı yapmadan, o yardımı harekete geçirir.

"Onlar bana yakarmadan yanıt verecek, daha konuşurlarken işiteceğim onları."

-Yeşaya 65:24

Dua etmek için daha ağzımızdan nefes çıkmadan, O bizim zardan kurtulmamız için yol hazırlamıştır. Eğer Susan kendi kendine güvenerek verilen bu harika ve güçlü armağanları kullanmayı ihmal etseydi, onun akılsız olduğunu düşünür müydük? Eğer boruyu bir kılıç olmadığı için küçük görmüş olsaydı, bu yanlış izlenimin sonucunu herkes çekerdi. Ama istemeyerek de olsa bunu hep yapıyoruz. Sesimizi çıkarmamız gerektiği yerde sessiz kaldığımız zaman Tanrı'nın evlatları olarak bizlere vaat ettiği armağanları unutuyoruz. Akılsızca armağanlarımızı başkalarınınkiyle kıyaslıyoruz, kendimizinkini zayıf veya değersiz görüyoruz. Ya da durumumuzu çok vahim görüp, Tanrı'nın içinde bulunduğumuz karmaşayı çözmeye yeterli olmadığını düşünüyoruz. Şunu

bilin ki: ortada ciddi tahribata yol açacak bir savaş var ve bu savaş artık bizimle ilgili değil.

Susan'a verilen yardım sözü gibi, bizim için gereken cevaplar da genelde hiç ummadığımız bir şekilde gelir. Her zaman benim istediğim şekilde olmasa da, hayatımın belli dönemlerinde Tanrı'nın yaptığı müdahalenin o an için bana gerçekten gereken bir destek armağanı olduğunu anladım. Tabii ki ben bunun önemini sonradan anladım. İhtiyacım olan yardımı beklerken kendi kafamda tamamıyla farklı bir yöntem, senaryo ve zamanlama kurgulamıştım. Belki de birilerinin benden özür dilemesini bekliyordum ama Tanrı beni alçak gönüllülüğe ve onlardan özür dilemeye terfi ediyordu. Başka zamanlarda ise kendimi savunma gereksinimi hissediyordum ama Tanrı sadece yerimde durmamı ve O'nun Tanrı olduğunu bilmemi istiyordu. Tanrı benim savunmam olabilirdi fakat eğer O'nun müdahalesini istiyorsam ellerimi kendime saklamam gerekiyordu.

Yapmamız Gereken Tek Şey: İstemek

"Bana yakar da seni yanıtlayayım; bilmediğin büyük, akıl almaz şeyleri sana bildireyim."

-Yeremya 33:3

Bir insan olarak Tanrı'dan yardım istediğimde, bildiğim kısıtlı şeylerle ona seslenirdim. Çaresizlik zamanında istediğim tek şey ânında yardım gelmesiydi. Fakat Tanrı'nın daha büyük bir amacı var ve O, bilinmeyen ve henüz görülmemiş makamından cevap gönderir. O kendi hikmetinde, büyük ve yüce şeyleri O'nu güvenle çağıranlara açıklayacağını vaat ediyor. Tanrı'nın zenginliklerinin sıkıntımız zamanında hazır olduğunu O'na güvendiğimizde keşfederiz. Yapmamız gereken tek şey, O'dan müdahale etmesini istemektir.

Susan'ın borusu; onun yardım çağrısını insan nefesinin yaratamayacağı bir sinyale çevirdi. Aynı şekilde de dua ettiğimizde, Kutsal Ruh bizim için aracı olup duamızı Baba'ya göksel bir sesmiş gibi sunar. Çoğu kez korktuğumuzdan kendi kendimize al-

ternatif çözümler aramaya çalıştığımız için bütün bu macerayı ve heyecanı kaçırıyoruz. İnsanın kendi kendine yardım etmesi fikrine katılıyorum fakat şunu anlamalıyız ki: eğer denklemde bir tek siz olursanız o kadar da harika bir çözüm elde etmezsiniz. Fakat Tanrı her zaman için en büyük ve en iyi cevaptır.

Bu çağda yaşadığım için mutluyum. İletişim kaynakları sayesinde herkes müjdeye ulaşabiliyor. İlahiler ve tapınma şarkıları hem etkili hem de günümüze uygun. Karanlık yayıldıkça ışık daha da fazla parlıyor. Yine de düşmanın yalanlarının boyutları gittikçe büyüyor ve çeşitleri artıyor. Çok büyük çapta olan bir savaşa hazırlanıyoruz! Her şeye rağmen Tanrı bizimle! O'nun zaten bir yol açtığına inanmalıyız ve tehlike arttıkça dua ile sesimizi yükselmeliyiz.

Şimdi de Havva'nın ikinci kızı Lucy'ye güvenerek verilen armağanlara bakalım:

Tanrı'nın Kadınların Cesaretini Kullanması

Noel Baba ona camdan yapılmış küçük bir şişe (bu şişenin elmastan yapılmış olduğu da söylenir) ve küçük bir hançer hediye etti. "Bu şişede güneş dağlarında yetişen ateş çiçeklerinin suyundan yapılmış bir içecek var. Eğer sen veya arkadaşlarından birisi yaralanırsa, bu içecekten bir iki damla onları tekrardan iyi eder. Hançer de en ihtiyacın olan zamanda kendini savunman içindir. Sen de çatışmaya girmemelisin" dedi.

"Ama neden efendim? Sanırım... yani bilmiyorum ama... ben de yeterince cesur olabilirim." dedi Lucy.

"Sorun bu değil. Kadınlar çatışmaya girdiklerinde savaşlar çok çirkin oluyor."²

Lucy'nin vermiş olduğu tepkide kendimi gördüm. Susan'dan armağanlarıyla ve savaşa girmemekten memnun olmasını beklendim ama Lucy'den beklemezdim. Lucy'nin aldığı cevap beni

Kadınlar Ne Zaman Atağa Geçmeli?

hayal kırıklığına uğrattı. Bunun sebebi aldığı cevabın yanlış olması değil, yetersiz olmasıydı. Neden ona bir kılıç ve kalkan verilmedi? diye düşündüğümü hatırlıyorum. Lucy'nin cesur ve hakiki olduğunu ispat edeceğinden hiç şüphem yoktu. Soylu bir kılıç veya başka bir hücum silahı neden esirgensin ki? İsteddiği tek şey Aslan'a olan sevgisini kanıtlayabilmektir. Ama neden ona bu fırsat verilmedi?

Ben hayat yolunda ilerledikçe, soru yerinde kaldı. Birçok kadının sevgilerini ispatlayabilmek için özlem duyuyor. Efendilerinin hayatın her alanında hürmet görmeleri için ellerinden geleni yapmaya hazırlar. Eğer bizlerin cesareti sorun değilse, peki ne? Kendimi Lucy'nin tedirgin sözlerini söylerken buldum: "İsa, bilmiyorum ama sanırım yeterince cesurum. İsa lütfen kaydadeğer bir ölçüde ben de yardım edeyim. Ayak bağı olmam ve aksilik çıkarmam. Savaşa katıldığımda Seni başarısızlığa uğratacağımı düşündüğünden dolayı böyle söyleme lütfen."

Her nedense cinsiyetler arasındaki görev farklılıklarının benim hatam olduğunu sandım hep. Sanki ben kadın olduğum için arada telafi edilemez bir gedik vardı. Kadınların yanlış yapmaya eğilimleri olduğu için verecekleri zararın en az olabileceği alt pozisyonlarda olmaları gerektiği fikrini duydukça kendimden utandım. Çoğu kez kadınların zayıf ve isyankâr olarak tanımlandıklarını ve bu yüzden de sadece sınırlı ve kontrollü yetkiler edinmelerine olanak verilmesi gerektiği fikrini çok duydum.

Peki, ya aramızdaki farklılıkların sebebi hiç kimsenin suçu değilse? Ya Tanrı kadınların ölüm ve yıkım için birer alet olmalarını hiç istemediyse? O zaman bu rol dağılımının sebebi yaradılıştan var olan bir güçsüzlük veya başarısızlık değil fakat yaratılış sebebimizdir. Kadınlara kendilerine verilmiş armağanları ve gücü kullanmaları için müsaade verilmezse problemler baş gösterir.

Yaşam Savaşçıları

Böyle negatif neticeler edinmemizin sebebi, Düşüşle gölgeleşmiş gözlerle baktığımızdandır. Halen de hedefimiz erkeklerin mevkileriyle ve güçleriyle güreşmektir. Eğer onlar gibiysek güç-

Kız Gibi Dövüş

lüyüz, eğer onlardan farklıysak güçsüzüz. Daha hilkatin yaratılışında kadının katkılarının (her ne şekilde olursa olsun) yanlış değil doğru olduğu fikri sabitti. Yanlış olan şey erkek niteliklerine sahip olmak için güç toplamaya çalışırken, kendi gücümüzü ihmal etmiş olmamızdır. Diğer bir yanlış da; erkeklerin kendileriyle aynı niteliklerine sahip olmadıkları için kadınların niteliklerini aşağı görmeleridir.

Tanrı bizleri kontrol altına alınması gereken birer problem olarak değil, benimsenecek birer cevap olarak yarattı. Tanrı bizleri kan dökken savaşçılar olmaktan çok daha yüksek bir amaç için tasarladı... O bizleri yaşam savaşçıları olarak yarattı. Söyleyin bana hangisi yapmak daha soylu: Elini uzatıp saldırmak ve yaralamak mı yoksa şifa vermeyi uygulamak mı? Hangisi daha değerli: Hayat almak mı yoksa hayat yükseltmek mi? Hangisinde daha güç var: Bir şehri kuşatmakta mı yoksa düşmanı yedirebilmekte mi? Süleyman'ın Özdeyişleri kitabının dediği gibi: kan dökmekten savaşmanın birçok yolu var

“Tatlı dil en güçlü direnci kırar.”

-Sül. Öz. 25:15

Ve incinmeye engel olmak için.

“Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır.”

-Sül. Öz. 15:1

İlle de fiziksel olarak güçlü olan zaferli olacak diye bir şey yok. Düşmanlar çoğu kez hikmetin tesiriyle kırılırlar. Çok uzun süre erkek gibi dövüştük ve farkında olsak da olmasak da, bizim bocalamamızdan dolayı herkes kayıplar verdi. Cinsiyetler arasındaki bu çatışmaya şahit olan çocuklarımız zarar gördüler. Erkeklerle kavga yapmayı durdurmanın zamanı gelmiştir. Kadınların birbirleriyle kavga yapmayı kesmelerinin zamanı gelmiştir. Hikmeti belimize kuşanıp, tekrardan kazanmalıyız.

Konuşmalarında nazik olmadığım çok zamanlar olmuştur. Hepimiz kadınların kötü davranışlarını görmüşüzdür. Gerçek o ki kadınlar da başkalarını incitebilir, hatta öldürebilir. Hatamız bunu

Kadınlar Ne Zaman Atağa Geçmeli?

bir güç konumu olarak görmemizdir.

Jan Dark'ın savaşçı olmasına rağmen kılıç kullanıp düşman düşürmediği söylenir. Peki neden savaşçı diye adlandırılıyor? Hangi amaç uğruna hizmet etti? Savaş alanındaki varlığının kan dökmek için değil, yaşam için olduğunu biliyordu. Özgürlüğü savunarak Fransa'ya umut verdi.

Eğer herkes çatışmaya girerse moralleri kim yüksek tutar? Uğruna savaşılan değerleri kim savunur? Herkes kan dökmekle meşgulken, bu mücadeleye neden girdiğimizi unutturuz. Savaş bittiğinde kadınlardan başka kim yorgunları teselli eder ve onlara başlarını yaslayacak bir yer verir? Akıllardaki korkulu görüntüleri kim silip yerine yaşam ve umut rüyaları verir. Tanrı kendi kızlarının bu güçlü görevleri yapabileceğine güvenmiştir.

Katkılarım Yeterli Mi?

Lucy'ye içinde ender bir içecek bulunan ve şifa verme gücü olan bir elmas şişe verildi. Paha biçilmez bir hediye olmasına rağmen, o üzgündü. Belki de onun değersiz bir eşya olduğunu düşündü. Belki de bu eşyanın çok güzel olması, onun herhangi bir gücünün olmadığını düşünmesine sebebiyet verdi. Böyle bir hazineye ihtiyaç büyüktür. Kendisini ve çevresindekileri iyileştirme armağanı olmasına rağmen, o sağladığı katkıların yeteri olup olmadığından şüphe etti. Sanırım buna benzer bir soru ile karşı karşıyayız. Bizde olan armağan yeterince güçlü mü? Bizim payımıza düşen iş yeterince etkili mi? Tanrı'nın kadını böyle bir zaman için yaratmış olduğuna ve kendi krallığına yerleştirmiş olmasına inanabilir miyiz?

Cinsiyetlerle ilgili olarak kafası karışmış bir milletin gözlelerinden bakarak bize verilmiş olan armağanlardan şüphe etmeye devam edecek miyiz? Yaşam ve sevgi armağanlarımızla dünyayı değiştirecek gücümüz var.

Lucy'nin şişesindeki içecek güneş dağlarının yamaçlarında yetişen bir çiçekten çıkartılıyor. Bu tarif bana Malaki kitabında bulunan şifa tasvirini aklıma getirdi:

Kız Gibi Dövüş

“Işınlarıyla şifa getiren doğruluk güneşi doğacak.”

-Malaki 4:2

Lucy'nin elinde yaşayan bir güzelliğin ışığından ve ateşinden elde edilmiş bir sıvı var. Acaba bu sıvı kıpkırmızı mıydı? O kadar etkili ki şifa almak için sadece bir damla yetiyor.

Ona bir de hançer veriliyor. Eminim ki hançerin bıçağının çok kısa olduğunu düşündü. Hemen ve isteyerek savaşa dalabilirdi ama kendisine sadece kendi kendini savunabileceği bir hediye veriliyor. Bu el kadar küçük ve ince metal parçası yerine daha büyük ve etkili bir şey hayal etmişti. Hafif ve kolayca saklayabileceği bir silah verildi ona ama o silahının gizlide kalmasını istemiyordu. O herkesin kralı için savaştığını bilmesini istiyordu. Lucy'ye verilen bu hediye nasıl kaşı koymamız gerektiğini gözler önüne seriyor: Düşman yaklaşınca, kadınlar saldırır. Düşman sadece çok yakına geldiğinde hiç ummadığı silahlarla kuşanmış olduğumuzu anlar.

Umulmadık Silah

Kadınlar için “Tanrı'nın gizli silahları” denildiğini duydum. Umulmadık olduğumuz kadar gizli olup olmadığımızdan emin değilim. Yalan ağlarını öyle bir sarmış ve biz o ipte o kadar uzun zaman dans etmişiz ki, bu kadar uzun süren karışıklıktan sonra bir şeylerin değişeceğini düşünmek çok zor. Şimdi bile düşman her kadın, erkek ve çocuk üzerindeki iplerini sıkılaştırırken planladığı komploların işe yarayacağından emin. Peki kendilerine yalan söylenenler doğruluğa uyanıp, aslında müttefikleriyle güreştiklerini ve bunca zamandır düşmanı dinlediklerini anlarılarsa ne olur? Hatırlayın ki:

“...güreşimiz kan ve ete karşı değildir.”

-Efesoslular 6:12 KM

Bir gün gelin bu gerçeğe uyanacak. Kilise kalkacak ve hatasından vazgeçecek. Alarm çalacak, kadınlar ve çocuklar donanmış bir şekilde gönderilecekler ve Tanrı halkına şifa verecek. İşte

Kadınlar Ne Zaman Atağa Geçmeli?

o zaman çok fazla yakına geldiği için düşman hem hançeri hem de kılıcı hissedecek. Bedenin her bir parçası özel katkılarından dolayı değer görecektir ve her bir eklem güçlendirilecek. Lucy çatışmanın neticesinden sonra armağanının değerini anlayabildi. Biz de onun gibi armağanlarımıza en çok ihtiyaç duyduğumuz zamanda onların değerini anlayacağız.

Aslan “Lucy çabuk” dedi.

Ve sonra, neredeyse ilk defa olarak kendisine Noel armağanı olarak verilen değerli içeceği hatırladı. Elleri öyle titriyordu ki kapağı zorla açabildi ve sonunda kardeşinin ağzına birkaç damla damlattı.

İçeceğin işe yarayıp yaramadığını görmek için kardeşi Edmund’un soluk yüzüne bakarken Aslan, “yaralı olan iki kişi daha var” dedi.

“Evet biliyorum. Bekle bir dakika” dedi Lucy.

“Havvakızı” dedi Aslan daha derin bir sesle, “diğerleri de ölmek üzereler. Edmund için daha fazla kişi ölmeli mi?”³

Lucy gibi armağanımızın gücünden veya değerinden şüphe edersek, elimizde olan şeyi unuturuz. Kişisel ihtiyaçlarımıza tutunmaya çalışıp armağanımızın sadece kendimiz için işe yaramasını umut edersek, başkaları için özgürce hizmet edemeyiz. Kadın olarak değerimizi ve bize güvenerek verilen hazineleri unutursak başkalarına bakmayız bile.

Ailelerimizden Ötesine Bakmak

Lucy kim olduğu kendisine hatırlatılana kadar kendine gelmedi. Yaralılarla dolu savaş alanında Edmund’un kız kardeşi olmanın fazlasıydı. O bir Havva kızıydı ve armağanıyla halkına hizmet veren asil bir kraliçeydi. Eğer vizyonumuz kısıtlıysa gerçek gücümüzü ve amacımızı hiçbir zaman tam anlamıyla anlamayamayız. Elimizdeki şifayı ilk başta ailemiz için kullanmalı ve sonra da elimizi uzatıp başkalarını hayata döndürmek için kullanmalıyız. Ailelerimize veya evliliklerimize sadakatle hizmet etmememizi

söylemiyorum. Sadece görüş alanımızda sadece onların olamayacağına hatırlatıyorum. Sağlıklı aileler ve bireyler başkalarına da yardım eli uzatırlar. Kendi aile meselelerimiz bizi öyle sarar ki dünyamız küçülüp daralır. Süleyman'ın Özdeyişleri 31. Bölümdeki faziletli kadın bunu anlamıştı:

“Evi halkına yiyecek verir... mazluma kollarını açar; yoksula elini uzatır. Kar yağınca ev halkı için kaygılanmaz, çünkü hepsinin iki kat giysisi vardır.”

-Sül. Öz.31:15, 20 -21

Başkalarına elini uzatmasının ailesinin kaybına olacağı düşüncesinden kokmayarak elini uzatır. Onun evi sıcaktır. Tanrı'nın her şeyi tedarik edeceğine güvenir. Yaralı olan varsa, ona ilgi gösterir. Tanrı'nın başkalarına şifa ulaştırması için kullandığı bağlantı odur. İçtenlik, şifa ve umut; umutsuzluğa ve yıkıma karşı güçlü birer rakiptirler.

Saldırmanın ve Strateji Kurmanın Zamanı Var

Okların örneğinden tekrar bahsetmek istiyorum. Düşmanın bizimle çok yakından ve kişisel olarak uğraştığı zaman verdiğimiz mücadele, onun uzakta olduğu zaman verdiğimiz mücadeleden çok farklıdır. Kadınların sezgileri o kadar kuvvetlidir ki, daha tehlikenin gölgesi yaklaşmadan onu hissederiz. İşte tam bu sırada bir seçeneğimiz var ya panikleyeceğiz ya da hikmetli bir biçimde davranacağız. Eğer hikmetliysek borumuzu çalarız ve dua oklarımızı göklere doğru fırlatırız. Böylelikle daha düşman uzaktayken oklar üzerlerine düşer.

Maalesef verdiğimiz ilk tepki böyle olmuyor. Hücumla geçmek yerine, problemi başkalarıyla defalarca konuşup fikirlerimizde yayılıp artmasına izin veririz. Ardından da görüş açımızı kaybedip elimizdekini bırakırız. Bu da üzerimize düşeni yapamadan korkunun bize yaklaşmasına izin verir. Eski zaman savaşlarında daha iki taraf karşılaşmadan okçular hazır olurdu. Daha teke tek savaş başlamadan okçular olay yerinde olurlardı. Neden mi? Çünkü uzak mesafeden işe yarayan şey, ordular yakın mesafede

Kadınlar Ne Zaman Atağa Geçmeli?

birbirlerine girdiklerinde işe yaramaz. Demek ki çatışmada gelişmiş güzel ateş etmenin de, keskin nişan almanın da, strateji geliştirmenin de bir zamanı var.

Kutsal Kitap'ta yer alan Ester kitabındaki Kraliçe Ester'in hayatında nasıl savaşılmaması gerektiğinin özelliklerini görüyoruz. Ester Tanrı tarafından ilahi bir şekilde ayarlanmış ve stratejik olarak sarayda saklanan bir silahtı. Aşağıda tekrar özetlenmiştir.

Tanrı'nın halkının düşmanları gururluydu ve intikam arzuları doymak bilmez bir hal almıştı. Ama bir Yahudi boyun eğmiyordu ve Haman'ın yaralı gururu bütün Yahudiler yok edilene kadar tatmin olmayacaktı. Bu da onun Ester'in sınırlarına girmesine ve elini büyük oynamasına sebep oldu. Krala yaklaştı ve Ester'in halkının hayatını tehdit edecek bir kararname tasarlardı. Bir kraliçe olmasına rağmen Ester unuttuğu bir şeyi hatırladı: Hiç birimiz tamamiyle soyutlanmış değiliz. Eğer dokunulmaz olduğumuzu sanıyorsak veya kalelerimizi yıkılmaz sanıyorsak çok geçmeden yıkıldıklarını görürüz. Başkaları için katlandığımız şeyler bizi ele geçirir. Güç, zayıfın savunulması için verilmiştir. Ester gelecek olan tecrübeden haberdar olduğunda alarmı çaldı ve oklarını fırlattı. Daha düşmanla yüz yüze gelmeden oruç ve duayla Tanrı'ya yalvardı.

Git, Sus'taki bütün Yahudileri topla; benim için oruç tutun; üç gün, üç gece hiçbir şey yemeyin, içmeyin. Hizmetçilerimle ben de sizin gibi oruç tutacağız. Ardından, kurala aykırı olduğu halde kralın huzuruna çıkacağım; ölürsem ölürüm.

-Ester 4:16

Ester bugün birçok kadına, yaşlı olsun genç olsun, bir rol modelidir. Hikayesi kitaplarda ve sinema filmlerinde tekrardan ele alınmıştır. Acaba Tanrı kendine ait olanları tekrar etkili ve güçlü yerlerde saklıyor olabilir mi? Acaba itaatte kabiliyetli ve Rab korkusunu idrak eden, soylu kız evlatlarını stratejik olarak konumlarına yerleştiriyor mu? Düşmanın tehditlerinden geri çekilmeyen ve ölüm korkusuyla titremeyen birkaç kişi var mıdır?

Kralın Huzurundaki Konumunuz

Ester gibi siz de Kralınıza özel bir şekilde etki edersiniz. Bu asla hafife alınacak bir şey değildir. Bu size güvenerek verilmiş bir armağandır. Lütuf ve etkileme bizden olan bir şey değildir: bize bu hayatta ödünç olarak verilmişlerdir. Eğer bu aletleri hikmetli bir biçimde kullanırsak, sadece kendi geleceğimizi değil etrafımızda olanların geleceğini de güvence altına almış oluruz.

Ester güzelliğinin ve asaletinin sadece kendisi için değil de, daha büyük bir amaç için olduğunu anlamıştı. Bir anda bütün parçalar birleşti ve düşmanın kapıdan içeri girmiş olduğunu anladı. Kral, Haman'ın önerisinin krallığını güçlendirmek için bir fırsat olduğunu düşündü fakat Ester aslında ne için olduğunu biliyordu: Halkını yok etmek için bir tuzaktı. Şimdi bile düşman bir şey derken aslında tamamıyla başka bir şeyi tehdit etme amacındadır.

“Şu anda susarsan, Yahudiler'e yardım ve kurtuluş başka yerden gelecektir; ama sen ve babanın ev halkı yok olacaksınız. Kim bilir, belki de böyle bir gün için kraliçe oldun.”

-Ester 4:14

Gerçekten de böyle bir gün için yerleştirildik. Tehdit ve adaletsizlik gördüğümüz zaman biz de Ester gibi sesimizi çıkartmalıyız. Ester'in hikmeti ve şerefi kralın vermiş olduğu yanlış kararı, Tanrı'nın halkının aleyhine çevirdi. Yok olmak yerine, kendilerini yok etmek isteyenleri yok ettiler. Tanrı tarafından ayarlanmış, hak edilen cezayla; korkunç ve kibirli olanlar dışarı atıldı ve alçak gönüllülerle hikmetliler yükseltildiler. Tanrı kendi halkının soykırımı uğramasını bir kadını kullanarak engelledi.

Ester'in sahip olduğu rol kralın gücünden daha üstündü. Kararını yürürlükten kaldıramazdı fakat Ester halkını kurtarmanın yolunu buldu.

Peki ya şimdi? Düşman yaklaştı ve gerekli olan güce sahip olmadığınızı düşündüğünüzden karşılık veremiyor musunuz?

Gerçekten de önemli olan şeyler için mi mücadele ediyorsunuz?

Kadınlar Ne Zaman Atağa Geçmeli?

Tanrı'nın bir değirmen taşını mesh ederek onunla bir kralı yok edeceğinden şüphe mi duyuyorsunuz?

Lucy gibi siz de neden erkeklerle beraber savaşa dâhil edilmediğiniz sorusuyla mı uğraşıyorsunuz?

Elinizde olan şeylerin değerinden şüphe mi ediyorsunuz?

Yapmayın! Siz hem değerlisiniz hem de stratejik bir konumunuz var. Siz savaşın diğer tarafısınız. Daha düşman yaklaşımadan onun fark eden sizsiniz. Düşmanın aslında neyi hedef aldığını sezinleyen sizsiniz. Şifa getiren temsilci sizsiniz. Düşmanın korktuğu ama hiç ummadığı sizsiniz. Herkesin ihtiyacı olan eksik parça sizsiniz.

Şimdi dua edelim.

*Göklerdeki Baba,
İsa Mesih ismiyle ve Kutsal Ruh'un gücü aracılığıyla
sana geliyorum. lütfen pozisyonumun önemini bana göster.
Çünkü kendime baktığımda görmüyorum. Etrafımdaki
durumun çaresizliği ve vahameti karşısında kendi üzerime
düşeni yapmayı arzuluyorum. Mümkün olan her şekilde
sevgimi ispatlamak istiyorum. Bana vermiş olduğun
şifa dağıtan o değerli içeceği hor görmeyeceğim. Ölüm
yaklaştığında yaşam için müdahalede bulunacağım.
Hikmetle, sezgiyle ve anlayışla yürümek istiyorum.
Düşmanın saldırılarına karşı seninle işbirliğine girmenin
heyecanını yaşamak istiyorum.*

*Oklarımı yaya geçireceğim. Çocuklarımı donanımlı
kılacağım ve dualarımı göklere göndereceğim. Birçok
sorunları çözen için gereken cevap benim. Net bir
şekilde görebilmem için gözlerimi aç. Amin.*

Yedinci Bölüm

Hikmetle Savaşmak

Hristiyan olduktan kısa bir süre sonra bir vahiy aldım: Ne kadar geri zekâlı olduğumu! Düşündüğüm her şey ve onları düşünme sebebim insan varsayımlarından ve hatta yalanlardan ibaretti. Kararlarımın ve hareketlerimin birçoğunun arkasındaki motivasyon yalan yanlış bilgilere dayalıydı.

Bugün bile, dünyada hikmet kıtlığı olduğunu anlamak için nükleer bilim adamı olmanıza gerek yok. Tahsilli aptalların bu kadar çok olduğu bir dönem daha olmamıştır herhalde. Dahi bir zekâyâ sahip olup da temel sağduyu ve nezaketten yoksun birçok insan var. Bilgilere, araştırmalara ve haberlere ulaşmanın her zamankinden daha kolay olduğu çağımızda insanlar birikimlerini çoğaltırken sağduyu ve anlayıştan yoksun kalıyorlar.

Her çeşit bilgiyi dikkatsizce içimize alıyoruz ama neredeyse kayda değer hiçbir değişim görmüyoruz. Aileler dağılmış, evlilikler yara almış, hukuk sistemimiz bazen saçma hareket ediyor, liderlerimiz hilekâr ve öğretmenlerimizin eğitim vermelerine engel olunuyor. Kötüye iyi deniliyor ve iyiye de kötü deniliyor. Radyo ve televizyon yayınlarında yalanlar gerçek gibi gösteriliyor, liderler düşüyor, çocuklar korkuyor ve kadınlar eziliyor. Ruhsal liderler inançlarını ve çoğu kez de dürüstlüklerini yitiriyorlar. İşleri rol yapmak olan oyuncuların çoğu kahramanlarımız ve rol modellerimiz haline geliyorlar. Aile sağlıklı değil ve evrensel çevre bir dengeye oturmuş değil.

Kız Gibi Dövüş

Yapmış olduğumuz seçimlerin yanlış olduğuna dair yeterince delilimiz yokmuş gibi daha fazla araştırma ve veri topluyoruz. Bize zaten verilmiş olan cevapların arayışı içindeyiz.

“Boş yere çok ilaç kullanıyorsun; senin için şifa yok. Milletler senin utancını işittiler ve yeryüzü senin feryadınla dolu çünkü yiğit yiğide çarptı, ikisi de birden düştüler.”

-Yeremya 46:11 – 12 KM

Yeremya'nın bu sözlerinde çok trajik bir yön var. Bu çok eski zamanın sözleri neredeyse çağımızı anlatıyor... Her taraf ilaç dolu ve güçlülerin savaşında kimin kazanacağı belli değil. Biz de aynı utancın içinde miyiz ya da bilerek veya isteyerek akılsızlığı mı seçtik? Işığın yollarını karanlığın gizli yerlerini keşfetmek için bilerek bıraktığımızda, eve giden yolu bulmakta zorlanırsınız.

Hikmeti Tekrardan Kazanmak

Büyüdükçe, hikmetin eğitimle gelen bir şey olmadığını anladım. Edindikleri bilgilerle iyi yaşamaktan ve hareket etmekten yoksun birçok zeki insan var. Bu insanlarda bilgi var ama hikmet yok. Hikmetin ona teslim olanları değiştirme gücü vardır. Hikmet; gerçeğe sarılmamız, onun benliğimizle birleşmesi ve hareketlerimizi yönlendirmesidir.

Kutsal Kitap'ta hikmetli kadınlara dair birçok referanslar var. Süleyman'ın Meselleri'nde hikmet bir kadın olarak canlandırılmış:

“Hikmet dışarıda yüksek sesle bağıriyor; Meydanlarda sesleniyor.”

-Sül. Mesel. 1: 20 KM

Ve

“Hikmete, 'Sen kız kardeşimsin', de.

-Sül. Mesel. 4:5 KM)

Maalesef ki, dikkatimizi çekmek için mücadele veren başka bir kadın var. Dünya ona birçok isimler vermiştir: Baştan çıkarıcı, kurnaz, kontrolcü. Fakat Kutsal Kitap ondan ahlâksız kadın olarak bahseder. O bu dünyayı temsil eder ve onun verdiği akla uymanı ister. Onun verdiği akıl şöyledir: Dergi kapaklarında “eğer yollarımı tutarsan sana güç vereceğim” diye sözü vardır fakat yalan söyler.

Kız evlatlar olarak bize verilen “hikmet” ismini nasıl geri alabiliriz? Hikmete teslim olmanız aslında sandığınızdan kolay olabilir. O herkes için hazırdadır. Hikmetli kadınla akılsız kadın arasında sadece bir fark olduğuna inanıyorum. Bunun ne olduğunu siz biliyor musunuz?

Ne zaman bırakacağınızı ve ne zaman tutacağınızı bilmek.

İşte bu. Hikmet; doğru alışveriş yapabilmek gibi bir şeydir. Kutsal Ruh’u içimize teneffüs etmeye benziyor. Hikmetli kadınlar neyi sınımsız tutup neyi bırakmaları gerektiğini bilirler. Akılsız kadınlar ise kendilerini öldürecek olan şeye sıkı tutunup, kendilerine hayat verecek şeyi bırakırlar. Hikmetli kadınlar Tanrı’nın vaatlerine sarılırlar ve hayatı zehirleyip engel olacak şeyleri atarlar. Acılığı, bağışlamazlığı, kızgınlığı, acıyı, korkuyu, kıskançlığı, nefreti, karışıklığı ve geçmişi bırakıp atarlar.

Akılsız kadınlar bunu anlamazlar. Başkalarının borçlu olduğunu düşündükleri şeyleri ödettirmek için bu şeyleri tutarlar. Geçmişe sarılırlar ve sarılmaları gereken şeyleri bırakırlar: Tanrı’nın vaatlerini, O’nun sadakatini, O’nun karakterini, O’nun sevgisini, O’nun bağışlama gücünü ve O’nun gelecek için olan planlarını.

Hikmetli kadınlar Tanrı’nın vaatlerini arayıp bulurlar ve hayatın hayal kırıklıklarını bırakırlar. Akılsız kadınlar haklı olduklarını ispatlamaya çalışırken hayal kırıklıklarını bırakmazlar. Hikmetli kadınlar acılığı ve küskünlüğü arkadaş gibi yanlarında taşıyarak bir şey kazanmayacaklarını bilirler. Hikmetliler bilirler ki haklı olduğunu kanıtlayıp yine de yanlış olabilirsin. Netice itibarıyla savaşmak mı yoksa kazanmak mı istiyorsun? Hikmetliler

savaşmadan kazanmayı bilirler.

Son zamanlarda bana daima baş ağrısı ve sıkıntı veren kişisel bir anlaşmazlığın içinde buldum kendimi. Bocaladığımı gören John, görüş açımı tekrardan kazanmama yardımcı oldu. “Lisa, seni daima bu meseleye çeken şey ne?”

İlk başta ben de bilmedim sebebini. Affetmişim, serbest bırakmışım, takdis etmişim, anlayışa varmışım, yüzleşmişim, dua etmişim ve oruç tutmuşum... ama bir şeyi kabullenmemiştim: işi doğrultamamışım. Sonuç üzerinde hiçbir etkim yoktu. Her türlü yaklaşımı izledim ama sonuç hep aynı kaldı.

“Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın.”

-Rom. 12:18

Her şeyi gücünüzün el verdiği kadar yaparsınız ve hiç bir şey değişmezse, onu bırakmaktan başka bir çareniz yok. Takdis edip, yolunuza devam edersiniz. Çaresizliği özgür kılmak ile değiştirin. Siz elinizdekini serbest bırakın ki, Rab de kendi elinde olanı serbest bıraksın.

Kutsal Kitap'ta Değişim Alışverişi Yapan Kadınlar

Kutsal Kitap'ta bu değişim alışverişine örnek olacak birçok kadının hayatının örneği var. Hikmetin gücüyle hayatı korudular, yıkıma engel oldular ve miraslarını garantilediler.

Havva

Listenin başında Havva arkadaşımız var. Büyük bir başarısızlıktan sonra hayal kırıklığını ve ölümü bırakıp kendi yaptığı seçimlerden daha üstün olan bol hayat vaadine sarıldı. İleriye bakmak için karar aldı. İleriyi tamamıyla görmese de üçüncü oğlunun adını Şit ya da zürriyet (tohum) koydu ve böylelikle Tanrı'nın vaadini tekrar teyit etti. Ölümü verdi ve kurtuluş ümidini aldı.

Sara

Sırada Sara var. Rahatını geride bırakıp kocası İbrahim'le beraber bilinmeyene doğru gitme kararı aldı. Beraberce daha fazla şeylerin arayışına girdiler. Seneler boyu kısır olmanın hayal kırıklığını taşıdı. Bir erkek oğul aracılığıyla kocasına bir miras vermek istemişti. Hizmetçisi Hacer'i kocasıyla beraber olmak üzere vererek işleri çok karışık hale getirdi ve elde edilen sonuç İsmail'di. Kaç kadın Tanrı'nın vaaadinin gerçekleştiğini görmek için bu kadar ileri gidebilir? Ben olsam yataktaki yerimi asla başka bir kadına vermezdim! Tabii ki Tanrı'nın Sara ve İbrahim için olan planı asla bu değildi. İkisinin birleşmesinden doğacak olan İshak sayesinde Tanrı sözünü gerçekleştirecekti. İshak "gülmek" demektir. Sara da Tanrı'nın ona İbrahim'den bir çocuk vereceğine gülmüştü. Ama çok geçmeden imansızlığının alaylı gülmesini verdi ve sevinç gülmesini aldı.

İmanın Babası olarak İbrahim beklenen vaadi elde ettiği için ona hep tezahürat yapıyoruz fakat bebeği taşıyan ve vaktinde dünyaya getiren Sara'ydı. Sara korku yerine imanı aldı ve eğer biz de aynısını yapmaya cesaret edersek onun vaaadinin kızları oluruz.

"İyilik eder, hiçbir tehditten yılmazsanız, siz de Sara'nın çocukları olursunuz."

-1. Petrus 3: 6

Tamar

Kutsal Kitap'ta hayati skandallarla dolu ama kararlı olan Tamar isminde bir kadın var. İki kere dul kalmasına rağmen çocuksuz kalmadı. Birinci kocası kötü olduğu için, ikinci kocası da kendine bir oğul vermediği için Tanrı tarafından öldürüldü. (Tanrı'nın kendi kızlarını korumadığını söylemeyin sakın!) İki ölü kocadan sonra, Tanrı bu kadına bir miras vermekte kararlıydı. Kayınbabası Yahuda üçüncü oğlunu onunla evlendireceğine söz verdi ve oğlu evlenecek yaşa yetişene kadar Tamar uzağa gönderildi. Ve Tamar bekledi. Eş olarak alınacağı zamana kadar babasının evinde bekledi ama kimse onu çağırmadı. Yahuda'nın karısı öldü ve Tamar bunun haberini aldı. Gözü pek bir şekilde fahişe kılığına girdi ve peçesini indirip yolun kenarında bekledi. Yahuda onu tanımadı ve

Kız Gibi Dövüş

onunla beraber olmak istedi fakat ödeme yapacak parası yoktu. Tamar da onun asası, mührü ve genç bir boğa yollayacağına söz vermesi karşılığında kamçısını talep etti. Yahuda onunla beraber oldu ve Tamar hamile kaldı.

Daha sonra fahişe kıyafetlerini çıkardı ve dul kıyafetini geri giyindi. Yahuda onun fahişelik yaparak hamile kaldığını anlayınca ceza olarak yanarak öldürülmesini önerdi... Tabii ki Tamar Yahuda'nın asasını, mührünü ve kamçısını gönderene kadar.

“Yahuda eşyaları tanıdı. “O benden daha doğru bir kişi” dedi, “Çünkü onu oğlum Şela'ya almadım.”

-Yaratılış 38: 26

Ve her şey değişti. Yahuda onu kendine karı olarak aldı fakat bir daha hiç ona dokunmadı (bence dokunmaya korktu). Tamar ikiz oğlan doğurdu (daha önce iki kere reddedildiği için). Tamar ve oğlu Perez'in isminden Mesih'in soyunda bahsedilir. Tamar dulluğu ve ihaneti, annelik ve şerefle deyiş tokuş yaptı.

Rahab

Tamar bir fahişe kılığına girdi, Rahab ise gerçekten bir fahişeydi. Bu kadın İsrail'in casuslarını sakladı ve onların Eriha'dan kaçmalarını sağladı. Bunun karşılığında da kendisinin ve ailesinin hayatını almayacaklarına dair onlardan söz aldı. Rahab yargı ve ölüm korkusu karşılığında Rab korkusunu aldı. Bütün bir şehri dehşet sarmışken sadece bir kişi, bir fahişe, geçekte neler olduğunu anlamıştı.

“Bunları duyduğumuzda korkudan dizlerimizin bağı çözüldü. Sizin korkunuzdan kimsede derman kalmadı. Çünkü Tanrınız Rab hem yukarıda göklerde, hem de aşağıda yeryüzünde Tanrı'dır.”

-Yeşu 6: 11

Eriha'daki herkes bu gerçeği bildi. Fakat sadece Rahab bu gerçeği kabullenip onun için bir şeyler yaptı. Dünyasal kralına karşı

gelip Tanrı'nın casuslarını kurtardı. O ve onun nesli de (Boaz) Mesih'in soyunda yer alanlardan. Hatta Rahab imanıyla meşhur olanlar arasına girdi.

Fahişe Rahab casusları dostça karşıladığı için imanı sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte öldürülmedi.
-İbraniler 11: 31

Debora

Sadece oturup yargılanmayı beklerken, ayağa kalkıp bir şeyler değişene kadar aradaki boşluğu dolduran bu harika kadına bütün bir bölümü (14. Bölüm) adadık.

Rut ve Naomi

Bu kadınların ikisi de ölümü ve hayal kırıklığını bırakıp yerine umudu ve vaadi aldılar. Rut kendine olan sevgisini bırakıp kaynanasına baktı ve hayatının sevgisini buldu. Naomi ona yüreğini açtı ve yas yerine yeni evlat ve miras edindi.

Hanna

Tanrı, hayatımızdaki ölü ve kısır olan şeyleri nasıl niteleyeceğimizi bilmek istiyor. Onları perişan ve umutsuz olarak nitelemeye devam mı edeceğiz? Yoksa onların üzerine hayat ve vaat sözleri mi ilan edeceğiz?

Tanrı'nın kedilerine vaatle bulunduğu kadınlar (Sara, Rebeka, Rahel, Hanna ve Elizabet sadece birkaçı) kısır olduklarını anladıklarında hep daha fazlası için Tanrı'ya yalvardılar. Kısırlıklarının bir ceza, reddedilme veya inkâr olmadığını anladılar. Gerçek şu ki: Tanrı'nın vaatleri hasret çektiğimiz şeyler aracılığıyla doğar.

"Fakat (kocas) Hanna 'ya iki pay verirdi; çünkü Hanna 'yı severdi, fakat Rab onun rahmini kapamıştı. Ve ortağı onu öfkeliendirmek için incitirdi, çünkü Rab onun rahmini kapamıştı."

-1. Samuel 1: 5 – 6 KM

Kız Gibi Dövüş

Verimsiz olan yerlerden sadece Tanrı hayat çıkartır. Hanna da böyle bir kadındı. Sadece kocasının kendisine verebileceğinden fazlasına ihtiyacı olduğunu anlamıştı. O zaten kocasının sevgisine ve saygısına sahipti. Kocasını her kurban kestiği gün kısır olan karısı Hanna'ya iki pay vererek onu onurlandırırdu. Ama bu yeterli değildi. Daha derin ve güçlü bir şeyin hasretini çekiyordu. Hanna'ya rakip olan karılardan biri onun cesaretini kırmak için incitiyordu. Ama daima başına kakılan bu durum karşısında Hanna mabede gidip derin duaya başladı.

Şişman ve disiplinsiz olan kâhin Eli onu görünce sarhoş olduğunu sandı. Ama bu hikmetli kadın kendini yanlış değerlendiren birinden nasıl bereket alacağını biliyordu. Onun saygısız konuşmasına karşı Hanna saygıyla cevap verdi. Kadın beklediği cevabı aldı ve Eli'nin huzurunu tebessümle terk etti. Düşmanı onu gördüğü zaman tamamıyla farklı bir çehreyle karşılaştı.

“Düşmanlarımın karşısında övünüyor, Kurtuluşunla seviyorum!”

-1. Samuel 2: 1

Hanna utancı bırakıp yerine izzet ve zafer kazandı. Daha doğmandan oğlunu ayırdı ve onu adadı. Hanna'nın yaptığı dualar kademe kademe ilerleme gösterdi. İlk başta “kocamdan ötürü bana bir oğul ver” diye dua ediyordu. Sonra “düşmanımdan ötürü çok incindiğim için bana bir oğul ver” diyordu. Nihayetinde de “Rab bana bir oğul verirsen onu Sana geri vereceğim” diye dua etti. Samuel, Rab'in önünde büyüdü ve Rab, Hanna'ya evini dolduracak kadar evlat verdi.

“Ve Rab Hanna'yı ziyaret etti ve gebe kalıp üç oğulla iki kız doğurdu. Ve çocuk Samuel Rabbin önünde büyüdü.”

-1. Samuel 2: 21 KM

Önceden kısır olan bir kadın peygamberler soyunu doğurdu.

Abigail

Sıra Abigail'e geldi. Eğer düşman kendi kocasıysa bir kadın ne yapar? Bu uzun bir hikâye çünkü toparlayacak çok şey var:

Nabal isminde bir adam vardı ve karısının ismi Abigaildi. Davut ve adamları da çölde Nabal'ın bulunduğu yere yakın bir yerde saklanıyorlardı. Bir duvar gibi arazinin çevresinde Nabal'ın koyunlarını ve halkını koruyorlardı. Davut da birkaç adam gönderip koyun kırkma ziyafetine katılmak istediğini bildirdi. Fakat Nabal buyur etmek yerine onlara hakaret etti. Nabal'ın genç uşaklarından biri Abigail'e gidip kocasının nasıl ahmakça davranarak bu probleme sebep olduğunu açıkladı.

“Şimdi ne yapman gerektiğini iyi düşün. Çünkü efendimize ve bütün ailesine kötülük yapmayı tasarlıyorlar.”

-1. Samuel 25: 17

Abigail bizleri kurtar! Üzerimize dehşet gelmek üzere ve efendimiz o kadar ahmak ki farkında bile değil. Bu kadının verdiği karşılık çok hoşuma gidiyor. Hiç vakit kaybetmeden bir ziyafet hazırlayıp Davut ve adamlarına gönderiyor. Ev halkını katledilmekten kurtarmak için tek umudunun bu olduğunu biliyordu. Kocasına hiç danışmadan nasıl böyle bir şeye cesaret ettiğini merak ediyor olabilirsiniz. Abigail vermek için elinde ve gücünde olanı biliyordu. Kocasını kendi payına düşenden vermeyi kabul etmese de, onun karısı olarak Abigail'in kendi payına düşeni vermeye gücü vardı. Kendisinde olan doluluğu başkalarının hayatını kurtarmak için harcadı.

Bunun üzerine Abigail çabuk davrandı ve iki yüz ekmek ve iki tulum şarap ve hazırlanmış beş koyun ve beş ölçek kavrulmuş buğday ve yüz salkım kuru üzüm ve iki yüz parça basılmış incir aldı ve eşeklere yükletti. Ve uşaklarına dedi: Önüme geçin; işte, ben arkanızdan geliyorum. Fakat kocası Nabal'a bildirmedim.

-1. Samuel 25: 18 – 19 KM

Abigail Davut'u gördüğünde ona koştu ve ayaklarına kapandı. Düşünün, kızgın bir savaşçı yanında adamlarıyla o arazideki bütün erkeklerin kanını dökmek için geliyor. Belki de onun dik-

Kız Gibi Dövüş

katini dağıtabilecek tek şey kendisine doğru koşan ve ayaklarının önünde yere düşen güzel bir kadındı.

“Günah benim üzerimde, efendim, benim üzerimde olsun ve bırak, cariyen sana söylesin ve cariyenin sözlerini dinle.”

-1. Samuel 25: 24 KM

Ne kadar da harika bir kadın... Kızgın bir çeteyi durdurup suçu kendi üzerine aldı. Davut'un dikkatinin kendisinin üzerinde olduğunu anlayınca yumuşaklıkla söylenen sözlerin gücünü kullandı. Kadının yaklaşımına dikkat edin: “bırak, cariyen sana söylesin.” Yapmaya çalıştığı şey neydi? Fısıldayarak konuşmakla Davut'un günahına engel oldu. Adamlarının duyamayacağı kadar alçak bir ses tonuyla Davut'a öğütte bulundu. Bir ahmak olan Nabal'ı önemsememesini istedi. Nabal'ı Davut'un gözünde dikkate almaya değmeyecek biri olarak alçalttı. Daha sonra Davut'taki Tanrı inancını uyandırarak gözlerini Tanrı'nın vaatlerine çevirtti. Davut'u kendisi için oç almaması gerektiği konusunda uyardı ve nedenini de ona hatırlattı:

“Çünkü Rab mutlaka efendime emin bir ev yapacaktır; çünkü efendim Rabbin cenklerini ediyor ve bütün günlerinde sende kötülük bulunmayacaktır.”

-1. Samuel 25: 28 KM

Davut, her şeye sahip olman bu kadar yakinken sende kötülük bulunmasına izin verme. Bu Davut için büyük bir cesaret kaynağı olmalıydı. Nabal ve Saul bolluk içindeyken, Davut yıllarca Rabb'in vaatlerinden başka bir şeyi olmadan çölde dolaştı. Abigail'in sözlerini çok seviyorum; onlarda hepimiz için vaatler var. Eğer biz de Rabb'in cenklerini ediyorsak o zaman soyumuzu ve mirasımızı devam ettirecektir. Ne Nabal'ın ne de Saul'un soyu devam etti. Nabal bir varisi olmadan öldü. Nabal'ın da bütün evi kılıçtan geçirildi ve kızının da çocuğu yoktu.

Kendimiz için savaşmamalıyız. Bizler başkaları adına Rab için savaşırız. Davut da bütün hayatı boyunca bu standardı korudu. Gücünü ve konumunu kendisine hakaret edenleri cezalandırmak için kullanmadı. Gücünü sadece Rabb'e hakaret edenlere karşı

kullandı.

“Rab, efendime söz verdiği bütün iyilikleri yerine getirip onu İsrail’e önder atadığında, kendi öcünü almak uğruna boş yere kan dökmeye başladığı için pişmanlık ve üzüntü duymayacaksınız. Rab efendimi başarıya ulaştırdığında köleni anımsa.”

-1. Samuel 25: 30 – 31

Abigail Davut’a Rabb’in sözünü hatırlattı ve söz gerçekleştiğinde kendisini hatırlamasını istedi. Neden böyle bir şey istemiş olabilir? Vaat için başkalarına destek olduğunuzda, bundan çıkacak iyilikten sizin de fayda göreceğinizi anlamıştı.

“Ve Davut Abigail’e dedi: İsrail’in Allah’ı Rab mübarek olsun ki bugün beni karşılamaya seni gönderdi ve anlayışın mübarek olsun ve sen mübarek olasın; kana girmekten ve öcümü kendi elimle almaktan beni bugün sen alıkoydun. Ve gerçek, sana kötülük etmekten beni alıkoyan İsrail’in Allah’ı, hay olan Rabbin hakkı için, eğer beni karşılamak için çabuk davranıp gelmese idin, mutlaka sabah ışığına kadar Nabal’ın erkeklerinden biri bile kalmazdı.”

-1. Samuel 25: 32 – 34 KM

Abigail evine döndü ve kocasını sarhoş buldu. Olan biteni anlatmak için akıllıca sabah olmasını bekledi. Sanırım ertesi sabah kalkıp karısının anlattıklarını duyduğunda akşamdan kalma bir hali. Kutsal Kitap bize Nabal’ın yüreğinin içinde öldüğünü ve taş kesildiğini söylüyor. Rab, on gün sonra Nabal’ı vurdu ve o öldü. Tamam... Buradan alınması gereken bir ders var: Rab için savaşanlarla kimse uğraşmasın!

Davut, Nabal’ın öldüğünü duyunca, Abigail’den kendisine karı olmasını istedi! Belki bunu söylemem yanlış olabilir fakat çölde Davut’un karısı olarak yaşamayı zengin ama huysuz birine tercih ederim.

Bu hikmetli kadın kocasının ahmaklığını bir kenara attı ve ev

halkının hayatını kurtardı. Ayrıca kendi kocası dinlemezken bir krala öğüt verdi.

Yael

Belki de en sevdiğim budur. En azından hakkında vaaz etmekten en çok hoşlandığım bu. Kocasını yanlış tarafta olan kadınlardan biri de Yael. Kocasını İsrail'in düşmanlarından biriyle işbirliği yapmıştı. Düşman çok yaklaştığında onun ortadan kaldırılması gerektiğini anlamıştı. Zaferinin kanlı savaş alanında değil de, kendi çadırının sınırları içinde olduğunu bilmiyordu. Düşmanın ordu komutanını sakinleştirerek uyuttu ve elinde olan şeyi kullandı: bir çadır kazığı ve bir tokmak. Yael'in gözetiminde komutan uykuya geçti ve bir daha da uyanmadı. Rabb'e karşı yapılan ittifakın yerine, Rab için ittifak yaptı.

Bat-şeba

Bu genç ve güzel kadın Kral Davut onu görüp kendisi için ulaklar gönderdiğinde kendini bir skandalın ortasında buldu. Kralla yattı ve hamile kaldı. Davut kadının kocasının ölmesi için ortam hazırladı ve davranışını örtbas etmek için hemen onu kendine karı olarak aldı. Ama yaptıkları seçimler Rabb'e gizli değildi. Çok geçmeden peygamber Natan Davut'u kendi kendisiyle yüzleştirdi ve ilk doğan oğlu öldü. Bütün olanlara rağmen nasıl olduysa güzel Bat-şeba yumuşak huyluluğunu korudu. Tekrar hamile kaldı ve ikinci oğlu Süleyman'ı doğurdu. Oğlunu Rab konusunda yetiştirdi ve her şeyin üzerinde O'nun hikmetini istemesini ona öğretti. Skandal ve ölüm dehşetini bırakıp; hikmet, miras ve vaadi aldı.

Elizabet

Bir aile reisi olan bu kabahatsiz kadın senelerin hayal kırıklığı yerine Rabb'in vaadini aldı. Sera gibi Tanrı'dan bir söz alıp, insanlar için imkânsız olan şeyin Tanrı için mümkün olduğunu anladı. Hamileliği boyunca bile kutsallıkla inzivaya çekilmeyi ve Kutsal Ruh'un doluluğunu halkın ilgisine ve takdirine tercih

etti. Bu akıllı anne kendisine ruhsal evlat sayılan ve Rabbimizin annesi Meryem'e peygamberlik etti ve bugüne kadar her birimiz için geçerli olan şu bereketi verdi: "İman eden kadına ne mutlu! Çünkü Rab tarafından kendisine söylenen şeyler tamam olacaktır." (Luka 1: 45 KM)

Meryem

Meryem, önündeki belirsizlikleri ve evlenmemiş bir anne olmanın utancını Rabb'in vaadinin güvencesiyle değiştirdi. Korkularını bırakıp Rabb'in lûtfunu edindi. Onun sözleri her zaman için örnek olmuştur: "bana dediğin gibi olsun." (Luka 1: 38 KM)

Peki, Ya Biz?

Böyle ilahi değişiklikler yapabilmemiz için hikmetle nasıl kontak kurarız? Aşağıdaki ayetler nereden başlayacağımızı gösteriyorlar:

"Hikmetin başlangıcı Rab korkusudur; emirlerini yapan her adamın iyi anlayışı vardır. Onun hamdı ebediyen durur."

-Mezmurlar 111: 10 KM

"İşte Rab korkusu, hikmet budur. Ve kötülükten çekilmek anlayıştır."

-Eyüp 28: 28 KM)

Anlayış, kötülük karşısında verdiğimiz tepkiye bağlıdır. Hikmet ise Rab korkusuna bağlıdır. Rab'den korkmak ne demek? O'nun sevdiğini sevmek (hikmeti ve adaleti) ve O'nun nefret ettiğiinden (ahmaklıktan ve kötülükten) nefret etmek mi? Belki de kendi kutsal korkusundan size vermesi için onu davet etmediniz. Bu bir kilit nokta olabilir çünkü kutsal korku olmadan, hikmet başlangıç yapamaz.

Kız Gibi Dövüş

Hikmet ve anlayış edinmek için arayışıma başladığımda Süleyman'ın Özdeyişleri'ndeki talimatları ciddiye aldım. Büyük bir kozmetik firması için promosyon temsilcisi olarak seyahat ediyordum. Neredeyse senede kırk hafta boyunca yoldaydım. Her akşam Kutsal Kitap'ımla yatağa girip, kelamın bana söylediklerini yapardım. Aptalca olan davranışlarımı itiraf ederdim. Hikmeti kız kardeşim diye çağırdım ve anlayışa sesimi yükselttim.

Rab korkusunu istedim. Yavaşça fakat emin bir şekilde öğütlerini hayatımda görmeye başladım. Tanrı'nın hikmeti çok geniş ve çok yönlüdür.

Süleyman'ın Özdeyişleri'nde O'nun tükenmez kaynağımız ve hazinemiz olduğunu görürüz:

“Çünkü Rab hikmet verir. Ağzından bilgi ve anlayış çıkar. Doğrular için sağlam öğüt saklar. Doğrulukla yürüyenler için kalkandır.”

-Sül. Mesel. 2: 6 – 7 KM

Göksel babamız bizim için hikmet saklıyor ve istememizi bekliyor. Hikmete acıkanlara onu bol bol dökmek istiyor ve daha fazlası için susayanları tazelemek istiyor. Karşılığında ona getirdiğimiz her şeyi kabul edeceğine söz veriyor. Akılsızlıklarımızı ve eksikliklerimizi O'na sunarız ve karşılığında bize hikmet, yön ve öğüt verir.

Süleyman'ın Meselleri 3: 1 – 8 hikmetin hayatımıza faydalarını anlatıyor:

“Hikmet bulan adama ve anlayışa eren adama ne mutlulu! Çünkü gümüş kazanmaktansa onu kazanmak iyidir ve onun kârı halis altından iyidir. O yakutlardan daha değerlidir ve bütün hoşlandığın şeyler ona denk olamaz. Onun (hikmetin) sağ elinde ömür uzunluğu var. Sol elinde servet ve izzet var. Onun yolları sevimli yollardır ve bütün yolları selamettir. Onu tutanlar için hayat ağacıdır ve onu sıkı tutanlar mutludur.”

-Sül. Mesel. 3: 3 – 18 KM

Hikmetle Savaşmak

Tanrı'nın hikmetinin güzelliğini ve harikalığını bütün bir kataba sığdırmak mümkün değil. Hikmet peşinden gidebileceğimiz değerli bir hazinedir. Hikmet kazanmak için ne çok zeki ne de çok tahsilli olmamıza gerek olmadığı için memnunum. Yakup kitabında, arzu eden herkese Tanrı'nın hikmet vereceği yazılıdır:

“Fakat eğer sizden birinin hikmeti eksikse, herkese cömertlikle ve takdir etmeden veren Allah'tan istesin ve kendisine verilecektir. Fakat bir şeyden şüphe etmeyerek imanla istesin. Çünkü şüphe eden adam yelle sürülen ve dalgalanan denizin çalkanmasına benzer.”

-Yakup 1: 5 – 6 KM

Gelin Rab'den bu hazineyi isteyelim ve yapmamız gereken değişiklikler hususunda duyarlı olalım.

Gökteki Baba,

Bugün kulağımı hikmete ve yüreğimi anlayışa çeviriyorum. Yeryüzünde hikmetin canlı bir örneği olmak istiyorum. Öğüt ve talimatlarını alabilmem için kulaklarımı ve kalbimi aç. Şimdi Kutsal Ruh'un gücüyle bana neyi bırakmam gerektiğini ve karşılığında neyi almam gerektiğini göster. Hayata ve sözlerine sınıksız sarılıp, ölüme ve aldanmaya götüren her şeyi bırakmak istiyorum. Geçmişten gelen acılığı, bağışlamamayı, öfkeyi, yaraları, korkuyu, kıskançlığı, nefreti, kargaşayı ve hayal kurgunluklarımı serbest bırakıyorum.

Doğruluğun en derin yerlerime kadar ışık tutsun. Hayatımı hikmetli bir şekilde geçirmeyi seçiyorum. Hikmetin yollarında yürümek istiyorum ve ahmaklığın yollarında yürümek istemiyorum. Beni hikmetin hazineleriyle ve hürmetiyle mesh et. Beni kabul eden herkese bir hayat ağacı gibi olayım. Bunların hayatımda başlayabilmesi için Rabb'in kutsal korkusuna ihtiyacım var. Baba Tanrı, Kutsal Ruhu'nun gücüyle kutsal olan Rab korkusuyla beni doldur. Kötülükten uzak durmayı ve anlayışa sarılmayı seçiyorum. Amin.

Sekizinci Bölüm

Lütuf ve İzzeti Kullanmak

Gücümüzün etkisinin ve kadınsal yönlerimizin hayatın birçok alanını daha iyi yapacağını anladık. Şimdi şöyle bir soru doğuyor: Armağanlarımızı, onlara ihtiyacı olan dünya için nasıl faydalı bir hale getirebiliriz? Bu bölümde özellikle hürmet armağanını nasıl kullanabileceğiniz konusuna değinmek istiyorum. Kadınların bu özel armağanı kullandıkları takdirde çok güçlü değişimlerin gerçekleşeceğine inanıyorum. Belki de böyle bir hazineye sahip olduğunuzu bilmiyordunuz. Kendindekini vermeye hazır olanlara geri veren bir armağandır bu. Belki de erkeğin “lütü” ve “izzeti” olarak tanımlandığınızı bilmiyorsunuz. İlk başta izzet konusuna bakalım:

Kadın erkeğin izzetidir.

-1. Kor. 11:7 KM

“İzzet” olarak bahsedilmek bütün övgülerin en büyüğüdür. Burada ilişkiye dayalı bir dinamik tanımlanıyor. Sadece kadının değerini ilan etmekle kalmıyor aynı zamanda onun kendine özgü rolünün neleri yansıtmaması gerektiği konusuna açıklık getiriyor. Erkek gücü yansıttığı gibi, kadın da değişik şekillerde güzelliği

yansıtır. Kimse herhangi bir tavır almadan önce bu konuyu iki gerçeğin ışığında inceleyelim: 1. Kadınlar sorun değil, birer cevaptırlar. 2. Kadının erkeğin yüceliği olduğu tanımı asla onun rolünü veya katkılarını küçük düşürmek veya alçaltmak amaçlı değildi. Ona değer ve onur vererek onu yükseltmek içindi.

Tanrı'nın Söz'üne insanın düşüşünün yıkım ve bozukluğuyla bakmaktansa, kurtuluşun ve yenilenmenin ışığıyla bakmalıyız. Peki, yücelik nedir? Yücelik; görkemi, ihtişamı, güzelliği ve harikalığı ifade eder. Kadınlar bunu tam olarak kadın-erkek ilişkilerinde yansıtırlar. Yüceliğin tanımı daha derinden şöyle de ifade edilir: Sevinç ve hayret duygularını uyandıran güzellik. Bu Âdem'in Havva'yı ilk gördüğündeki halini tarif etmiyor mu? Havva'nın onda uyandırdığı her şey karşısında hayrete düşmüştü. Havva, Âdem'in hasretle beklediği ama hiçbir yerde bulamadığı her şeyin ifadesiydi.

Kadınların erkeklerden aşağı olmadıklarını görmek için, kadın-erkek ilişkisini iyi bir şekilde anlatan Tanrı'nın Sözü'ne bakmalıyız. Daha önce de belirttiğimiz gibi kadınla erkeğin birbirlerini tamamlayan sağlıklı roller içerisinde olmalarını istemeyen kötü birisi var. Gerçeği öğrendiğimizde artık ayrılık getiremeyeceğini biliyor. Konum ve güç uğruna birbirimizle çatışmayı sürdürüelim diye aramızdaki anlaşmazlığın devam etmesini istiyor. Yılanın bu uzlaşılmaz husumeti duyduklarımıza engel olmak için cızırtısını yayıyor. İşte yankılanan bu cızırtı gerçeğin zenginliğini ve güzelliğini çalıyor. Bütün gerçekler en sonunda özgürlüğü getirirler. Eğer kadınla erkek bunu anlayıp birbirlerini bir bütün olarak tamamlarlarsa, o zaman egemenlikleri altında olan herkes ve her şey bundan fayda görecektir.

*“Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı.
Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratıldı.”*

-1. Kor. 11: 8 – 9

Burada erkeğin kadına ihtiyacı olduğu vurgulanıyor. Bizler onların hayatının her alanına değer ve anlam katıyoruz. Kadınlar Tanrı'nın suretinde yaratılmışlardır fakat erkeklerinkinden fark-

lı bir izzete sahiptirler. Kadınla erkek eşittirler fakat birbirleriyle değıştirilemezler. İlk yaratılan olmasak da, başarıyla sonuçlanan bir final eseri olma onurunu taşıyoruz. Erkek topraktan yapıldı, kadın da harika bir bahçe için yaratıldı.

Kutsal Kitap kadının yalnız olması yanlışdır diye bir şey demedi. Sadece erkeğin tek başına olması iyi değildir dedi. Havva, erkeğin bütün eksikliğini tamamlayacak bir yardımcıydı. Bu rolün değerinden ve öneminden asla şüphe etmeyin. John'un bana evlenme teklif edişini hatırlıyorum. Sanki bana bir iş tanımı okuyor gibiydi. Benim hayattaki çağrım bu. Bunu yapıyor olacağım: Bana bu konuda yardımcı olmak ister misin? Donup kalmıştım. Bu muydu yani? İşe başvurular arasında en iyi ben miydim? Tutku ve romantizm nerede kaldı? John hemen cevap vermem gerektiğini söyledi, ben de öyle yaptım. O gece ağladım. Tanrım, bu ne? Kutsal Ruh'un fısıldadığını duydum, "onun yüreğinin arzusu sensin." Kendi kendime, davranışlarında bunu göremediğimi düşündüm. Ama kördüm. Beni çok seviyordu. Sadece bunu nasıl dile getireceğini bilmiyordu. Yirmi beş sene sonra halen beni her gördüğünde sevinçten gözleri parlıyor. Neden mi? Çünkü onun izzetiyim.

Erkeğin İzzeti Kadınınkinden Büyük mü?

1. Korintoslular 11:7'de erkeğin Tanrı'nın izzeti olarak tanımlanması konusunda ne düşünmeliyiz?

"O, Tanrı'nın benzeri ve yüceliğidir."

-1. Kor. 11: 7

Tanrı bu ilişkinin gücünü erkeğe hâkim olmak için mi kullanıyor? Hayır, bu sadece Tanrı ile uyum içinde olduğumuzu ve onun sevinci olduğumuzu gösteriyor. O, yarattığı harika adama bakıp gülümsüyor! Ve evet, kendi kızına yani sana da bakıp mesrur oluyor. Aynı şekilde erkek de kadının harikuladeliğinin farkına varınca mest oluyor. Sevgi sevdiğinin üzerinde egemenlik sürer mi veya hükmeder mi? Sadece ahmak bir adam, kadının kendi kafasındaki tacı temsil ettiğini unuttur. İzzetten bahsederken iki

Kız Gibi Dövüş

yönlü bir dinamikten bahsediyoruz. Birincisi yaratılışın yüceliği ve Tanrı'yla olan ilişkimiz. İkincisi de kadın erkek arasındaki ilişkinin yüceliği. Mezmur yazarı Davut aşağıdaki soruyu sorarken; Tanrı, O'nun yüceliği ve insan arasındaki ilişkiye olan hayretini dile getiriyor:

“İnsan nedir ki, sen onu anasın?”

-Mez 8: 4 KM

Bir sonraki ayette Davut sorduğu sorunun cevabını kendisi vererek hem bir düzen kurmuş oluyor hem de hürmeti sağlamış oluyor:

“Onu meleklerden biraz aşağı kıldın. İzzet ve hürmet tacını da ona giydirdin.”

-Mez 8: 5 KM

Davut bütün yaratılışın ne kadar harika olduğu üzerine derin düşünürken, Tanrı'nın bize verdiği değere hayran kalmıştı. Topraktan yapılma insana izzet ve hürmet tacını giydirmesi, Tanrı'ya tapınan kral Davut için akıl almaz bir şeydi. Bütün insanlık Tanrı'nın yüceliğinin ve hürmetinin yansımasıdır. Aynı şekilde kadın da erkeğin yüceliğinin ve hürmetinin yansıması olarak taç giyiyor. Teolojik olarak fazla derinlere inmeden, kısmen de olsa kadın; erkeğin umut ettiği ve olmayı arzuladığı her şeyi yansıtabilecek güçtedir. Kadının varlığı erkeğin hayatına ve emeğine anlam ve amaç katar. Kutsal Kitap, Tanrı'nın hürmet olarak belirttiği şeylere kadının veya erkeğin itaatsiz olmasının tehlikelerini gösteriyor. Yakup kitabı bedendeki bu çelişkiyi anlatıyor:

“Dilimizle Rabb'i ve Baba'yı överiz. Yine dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insana söveriz.”

-Yakup 3: 9

Hem Rabb'i takdis etmeliyiz hem de O'nun takdis ettiğini takdis etmeliyiz. Eğer Tanrı'nın yaratılışının tacıysak, o zaman niye birbirimize hürmet etmiyoruz ve birbirimize hükmetmeye çalışı-

yoruz? Böyle yapmakla Tanrı'nın kadın ve erkek için olan maksadına karşı işlemiyor muyuz? Erkekler kadınları sevip onlara itina göstermedikleri zaman kendi kendilerine zarar vermiş olurlar. (bakınız Efesoslular 5: 28 – 29) Aynı şekilde, kadınlar da erkeklerle hürmet edip saygı göstermedikleri zaman kendi kendilerine karşı gelmiş olurlar. Sizi bilmem ama ben kendimi Tanrı'ya karşı geldiğim bir durumda bulmak istemem. Kendimi onun amaçları doğrultusunda ayarlamak isterim. Tanrı'nın oğullarını ve kızlarını bina etmek isterim ve asla onları yıkmak istemem. Hem kadınları hem de erkekleri güçlendirmek isterim.

Kadınlar Erkeklerin Görüş Açılarını Aydınlatırlar

Kadın çekiciliğini erkeğin gücüne teslim ettiğinde harika bir şey oluyor. Kadındaki sezgi ve anlayış niteliklerinin erkeği olduğu gibi değil de olabileceği gibi görme özelliği vardır. Bu değişiklik erkekte durgun olan bir arzuyu uyandırır. Kadının tahayyül ettiği erkek olmaya arzu duyar. Bu genelde erkeği habersiz yakalar. Kendi mi yanlış görüyor, yoksa bir an için kendi değişime uğramış suretini çok sevdiği karısının, annesinin, kız kardeşinin ya da kızının gözlerinde mi gördü? Kadının gözlerine baktığında eğer sevgiye fırsat verilirse o sevginin kendinde neler yapacağını görüyor. Tanrı bir kardeşin, babanın, oğlun ya da damadın yüreğini uyandırır. Tıpkı Âdem'in yüreğini Havva'ya uyandırdığı gibi. O, Gerçek olduğunu kanıtlamak için fırsat arıyor.

Üç tane oğlu olan bir aile tanıyoruz. Tanrı onlara armağan olarak bir kız çocuk verdi. Kız büyüdükçe babasının hayatında gelişmeler oldu. Kızının nasıl kendisinde koruma içgüdüsünü ve yumuşak tarafını uyandırdığını anlattı. Bu duygular oğullarına babalık yaparken hiç uyanmamışlardı.

Küçükken, babam anneme ve kardeşime karşı sert ve kabaydı. Elinde sigarayla televizyon seyredirken veya gazete okurken daima oturduğu bir sandalye vardı. Sanki etrafında “Buradayım ama meşgulüm” dercesine bir duvar vardı. Defalarca o hayırsız sandalyeye yaklaşıp babamın kucığına tırmandım. Ben başımı onun göğsüne dayayıp okuduğu makaleyle veya seyrettiği programla ilgileniyormuş gibi yaparken, o homurdanıp söylenirdi. Bazen sa-

dece sessiz kalırdım. Çok geçmeden babamın rahatladığını ve biraz yumuşadığını hissedirdim. Sanki “evet buna ihtiyacım vardı ama farkında değildim” dercesine. Yorgun argın işten geldiğinde, onu yemeğe çağırmaya hep ben gönderilirdim. Uykudan uyandırıldığında söylenmediği tek ses benimkiydi.

Şefkat Çağrısı

Şefkat bir erkekte birçok şeye seslenir. Bir kristal parçasını taşıyabilecek kadar nazik olabilmek ister. Çünkü kristal hem değerli hem de hassastır.

Bu John’u bir kalıba sokmaya çalışmamdan çok farklı. Onun kendisiyle ilgili olarak gördüğü dönüşüme destek verip teşvik etmektense, benim olmasını istediğim kişi olabilmesi için değişmesini istiyordum. Evlilikte birlik ve anlaşma oluşturulur ve bundan da hayat ve sevgi meydana gelir. Bir babada da destek olma ve koruma harekete geçer. Bir oğulda annesine ve babasına itaat etme uyanır. Bir erkek kardeşte kız kardeşini koruma arzusu ve ona karşı anlayış meydana gelir. Onun bir kız olarak davranışlarını fark eder.

Bunu görsel olarak anlatabilmek için güzel bir kadının elindeki kılıcı, önünde dize gelmiş olan bir genci şövalye olarak atamak için ona doğru uzattığını düşünün. Genç, eğildiği yerden bir şövalye olarak ayağa kalkıyor. Nasıl bir değişim oldu? Bu adam neden kadının önünde diz çökmüş?

Kadın, önünde eğilmiş olan genç adama manevi bir şey verdi. Diz çöküyor çünkü kadın onun sadakatının sebebini ve umudunu temsil ediyor. Kadının temsil ettiği her şeyi kılıcıyla ve bütün gücüyle koruyacağına ant içiyor. Savaşta, tehlikelerde veya ihtiyaç olduğu durumlarda onun hayatını korumak için kendi hayatını kaybetmeye hazır. Onurlu bir şekilde yaşayacağına, ülkesini ve kadının onurunu ve namusunu korumak için şerefi üzerine yemin etmiştir. Nazik olanın, güçlü olana izzet vererek onu uyandırması: Bu tabloyu seviyorum. Kadının faziletinin ve güzelliğinin gücünün bir erkeği daha yüksek amaçlar uğruna harekete geçirmesini anlatıyor.

Kadının elinde olan kılıçtan korkmuyor. Onun elindeki kılıç artık bir silah değil, bir değişim enstrümanı. Kılıç tehdit etmek, yaralamak veya ona vuruş yapmak için değil, onu diğerlerinden ayırmak için uzatılmıştır. Genç adam artık eskisi gibi değildir. Bir şövalye olarak hayatı gelişim gösterdi, ismi büyük bir unvan kazandı ve sonra da mirası olan bir kahraman oldu. Ona unvan verildi ve yüksek mevkie çıkartıldı. Bu demek ki ismine hem itibar ve hem de şeref katıldı. Kılıcı kullanarak ona güç ve sadece kendinin verebileceği bir şeyi verdi: Daha yüksek bir amaç ve yaşama sebebi.

Kadının elindeyken kılıcın keskin kenarını hissetmiyor. Kılıç bir omzundan öbür omzuna doğru geçerken onun ağırlığını hissediyor. Bu törenle, şövalyeye gereken yetki ve sorumluluk veriliyor. Artık omuzlarında elinde kılıç olanın mesuliyeti ve şerefi var.

Kılıca Yakışır Bir Yürüyüş

Şövalyeler şerefleri üzerine yemin ettikten ve şövalyelik kurallarına göre yaşadıktan sonra kılıcı taşıma ayrıcalığına erişirler. Bu kurallar adaletin nasıl sağlanacağına dairedir. Krallığı ve onun sınırları içinde yaşayan herkesi korumak üzere verilen bir yemindi bu. Elinde kılıcıyla şövalye, yetkiyi ve kralın gücünü temsil etti. Krallığın halkını haksızlıklardan ve adaletsizliklerden koruyarak kralına hizmet etti. Sadakatle hizmet etmesi en önemli şeydi çünkü şövalyenin elindeki kılıç ve o kılıcın ardındaki yetki birbirinden ayrılmazdı. Bu sebepten dolayı da şövalyenin kılıcın yetkisini suiistimal etmemesi yeminle teminat altına alınırdı.

“Çünkü sana iyilik için Allah’ın hizmetçisidir. Fakat kötü olanı yaparsan, kork; çünkü kılıcı boş yere taşıyor; çünkü Allah’ın hizmetçisidir, kötülük yapana gazap için intikamcıdır.”

-Romalılar 13: 4 KM

Ama ne yazık ki, önlemlere rağmen bir kılıç taşıyan paralı askerler de olmuştur ve hepsi kılıcı kullanmaya layık olduklarını ispatlayamamışlardır. Tanrı’nın Söz’ü bir yana, ahlak kurallarına

bile uymamışlardır. Onların gerçek bir yetki veya unvanları yoktur çünkü kendilerini gerçeğe teslim etmemişlerdir. Fakat kendi nefisleri ve hırsları doğrultusunda yaşarlar. Sadakatin veya yurt-severliğin ne olduğunu bilmezler çünkü bu gibi duyarlılıklar bir krala veya kanuna tabi olmayı gerektirir. Ama onlar kolay yolu seçip ödül olması gereken şeyi satın aldılar.

Satın alınamayacak bir kılıç daha vardır ki o yaşayan bir kılıçtır.

Yaşayan Kılıç

“Tanrı’nın sözü diri ve etkilidir; iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemeleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar.”

-İbraniler 4: 12 YT

Kadınlara ve erkeklere güvenerek bu armağan verilmiştir, “Tanrı’nın sözü olan Ruh’un kılıcı” (Efesoslular 6: 17). Sadece güçlü bir silah değil ama aynı zamanda düşüncelerimizi ve tavrımızı ortaya çıkarır. Tanrı’nın krallığındaki her şey motivasyonla ölçülür (bkz. 1. Korintoslular 13). Tanrı’nın sözüne veya kılıcına nasıl itaat ettiğimiz yahut ona nasıl tepki verdiğimiz içimizdeki motivasyonu açığa çıkarır. Tanrı’nın krallığında hikmet, O’nun oğullarına ve kızlarına yetkiler verir.

“Fakat eğer sizden birinin hikmeti eksikse, herkese cömertlikle ve takdir etmeden veren Allah’tan istesin ve kendisine verilecektir.”

-Yakup 1: 5 KM

Sözlerimizi ve Tanrı’nın sözünü uygun bir şekilde kullanmamız hikmettir. İmanla isteyen herkese cömertçe hazır. Gerçekten yetki sahibi olanlar hikmetin yetkisi altında olanlardır. Asıl gücün Tanrı’nın göksel yönetimi altında olmaktan geldiğini bilirler. O’nun Söz’ünün ilkelerine uyarsak, korunmuş oluruz. Kılıç, kendine sığınanları gözetir. Diğer taraftan eğer O’nun Söz’ünün

kılıcına uymazsak, çok geçmeden kılıcın bize karşı doğrulduğunu görürüz. Tanrı'nın Sözü'nü O'nun krallığını ilerletmek için kullanmaktansa kendilerine hizmet için kullananlar da vardır. Tanrı'nın Sözü'nün kılıcını ruhları kıran ve canları yaralayan yasal bir evrakmış gibi kullanırlar.

“Yazılı yasa öldürür, Ruh ise yaşatır.”

-2. Korintliler 3: 6

Bir kılıç iki yönlü kesebilir. Çoğu kez, söz konusu kadın-erkek ilişkileri olduğunda Tanrı'nın Söz'ünün yanlış kullanıldığını gördüm. Ya kadın alçaltılıp erkek yüceltilir yahut da kadınlar öfke ve çaresizliklerinden erkeklere çatarlar. Bunu da şu sözlerle duyarsınız: “Kadınlar, yerlerinizi alın!” ve “Erkekler, şimdi bizim sıramız!” Kılıç sadakatle kullanıldığı zaman daima adalet getirecektir ve hayatı koruyacaktır. Ama kanunlar Kral'ın yüreğine göre veya O'nun Ruh'una göre uygulanmazsa krallığın halkına ölüm getirir. Tanrı'nın Söz'ünün cinsiyetlerin rolleriyle ilgili kısımları kadınlara öğretildiğinde, hayat veren Ruh'un temel ilkeleri çerçevesinde öğretmek yerine yazılı yasadan öğretilmiştir. Kutsal Yazıları; kadınla erkeğin birbirlerine nasıl davranmaları gerektiğini gösteren talimatlar olarak algılamak yerine, problemlili kadınların davranışlarını komuta altına almak için buyruklar olarak tercüme etmişiz.

“Ne var ki, Rab 'de ne kadın erkekten ne de erkek kadından bağımsızdır. Çünkü kadın erkekten yaratıldığı gibi, erkek de kadından doğar. Ama her şey Tanrı'dandır.”

-1. Korintliler 11: 11 – 12

Rab'bin koyduğu önsöze dikkat ediniz. Bu her şeyi çözümlüyor. Rab'de kadın ve erkek hem birbirlerinin desteğine muhtaç hem de birbirlerine bağılıdır. Neden mi? Çünkü hem kadının hem de erkeğin başlangıç noktası Rab'dedir. Kadın ve erkek hem birbirlerini tamamlayan hem de birbirlerinden bağımsız bireyler olmalıdırlar. Tanrı'nın gözünde kadın sadece erkeğin izzeti değil,

erkeğin Rab'de olan lütfudur.

“İyi bir eş bulan iyilik bulur ve Rab'bin lütfuna erer.”
-Sül. Öz. 18: 11

Kızları İçin Tanrı'nın Lütfu

Hazine ve lütuf inkâr edilemez değerlerdir. Tanrı o kadar harika ki, şu anda bile Söz'ünün kılıcını alıp kendi kızları için her şeyi değiştiriyor. Zaman zaman bize karşı kullanılan kılıç yakında bizim için savaşıacak.

Rab bütün düşkünlere Hak ve adalet sağlar.

-Mez. 103: 6

Tanrı'nın kızları adalet için tahsis edilmişlerdir. Yargı bir şey için veya bir şeye karşı olarak çıkmış bir karardır. Gerçek adaleti doğru bir şekilde sağlayacak olan bir tek Tanrı'dır. Sıkıntı ve korku olduğu zaman, Tanrı'nın doğruluğu bir o kadar ve hatta daha da fazla salıverilecektir. Sonsuz sevgisiyle düzeni ve oğullarıyla kızlarının hürmetini yeniden bina ediyor. Kadınla erkeğin birbirlerine karşı olmaktansa, birbirlerinin faydası için güçlerini birleştirdiklerini görürüz.

Bize davranılana göre mi davranmalıyız yoksa doğruluğa göre mi? Bize hürmetsizlik edildiği için, başkalarına da hürmetsizlik mi edelim? Hayır, şimdi her şeyi Tanrı'ya verme zamanı. Kadınlar olarak hürmeti ve unvanı alma vaktimiz. Bu ayrıcalığı kimse bizden alamaz çünkü Sara'nın kızlarının asil soyundan geliyoruz. Hürmetle Kralımız Mesih'i onurla taçlandıracağız. O bize kendi soylu ismini verdi ve zaten onun kazanmış olduğu zaferin onurunu ona veriyoruz. Rabb'imizin ikinci gelişi için gelini hazırlamakla görevlendirildik.

Etrafınıza bir bakın. Esaslı kadınlar O'nun sevgisini ve hakikatini ilan ederek eski görkemlerini geri alıyorlar. Ben bir cevabım. Hikmetli ve güzelim. Sunacak hürmetim ve lütfum var. Ben mucizeler yapan En Yüce Tanrı'nın evladım.

Lütuf ve İzzeti Kullanmak

*Göklerdeki Baba,
Bana vermiş olduğun lütuf ve izzet ayrıcalığı için İsa
Mesih ismiyle sana teşekkür ediyorum. Senin lütfunun
dokunduğum her bir kişinin hayatına girmesini istiyorum.
Senin güzelliğini ve harikalığını yansıtmak istiyorum.
Cennetin görkemini yeryüzünde gösterebilmek istiyorum.
Tanrı'nın Söz'ünün kılıcını şeref ve unvan vermek için
uzatacağım. Sıradan insanlar arasında soylu olanları
uyandıracam. Suların denizleri doldurduğu gibi Senin
izzetin de dünyayı doldururken, planlarını ve amaçlarını
yüksek tutacağım. Şimdi beni soylu bir evladın olarak İsa
isminde ayağa kaldır ve güçlendir. Amin*

Dokuzuncu Bölüm

Sevginin Gücü Nedir?

Filmlerin artık ortak bir dili var ve en sevilen konu da sevgi. Herhalde senelerin hüsraniyla körelmiş olan hisleri tekrar uyandırıp bu bitkin dünyayı harekete geçirmeye gücü olan tek araç sinemadır. Tanrı bu araçtan çekinmiyor. Çocuklarını kendine çekmek için birçok algıya aynı anda hitap eden bu aracı kullanmaktan çok mutlu olur.

Bir filmin etkisiyle insan kalbi geçici olarak cezbolunur ve insanı başka diyarlara götürür. Filmler kalbin anlayacağı bir dille direkt olarak insanın aklına seslenir. Verilen mesaj ister yararınıza isterse de zararınıza olsun böyle bir etkileşim mutlaka meydana gelir. Filmlerin en derinde olan korkularımızı yüzeye çıkarmaya ve ölmüş hayallerimizi canlandırmaya gücü vardır.

İnsanların dikkatlerini gerçeklere yoğunlaştırmak için Tanrı iyi bir hikâyeyi, etkileyici bir görüntüyü ve iyi bir müziği araç olarak kullanabilir. Toplumumuzun umut, sevgi ve iyilik için olan haykırışlarına kulak vermememiz delilik olurdu. Bu üç şeyin bir filmin hikâyesi ve kurgusu dâhilinde bize hitap etmesi mümkündür. Çünkü filmler kelimelerle anlatılamayacak kadar büyük hasretleri ve acıları iletebilirler.

Her bir hayatın bir hikâye olduğunu anlarsak bunun yeni bir kavram olmadığını görürüz. Hayatın her bir sahnesi göksel bir kitapta yazılıdır. Tanrı sizleri kendi hikâyesine işlemiştir. Bu da meseleyi kadın, toplum veya Hristiyanlık meselesi olmaktan çı-

karıp, amaç ve maksat meselesi yapar.

“Gözlerin beni cenin iken gördü ve daha onlardan hiç biri yokken benim için tayin olunan günlerin hepsi senin kitabında yazılmıştılar.”

-Mezmur 139: 16 KM

Hayatımızın Hikâyesinin Ne Anlattığını Biz Belirleriz

Kız kardeşler, siz nasıl bir hikâye anlatmak istersiniz? Anneler, çocuklarınız için arkanızda nasıl bir miras bırakmak istersiniz? Sevgililer, sizin sevgi hikâyeniz nedir? Çocuklarımla hepsi birbirinden farklı. Bunu gözlerine bir bakışımla görüyorum. Sevdikleri müziklerde sesini duyuyorum. Onların anlayabileceği bir şekilde hayatımın onlara hitap etmesini istiyorum. Sevgi zaman sınırlarını örter.

Hikâyemizin nasıl başlayacağını belirleyemezsek de çoğu kez nasıl biteceğinin bir parçası olabiliriz. Hikâyenizin nasıl biteceğine dair bir güreş maçı yapıldığından hiçbir şüphemiz olmasın. Çoğu kez, kötü ile savaşıldıktan sonra mutlu sonlar gelir. Dünyamızda bile mücadele verilmeden iyi bir şey elde etmek pek mümkün değildir. Hayatımızın her bir günü bir kitap sayfasına benzetilebilir. Bizler kelimelerimizle ve seçimlerimizle hikâyeyi yaratan yazarlarız. İşte bu sebepten dolayı da hikâyelerin bize çok güçlü bir şekilde hitap etme özelliği vardır.

İsa Mesih çok iyi bir hikâye anlatıcısıydı. Zamansız hikâyeleri kelimelerden yapılmış resimlere doldururdu. Seyircisine Baba'sının Krallığı'nı anlatmak için meseller, doğa kanunları ve gerçek hayattan örnekler kullandı. Gerçeklerin canlı ve akıcı bir biçimde duyulmasını istedi. Anlaşılması zor konulara günlük hayattan örnekler getirerek daha kavranabilir olmalarını sağladı. Neredeyse hikâyeler de filmler gibiler. Filmin düğümü çözüldükçe aklımızın da bir sahneden diğerine geçtiğini fark ederiz. Hikâyeleri sadece dinlemeyiz yahut sadece okumayız, aynı zamanda görürüz de. Kalplerimizdeki veya aklımızdaki gizli yerlerde bir şekil alırlar. Karakterler hayallerimiz çerçevesinde tanımlayabildiğimiz kişilerle özdeşleşirler. Hikâye belirginleştikçe karakterler özgür-

ce hareket edip boşlukları doldururlar. Peki ya sizin hikâyeniz? Hikâyenizin en heyecanlı yerleri bilinmeden önce, rolünüzü keşfetmelisiniz. Korkarım ki çoğu kez gerçek bir oyuncu seçimi yapılmıyor. Hayat akıp giderken birinin karşımıza çıkıp bize hangi rolü oynamamız gerektiğini söyleyeceğini umut ediyoruz. Mutluluğumuzdan başkalarını sorumlu tuttuğumuz zaman potansiyel olarak büyük bir tehlike doğabilir. Tanrı, kendi sevgi hikâyesini sizde açıklamak isteyen gerçek bir öykü anlatıcısıdır. O rolünüzü yazmıştır ve yüreğinizin arzularını senaryolaştırmıştır.

Sevgi ve Bağımsızlık İlan Ediliyor

The Village isminde acıklı bir aşk filmi seyrettim. Neredeyse bir hayal dünyasında geçen ve kelimelerle tarif edilemeyecek bir aşk ve hasret hikâyesiydi. Eğer bir korku filmi sanıp da izlemediyseniz, sizi temin ederim bir korku filmi değil. Kesinlikle tavsiye edeceğim hem faydalı hem de düşündürücü bir film. Geriye bir şeyler bırakabilmenin ve sevginin özünü yakalayan birkaç bölümü anlatacağım.

Sahne: Vakit gecedir, Ivy isminde hayat dolu kör bir kız Lucius'un evinin verandasında oturduğunu fark eder. Sis yükselirken güzel bir gece geçirmişlerdir. Kızı korumak için gelmiştir. Kız uyurken onun için nöbet tutmaktadır. Gece yerini gündüze bırakırken kız dışarı çıkıp oğlanın yanına gelir ve ona şakayla takılarak neden o köyde başka birinin verandası yerine kendi verandasına geldiğini sorar. Ona şakayla kızarak kendisine olan ilgisini itiraf ettirmeye çalışır. Bu işe yaramayınca başka bir taktik kullanır. “Benim erkek Fatma olduğumu mu düşünüyorsun? Erkeklerin yaptıkları şeyleri yapmayı seviyorum çünkü çok heyecan verici oluyorlar.”

Oğlan hiçbir şey demez ama kız devam eder. “Nasıl oluyor da hepimizin korkudan dizleri titrerken sen çok cesursun?”

Soğukkanlılıkla “ne olacak diye düşünmem sadece yapılması gerekeni düşünürüm” diye cevap verir.

Oğlanın cevabından etkilenen kız bir an için sessiz kalır ve sonra devam eder, “Evlendiğimizde... benimle dans edecek mi-

sin? Dans konusunda uyuşacağımızı düşünüyorum.”

Oğlan sessizdir. Oğlanın kendisini sevdiğini bilir ama o bu koldan hiç bahsetmez. Kız sorusuna cevap alamayınca sabırsızlıkla ekler, “neden kafandakileri söylemiyorsun?”

Oğlan sitemle cevap verir: “Sen neden durmadan kafandakileri söylüyorsun? Konuşmaları ben başlatmak isterken neden sen hep önde gidiyorsun? Eğer dans etmek istersem, sana gelip teklif ederim. Eğer konuşmak istersem, ağzımı açıp konuşurum... Her sabah uyandığımda aklımda senden başka bir şey olmadığını söylemenin ne faydası var? Bazen işimi bile doğru düzgün yapamadığımı veya doğru dürüst düşünemediğimi söylememin kime ne yararı var? Benim de diğer insanlar gibi korktuğum zamanın senin tehlikede olduğunu düşündüğüm zaman olduğunu söylemem kime ne çıkar sağlar? İşte bu sebepten dolayı buradayım Ivy Walker. Herkesten çok senin güvenliğinin için endişe ediyorum. Ayrıca, evet! Düğün gecemizde seninle dans edeceğim!”

Sessizlik sakın olur. Bu dışavurumun etkisiyle kız yaprak gibi titremektedir. Her şey açığa çıktıktan sonra bir gözyaşı düşer. Artık her şey değişmiştir çünkü sevgi açıkça ilan edilmiştir. Artık birbirleri olmadan eski yaşantılarını sürdüremeyeceklerini anlarlar. Oğlan ona yaklaşır hafifçe kızı öper.

Ivy birden ilerleme kaydetmişti. Artık erkek gibi olmak cazip gelmiyordu. Bunu kendisinde başaran kişi ise önünde duran oğlandı. Hayatları birbirleriyle bir anlam kazanacaktı. Kız koruyucusunu bulmuştu ve onu çok seviyordu. Oğlanın yaptığı her şeyin arkasındaki sebep kızdı. Bir an içinde iki kalp artık bir olmuştu. Güçleri birbirlerinin huzurunda bir rahat yeri bulmuştu. Eşit derecede uyumlu olarak birbirlerine uymuşlardı. Bu dönüşümü görünce gözlerimden yaşlar geldi.

Güç Gücü Çeker

Bir gücün yerini başka bir güce bırakmasında güzellik vardır. İşte o zaman zayıflıklarımız telafi olur ve değerlerimiz yükselir. Bir kadının erkeğe teslim olmasının sebebi zayıf olması değildir. Hayallerini güvenle gerçekleştirebileceği, kendine destek ve

Sevginin Gücü Nedir?

recek ve korunacağı güvenli bir yer bulduğu içindir. Bunlar da kadının hayatını açabileceği, sevgisini, üzüntüsünü ve evlatlarını paylaşabileceği kişinin gözlerinde görür. Adam, kadının sevgisini ve hayatını içine dökebileceği bir kaptır. Kadının kendi içinde güvenle sakladığı her şey, güvenle adama aktarılabilir. Neden mi? Çünkü o, kadının hayatı için kendi hayatını verir.

Bu sahnede Lucius kızın onun en zayıf tarafı olduğunu gösterdi. Bununla birlikte Ivy özgürce kendi gücünü ona teslim ediyor. Eğer Ivy daha farklı bir karakterde olsaydı belki de oğlanın zayıflığını kendisine karşı kullanırdı. Günümüzün modern öğütlerine kulak verecek olsaydı belki de oğlanın hasretini ve korkusunu kendi amaçları ve korunması için suiistimal edebilirdi. Onu istismar etmeyi tercih edebilirdi. Bu yolu seçmeyi düşünmeden önce bilin ki, böyle oyunlarda en sonunda her iki taraf da eşit derecede zarar görür. Kadın kendi etkisini, erkek de kalbini güvenle teslim edeceği güvenli yeri kaybeder.

Birbirimize olan ihtiyacımız suiistimal edilebilir bir zayıflık değil, sevinçle kabul edilmesi gereken bir dinamik olmalıydı. Hepimiz böylesine güvenli ve samimi bir yere hasret duyarız. Peki, muhafaza ettiğimiz şey ne? Güçlü olduğumuz yönlerimizi mi yoksa zayıflıklarımızı mı muhafaza ediyoruz? Kendi koruma kaynağını suiistimal eden herkes aptaldır. Kadınlar genellikle fiziksel güç konusunda zayıftırlar ve erkekler de kalplerinin risk altında olduğunu gördüklerinde. Kadınlar erkeklerin kalplerinin bakıcısı olduğu gibi erkekler de mutlaka bizdeki fiziksel zayıflıkların koruyucusu ve tedarikçileri olmalıdırlar. Hanımlar, kalbin bekçisi olmaktan daha ziyade onurlu bir görev var mıdır?

Âdem değil miydi Havva'ya olan ihtiyacını dile getiren? Havva Âdem'i görünce böyle bir şey demedi. Başından beri kendine uygun bir yardımcıının özlemine duyan adam değil miydi? Adam, kadının çalışarak kendisine yardım etmesinden ziyade kalbine hitap edecek arkadaşlığına ihtiyaç duydu. Hassas kalbini dolduracak, kendisine benzeyen fakat bir o kadar da farklı biri bulunmadığı için adam yapayalnızdı.

Sevgiye Açık Olun

Bu hayattaki değerli her şey bir riski de beraberinde getirir. Kontrolü kaybetme tehlikesi veya başarısızlığa uğramak gibi. Ama sevgide korku yoktur. Neden mi? Sevgi asla başarısızlığa uğramaz. Bu yüzden de sevgi bulundu mu her şeye rağmen korunmalıdır. Yaptığımız her şeyin ardındaki sebep sevgi olmalı. Sevgiyi bulduk mu büyük bir hasara yol açmadan bizden alınmaz. Sevginin nasıl olması gerektiğini gözler önüne sermeye çalışıyorum. İnanıyorum ki sevginin gücünü anlayabilirseniz hüsranlılığın meskenlerini bırakıp umut diyarlarına doğru yol alacaksınız.

Sevgi açıkça ilan edildiğinde artık geriye dönüş yoktur. Bu kadınla erkek arasında da, Mesih'le çok sevdiği kilisesi arasında da böyledir. Mesih için uğrunda her şeyini bırakmaya göze aldığı sevgisinden geri dönüş yok. Biliyorum ki erkekler insan olarak ister baba, ister kardeş, ister erkek arkadaş ve isterse de kocalar olarak sizleri hüsrana uğrattılar ama Tanrı asla. O sizleri başarısızlığa uğratmaz. Erkekler sever ama Tanrı'nın kendisi sevgidir.

Ivy, Lucius'un kendini hasretle beklediğini öğrenince bir daha onun gibi olmayı arzu etmedi. Lucius'un ondan etkilenmesinin sebebi birbirleri gibi olmaları değil, Ivy'nin onda güçlü olan taraflarını uyandırdığı içindi. Bir zamanlar tamamıyla yalnız olan Ivy, bir daha onsuz olmak istemedi.

Acaba sadece bir erkeklerin hayatlarına katabilecekleri şeylerin hasretini çektikleri için mi kadınlara erkek gibi olmak cazip geliyor? Bu çaresizlikle erkeğin yapbozdaki parçasının yerini alıp, birbirini tamamlayan parçalar olmayı kaybettik.

Erkeklerle nasıl olmaları gerektiğini öğretmeye çalışırken, acaba bizler de nasıl olmamız gerektiğini unuttuk mu?

Onların bizi başarısızlığa uğratacağından korktuğumuzdan mı sevgimizi ve gücümüzü onlara teslim etmeye güvenmiyoruz? Özgürce vermemiz gereken şeyleri geri planda tuttuğumuz zaman ne kazanmayı umut edebiliriz ki? Konuşursak duyulmayacağımız korkusuyla onların kelimelerini ve kontrolünü mü çalmalıyız? Eğer bütün kontrolü elimize almazsak tekrar kırılacağımızdan mı korkuyoruz?

Birlikte tekrar hikâyeye dönelim:

Lucius çok ciddi bir şekilde yaralanmıştır ve köyden gelecek olan yardıma ihtiyacı vardır. Gelecek olan bu yardım bütün köyün hayatını tehlikeye atacak şekildedir. Riski azaltmak için, sadece bir kişi geri gidip gerekeni getirebilir. Ivy davasını babasının önünde ileri sürer.

“Onu seviyorum.”

“Biliyorum.”

“O da beni seviyor.”

“Biliyorum.”

“Eğer o ölürse, bana kalan her şey de onunla beraber ölecek... bana gidip yardım getirmem için izin ver. Sen benim babamsın ve her şeyde sözünü dinlerim. Verdiğin karara güveneceğim.”

Çok çaresiz olmasına rağmen, sözlerinde kandırmaca veya tehdit yoktur. Sevginin, ilişkinin, gerçeğin, itaatın ve hürmetin zamansız dinamiğiyle gerçekleri söylemektedir. Böylesine saf ve ikna edici bir rica nasıl reddedilebilirdi?

Ivy'nin babası bütün gerçeği olduğu gibi görüyordu. Kızının hayatının bu yaralı gencin yaşamından etkileneceğini biliyordu. Lucius'un hayatının riskte olmasından ziyade, Ivy'nin “bana kalan her şey” sözü bencil toplumumuzda fark etmediğimiz bir şeyi açıklıyor. Ivy, babasının kendisinden sonra geride bırakacağı en değerli mirasıdır ve o sevginin gücüyle hayatı devam edecektir. Neden mi? Gerekten değeri olan şeyler sevgisiz hayata devam edemez.

“Fakat sevgim olmazsa, bir hiçim.”

-1. Korintoslular 13: 2 KM

Varislerimize birçok şey bırakabiliriz ama sevgiden doğması gereken şeyler ve sevgi için muhafaza edilmesi gereken şeyler olmazsa bıraktığımız her şey birer hiçtir. Sevgi olmadan cinsel ilişki bir hiçtir. Sevgi olmadan para bir hiçtir. Sevgi olmayan ilişkilerin derinliği yoktur ve sonuç olarak yalnız kalırız. Sevgi

hem geriye miras bırakır hem de hayat yaratır. Korku sevginin düşmanı olduğu gibi, sevginin de korkuyu alt edecek gücü vardır.

“Sevgide korku yoktur; ancak kâmil sevgi korkuyu dışarı atar.”

-1. Yuhanna 4: 18 ET

Sevgiyle Yönlendirilmek

Ivy'nin babası kızını gönderir ve köyün ileri gelenlerini çağırıp yaptığını açıklar. Bir tartışma başlar ve iki gencin sevgisini korumak için nasıl böyle bir riske girdiğini anlayamazlar. Kızın babası verdiği kararı savunmaya başlar: “Sonsuza dek yaşamayı mı planlıyorsunuz? Geleceğimiz onların elinde. Evet, risk aldım. Doğru ve adil sebepler için her zaman her şeyi riske atabilmeyi umut ederim.”

Sonra şu soru doğuyor: “Neden o? Neden kör olan Ivy gönderildi?”

“Ona sevgi yol gösteriyor. Dünya sevgi için hareket edip, onun önünde eğilir.”

Bu gerçeği bilip onda yürümeliyiz. Korkusuzca sevmeyi öğrenirsek işte o zaman mükemmel bir sevgiyle sevildiğimizi göreceğiz. Sözlerimden korkmayın. Etrafınızdakiler büyülü bir şekilde değişmeyebilirler ama siz değişirsiniz. Tekrar özgür olursunuz. Korkusuzca seven kadının önünde dünya titrer. Sevgi kadınların sahip olduğu silahlardan ve kuvvetlerden sadece bir tanesi değildir. Aynı zamanda sevgi, kadınların koruması gereken bir varlıktır. Tıpkı Tanrı'nın sözü gibi, sevgi de kılıcımız ve vaadimizdir.

Bir an durup neden kalbinizi bir adama tamamıyla vermekte zorlandığınızı kendinize sorun.

Benim durumumda şöyleydi: Eğer kocamı tamamıyla seversem beni bırakacağından ve eğer bırakırsa bir daha kendime gelememekten korktum. Evliliğimizin başlarında böyle olduğum çok açıktı. Sarıldığımız zaman geriye ilk çekilen ben olurdum.

Sevginin Gücü Nedir?

Onun bağıllık için verdiği söze tamamıyla güvenmedim ve er ya da geç bütün erkeklerin bir gün gideceğini düşünürdüm.

Geçmişimden gelen acının bedelini yıllarca John ödedi. Bir gün John “Seni sevdiğimi söylediğimde, ne zaman bana tamamıyla inanacaksın? Hayatımızın beraberce tadını çıkarmamız için kaç yaşında olmamız gerekiyor? Yetmiş mi? Beklemeye hazırım fakat o zamana kadar çok şey kaçırmış olacağımızı düşünüyorum” dedi.

Sorduğu soru beni kendime getirdi. Sevgiyi tatmak için başarısızlığı ve kaybetmeyi göze alabilir miydim? Yoksa sınırlarım içerisinde devam edip, her ihtimale karşı bazı şeylerden bir parça kendime saklamaya devam mı ederdim?

İnanıyorum ki sevginin sağladığı o rahat yerde olmayı istersiniz. Bizi ilk seven Mesih olduğu için biz de başkalarını sevebiliriz. Kendimizi sevgiye teslim edelim ve onun korkuyu bütün ilişkilerimizden atmasına izin verelim.

Diğerlerini Bina Etmek

Kalbin bekçileri olarak kadınların elinde başkalarını güçlendirmek ve yüreklendirmek için güç var. Bu gücü kullanırken kendimiz de bina olunuruz. Bu nasıl olur? Diğerlerinin zayıflıkları üzerine kuvvet sözleri ilan ederek onları ayağa kaldırırız. Gördüğünüz yanlışlıkları veya zayıflıkları inkâr etmenizi veya görmezden gelmenizi söylemiyorum. Sizden sadece konuşmalarınızı onlara meşgul etmemenizi istiyorum. Yanlış olan şeylerle ilgili konuşmak yerine, iletişim armağanınızla karşınızdakinin zayıf yerlerini kuvvetlendirin. Problem hakkında konuşmak yerine çözüm hakkında konuşma zamanı. Birçok insan zayıf oldukları alanları bilir fakat güçlü oldukları şeylerden bahsedilmesini duymayı özlerler. Tanrı'nın bizim için yaptığı da bu değil mi? Etrafımızı umut, yaşam, vaat ve yenileme sözleriyle sarar. Böyle yapmakla Tanrı ne yapıyor? Hayatları yeniden bina edebilecek gücü şekillendiriyor.

Kız Gibi Dövüş

“Senden çıkacak olanlar eski harabeleri bina edecekler; çok nesillerin temellerini dikeceksin ve sana Gedik Kapatan, Memlekette oturulsun diye Yolları Eski Haline Koyan denilecek.”

-Isaiah 58: 12 KM

İçimizde perişanlığın alın yazımız olmadığına inananlar var. Tanrı'nın evladı olarak bina etmek, ayağa kaldırmak ve onarmak için sana güç verilmiştir. Toplumların iletişim kurabilmeleri için gediği olan duvarları ve tamiri gereken yolları eski haline koyacak çözüm sen olabilirsin.

Süleyman'ın Meselleri 14. Bölüm şu uyarıyla başlıyor:

“Hikmetli kadın evini yapar, Ahmak kadın evini kendi eliyle yıkar.”

Burada iki şey çok açık: Sözlerimizle bina edebilir veya ellerimizle yıkabiliriz. Eller, doğal olarak yaptığımız şeyleri temsil eder. Bunlara eleştiri ve şikâyetler dâhildir. Hikmetli kadınlar yaşamın ve ölümün dilin gücünde olduğunu bilirler ve bu sebepten dolayı da kelimelerini akıllıca seçerler. Kadınlar ve erkekler genellikle farklı konularda farklı şekillerde tasdik edilmelidirler. Kadınlar sevilme ve anlaşılma isterler, erkekler de saygı görmeyi ve takdir edilmeyi.

Hangi cinsiyet olursa olsun, eleştiri yapmak sizi sonuca götürmez. Seyahatlerimde kadınlara hitap etmeme rağmen evdeki işim kesinlikle erkeklerle. Evde beş erkeğin içinde tek kadın benim. Bu kadar çok erkekle ile beraber yaşamak çok şey öğretiyor. Bana inanın ki, katı sözlere karşı incinenler sadece kadınlar değil.

Eleştiri de bıçak kenarı gibi keser. Eleştiri, iğneleyici önyargısıyla gelişi güzel kesip, insanın kalbini yaralar ve ruhu ezer. Süleyman'ın Özdeyişleri 12:18 şöyle der: “Düşünmeden söylenen sözler kılıç gibi keser.” Eğer eleştiri ve önyargı bir kılıcın keskin kenarını temsil ediyorsa o zaman iyilik de kılıcın insana güç ve ilham vererek onu yukarı kaldıran düz tarafını temsil ediyor.

Sevginin Gücü Nedir?

Bizler Tanrı'nın suretinde yaratıldığımız için bize sözün armağanını verilmiştir. O'nun sözü en güçlü ve nihai kılıçtır fakat bizim sözlerimiz de eğer sevgi ile kullanılmazlarsa hasar ve tahribata sebep olurlar. Süleyman'ın Mesellerinde bir kadının başkalarını bina etmek için olan gücünden bahseder:

“Ağzından bilgelik akar, dili iyilik öğütler.”

-Sül. Öz. 31: 26 YT

Bu ayette ilk bakılıştta görünenden daha fazlası var. Öncelikle, bütün konuşmalarımız hikmetle olmalı. Hikmet insanların iyi şeyleri görmelerini sağlar. Kadınlar önsezi ve anlayışla donatılmışlardır. Bunlar ufukta olan şeylerin farkına varmamızı sağlar. Yani bir şeyin var olduğu tespit edilmeden onu sezmemize ve görünmeyen ama var olan şeyleri bir anda yakalamamıza yarar. Bir erkekteki potansiyeli bir kadından başka kimse daha iyi göremez. Evlatlarının hayatına yaşam ve iyilik sözleri ilan etmek için bir annenin konumundan daha iyi bir konum olamaz. Aynı şekilde de zayıflıklarınızı bilen bir kadının size anlayış göstermesinden ve güçlendirmesinden daha iyi bir şifa yolu olamaz.

Bize verilen etkileme gücü daha da ileri gidebilir. Hikmetli kadınlar yaşadıkları topluma birer hediyedirler. Bir kadının evinde ve hayatında güzel olan şeyleri gayretlendirmesinden, sağduyulu olmasından, Tanrısal öğütlere dikkat etmesinden ve hikmetle hareket etmesinden başka daha iyi bir örnek olamaz. Sizce neden gemilerin ön ucunda kadın figürleri bulunurdu? Acaba fırtına ve tehlikelerde onun kadınsı güzelliği ve gücü değil miydi onlara destek veren? Bütün deniz araçlarına neden dişi olarak hitap edilir. Belki de bir kadının varlığı onları eve çağırır. Kadınlar bir evi sevgi ve özveri ile doldurarak onu fiziksel bir yapıdan çıkarıp içinde hayat olan bir ortama çevirirler.

Kadınlar, büyük yıkımları uzaklaştırabilecek çözümdürler. Israrla kırıntıları isteyen bekâr anneler, evlatlarının şifa aldıklarını görürler. İşini iyi yapan iş kadınları kâr ederler. Onlar hem kararlı hem de naziktirler. Fırtınada küçük ama net olarak duyulan bir ses gibidirler. Onlar karanlık ve huzursuz gecelerdeki şefkatli ninniler gibidirler.

İyinin Gücü Kötüye Giderse

Eğer bina etmeye, teselli etmeye ve kalpleri iyileştirmeye gücümüz varsa -ki bizim bu şeyleri kaynağından temin etme olanağımız var, o zaman düşüncesizce söylediğimiz sözlerin büyük hasara yol açacağını düşünmek de yanlış olmaz.

Oğlum onu yatağa koyarken “Anne, lütfen o kızın bir daha bize gelmesine izin verme” diye fısıldadı. John ve ben çok nadir ve harika olan çıkmalarımızdan birinden eve dönmüştük ve saat onu geçiyordu. Ertesi gün okul vardı ve en küçük oğlumuzun merdivenlerden aşağı indiğini görmek bizi şaşırtmıştı. Belli ki hiç uyumamıştı ve bizi bekliyordu. Her ikimize de sarıldı ve kanayan böcek ısırıklarından birine yara bandı yapıştırmamı istedi. Yara bandını alıp yapıştırdım ve işime geri döndüm. Oğlumun bir şeyden rahatsız olduğunu fark ettim. Yatağa gitmeden önce biraz ilgi istediğini düşündüm. Artık bütün çocuklar uyanmışlardı ve John onları geri yukarı yollamaya çalışıyordu ama Arden’in yukarı çıkmaya niyeti yoktu.

“Anneciğim yukarı gelip bana öpücük verebilir misin?”

“Birkaç dakika içinde yukarıda olacağım” diye ona söz verdim.

Yukarı gittiğimde ranzanın üst katında yastıklardan yaptığı bir duvarın içinde olduğunu fark ettim. Kendisini göremesem de, sesi bana ulaşıyordu.

“Anneciğim lütfen o bir daha bize gelmesin.” Ranzanın merdivenlerinden yukarı tırmandım.

“Arden kimden bahsediyorsun? Ne oldu?” diye sordum.

Hepimizin tanıdığı küçük bir kızdan bahsediyordu.

“O bana çok kötü bir şey dedi” diyerek devam etti.

Ağabeyi Alec ranzanın alt yatağından dinliyordu ve lafa karıştı, “Kız sana ne dedi?” diye sordu.

Konuşmaktan çekiniyordu, sanki kızın söylediklerini tekrarlamaktan utanıyordu. “Bana benden nefret ettiğini söyledi. ‘Arden

senden nefret ediyorum” dedi.

Size şunu hatırlatmak isterim ki Arden'den büyük üç tane ağabeyi olduğu için kendisine isim takılmasına alıştıktır. Fakat bu seferki farklıydı. Bu, kendisinin bir birey olarak tamamıyla kabul edilmemesinin bir ifadesiydi ve o bunun farkındaydı. Kızın sözleri en derine kadar kesmişti. Sözlerinin bu kadar derine işlediğinin farkında olduğunu bile sanmıyorum.

“Arden, eminim ki öyle demek istememiştir. Bazen kızlar kızdıkları zaman gerçekten kast etmedikleri şeyleri söylerler.”

Yüzünde kuşkulu bir bakış vardı. Sözüme devam ettim “eminim ki amacı seni incitmek değildi. Beraber dua edip, onu bağışlayalım.”

Merdivenlerden aşağıya inerken, neden bu kadar derinden yaralanmış olabileceğini merak ettim. Üzerinde derin düşününce kızın göstermiş olduğu duygunun yoğunluğundan ötürü olduğuna inandım. Olay evimizin dışında olmuş olmasına rağmen, oğlum böyle bir dargınlığın çatımızın altında olmayacağına dair emin olmak istiyordu. Gerçekten de insanın kendi evinde güvende hissetmemesinden daha kötü bir şey yoktur.

Kadınların Yaralama Gücü

Oğlanlarla kızlar arasındaki farklılıkları tekrar düşünmeye başladım. Kadınların duygularıyla çok yakın bağları olduğuna inanıyorum. Bu bazen kadınlarla aynı yapıya sahip olmayan erkekler için savunmasızlıktır. Bu demek ki kadınlarda erkekleri fena şekilde yaralama kapasitesi var çünkü çok derine yani kalbe inebilme yeteneğimiz var. Dürüst olmak gerekirse, hayatımda erkekler tarafından hayal kırıklığına uğratıldım fakat kadınlar tarafından yaralandım.

Haydi, beraber ilkokul yıllarına gidelim. Neden yapıldığımızı görmek için okul bahçesinde oğlanlar sizi itip kakmış olabilirler. Eğer siz de onları itip kaktıysanız ya da hemen ayağa kalkıp ağlamadan kendinizi toparladıysanız kabul ve saygı görmeniz bir derece daha artar. Oğlanlar bahçede fiziksel olarak ilişkilerini kurup geliştiriyorlardı. Bu da günümüzdeki çok çeşitli spor

dallarını ve güç gösterilerini açıklıyor. Öte yandan bahçe olayına kızların yaklaşımı çok daha farklıydı. Kızlar ikili veya küçük gruplar halinde toplanıp, fısıldayıp sırlarını paylaşırlar. Ya gruba dâhilsinizdir ya da değilsinizdir. Onlar itip kakmazlar ama dâhil olma çabalarınıza ya omuz silkerler ya da elleriyle saçlarını arkaya atarak tavırlarını belli ederler. Oğlanlar gözyaşı dökmediğinizi takdir ederken diğer taraftan sanki kızlar da ağlamanızı isterler. Çok uzun zamandır kız evlatlarına değer vermeyen ve onlara güzelliği, özveriyi, hikmeti ve hoşgörüyü aşlamamış olan bir topluma karşı acaba biz de böyle mi davranıyoruz diye merak ediyorum. Doğuşumuzdan beri cinsiyetimizden dolayı bir değer görmediğimiz için mi hayatta kalabilmek için böyle acımasız beceriler edindik? Fiziksel açıdan erkekleri dövemediğimiz için mi onlara güçlü olduğumuz duygusal ve ilişkisel pozisyondan saldırmıyoruz? Cinsiyetlerin savaşında çatışmak böyle bir şey midir? Bir cinsiyetin güçlü olan yönleriyle diğerinin zayıflıklarına karşı atağa geçmesi midir? Öyleyse, kazanmaya çalıştığımız şey nedir?

Çoğu kez kadınlar duygularını daha iyi iletirler? Bu da herkesin iyiliği için ilişkilerin kadınlar tarafından daha iyi besleneceği anlamına gelir. Genellikle kız bebekler erkek bebeklerden daha erken konuşur ve tuvalet terbiyesini öğrenir. Erkek çocuklar işaretlerle ve ıkınarak iletişim kurarken, kızlar kelimeleri daha erken bir araya getirmekle kalmayıp birçoğu tüm cümleler kurabiliyor.

Bunu gözlerimle gördüğüm ilk zamanı hatırlıyorum. Bir gün arkadaşımın kızına ve ondan altı ay daha büyük olan oğluma yemek yedirmek için yan yana mama sandalyesine oturttum. Küçük kız her bir bezelye tanesini başparmağı ve işaret parmağıyla tabaktan alıp dikkatlice nazikçe ağzına koydu. Oğlum ise bezelyeleri elinin içinde ezdikten sonra hepsini birden ağzına doldurdu. Şok içinde onları seyrederken inkâr edilemez bir fark olduğunu gördüm.

Buradaki konu şu: Kocamın yazdığı kitapların birçoğunun editörlüğünü ben yaptım. İlk başta biraz kendimi beğendiğimi kabul etmeliyim. Kitabın bölümlerini gözden geçirirken yaptığı hataları daima ona gösterirdim. Gelecekteki yazıları için kendisine yardımcı olduğumu ve ona donanım sağladığımı zannediyordum fakat öyle değildi. Onun kendine olan güvenini sarsarken kendi yöntemlerimi yükseltiyordum.

Sevginin Gücü Nedir?

Sonunda anladım. Benim yerim onun yaptığı işi eleştirmek değil, gücümle ona destek olmaktı. Farklı bir tavır içinde çalışmaya başladım. Onun yanlış olduğunu düşündüğüm bölümlere işaret etmektense, anlatmaya çalıştığı şeyin özüne inmeye çalıştım. Tekrardan düzenlemiş olduğum bölümleri ona sunduktan sonra, tek başına okuması için odayı terk ettim. Daha önceleri ise yeniden düzenlediğim bölümleri ona verdikten sonra orada durup omzunun üzerinden takip ederdim ki ellerimin harika işini ona göstereyim. Bu sefer ışın hızıyla çalışma odasından çıktı. “Tam söylemek istediğim gibi ifade etmişsin!”

Ne demek istediğini anladığım için o kadar heyecanlanmıştı ki, daha iyi anlaşılabilmesi için yazıdaki ifade şeklini yeniden düzenledi. Bir zayıflığıyla ilgili olarak bana güvenmişti, “ne anlatmak istediğimi biliyorum ama nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum” dedi. Ben de yazıyı alıp kendi gücümü içine katarak ona geri verdim. Kendisini bina edilmiş ve cesaretlendirilmiş hissetti. Onun kalbindekini yakalayıp hiçbir şekilde ödün vermeden iletebilmişim.

Sizler Tanrı’nın kalbinin bekçisisiniz. O’nun yaralı ve ölmek üzere olan bir dünyaya duyduğu sevginin temsilcisisiniz. Başkalarıyla yarışmak yerine, onların kalplerinin özüne bakıp güçlerini uyandırabilir miyiz? Hem kadınlar hem de erkekler Tanrı’nın sevgisini hayatınızda görebilmek için bekliyorlar ve izliyorlar. İnsanlardaki zayıflıkların üzerine konuşarak onları nasıl güçlendirebilirsiniz? Mesela:

Kocanızın hayatında nasıl olurdu?

Çocuklarınızın ve ailenizin hayatlarında nasıl olurdu?

Arkadaşlarınızın hayatlarında nasıl olurdu?

Peki ya sizin hayatınızda? Sevginin size konuşup sizi sevgi mevkiine yükselmesine izin verecek misiniz? Tanrı’nın sizin için dediklerini, kendiniz için diyeceğinize dair söz verin:

“Seni ebedi sevgi ile sevdim; bundan dolayı seni inayetle kendime çektim. Yine seni bina edeceğim.” (Yeremya 31: 3 – 4 KM)

Kız Gibi Dövüş

“Allah ’ın Rab yeryüzünde olan bütün kavimlerden kendine has kavim olmak üzere seni seçti.”

-Tesniye 7: 6 KM

Dua edelim:

*Göksel Baba,
İsa Mesih ismiyle sana geliyorum. Senin sevginin gücünü bilmek istiyorum. Bu sevginin hayatımın her alanında ve ilişkilerimde görünmesini istiyorum. İnsanlardaki güçleri uyandırmayı ve zayıfları eleştirmemeyi istiyorum. Sözlerimle hayatlar yıkmak değil, hayatlar dikmek ve bina etmek istiyorum. Senin sevgini ve hayatını alıyorum. Senin için bir hazine ve seçilmiş olduğuma inanıyorum. Hayatımı bina edecek güçte olduğuna inanıyorum. Her bir kırık ve hasar görmüş yerimi Sana veriyorum. Zayıflıklarımı Sana teslim ederken hayatımda istediğin gibi yap. Babacığım gücünle beni donat. Kutsal Ruh ’un gücüyle sevgin hayatımda belli olsun ve işlesin. Âmin*

Onuncu Bölüm

Tek Bir Kalpte Birleşen İki Kişi

Sene başında bir konferansa katıldım. Konuşmacı dünyamızın sağlık durumuyla ilgili konuştu. Basitçe söylediği “dünyamız iyi değil” sözü beni çok derinden etkiledi. Öyle ki tesirinden kurtulamadım. Tabii ki çevremize bir bakmakla bütün bu gerçek gözlerimizin önüne seriliyor. Ama beni şaşırtan bu değildi. Benim merakımı uyandıran dünyanın hasta olmasının ardındaki sebebi.

Sevginin, saygının, korumanın ve hürmetin dinamikleri başarılı bir evlilik ve yakın bir ilişki için gereken en önemli unsurlardır. Bütün bunlar, bir zamanlar kadının ve erkeğin kaybetmiş olduğu hâkimiyet gücünü tekrardan bina etme özelliğine sahip ve üzerinde zaman sınırı olmayan prensiplerdir. Dikkat ederse-
niz saltanat veya baskınlık demedim. Saltanat Tanrı'nın armağan olarak vermiş olduğu gücün ve yetkinin çarpıtılmasıdır.

*“Gökler Rab'in gökleridir fakat yeri âdemoğullarına ver-
di.”*

-Mezmur 115:16 KM

Hâkimiyette yönetim gücü, yetki ve kontrol ile iç içedir. Bu bir etki alanıdır. Bir hükümdar tarafından yönetilen ve üzerinde

bir iktidar olan toprak parçası olarak da tanımlanır. Peki, bize verilen hâkimiyet yetkisiyle biz ne yaptık? Bir kadına veya erkeğe emanet edilen hâkimiyet, başkalarının büyümesi ve iyiliği için bir hizmet olarak verilmiştir. Hâkimiyetin ilk örneğini Tekvin (Yaratılış) kitabında Tanrı'nın adamı ve kadını yeryüzü üzerine koyup onlara egemen olmalarını, çoğalmalarını ve dünyayı doldurmalarını söylemesiyle görüyoruz. Onlara verilen hâkimiyet yeryüzü ve içinde barınan canlıların iyiliği için verilmişti. Adam ve kadın kendilerine verilen hâkimiyet haklarını kaybedince, onların bakımında ve etki alanlarında olan her şey bundan zarar gördü.

“Onları kutsayarak, “Verimli olun, çoğalın” dedi, “Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun. İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak...” Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü.”
-0Yaratılış 1: 28 – 31

Böyle bir bereketlenme çok güzel. Onlara yetki verirken Tanrı'nın heyecanını duyabiliyorsunuz. Bu nokta göz ardı edilemez: Tanrı onları beraber kutsadı ve ikisinin de “çok iyi olduğunu gördü”.

Erkeğin ve Kadının Ortak Katkıları

Bu bereketlenme bugün de çok önemli. Çünkü bu bereketlenme ihtiyacınız olan her şeyi var edebilir. Tanrı Âdem ve Havva'ya en büyük şeyi verdi. Bütün yeryüzü ve onun doluluğu onlara verildi. Onların soyunun devamı olan bizler hiçbir zaman yeryüzünü ve onun doluluğunu bilemedik.

Geçenlerde Alaska'nın dağlarındaydık ve yüksekte görünen manzaranın güzelliğine hayran kalmıştım. Öyle el değmemiş bir güzelliği vardı ki, hayal bile edilmezdi. Fakat binlerce yıllık düştüştü sonra dünyamızın eski görkemini sadece bir bölümünü

gördük. Ama yeryüzünün ilk çifti her şeyi gördüler; yeryüzünün gelişimi için gereken düzeni sağlayacak her şey onlara verilmişti. Âdem her şeye isim vermeye başladığında etrafını daha iyi kavradı. Bu şekilde yaratılıştta niteleme, konum ve düzen sağlandı. Örneğin genel anlam taşıyan “yaratık” ve “hayvan” kavramları her bir canlının doğadaki yerine göre isimlendirilip, çiftleştirildikten sonra at, köpek, kartal, balık vs. gibi daha belirli anlamlar kazandılar.

Daha sonra Havva ortaya çıktığında, o da ilişkiel armağanını ortaya koydu. Bu Âdem’i daha da geliştirdi. İkisinin beraberliğinden doğan bu arkadaşlığın bazı örnekleri cinsel yakınlık ve çocuk yapmaktır. Âdem’in içinde tohum mevcut olmasına rağmen, Havva olmadan o tohumu dikecek bir bahçesi yoktu. Tohumu meyve veremezdi. Âdem’in elinde birçok çeşitli yiyecek olmasına rağmen, kadın olmadan onları beraber tadacağı kimse yoktu. Beraber hayal kuracağı kimse yoktu. Havva olmadan, Âdem kendi kendine yeterek yaşayabilirdi fakat Havva her açıdan onun hayatını geliştirdi. Başından beri erkek konum ve yer için, kadın da ilişki ve ortam içindi.

Sağlıklı bir yetki, tedarik, koruma ve yön vermek içindir ve çoknadiren sadece bir kişinin elindedir. Sağlıklı yetkide denetim ve denge ile sağlanan bir görev dağılımı vardır. Yetkili kişiler veya yetki sistemleri bütün çevrelerin gelişmesi için gereken düzenin sağlanması için yerleştirilmişlerdir. Eğer suiistimal edilirse, o zaman yetki kendi amacına karşı hareket etmiş olur.

Örneğin konumlarını kötüye kullanan işverenlerin işçileri iyi şeyler üretmek ve işleri ilerletmek yerine sadece maaş için çalışan işçiler haline gelirler. Yönetimi böyle olan işyerleri işçilerine ihtiyaçları olmadığı ve aslında çalışanlarına iş imkânı sağlayarak onlara lütfettikleri yanlış düşüncesindedirler. Çalışanların tam olarak benimsenmediği böyle yerlerdeki çalışanlardan çok geçmeden başarıma sağduyusu çalınmış olur. İçlerinde böyle tatminsizlik yaratılmış olan çalışanların işten zevk alarak çalışma duygusu ölür ve meslekleri de sadece bir iş olur. Bu pasif değişim insanların duygularını suiistimal eder. Patron, işçilerindeki performans eksikliği sandığı şeyden sıkıntı çeker. Bütün çalışanları da kendisiyle beraber çekiştirirken sanki bütün firmanın yükünün kendi omuzlarında olduğunu düşünür. Bu tür müdürler yaptıkları

ölümcül hatanın farkında değildir. Bütün yük çalışanlarına elle tutulur bir değer göstermeyen yöneticinin üzerine kalır. Hâlbuki eğer onlara görünür bir değer ve yetki verseydi onlar da memnuniyetle kendisiyle omuz omuza verirlerdi. Herkese baskı ve saltanat kurmaya çalışan patronları bekleyen bir risk daha var. Ne mi? Hiç kimse kendileriyle paylaşılmayacak bir başarı için sonsuza dek çalışmaz.

Paylaşılan Liderlik

Evlilikte de böyle bir dinamik söz konusu. Kadın erkeğin çalışanı, erkek de kadının patronu değildir. Erkek karısıyla beraber hareket eden bir liderdir. Aslında eğer hikmetli bir erkekse, devamlı ‘karısı olmadan yapamayacağını’ söyler. Kocam bana ihtiyacı olduğunu söylediğinde çok hoşuma gider. Bunu yaparak ne yapmış oluyor? Kendine verilen isimlendirme armağanını kullanıyor ve benim “gerekli” olduğumu söylüyor. Böylelikle onun ihtiyacı olan her alanda elimden gelenin en iyisini yapmaya gücüm olur. Eğer tam olarak neye ihtiyacı olduğunu bilmiyorsam, bunu bulmak için var gücümle çalışırım. O benim “gerekli” olduğumu söylediğinde ben de gelişip büyürüm.

Eğer bir erkek yetkisini kötüye kullanırsa bunun etkisini karısında ve çocuklarında da görebilirsiniz. Anlaşmazlık içinde hayata küsmüş aileler ve evlilikler görürsünüz. Bu bölümde evlilik ve Tanrı'nın hâkimiyetimizi nasıl tekrardan bina etmek istediğini konularına odaklanacağım. Bu hâkimiyet ortak bir kalbe sahip olan iki kişinin gücüdür. Eğer bir erkek karısı üzerine baskınlıkla saltanat veya egemenlik sürüyorsa, karısı buna iki şekilde karşılık verir. Ya sinip geri çekilir ya da ayağa kalkıp ona karşı başkaldırır. Bazen bu düşmanca bir ele geçirişe de dönüşür. Hükmetmek liderlikten çok farklıdır. Liderlik haysiyete ve itibara bakar, hükmetmek ise seçenek sunmadan talep eder.

Üzerlerinde saltanat sürülmeye çalışılan kadınları hemen anlarsınız. Ne kadar ayıp ki bu durumdaki kadınlardan kiliselerde çok var. Seneler boyu kötü davranılmanın etkisiyle sanki içeri çökmüş gibidirler. Kocalarının reddedişini onların fiziksel davranışlarında hissedersiniz. Canlı bir destek ağı olmazsa bu kadınlar

evlilikten önceki hallerinin gölgesi haline gelebilirler. Kendine olan güvenleri yara almıştır ve sahip oldukları her şey ellerinden alındığı için uzun zamandır evliliklerine bir şey katmamışlardır. Seneler boyu küçük düşürülüp reddedildikleri için fikir veya düşünce beyanında bulunmazlar. Sahip olmaları gereken kadınsal önsezinin gücü; kendi kendinden şüphe etme ve kuşku duymayla karışık çarpık bir hal almıştır. Cinsel iletişime karşı da tamamıyla kapalı olurlar çünkü talep edilen şeyi özgürce vermek çok zordur. Sevildiğini hissetmeyen veya sevimli olmadığı hissi verilen bir kadın çok geçmeden özel yakınlaşmalardan çekinir.

Kafası karışmış gibidir ve sanki tek başına karar almaktan acizdir. Korku içinde hemen gidip her şeyi kocasının onayından geçirme gereği hisseder. Eşlerin beraberce karar almaları taraftarıyım fakat erkeğin kadın adına karar almasına veya aldığı kararları karısına danışmamasına karşıyım. Böyle asabi kocalar genellikle karılarına istedikleri izni vermezler ve zaten çok geçmeden kadın artık bir şey istemeyi bırakır. Hatta kadın, Tanrı tarafından verilen annelik armağanından bile aciz hale gelir. Genellikle bunun sebebi anne çocuklarına terbiye veya disiplin verdiği zaman erkeğin ona destek olmamasıdır. Çocuklarının kendisini hafife almasındansa hiçbir şey söylemez. Bazen bir kadın kendisini çok değersiz hissettiğinden elindeki yetkiyi kullanamaz. Kendini güçsüz hissederek kendisi karışmazsa çocuklarının daha iyi olacağını düşünür. Yüzünde mağlubiyet ifadesi vardır. Utanç dolu sırlarından dolayı çok az yakın arkadaşı vardır. Sevilmeyen bir eş olarak herkesten uzak kalır. Kocasını kendisine sevgiden doğan isimlerle onu adlandırmayı unutmıştır. Karısını “Sevgilim” veya “önemli” isimleriyle çağırarak onun dudaklarında bulunmaz.

“Sevdiğim” Onun (Rabb’in) Dudaklarında

Korkma Tanrı kızı, teminatın başka yerden geliyor. Seni isminle çağırılmayı özleyen Başka Biri var:

“Korkma, çünkü seni fıdye ile kurtardım; seni adınla çağırdım, sen benimsin.”

-İşaya 43: 1 KM

Yerin ve göğün Yaratanı seni çağırıyor ve onun olduğunu söylüyor ve şöyle ekliyor:

“Tanrı diyor ki, “Rab seni terk edilmiş, ruhu kederli bir kadın, genç yaşta evlenip sonra dışlanmış bir kadın olarak çağırıyor.”

-Yeşaya 54: 6

Kalpleri kırık olanlar; sizin için umut var çünkü hayatınıza dokunup size şifa vermek isteyen ve sizin için hayatın her alanında savaşmaya gönüllü Biri var.

“Yeryüzü üç şeyin altında sarsılır; katlanamadığı dört şey vardır: Kölenin kral olması, budalanın doyması, nefret edilen kadının evlenmesi ve hizmetçinin hanımının yerine geçmesi.”

-Sül. Öz. 30: 21 – 23

Bunu görüyor musunuz? Tanrı dünyayı öyle bir hassasiyetle yaratmış ki, sevilmeyen kadının adaletsizliğinin altında eziliyor. Bir hizmetçinin (hizmet etmek için yerleştirilmiş kişinin) hanımının (liderlik yapmak için yerleştirilmiş kişinin) yerini almasının karşısında sarsılıyor. Bu durum neden dünyanın sallanmasına sebep oluyor? Acaba bunun sebebi: dünyanın sağlığının hem sevgiyle hem de kadınla erkeğin ortak egemenliğiyle yakından bir bağ içinde olması olabilir mi? Egemenlik ve sevgi bunalıma girse dünya bundan acı çeker. Tanrı tarafından verilen yetkimizi düşmana karşı kullanmak yerine müttefiklerimize karşı kullanırsak, bütün doğa da anlaşmazlık ve ızdırıp içinde olur. Kiliselerdeki boşanma oranının dışarıdaki boşanma oranına eşit olduğu gerçeği ne kadar üzücü. Acaba neden çoğu zaman kadınlara karşı en duyarsız olan dindir?

Avustralya'dan eve dönerken okuduğum bir makale beni çok üzdü. Makale İslamî bir web sitesinin erkeklerin eşlerine nasıl disiplin verileceği ve onların nasıl dövüleceğini maddeler halinde sıralanmış olması ile ilgiliydi. İslam'ın kız evlatlarını sevmedi-

ği bana sürpriz olmadı. Fakat bu kadınların içlerinde yaşadıkları acıyı anlayınca kendimi çok kötü hissettim. Duygusuz bir şekilde karılarının nasıl kontrol edilmesi gerektiğine dair maddeler verilmişti. Birinci adım cinselliği esirgemekti (sanırım bu sevgiyle eşdeğerdi), eğer bu işe yaramazsa o zaman da tek tek dayak teknikleri önerilmişti.

Peki ya bugün? Dünya bu evlatların gördüğü muamele karşısında titriyor mu? Ekonomik karışıklık yaşayan hemen her ülke kadınların haklarını ihlal etmekten suçludur. Bu kadınların göksel Babaları için değerli olduklarını ve sevildiklerini düşünmüyor musunuz? O her şeyin farkında. Doğal kaynaklar açısından en zengin olan İslam ülkeleri acaba neden ekonomik açıdan en istikrarsız devletler arasındalar? Çok kapsamlı siyasi ve dini saltanatlar kurmuş olmalarına rağmen, hâkimiyet kuramadıkları için pek bir kâr elde edemiyorlar. Tanrı bu durumda olan kızlarına karşı duyarsız veya uzak değil. Bir kadını bu durumda gördüğü zaman üzülüyor.

“Ve Rab Lea'nın sevilmediğini gördü ve onun rahmini açtı.”

-Tekvin 29:31 KM

Kapalı kalpleri tamir etmek için Tanrı rahimleri açtı. Lea'nın içindeki sevgiyi canlı tutmak için ve onun geleceğine bir ok misali miras yollamak için ona bir oğul verdi. Saltanat sürmek boşanmayı, ayrılığı ve kaybı doğurur. Egemenlik kalıcı bir miras yaratır. Kadınla yılan arasındaki savaş henüz bitmiş değil, çünkü zafer tam anlamıyla idrak edilmiş değil.

Sevgi Nerede?

İlişkilerin tamiri nerede? Havva'nın bir tohumu olan İsa Mesih'in satın almış olduğu zaferin doluluğu nerede? Ne zaman birbirimize olan sevgimizle bilineceğiz? İsa Mesih bize sadece ölümden sonra yaşam vermek için mi geldi? Hayır, İsa her ilişkide kaybolmuş şeyleri tekrardan bina etmeye geldi.

Kız Gibi Dövüş

*Ben onlarda hayat olsun, çok hayat olsun diye geldim.”
-Yuhanna 10: 10 KM*

Ve,

“İnsanoğlu kaybolmuş olanı aramaya ve kurtarmaya geldi.”

-Luka 19: 10 KM

Burada vurgulanan şey: cennete varana kadar hayatta kalabilmemiz değil fakat şu anda bile hayatımızda doluluk ve düzelme olmasıdır. İlişkilerde iyileşme olmalı ve hayat dolu olmalılar. Bazen o kadar dindar oluyoruz ki, Luka 19: 10’u sadece müjdeyi yaymakla bağdaştırıyoruz. Hâlbuki ayette bundan çok daha fazlası var. Geçenlerde bir liderin konuşmasını dinledim. İş hayatında olanların “kaybolmuş olanı kurtarma” dinamiğini kavramaya çalışmalarını ve eğer Tanrı onlara gelir kazanma armağanı vermişse bundan utanmamalarını istedi. Dinlerken kalbim birden yerinden sıçradı. Bu gerçeği neden ilişkiler için de uygulamayalım? Kadınlar ve erkekler tekrardan bir olarak yaşayabilirler! Kayıp veren her ilişki restore edilebilir. Mesih’i ve Onun Kilisesini tanımlamak için Pavlus evlilik örneğini kullandı.

“Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin... Aynı biçimde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever.”

-Efesliler 5: 25, 28

Sonuç itibariyle karılar sevmek içindir. Mesih kiliseyi nasıl seviyor? O kilise için (yani bizim için) kendini feda etti ve bizleri kendisi gibi seviyor. Erkek de karısını kendisi gibi sevmelidir. Bu şu mu demek: Karısından nefret eden erkek kendisinden de nefret eder? Şunu biliyorum ki karısının üzerine baskı uygulayan erkek, karısının kendine verebileceği her şeyden kendi kendini soyar. Kontrolcü olmasıyla, karısının kendisine verebileceği hayat pı-

Tek Bir Kalpte Birleşen İki Kişi

narını kapatır ve onun şefkat ve önsezi armağanlarını kaybeder. Bazen kadın için tek bir umut kalır o da sevilmediğini bir gün Tanrı'nın işiteceğidir. Efesliler mektubu kadınla erkek ilişkisini Mesih'e ve kilisesine benzeterek ona başka bir boyut katmaktadır:

“Bunun için adam babasını ve anasını bırakacak ve karısına yapışacaktır ve ikisi bir beden olacaklardır.” Bu sır büyüktür; fakat ben Mesih hakkında ve kilise hakkında söylüyorum. Bununla beraber sizden her biri de kendi karısını da kendisi gibi sevsin ve kadın kocasına hürmet etsin.

-Efesoslular 5: 31 – 33 KM

Pavlus “bunun için” diyerek başlarken kimin sözünden alıntı yapıyor? Tekvin (Yaratılış) Kitabı'ndan almıştır. İlişkiler için ta başından belirlenen niyeti ve karakteristikleri yeniden kuruyor. Erkeğin rolüne kadınınkinden daha çok açıklama getirilmiştir. Erkekler sevmeli ve kadınlar saygı duymalıdır. Bu gerçekten işe yarar çünkü kadınlar sevimliyi, erkekler de saygı görmeyi severler.

Kurtuluşun Günaha Düşüşle beraber kaybedilen her şeyi restore etme gücü vardır. Bu Düşüş bizi sadece Tanrı'nın huzurundan ayırmakla kalmayıp birbirimizle olan arkadaşlığımızda da sorunlar yarattı. Eğer kurtuluş bizi Tanrı'yla barıştıracak kadar güçlüyse, o zaman bizi birbirimizle de barıştırmaya yeter. Restorasyon yani bina olunma Tanrı'nın Sözü'ne itaat etmemizle ve bilinçli bir şekilde O'nun yollarına göre hareket etmeyi seçmemizle başlar. Kocaların tekrar karılarını seveceklerine ve kadınların da tekrar kocalarına saygı göstereceklerine inanmaya cesaret edebilir miyiz? Uzun zamandır kaybedilmiş olan sevgi ve saygı tekrardan kazanılabilir mi? Evet mümkündür fakat Tanrı'nın şifa veren yenilenmesi olmadan mümkün değildir. Her bir evliliğin bereketlendiğini, birlik içinde yenilendiğini ve bir miras olarak bırakılacak bir egemenlik haline gelmesini görmek için büyük bir arzum var. Eşler hayatlarını birleştirmeliler çünkü beraber olmaları tek bireyler halinde olmalarından daha güçlüdür.

John ve benim güçlü olduğumuz taraflarımızın olduğu gibi zayıf taraflarımız da var fakat birbirimizi bina ettiğimiz zaman zayıf

yönlerimiz güçlü olur ve sert yönlerimiz de yumuşar.

Çiftler Çatışınca

Tanrı mübarek kılacak iki kişi arıyor fakat bu bir sayı meselesinden daha önemli bir şeydir, bu bir yürek ve durum meselesidir. Genelde insanlar söz verirler ve söz verirken de bunun ne anlama geldiğinin farkındadırlar ama yine de bir işe yaramaz. Eşler birbirleriyle kavga yaparlar ve sonra da Tanrı neden onları dinlemiyor diye merak ederler. Belki siz de böyle hissettiniz. Tanrı'nın var olduğunu ve gerçek olduğunu biliyorsunuz ama sanki arada kozmik bir uzaklık var gibi. İçinden geçtiğiniz duygularla hayatınızda hiç bir gelişme olmadan sanki ancak hayatta kalmayı başarıyorsunuz. Hristiyanlık artık bir serüven değil, sadece yapılması ve yapılmaması gerekenler listesi.

Diğer insanlara bakıyorsunuz ve sanki her şey onlar için çok iyi gidiyor gibi. Onların işleri hep yolunda. Evlilik ve cinsel hayatları çok iyi gidiyor. Hayatları sanki büyük bir parti gibi. Sürekli alışveriş yapıp kocaman evlerine giderlerken hiç suçluluk duymazlar ve umurlarında değildir. Diğer taraftan siz sağdan soldan kısarak iki kuruş bir kenara koymaya çalışırken suçluluk duygusuyla güreşirsiniz.

Eğer bu duygular size hitap ediyorsa, yalnız değilsiniz. Bir kalp kontrolü yaptırma zamanı gelmiş olabilir. Malaki kitabından bir örneğe bakalım. İsrail halkı için işler kötü gitmeye başlayınca, Tanrı'yı adil olmamakla suçladılar. Belki siz bu şikâyetinizi göklere doğru hiç savurmadınız. (Ben en azından bunu çok yüksek sesle birçok kez düşündüğümü biliyorum) Tanrı'nın verdiği yanıtı bakıp kendi hayatlarımız için de birkaç hikmet edinebilir miyiz buna bakalım.

Şunu dediniz: "Tanrı'ya kulluk etmek yararsızdır. Her şeye Egemen Rabb'in isteklerini yerine getirmek, O'nun önünde yas tutar gibi davranmak bize ne kazanç sağlıyor? Şimdi kendini beğenmişlere mutlu diyoruz. Kötülük edenler başarılı oluyor, Tanrı'yı deneyenler cezadan kurtuluyor."

-Malaki 3: 14 – 15

Tek Bir Kalpte Birleşen İki Kişi

Tanrı asla uyumaz fakat devamlı şikâyetten bıkar. Muhtemelen insanlar isteklerini dua olarak ifade etmelerinin Tanrı'yı etkilediğini düşündüler. Tanrı açıklama yapmaya devam edip adil olduğunu ve aslında O'nu üzdüklerini söylüyor.

İnsanların problemi Tanrı değildi ve O işlerin neden eğri gittiğine dair onlara birkaç sebep gösterecek kadar nazikti. İlk olarak insanlar O'nu ondalık ve takdime hususunda soydular (bkz Malaki 3: 8) Gönülsüzce Rabb'e artıkları ve en kötülerini getirdiler. Rabb'den çalmanın ne kadar ciddi bir şey olduğunu kavrayabiliyor musunuz? Bundan sonra Rabb'e yaptıkları ikinci yanlış geldi ve bu Rab'i gerçekten de çok üzdü.

“Yaptığınız başka bir şey var: Rabb'in sunağını gözyaşı seline boğuyorsunuz. Ağlayıp sızlanıyorsunuz. Çünkü Rab artık getirdiğiniz sunulara ilgi göstermiyor; onları elinizden beğeniyle kabul etmiyor. Neden? diye soruyorsunuz. Çünkü Rab sizinle gençken evlendiğin karın arasında tanıktır. O yoldaşın ve evlilik antlaşmasıyla karın olduğu halde ona ihanet ettin. Tanrı sizi tek beden ve ruh yapmadı mı? Neden tek? Çünkü O kendisine özgü bir soy arıyordu. Onun için kendinize dikkat edin, hiçbiriniz gençken evlendiği karısına ihanet etmesin. İsrail'in Tanrısı Rab, “Ben boşanmadan nefret ederim” diyor; “giysisinin üstüne bir de zorbalığı kuşanan kişiden nefret ederim.” Böyle diyor her şeye Egemen Rab. Bunun için kendinize dikkat edin ve ihanet etmeyin.”

-Malaki 2: 13 – 16

Tanrı onların dualarını cevaplamıyordu çünkü karılarına iyi davranmıyorlardı. Kocalardan iki kez kendilerine dikkat etmeleri ve karılarına sadık kalmaları isteniyor. Kadın ve erkek bir olduklarında Tanrı mevcuttur. Onları birleştirmek için oradadır tıpkı bir olanın da iki olurken (boşanma) orada olduğu gibi. Birileri gelip Tanrı'nın çocukları arasına karmaşa koyduğunda Tanrı bundan çok rahatsız olur. Evlilik ikiye bir yapan bir anlaşmadır. Tanrı boşanmaktan nefret ediyor çünkü evlatları mahvoluyor ve bu durumda da anneler reddedilmiş oluyorlar.

Kutsal Kitap bilimcilerine göre Malaki'nin devrinde yaşayan

erkeklerde karılarına eziyet etme alışkanlığı vardı ve kadınlar Rabb'in önüne geldiklerinde ağlamaktan başka bir şey yapamazlardı. Tanrı'nın iyiliğiyle sevinerek geçirilmesi gereken zaman bir yas tutma ve dert zamanı haline geliyor.

Peki, bugünkü durum o zamanki durumdan ne kadar farklı? Kaç tane kadın dua vaktini Rabb'in önünde evlilikleriyle sevinmek yerine, Rabb'in önünde ağlayarak geçiriyor? Kaç tane kadın kilisede gözünde yaşlarla otururken diğer tarafta da eski kocası ve yeni karısı oturuyor?

Gittiğimiz kilise kadınları sevdiği ve koruduğu için Tanrı'ya teşekkür ediyorum. Baba Tanrı bize iyiliğimiz için bir şey verdiğinde (evlilik armağanı) ve biz de gidip onu kötüye çevirdiğimizde (evlilikle bir olanın ikiye ayrılması) bundan nefret ediyor. Hem günümüzde hem de Malaki'nin günlerinde Tanrı insanların huzuruna şükranla, sevgiyle ve onları bereketlendiği her şey için minnettarlıkla gelmelerini istiyor. Malaki'nin zamanında yaşayan bu kadınlar o kadar perişan bir hâldeydiler ki, minnettarlık duymak akıllarına gelen en son şeydi. Kendilerini reddedilmiş ve ağır yük altında hissediyorlardı. Gelinler olarak artık sevilmiyorlardı; öyle ki erkekler her önüne gelenle beraber olan yabancı kadınları tercih ederlerken, kendi karılarını ya bir kenara atarlar ya da boşarlardı.

Evlilik: Bir Bahçe Dolusu Destek

Tanrı evliliklerimizin bir sevinç ve sevgi ziyafeti olmasını istedi, bir iş veya sorumluluk olmasını değil. Tanrı çiftlerin hem duygusal olarak hem de yasal olarak birbirlerini boşamalarından hoşlanmaz. O evliliklerimizin her iki tarafın da birbirinden güç aldığı bir destek ve muhabbet bahçesi olmasını istiyor. Çocuklarımızın sevgi ve kahkaha dolu bir ortamda yetiştirilmesini istiyor. Kimsenin taciz (duygusal, fiziksel veya cinsel) olan bir evlilikte kalmasını önermiyorum. Evliliğe tamamiyle farklı bir bakış açısı edinerek bakmanızı öneriyorum.

Ben bu sorunu her iki taraftan da yaşadım. Annem ve babam birer yabancı gibi aynı evde yaşadılar. İtaatin ne olduğuna dair öyle öğretiler duydum ki, korkuya düşen kızlar evlenmeyi akıl-

Tek Bir Kalpte Birleşen İki Kişi

larından bile geçirmek istemiyorlar. Kim kişiliklerini kaybedecekleri angarya dolu bir hayat için kendi kendisi olmaktan istifa etmek ister? Erkeklerin de karıları tarafından aşağılandıklarını gördüm. Tanrı Adem'in içine bir arkadaşı için ihtiyaç koydu ve sonra bu ihtiyacı doldurmak için Havva'yı yarattı. Adamın yalnız olmamasının iyi olmadığına karar veren aslında adam değil Tanrı'ydı ve onların beraberce yaptıkları her şeyi mübarek kılan da Tanrı'ydı.

İki şeyin bir olarak birleştiği her zaman büyüme ve genişleme için imkân vardır. Büyüme sadece çocuk yapmak değildir; her şeydir. Eğer tekmiş gibi beraberce hareket edersek, sonunda herkes kazanır.

Bir zamanlar evliliğimizde yoğun mücadele ve anlaşmazlık yaşanıyordu. John ve ben kendimizi çıkılması zor durumlarda bulurduk ve açıkça tartışmaya devam etmek yerine kendimizi soğuk bir savaşın içine sokardık. Birbirine belli bir mesafeden daha fazla yaklaşmayan ve birbirlerini ölçülü bir şekilde seven ve ölçülü arkadaşlık yapan iki kişiydik. John seyahat etmekle ben de çocuklarla çok meşguldüm. Yörüngelerimiz bağımsızca hareket ediyordu ve bu şekilde olması çok daha kolaydı. Ne ben onu rahatsız ediyordum ne de o beni rahatsız ediyordu. Birbirinden ayrı hayatlar sürmek daha güvenli geliyordu. Eğer ona gerçekten ihtiyacım olduğunu belli etseydim böyle yapmakla ona beni tekrardan incitme ve hayal kırıklığına uğratma fırsatı verdiğimi düşünüyordum. Ne kadar üzücü ki, John da böyle hissediyordu. Bir bağlantı kopukluğu vardı. Sanki yasal kâğıtlar olmadan kendi aramızda dostane bir boşanma yaşıyorduk. Çok erken uyandığım bir sabah günlüğüme yazı yazarken Kutsal Ruh şu ayetlerle ruhumu uyandırdı:

"İki kişi anlaşmadan birlikte yürür mü?"

-Amos 3: 3

Biz bir anlaşma olmadan birlikte yürüyorduk. Anlaştığımız şey anlaşmadığımızdı ve açıkçası bu da bir karı koca için yeterli değildi. Almış olduğum ilhamın şöyle devam ettiğini hissettim: Eğer ikiniz ayrı ayrı hareket ederseniz, yapmak istediğimi yap-

mam... Ben tek bir bütün olarak birleşmiş iki kişi istiyorum çünkü mübarek kılabilirim budur.

Tanrı'nın söylediklerini daha sonra John ile paylaştım. Onun yanında olmak istediğimi ve hayatı onsuz yaşamak istemediğimi söyledim. John da yumuşadı ve kendi arzusunun da böyle olduğunu söyledi. O gün ellerimizi ve kalplerimizi birleştirdik. Her şeyi, mesafeleri, düşünceleri, kimin haklı olduğunu ve kimin haksız olduğunu bir tarafa bıraktık. Dua ile her şeyi Baba'ya verdik: "Kutsal Baba bizi tekrardan mübarek kıl... bizi tekrardan bir yap." İlişkimizde, ailemizde, finansal durumumuzda ve Rab'de olan hizmetimizde kesin ve etkili bir dönüm noktasıydı bu.

Bir Kadın Gücünü Suiistimal Ederse

"İki kişi bir kişiden iyidir, çünkü emeklerine iyi karşılık alırlar."

-Vaiz 4:9

Evlilikteki her bir eş bir diğerinin hayatına artış ve bereket getirmesi içindir. Kocanın sahip olduğu güç ve yetkinin suiistimal veya istismar edilmesiyle baskı veya saltanat oluşur. Peki, kadın kendi gücünü suiistimal ederse ne olur?

Kadının evlilik içinde yakın ilişkiler kurabilmek için ortam ve etkileşim yaratma becerisi vardır. Etkileme kötüye kullanıldığında ortaya manipülasyon denen korkunç bir şey çıkar. Kadın kontrolü kaybetmekten veya incinmekten korkuyorsa manipülasyon tercih edilen bir yöntem olabilir. Sevgi yerine kendi kendini korumaya alma duygusuyla motive olmuş olabilir.

Bugün birçok kadın hikmet ve etkileme konuları üzerine bir şey öğretilmemişlerdir. Bütün bildikleri manipülasyon ve baştan çıkarma sanatı olmuştur. Manipülasyon, kendi avantajınız için bir şeyin zayıflıklarından faydalanmaya çalışmaktır. Söz konusu kocanız olduğunda bu zayıflık onun kalbidir veya kalbindekileri etkili bir şekilde iletebilme yetersizliğidir. Eğer sağlıklı bir dinamik varsa bir kadın erkeğin egosuna karşı duyarlı olmalı ve onun

zayıflığıyla oynamamalıdır.

Manipülasyon birçok şekilde olabilir. Bir kadın kocasından saygıyı esirgeyerek kendisini çıplak ve zayıf hissetmesini sağlayabilir. Bir kadın istediği şeyi elde etmek için kocasını pohpohlayabilir. Her iki yöntemde de erkeğin zayıflığını avlamak vardır. Erkeğin takdir edilip saygı görmesi için geçerli sebebi vardır. Birine boş sözlerle pohpohlayan o kişiye rüşvet veriyor gibidir.

Bu, kocanıza kalbinizden gelen iltifatı yapmaktan tamamıyla farklıdır. Kocalarını bina etmek için bütün kadınlar onlara düzenli olarak kalplerinden iltifat etmelidirler. Bu erkekler (ve de çocuklar) için güvenli bir atmosfer yaratır. Aynı şekilde hikmetli kocalar da karılarını sevgi ile sarmak için onlara iltifat ederler. Böylelikle karılar sevgiyle dolarlar ve çekicilikleri artar.

İşte bu konuya bir örnek: Şimşon'un kadınlara karşı bir zaafı vardı. Onun çok yorgun olduğu ve başını dayayacak bir yer aradığı anda Delila onun zaafını kendi çıkarı için kullandı. Cinsiyetler arası yakınlaşma yanlış bir yol alınca bu baştan çıkartmaya dönüşür ve erkeğin kadına olan ihtiyacı kendisi için olması gerekirken kendisine karşı olur. Böyle bir dinamikte erkeğin gücünün fazlaşması gerekirken gücü düşer. Gençliğinin eşine haince davranan bir tek erkekler olmamışlardır.

“Bilgelik, gençken evlendiği eşini terk eden, Tanrı'nın önünde içtiği andı unutan ahlaksız kadından, sözleriyle yaltaklanan vefasız kadından seni kurtaracak. O kadının evi insanı ölüme, yolları ölümlere götürür. Ona gidenlerden hiçbiri geri dönmez, Yaşam yollarına erişmezler.”

-Sül. Öz. 2: 16 – 19

Ayartıcı kadın bereket verip bina etmektense, sözleriyle pohpohlayarak kandırmaya çalışır. O kocasını bırakarak Tanrı'yla yaptığı antlaşmayı bozar. Bu yetmiyormuş gibi başkalarını da yoldan çıkartır. Kurbanları onun zevkli yollarını ve sunduğu cinselliğini hayatı yaşamak sanırlar. Ama aslında ölüm diyarının kapılarından giriyorlardır. Hikmet herkesi açıkça çağırır, fakat ayartma gizlice fisıldar.

“Söyleye söyleye onu meylettirdi; dudaklarının yaltaklanması ile çekti.”

-Sül. Mesel 7: 21 KM

Meylettiren (yani çekici) ve yaltaklanan (yani aldatıcı) sözler birini ayartmak için kullanılan aletlerdir. Ayete dikkat ederseniz adam onun sözlerine esir oldu. Sözün esir almaya veya özgür bırakmaya, bina etmeye veya yıkmaya gücü vardır. Ayartıcı kadın hayat alır, hikmetli kadın ise hayat kurtarır. Çünkü hikmet bir hayat ağacıdır.

Kocanızın Güçlü Olduğu Yönler Hakkında Uzman Olun

Hayatın kırınlıklarını ve bitkinliklerini evliliğime ne kadar fazla kattığımı bilemezsiniz. Tabii John'un da kendi meseleleri vardı fakat tartışırken birbirimizin zayıflıklarına odaklandığımız için bu hiçbir işe yaramıyordu. Kimse bir karıyla kocanın yaklaşabileceği kadar yakınlık kuramaz. Tanrı yakın arkadaşların birbirlerinin zayıflıkları hakkında uzman olmalarını asla istemedi.

Ben nerelerde zayıf olduğumu, John ise kendisinin nerelerde zayıf olduğunu biliyor. Zayıf yerleri güçlendirmek için birbirimizin hayatında varız. Eşinin zayıflıklarını ortaya çıkartmakta veya onlara odaklanmakta bir güç yoktur. Daha önce de dediğimiz gibi enerjinizi ve konuşmalarınızı zayıflıklarla harcamaktansa, güçlü yönlerinizi konuşmanız herkes için hayırlı olacaktır. Eğer bir şehrin korunması onu çevreleyen güçlü duvarlarla sağlanıyorsa, duvardaki kusurları ve kırıkları parmakla göstermek şehrin savunmasını nasıl daha iyi yapabilir? Hasar olan yerlerin kuvvetlendirilmesi gerekir. Zayıf olana daima zayıf diye hitap etmekten se, güçlenmesi için onu tamir etmeliyiz.

En sonunda John da ben de karşılıklı eleştirinin birbirimizin eksikliklerini belirtmekten başka bir işe yaramadığını anladık ve birbirimizin güçlü taraflarını belirterek hayatımızı yeniden kurmaya başladık. Bu da iyi olan ve takdire değer şeylere odaklanmamız ve birçok alanda ve düzeyde değişiklikler yapmamız demekti.

Öncelikle John'a karşı konuşma şeklimi değiştirdim daha son-

ra onunla ilgili olarak başkalarına ne dediğimi. Üçüncü olarak da erkekleri yerden yere vuran kadınlarla arkadaşlık yapmama kararı aldım. Bu gerçekten de sağduyudan başka bir şey değildi çünkü ben de kocamın kadınları aşağılayan erkeklerle takılmasını istemezdim. Kendinizi ne kadar da hiçbir şeyden etkilenmeyen birisi olarak görürseniz görün aşağılayıcı sözler zamanla görüş açınızı etkileyecektir. İnsanların erkeklerle ilgili olarak yaptıkları yorumlara siz de bir şeyler katmazsanız bile, erkekleri sözle ezme iyi bir şey değildir. Bu tür yorumlara kulak vermek gerçeği ve onur verici şeyi bulmanızı engeller.

Cinsel hayatlarını başkaları önünde açıkça konuşan kadınlarla da arkadaşlık yapmam. Başkalarına bu konuda nasihat verenler veya bu konuyla ilgili yardım arayanlara danışmanlık yapanlardan söz etmiyorum; gelip kocalarıyla ilgili çok özel detayları anlatanlardan bahsediyorum. Bu tür şeyler duymak istemiyorum çünkü kocalarını gördüğümde hikâyelerini duymuş olduğum için kendimi mahcup hissediyordum.

Evlilikte ve evlilik yatağında olan şeyler o evlilik için bir güç, hayat ve devam etme kaynağıdır. Süleyman'ın Özdeyişleri kitabı kadınla erkeğin özel hayatını daima sevinç dolu bir hayat pınarına benzetir. Bu sular başkalarıyla paylaşılırsa tatlılığını nasıl korurlar? Cinsel ilişkiden sanki bir zafermiş veya Cosmopolitan dergisinin kapağında fırlamış bir şeymiş gibi bahsetmek Tanrısal değildir. Yakup kitabı konuşmalarımızdaki güçten bahseder:

*“Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı?
Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir
mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez.”*

-Yakup 3: 11 -12

Daima içimizde olanı dışarı veririz. Eğer içimizdeki taze ve hayat veren bir şeye o zaman canlandırıcıdır ama eğer suya benzer olup da hayat vermiyorsa o zaman dikkatli olun. Tuzlu suyu içemezsiniz. Tuzlu su gözleri yakar ve cildi kurutur. İçinde yüzmek keyifli olsa da, susuzluğunuzu tatmin etmez. Sadece Tanrı bizleri kendi yaşayan sularında tatmin edebilir.

Kız Gibi Dövüş

“Suyu kendi sarnıcından, kendi kuyunun kaynağından iç. Pınarların sokakları ve akarsuların meydanları mı sulamalı? Yalnız senin olsun onlar; paylaşma yabancılarla. Çeşmen bereketli olsun ve gençken evlendiğin karınla mutlu ol. Sevimli bir geyik, zarif bir ceylan gibi hep seni doyursun memeleri. Aşkıyla sürekli coş.”

-Sül. Öz. 5: 15 – 19

Evliliğin bu şiirsel ve içten tanımını çok seviyorum. Bizim evimizde bu tanım çok saf ve temiz bir şekilde akıyor. Bir kadında kocasını sevgisiyle mest edecek güç olmalı. Zina, pornografi ya da içeriği temiz olmayan konuşmalarla evlilik sokaklara dökülürse hem çamurla bulanır hem de başkalarının payı haline gelir. İki kişi arasında olan şey başkaları arasında kirli olur. Çok özel hayatımızı başkalarıyla paylaştığımızda kutsal olan şeyi bozarız.

Fırtınaların Üstesinden Gelmek

Yatakta beraber olmak ısınmak ve güvende olmak içindir.

“Ayrıca iki kişi birlikte yatarsa, birbirini ısıtır. Ama tek başına yatan nasıl ısınabilir? Yalnız biri yenik düşer, ama iki kişi direnebilir.”

-Vaiz 4: 11 – 12

Bizlere fırtınasız bir hayat sözü verilmedi fakat fırtınaya nasıl karşı koyacağımıza karar verebiliriz. Yirmi seneyi aşkın deneme ve yanılmadan sonra, şu gerçekler hep aklımda oldu: Evliliğimde güvenli ve sıcak bir yer olduğu sürece evliliğimin dışında gerçekleşen kötü hava şartları ve fırtınalar aslında gerçek tehditler değildir. Evlilik içinde olan fırtınalar bizi tehdit edip tedirgin edebilir. Gün içerisinde bize karşı ne olursa olsun, günün sonunda uzanıp birbirimizi ısıtmaya karar vermeliyiz.

Eminim ki aynı yatakta herhangi bir etkilenme olmadan yatmanın ne olduğunu biliyorsunuzdur. Rahat ve konfor uğruna geniş yataklarının sınırlarını zorlayan eşlerin her ikisi de kaybe-

der. Evliliğinizin ne yollardan geçtiğini bilmiyorum. Yatak odası pencerenizin dışında nasıl bir kasırga olduğunu da bilmiyorum. Dışarıda ne olduğunu bilmiyorum ama içeri girmesine izin vermememe kararı alabilirsiniz. Dışarıdaki baskının içeriye girmesine izin verdiyseniz, bugün bu durumu değiştirebilirsiniz.

Kocalarımız en yakın arkadaşlarımız olarak saygı görmelidirler. Karılara da kocaların kalpleriyle ilgili meselelerde güvenilmeli ve sevilmelidirler. Çiftlerin birbirlerine olan sevgileri gittikçe artmalı. İlk başladıkları yerde kalmamalı veya gerilememeli. Beraber bir tarih ve miras paylaşmanın bereketinin tadını çıkarmalıdır.

“Üç kat iplik kolay kolay kopmaz.”

-Vaiz 4: 21 YT

Bu üç ipliğin kuvvetinin örneği: Saygı gören koca, sevilen karı ve onların beraberliğinden doğan mirasçılarla birdir. Boşanmanın getirdiği tahribattan dolayı birçoğumuza doğru düzgün mal varlığı veya sevgi yahut da doğru düzgün bir hayat miras kalmadı. Fakat bugün bunlar değişebilir. Geriye bırakılacak mirasın tekrardan kurulması ve var olması her bir nesil için tekrardan mümkündür. Tek kişi gibi beraber savaştım; bir olalım.

Göksel Baba,

İsa ismiyle sana geliyorum. Evliliğimizde eşimle benim tek bir kalp olabilmemizi sağlayacak dinamiği yarat. Yaratılışın başında bize verdiğin hâkimiyetin gücü ile bizi tekrar mübarek kıl ve sahip olduğumuz güçleri birbirimize karşı kullandığımız için bizi affet. Sözlerimle ve hareketlerime kocama saygı göstermeyi seçiyorum. Hayatlarımızın çocuklarımıza bırakacak miraslar kurmaya başlamasını istiyorum. Kocamla aramda sıcaklık, güç ve yakınlık başlat. Evliliğimin daha iyiye gitmesi için bana cesaret ve destek verecek, Tanrı'ya inanan arkadaşlar ver bana. Bütün bunların gerçekleştiğini görebilmem için kendimde yapmam değişiklikler hususunda baha muhakeme etme yeteneği ver. Bana verdiğin söz söyleme ve etkileme armağanlarını yanlış şekillerde kullandığım

Kız Gibi Dövüş

için beni affet. Sana karşı şikâyetle bulunduğum için beni affet. Baba sen çok cömertsin ve çok iyisin. Evimde, senin bereketleyebileceğin bir atmosfer yaratmaya çalışacağım. İkimiz tek bir kişiymiş gibi yürümeyi seçiyorum ve verdiğin hâkimiyeti tekrardan kazanmak istiyorum. Âmin

On Birinci Bölüm

Güzellik İçin Savaşmak

Dünya bu kadar değişirken bile genç ve güzel olma arzusu gibi neredeyse hiç değişmeyen bazı şeyler var. Bu durmak bilemeyen arayış devam ederken baktığımız her yerde onun çaresiz haykırışlarını duyarsınız. Şunu sormalıyız: Yaşlanmayan bir güzelliğe neden bu kadar önem veriliyor? Aradığımız cevap arzu edilen bu güzelliğin insanın içinde olan bir çeşit hasretle yakın ilişki içindedir; o da insanın içindeki sevilme hasretidir. Bu hasret bir nevi açlıktır ve bu açlık bir dergiye baktığımızda, televizyon seyrettiğimizde yahut mağazaları dolaştığımızda mutlaka karşımıza çıkar.

Sadece güzel olmayı arzu etmekle kalmayıp, güzelliklerin çevremizi sarmasını istiyoruz. Gördüğümüz, dokunduğumuz, tattığımız ve kokladığımız her şeyde bunu hissetmek istiyoruz. Böylelikle de evler, vücutlar, gardıroplar, bahçeler, odalar ve hatta şehirler bile baştan yaratılıyor. Fakat böyle dönüşümlere olan arzu ve rağbet yanlış mıdır? Arzudan daha ziyade ona yaklaşım şekli biraz yanlış yönlendirilmiş olabilir. Güzel şeyleri görme ve her taraftan güzel şeylerle sarmalanma arzusunu icat eden Rab'dır.

“O her şeyi vaktinde güzel yaptı.”

-Vaiz 3: 11 KM

Dikkat edecek olursanız ayette ‘O her şeyi vaktinde güzel ya-

pacak' demiyor fakat 'her şeyi güzel yaptı' diyor. Bazı şeylerde değil, her şeyde; bazılarında değil herkeste güzellik tohumları vardır. Güzelliğin hem umudunu hem de arzusunu içimizde taşıyoruz. Sevimlilik ve görkem zaten bizim için önceden belirlenmiştir. Artık acaba yaşlanmayan bir güzellik var mıdır sorusu ortadan kalkıyor, çünkü vardır. Soru: ne zaman ve nerede olmalıdır şekline dönüşür. Başka bir yerde ve zamanda güzellik artık ayırım yapıp, bazılarına lütfkâr ve bazılarına acımasız olmayacak. Orada güzellik herkese verilecek. Bu da başka bir soruyu doğuruyor: Eğer güzellik herkes içinse, bizim sıramız ne zaman gelecek? Tekrar ne zaman herkes ve her şey ihtişama bürünmüş olacak?

Güzeli arama arzusu ile birlikte Tanrı içimize bir şekilde eski olan her şeyin yeni olacağı umudunu da koydu. Dikkat ettiyseniz yaşlının tekrardan genç olması demedim fakat eskinin yeni olması dedim. Tekrardan genç olmak yeterli değil. Bu konu üzerine benimle tartışma yapacak insanlar vardır. Yılların verdiği yorgunluk ve bitkinlikle mırıldanarak şöyle diyebilirler: "Ben çok yoruldum. Yeterince yaşadım ve her şeyi tekrardan yaşamak istemiyorum." Lütfen beni anlamaya çalışın; ne hayatınızı başa alıp tekrardan yaşamaktan bahsediyorum ne de bu yaştaki aklınız ve tecrübenizle tekrardan genç olabilmekten bahsediyorum. Bütün bunlar bahsettiğim şeyi ne tanımlayabilir ne de ona yakın gelebilir. Zamanda yer değişimi yapmaktan ve yılların verdiği bilgeliğin üzerine gençlik maskesi takmaktan çok daha büyük bir şeye bakıyoruz. Bizim kısmetimiz dünya gözüyle kimsenin görmediği bir şeydir ve biz onun var olduğuna şimdiden inanıyoruz. Bunan emin olabiliriz çünkü bize şöyle söylenmiştir:

"Yazılmış olduğu gibi, "Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını hiçbir göz görmedi, hiçbir kulak duymadı, hiçbir insan yüreği kavramadı."

-I. Korint. 2: 9

Henüz görmediğimiz bir şeye doğru bakıyoruz. Bize tanıdık gelmeyen sesleri dinliyoruz ve bizi aşan düşünceleri ve hayalleri kavramaya çalışıyoruz. Bu harika vaadin devasa boyutu düşünce gücümüzün sınırlarını genişletiyor. Tanrı uzun zaman önce bu arzuları insanın kalbine ekerken, onların bir gün bizleri tekrar ken-

dine doğru çağıracağını biliyordu.

O'nu Seven Herkes İçin

Ölümlü olmamıza rağmen, ölümsüz ve sonsuz olanı özlüyoruz. Henüz tam olarak kavrayamadığımız bir diyar var ki, onun için doğuştan içimizde bir arzu var. Aslında orayı elde etmeyi umut edemezdik. Böyle bir güzelliğe bizi layık kılacak şeyin basitliği ve güzelliği karşısında hayrete düşüyorum. O bütün bunları Kendisini sevenler için hazırlıyor.

Eğer Rab bu hazırlıkları kendi sevdiği kimseler için hazırlasaydı o zaman diskalifiye olmaktan korkardım. Ama bizim korkuyla işimiz yok. Rab kendisini seven herkes için çok yönlü ve harikulade bir şölen hazırlıyor. Ona olan sevgimizi kelimelerle ifade edebilecek kapasitemizin olmadığını düşünüyorum. Oğullarıma olan sevgimi kelimelerle ifade edemeyeceğim zamanlarda “sizi en çoktan daha çok seviyorum” diyorum. Onları annelik sevgisiyle ne kadar çok sevsem de, sevgimi ifade etmemde kusurlarım mutlaka vardır. Belki de onları kucakladığımda, kendilerini mükemmel sevgiyle seven Başka Biri’ni hissederler.

İçimizdeki özlem hayal gücümüzden daha büyüktür. Tanrı kendi kusursuzluğunu arzulamamız için kusurlarımızı açığa çıkartır. Görmüş ya da duymuş olmasak da, daha fazlasına acıkıp susayanlar için Tanrı açıklamak istiyor:

“Oysa Tanrı Ruh aracılığıyla bunları biz açıkladı.”

-1. Kor. 2: 10

Bu vahyi kavrama kapasitesine sahip bir yer var: İnsanın kalbi. Cennetle dünya arasındaki perde zamanla incelirken Ruh kalp aracılığıyla fısıldar ve bilinmeyenleri bildirir.

Öyle derin bir değişimle yenilenmeyi bekliyoruz ki insanlığı çevreleyen bütün kısıtlamalarından ve sınırlamalarından bizi özgür kılmaya gücü yeter. Öyle güçlü bir deneyimi bekliyoruz ki bizleri zamanın bağlarından bile azat edecektir. Tanrı’nın her bir evladının içinden geçeceği bir baştan yaratılmadır.

Tanrı Neden Ebediyeti Kalbimize Ekti

Güzellik ve dönüşüm için şimdi duyduğumuz arzu, asıl güzellik ve dönüşüme bir anlık bir bakıştır. Her yönden tam olan bir dönüşüme uğrayacağımıza inanıyorum. Bunun feryadını hayatın tükenip de gençliğin tamamen gittiği anda gördüm. Büyük anneme son öpücüğü verirken bu feryadın yansımaları gördüm. Daha önce sahip olduğu güzelliğin iki buklüm olmuş bir gölgesi idi. Başını süsleyen bir avuç ince, beyaz saç kalmıştı. Tuttuğum ellerindeki derisi lekelerle dolu ve kâğıt inceliğindeydi öyle ki kendimi yıllar önce cildinin nasıl bronzlaşmış olduğunu düşünmeye zorladım. Kendi kendimi daha iyi hissetmek için cildinin incelmesinin çıkacağı yolculuğa bir hazırlık olduğunu düşündüm. Kendisi artık tutamayan bu çok ince ve eski elbiseden artık özgür olacaktı. Düştüğü için dişleri kırılmış ve sararmıştı öyle ki artık gülümsemesini tanıyamıyordum. Daha küçük olan çocuklarım onu hiç görmemişlerdi. Son kez onu yatağına yatırıp alından öptüğümde çocuklar korkuyla geride durdular. Ona daha yaklaştığımda, gençken onu sarmalayan güzel kokuların da gitmiş olduğunu hissettim. Eski şeyleri tekrar yeni yapıları kadar onu bir daha görmeyeceğimi biliyordum.

“O her şeyi vaktinde güzel yaptı; onların yüreğine de ebediyeti koydu.”

-Vaiz 3: 11 KM

Fani olan çocuklarının yüreklerine Tanrı neden ebediyeti koydu? Bizi sıkıntıya koymak için mi? Tabii ki hayır. Gözlerimizi zaten görülmüş, duyulmuş ve düşünülmüş olan şeylerden daha ileriye dikmemiz içindi bence. İnsanların yüreğinde ebediyetin olması onların şimdiki anın daha ilerisinde yaşamalarına ve henüz görülmemiş bir yer ve zaman için yaşamalarına sebep olur.

Ölüm, Âdem ve Havva'nın evlatlarına hiç uymayan ve rahatsız edici bir şeydir. Ölümün bozukluğunu üzerimizde pek de iyi taşıyamıyoruz çünkü o bizim düşmanımızdır. Acaba bu yüzden mi çirkin ördek yavrusunun güzel bir kuğuya dönüşmesini isterken, yorgun ve yaşlı kuğunun da bütün hayatı boyunca asaletini ve onurunu taşımasını istiyoruz? Âdem ve Havva'nın evlatları ola-

rak ölüm, yıkım ve güzelliğin çalınmasına karşı savaşmamız çok doğal. Bu amaçla zayıflıkların güce dönüşmesini, hastalıkların iyileşmesini, yıkım ve yoksullukların tersine dönmesini arzuluyoruz. Buna ilaveten bahçemiz istila edildiği ve hâkimiyetimiz ele geçirildiği için amaç ve yetki hususunda da mücadele veriyoruz. Önünde sonunda toprağı yeterince eşip saklı hazinemizi yüzeye çıkarmayı umut ediyoruz ve bunu yapacağız da.

Karmakarışık olmuş hayatların ve mekânların düzenlenmesini ve orada yaşayanların yetki aldıklarını görmeyi arzuluyoruz. Şanslı bir kadının karmakarışık olan odasının kaostan bir cennet parçasına dönüşümü karşısında hayrete düşmüştüm. Kadın, iç mimarların ortaya çıkardığı işi incelerken kendi bile farklıydı. San ki daha düzgün, daha az dağınık ve daha oturaklı görünüyordu. Kendisi de odaya yakışmıştı çünkü artık eşyalarına ve hayallerine kavuşabiliyordu. Zaten sahip olduğu ama dağınıklıktan dolayı bir türlü bulup ortaya çıkaramadığı eşyalarının keyfini çıkartabiliyordu. Sahip olduğu her şey zaten oradaydı. Yapması gereken her şeyi düzelterip uygun bir sıraya koymaktı. Farklı bir görüş açısına sahip başka biri yanına geldiğinde yalnız başına halletmesi zor olan işi onunla beraber yaptı.

Bu çok hikmetli Başkasına hepimiz ulaşabiliriz.

“Ben de Baba’dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu’nu verecek.”

-Yuhanna 14: 16

Televizyon konuşmacılarının yirmi dört saat süren yoğunlaştırılmış seminerleri olur. Er ya da geç ilerleme kaydedmeden program biter ve katılımcılar günlük hayatlarına geri dönerler. İşte Kutsal Ruh’un sağlam öğüdü bu yirmi dört saat yoğunlaştırılmış programdan daha etkilidir. Bir odayı ne kadar değiştirirseniz değiştirin bu yeniliğin korunması ve daimi olabilmesi için ilk başta içinde oturan kimsenin eğitilmesi ve dönüştürülmesi gerekir.

Bugün kaç tane Hristiyan bu değişim seminerleri katılımcılarına benziyorlar? Bir anda veya bir toplantı süresince çok belirgin, hayat değiştiren dönüşümler bekliyorlar fakat bütün aksiyon biter

bitmez herkes eski alışkanlıklarına geri döner. Ölümden yaşama geçme dönüşümleri bir hatıradan başka bir şey olmaz. Edindikleri anlık dönüşüm şu anki zamanda artık bulunmamaktadır. Bu da olması gerekenin tam tersidir.

Kalıcı Dönüşüm

“Salihlerin yolu ise doğan ışık gibidir. Tam gün oluncaya kadar git gide parlar.”

-Sül.Mesel. 4: 18 KM

Bu ayet hep en sevdiğimden biri olmuştur. Bu serüvende bana şiirsel bir görüş açısı kazandırıyor. Dönüşüm noktamız bizler için her şeyin daha yeni başladığı yerdir. Bu noktada hayatımızdan yansıyan ışık ancak önümüzdeki yolun ana hatlarını gösterir ve gittikçe parlak. Oz Büyücüsü masalındaki sarı tuğlalı yolun tam tersine, varış yerimize yaklaştıkça yolumuz daha da aydınlanmalıdır.

Oğlumun bir AIDS kurbanının yaşadığı virane karavana beraber ziyarete gittiğimizdeki tepkisini hiç unutamam. Ailesinin evden attığı bekâr bir anneydi ve bu hastalığı kendisine bulaştıran erkek arkadaşı kendisine kötü davranıyordu. Bebeğine babalık yapan da bu adamdı. Kadına ve bebeğine birkaç giyecek, yiyecek ve küçük bir gardrop götürürken oğlum da yanımdaydı. O zaman oğlum sekiz yaşında bile değildi ve bu küçük karavanın içindeki pislik ve karmaşa karşısında donup kalmıştı. Amacım ihtiyaçta olanlara yardım etme konusunda örnek olabilmekti fakat öğrenmiş olmaktan dolayı kendi içinde büzülüp kaldı.

Eve dönerken neden öyle davrandığımı sordum. Bana doğru-lukla cevap verip “Anne, beni çok korkuttu” dedi. Ben de bir an düşünüp, durumun çaresizliği karşısında korkuya kapıldığımı anlamıştım. Genç ve bencil bir çift daha fazla mahva doğru ilerlerken ölüm ve ihmal bir bebeğin hayatını gölgelemişti. Yerde atılı olan elbiselerden devletin verdiği bozdurulmamış yardım çeklerine ve yiyecek yardımı fişlerine kadar etraflarındaki her şeyde bir çaresizlik vardı. En büyük yoksulluk elimizde olanın kıymetini

bilmediğimizde ve en büyük aldanma kim olduğumuzun farkında olmadığımızda olur.

O her şeyi vaktinde güzel yaptı; onların yüreğine de ebediyeti koydu, fakat şöyle ki, insan Allah'ın yaptığı işi baştan sona kadar bulup çıkaramaz.”

-Vaiz 3: 11 KM

Kurtuluş İçin Özlem

Tanrı, bu kurtuluş özlemini ve umudunu her birimizin içine koydu fakat onları gözden kaybetmemiz veya görmezden gelmemiz çok korkutucu olur. Kurtuluş için arzu olmadan gerçek bir perspektife sahip olamayız. Sonsuzluğun getirdiği avantajlardan biri de düzensizliklerden düzenin ortaya çıkmasıdır. Eski şeyler yenilenirken, yaşlılıktan da gençlik filizlenir.

İşte bu sebepten dolayı bir dönüşüme başlarken öncesi ve sonrası resimleri çekilir ki bütün değişiklikleri başından beri görelim. Bu çok etkili bir yöntemdir. Çünkü bütün dönüşümü başından sonuna kadar görme kavramı bize ilginç geliyor ve öyle olması da lazımdır.

Bu ilginin yaratılışla birlikte içimize işlenip işlenmediğini merak ediyorum. Bu dinamiğin doğum anında da ortaya çıktığını görüyoruz. Âdem ve Havva'nın soyu olarak ilk nefesimizi verdiğimiz an ölüme doğru olan yolculuğumuz başlıyor. Bunu söylemenin bile kulağa yanlış geldiğini biliyorum. Gerçek olduğunu bilsek de birçoğumuz için rahatsızlık verici bir yakıştırma. Işığın çocukları olarak ölümü ve çürümeyi asla giyinmeyeceğiz. Aslında hiçbirimiz bunun için yaratılmadık. Bütün yaratılışın içinde sadece bizler (kadınlar ve erkekler) Hayat Verenin, Tanrı'nın benzeyişinde yaratıldık. O zaman ölüm ve sahip olduklarımızın bizden çalınması yaratıldığımız suretin doğasına tezat düşer. Bunun için de hayatı korumak için her zaman savaşmalıyız.

Tanrı'nın yarattıklarının içinde sadece en zirvede olan bizler ölümün gölgesine ve yaşlanmanın lanetli kırışıklıklarına karşı

savaşıyoruz. Konumumuzu kaybettiğimiz için bu savaşı biz mi vermeliyiz? Kürkümüz olmadığına göre, yaratılışın içinde sadece biz yaşlanmanın işaretlerini ve zaman tünelini bir harita gibi hayatlarımızda taşıyoruz.

Ölümün Dehşetini Ortadan Kaldırmak

Hayvanlar ölmekten korkmazlar çünkü ona karşı savaşırlar. Onların hayatta kalma dürtüsü bizimkinden farklıdır. Hayvanlar ne ölümü kabullenmekle uğraşırlar ne de zamanın bedenlerinde yaptığı yıpranmadan şikâyet ederler.

Onlar için ölüm korkulması gereken bir düşman değildir; sadece hayatta kalmak için savaşılmaması gereken düşmanlardan biridir. Onların bütün hedefi hayatta kalmaktır çünkü ihtiyaçları olan her şey yeryüzünde bulunmaktadır. Ama bizim için böyle değildir çünkü sadece hayatta kalmak bizim için yeterli değildir. Biz daha fazla şeyler istiyoruz. Biz ölüm üzerine zafer kazanmak istiyoruz çünkü en son rakibimiz odur.

“Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür.”

-1. Kor. 15: 26

Ve

“Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, “Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!” diye yazılmış olan söz yerine gelecektir.”

-1. Kor. 15: 54

Babamız olan Tanrı ölümün gölgesinin dehşetinin her birimizi bulacağını bildiği için, bu korkuya karşı koyarak haçın gücüyle onun ismini sonsuza dek değiştirdi. Bir isimde inanılmaz güç vardır. İsa “kayıp” anlamına gelen ölüm ismini, “rahat” anlamına gelen uyuma ismine değiştirdi. Onun sevgili çocukları olarak ölüm artık bizler için bir son değil; bir rüyanın başlangıcı haline gelir. Bu örneği Matta 9: 34’de İsa’nın yas tutanlara söylediği sözler-

de görüyoruz: “Çekilin, çünkü kız ölmedi ancak uyuyor” dedi. Onlar kendisine çok güliyorlardı.’ O gelecek olan vaadi önceden bildiriyordu. Tanrı’nın sözü bize şöyle diyor:

“İşte, size bir sır söylüyorum: Hepimiz uyumayacağız fakat son boruda hepimiz bir anda, bir göz kırpmasında değiştirileceğiz.”

-1. Korint. 5: 51

Hepimiz neredeyse her gün uyumuyor muyuz? Demek ki Pavlus günlük uykularımızdan veya dinlenmelerimizden bahsetmiyor. Pavlus Ruhsal dille konuşmaya başlamıştı ve yazılarında ölüme “uyku” diye hitap ediyordu. Yazılarda hepimizin uyumayacağı (yatmayacağı) fakat hepimizin değiştirileceği söyleniyor. “Değiştirilmek” kelimesi “başkalaştırmak, transformasyon, dönüşüm ve devrim yaratmak” anlamına gelir. “Değiştirmek” kelimesinin Yunancası çok yönlü uygulamalarla “değiştirilmek” anlamına gelir. Bu çeşit bir değişime giden iki yol var ya uykuya varacağız ya da O tekrar görüldüğünde bir anda yakalanacağız.

Sadece Babamızın bildiği sebeplerden dolayı, uyumak gelecek olan değişimin habercisidir. Bazılarımız ölüm uykusunu hiç tecrübe etmeyeceğiz fakat Tanrı’ya ait olanların hepsine değiştirilme vaadi verilmiştir. İsa ölümün bütün ıstırabını yaşadı ki bizler ölümün dehşetini yaşamayalım. Onun evlatları için uyku ve sonrasında gelen değişim var ve bazıları için de direkt olarak sadece değişim var.

Gerçek Güzelliği Göreceğiz

Bu dünyanın görmediği bir değişim göreceğiz. “Öncesi ve sonrası” öyle kapsamlı olacak ki hiçbir resim veya televizyon programı bu değişimin boyutlarını veya yönlerini anlatmaya yetmez. Kendimize baktığımızda ilk kez olarak gerçek güzelliğimizi göreceğimize inanıyorum. Birbirimize baktığımızda gördüğümüz sevimlilik ve güç karşısında hayret edeceğiz. Sanırım çocuklar gibi birbirimize ağlayarak sarılıp “gerçekten bu sen misin?”... ”ben gerçekten benim” diyeceğiz.

Şimdi gördüğümüz gerçeğinin gölgesine bir anlık bakıştır. Gölgeler yanlış değildir, sadece kalıcı değildir ve ışık gelir gelmez yok olurlar. Komple değişim konusunda oturup yorumlar yapmaktansa hepimizin özlemlerle beklediği değişimin geleceğini kabul edelim. Dünya bu değişimin sadece gölgesini biliyor, acaba bizler bu değişimi gerçek boyutuyla biliyor muyuz? Tanrı'nın evlatları olarak biz harika bir gerçeğe hizmet ediyoruz. Bu gerçeğin bizi değiştirmesine izin verme zamanıdır.

“Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, “Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!” diye yazılmış olan söz yerine gelecektir.”

-1. Kor. 15: 54

Bunun üzerine düşündükçe konunun ne kadar ileriye gittiğini gördüm. Düşünün bir estetik ameliyat yaptıranlar veya komple değişime uğramak isteyenlere ilk başta ne arzu ettikleri ve beklentilerinin ne olduğu konusunda konsültasyon yapılır. Daha sonra da bu beklentilerin olabilirliği konusu konuşulur. Cerrah “bunu yaparsak şöyle görünür, size tam anlamıyla Ashley Judd’un yanaklarını veremem ama şu kadar yakın bir benzerlik olur” gibi şeyler der. (Onun güzel gülümsemesi yanaklarının herkes tarafından rağbet görmesine sebep olmuştur) Cerrahi yöntemlerle vücudun içine bir şey yerleştirilecekse ve/ya kesilecekse yapılacak yerler detaylı bir şekilde görüşülür. Sonra bu işlemle ilgili riskler ve iyileşme süresi konuşulur. En sonunda da bu sonuçları elde etmenin neye mâl olacağı bir bir sıralanır. Hasta da verilen vaadi, çekeceği ağrıyı, iyileşmeyi ve fiyatı bir teraziye koyar.

Ameliyat sırasında tamamıyla uyutulmuş olurlar fakat uyanıklarında şişkinliklerinin, ağrılarının ve yara izlerinin olacağını bilseler de, kendilere verilmiş bir değişim sözü vardır. Kendilerinde bazı şeyler değiştirilecek veya tekrardan yapılacaktır. Ağrı çekseler de iyileşme süresini atlatırlarsa ve şişkinliklerin inmesini sabırla beklerlerse, bütün bunlardan sonra güzelliği keşfedecekler.

Tanrı'nın bize verdiği söz bütün bunların tam ters versiyonudur. O'nun değişim işleminde şişmiş, sarkmış, yaşlanmış, yıpran-

miş, yara izleri ve çizikler içinde uyutuluyoruz. Uykudan ağrılardan kurtulmuş, yenilenmiş, gençleşmiş, tazelenmiş ve güçlü olarak kalkıyoruz.

Hayatımda iki kez narkozla uyutuldum. Anestezi bir nevi zorla uyutma yöntemidir. O kadar derin bir uyku halidir ki, hasta hem ağrı duymakla hem de gerçekle bütün temasını kaybeder. Vücut birçok şeylerden geçerken beyin bunları algılamamaktadır. İlk anestezi beş yaşındayken gözlerimden birini çıkardıklarında yapılmıştı. İki gözlü olarak uykuya geçtim ve tek gözlü olarak uyandım. Diğeri de sörf yaparken kırtdığım burnumu düzelttiklerindeydi. Kazadan dolayı nefes almakta güçlük çekiyordum ve net duyamıyordum. İkinci ameliyatımı olduğumda kırk üç yaşındaydım fakat beş yaşındayken olduğum ameliyattan dolayı tekrar narkoz altına girmek beni çok korkuttu. İşte bu tam da bütün kontrolün sizden gitti andır! Resepsiyondan randevu alırken, istem dışı titremeye başladım.

Benimle çok iyi ilgilenen harika bir doktorum vardı ve bunu yapmam gerektiğini biliyordum. Ama korku beni hiç bırakmadı. Beni tekerlekli sandalyeyle ameliyathaneye götürene kadar John'un yanımdan ayrılmasına izin vermedim. Ben uykuya dalarken doktorum yumuşak bir ses tonuyla benimle konuşuyordu ve uyandığımda da beni cesaretlendirmek için yanı başımdaydı. Hatırladığım son şey bana sorduğu şu soruydu: “Burnunu nasıl kırdın? Yoksa kocan sana yumruk mu attı?”

Cevap veremeden uykuya geçmiştim. Sorunun cevabını vererek uyandım “Hayır! Burnumu ben kırdım...!”

Zamanda bir atlayış olduğunu anlamıştım. Verdiğim cevap bir soruya dönüşüp “...yaptınız mı, bitti mi?” oldu.

“Evet, bitirdik ve sen harikaydın” diye cevapladı doktor.

Bitmiş olması beni çok rahatlatı; çok sevinçliydim.

John odama geldi ve doktorun dediğini ona da söyledim: “Hayatım, ben harika bir iş başardım!”

Bu sefer bir kayıp vermemiştim. Tamir edilmiştim. Eve geri dönerken bütün yolculuk boyunca sevinçliydim. Her şey bitmişti. Benden bir şey almadılar. Sadece burnumu tekrardan bir bütün haline koydular.

Kız Gibi Dövüş

Sanırım Kutsal Ruh'un bize istediği gibi yapmasına izin vermemiz de buna benzer bir şey. Belki ilk başlarda korkarak uykuya dalacağız, fakat biz Onda rahat ederken bütün işlemlerin zaten bittiğini göreceğiz.

Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız gündend güne yenileniyor.

-2. Korint. 4: 16

Tanrı'nın Gördükleri

Tanrı'nın sizi ters düz edip tekrardan yaratacağına inanabiliyor musunuz? Hristiyan kadınların bütün hayatları boyunca sevimli olabileceklerine inanıyorum. Bunu dünyaya göstermeliyiz. Güzel olmak için duyduğumuz arzu biraz çarpıtılmış. Görünüyor ki tek olmanın eşsizliği şiddetli bir saldırıya maruz kalıyor. Buna bir de ters taraftan bakalım. Bir şeylerin yanlış gittiği kesin. Can düşmanımız bir gün gerçekte olduğumuz kişiler olarak uykudan uyanmamızdan korkuyor sanırım.

Yoksa niye kadınlara (genç veya yaşlı) içlerinde olan bütün değerli şeyleri önemsemeyip sadece dış görünüşe odaklanmaları için bu kadar baskı yapılsın ki? Kadınlar niye hikmetin gücünü ve kendilerinden sonra bırakacakları kalıtsal mirasları bir kenara atıp akılsızlığa ve kısa süren ani zevklere tutunsunlar? Gerçek olmayan ve aslında sahte olan şeylerin kısır döngüsü etrafımızı sarmışken bir Hristiyan kadının görünüşü nasıl olmalıdır? Nasıl davranmalıdır? Nasıl giyinmelidir? Sesi nasıl olmalıdır? Cevaplamanıza yardım etmek istediğim sorunlar bunlardır. Çünkü sizin içinizde öyle bir parça, öyle bir rol, öyle bir ses, öyle bir dizayn ve öyle bir görünüş var ki buna hepimizin ihtiyacı var.

Geçenlerde bir konferanstaydım ve Kutsal Ruh Tanrı'nın bizi nasıl gördüğünü açıklayan şu sözleri önüme koydu:

Güzellik İçin Savaşmak

Sana baktığımda çok daha fazlasını görüyorum... vaat görüyorum.

Düşmanın kendilerinden korktuğu bir kız evlatlar soyu görüyorum ki onların imajını bozmak, güzelliklerini çarpırtmak ve güçlerinden onları soymak için elinden gelen her şeyi yapacaktır.

O yılanın babasıdır; size koyu renkli bir camın arkasından konuşur. Fakat Işığın Babası sizinle yüz yüze konuşmak arzusundadır.

Varlığınızı tehdit eden ve yaraların çok derin olduğu karanlık yerlere dokunmak istiyor.

İsteyin ve o size yaklaşacaktır. O camdan öteye uzanıp sizi tamamıyla kendine ait ve tamamıyla sevimli olarak çağıracaktır.

“Ve kral senin güzelliğini arzu edecek çünkü o senin efendindir; onun önünde eğil.”

-Mezmur 45: 11 KM

Güzellik konusunda Rabb’i nasıl onurlandırırız? Onun sözlerini tek gerçek olarak kabul etmeliyiz. O sizin güzelliğinizi arzu çekici olarak görüyor, O’na yalancı diyebilir misiniz? Onun sevgisini kabul edebilecek kadar cesur musunuz? Bu sizin avantajınıza olan bir şeydir ve onu kabul edin. Aslında, aynalara bile pek fazla güvenemezsiniz çünkü gördüğünüzden daha fazlası var sizde! Dua edelim:

Göksel Baba,

Tamamıyla sevgi dolu Olan, İsa Mesih’in adıyla önüne geliyorum. İçeriden dışarıya doğru beni tekrardan yaratıyorsun. Korkuya yenik düşmeyecek bir kadının çehresi olsun bende. Senin canlı olan sözüne zıt gelen şeyler dediğim için beni affet. Sen en Büyük Doktorsun ve hayatımın her alanını mükemmelleştirmeye gücü olan bir tek Sensin.

Yaşımız ne olursa olsun hem Senin ve hem de başkalarının gözünde sevimli olabiliriz. Güç kazanmak için sana gelmek yerine, dünyanın elle yapılmış putlarının

Kız Gibi Dövüş

suretlerine baktığım için tövbe ediyorum. Onların bağlarını ve etkilerini reddediyorum. Onların aklımda yarattığı intibayı ve gözlerimdeki aldatıcı görünüşlerini kovuyorum. Rab, onların gözlerime indirdikleri örtüyü kaldır; sadece Seni görmek istiyorum. Senin suretinin ışığı hayatımda olan başka suretleri gölgede bıraksın. Hayatımda her şeyden daha fazla derine işle. Kendini çok yakından ve gerçek bir şekilde bana bildir. Hem kişisel hayatımı ve hem de özel hayatımı fethetmen için sana izin veriyorum. Âmin

On İkinci Bölüm

Kusurlu Ama Hakiki

Seyahat ettikçe gerçek olmakla ilgili bir sürü şey işitirim. Zaman geçtikçe “gerçeğin” aslında yeterli olup olmadığını sorgulamaya başladım. Sahte olmanın bizi istediğimiz yere ulaştırmayacağını hepimiz biliyoruz. Birçoğumuz hayatta gerçek dışı şeylerle yönümüzü bulmaya çalıştık. Doymak bilmeyen bir açlıkla daha fazla şeylere karşı açlık duyduğumu görüyorum. Daha derin ve daha dayanıklı olan şeylere duyulan ama bir türlü giderilemeyen bir arzum vardı.

Yıllarca konferanslar verirken aşağıdaki sözlerin şu veya bu şekilde ifade edildiğini duymuşumdur:

- “Özgür ruhlu ve gerçek olman çok hoşuma gidiyor.”
- “Çok gerçekçi olduğun için sağ ol.”
- “Bu kadar şeffaf olmanı seviyorum.”

Özgür olmak iyidir ve şeffaf olmak da önemlidir fakat gerçek sözü beni her zaman biraz yanıltıyor. Bütün bunların iltifat olduğunu biliyorum ama bazen sanki daha fazlasını diliyorum. Mesela “Vay canına çok etkileyicisin” ya da “çok derinlere erişiyorsun.” Yahut da bazen “sunumun çok profesyonel ve zekiceydi” denmesi daha iyi olabilirdi. Ama bunların yerine bana verilen bir kucaklama ve daima söylenen “kardeş gerçekten kendin gibi olduğun için teşekkürler.” cümlesi.

Tabii ki gerçek kelimesi yerine de övücü olmayan başka kelimeleri tercih etmem. Akli başında olan biri yapmacık veya sahtekâr olarak tanımlanmayı ister mi? Bana sahte denilmesini kesinlikle istemem, sadece alışılmışın dışında, nadir veya zor kazanılan bir sıfatla nitelenmek isterdim. Bir seyahatimden geri dönerken uçakta “gerçek” kavramı üzerinde düşünüyordum ve Kutsal Ruh’un bana şunları dediğini hissettim:

Lisa, ben çok daha fazlasını arıyorum sende. Gerçek bir odun parçası olabilirsin ama ateşin içinden geçerken gerçek bir kül yığını olarak çıkarsın. Ben sende “gerçek olmaktan” daha fazla şeyler arıyorum; ben kendine has orijinalliği olan bir şeyle çalışmak istiyorum.

Bundan şunu anladım: Bir şey orijinal olmadan da gerçek olabilirmiş. Ressam Monet’nin işlerinden birinin kopyası gerçektir fakat orijinal Monet işi değildir. Bu bir görünüm görmek gibi bir şeydi benim için. Ne anlama geldiğini biliyordum: Tekrardan bir nevi ateşin içinden geçiyordum sanki. Belki de “gerçek” diye nitelendirilmek benim üzerime fark ettiğimden daha da rahat oturuyordu.

Hristiyan hayatımdaki tecrübelerime dayanarak “ateş” genelde test (benim hayatımda ise testler) anlamına geliyor. İlk seferde geçemediğim için zor sınavlara tekrar tekrar giriyorum. Bazı şeylerin gerçek olup olmadığını anlamak için onları sınamanıza gerek yok. Genellikle onlara dokunursanız veya koklarsanız bir fikir edirsiniz.

Örneğin: Acaba şu çiçekler gerçek mi? Bunu anlamak için çiçeklere yaklaşıp nazıkçe dokunursunuz veya koklarsınız... Hayır, gerçek değiller; sahteler. Şu bardak gerçek mi? Bardağı alıp kaldırırsınız ve eğer çok hafifse ve parmağınızla vurduğunuzda cam sesi çıkarmıyorsa; plastiktir. Şu kürk gerçek mi? Gidip dokunmak isterim ve sonra gerçek olup olmadığını anlarım.

İtiraf etmeliyim ki plastik ve sentetikten yapılmış yalancı çiçeklerden ve tozlu kokularından bıktım. Yalancı çiçek yaprakları etraftaki kokuyu içeri çeker ve garip bir koku yayarlar. Uzun

zamandır Rabb'in güzelliğinin kokusunu ve O'nun huzurunu hissetmeyi özlüyorum. İşte tam orada kendimi gerçekten hayatta hissediyorum.

Kontrollü olan güzelliklerden de bıktığımı söyleyebilirim. Gerçek çiçeklere bakmak biraz daha zordur fakat buketler dolu sahte çiçek yerine bir tek gerçek gülü tercih ederim. Yaprakları bana solduğunu haber versin. Narin yapraklarını Kutsal Kitap'ımın arasına koyayım veya kurutmak için çiçeği baş aşağıya asayım. Daha da iyisi canlı olan ve büyüyen bir şey istiyorum, gelişimine ve filiz vermesine benim de katkım olsun.

Siz de aynı fikirde misiniz? Zamanımızın Hristiyanlığının sahte çiçek versiyonundan daha fazlasını mı istiyorsunuz? Daha fazlasını umut etmekten korktuğumuz için mi sahtesine razı oluyoruz? Hakiki olan şeyi istemenin biraz fazla mı olduğunu düşünüyoruz? Hakiki olan değişim nerede? Hakiki karakterler nerede? Güç nerede?

Meyveye Bakarak Ağacı Görmek

Seneler önce Tanrı'nın hayatımda tatmin olmadığı şeyler üzerine hâkimiyet kurması için onu davet ettim. Hayatımı eşip derinlere inmesi ve kökteki meseleleri halletmesi için ona izin verdim. İçime kök salan meselelerin görünen meyvelerini koparmaktan ve o ağaç yokmuş gibi davranmaktan bıkmıştım. Bu gerçekle yüzleşmeden önce Tanrı'nın hayatımın bahçesini tekrardan düzeltmesi ve süslemesi için onu davet ediyordum. Duam şuna benzer bir şeydi: "Baba, hayatımı güzel ve hoş şeylerle çevrele. Beni sevdiğin için hayatımı güzelliklerle süsle."

Fakat bütün bunlar bir anda değişti. Onun tarafından sevilmekten daha fazlasını istedim. Onu bütün kalbimle sevmek, ruhta ve gerçekte tapınmak istedim. Onun güzelliğini arzuladım. Bunun için de gözlerimi dünyasal şeylerden kaldırmalı ve O'nun yüreğimin toprağını altüst ederek kazmasına izin vermeliydim. Yüreği temiz olanlar Rabb'i göreceklerdir. O'nu daha yakından görüp, tecrübe etmek istiyordum. Sadece O'nun vaatlerini tekrarlamak artık yetmiyordu; O'nun kalbini duymaya ihtiyacım vardı. Bu dua ile birlikte hakiki bir yapılanma başladı ve bugüne dek de-

vam ediyor.

Orijinal olan şeyler genellikle çok derinden incelenirler. Yani sadece bir dokunuş yetmez. Mesela bazı şeyleri anlamak için tutmak veya koklamak yeter ama orijinal şeyler için böyle olmayabilir. Hakiki olan şeyleri daha derinden tecrübe edersiniz. Üniversitedeki arkadaşlarımdan birinin kendisinde olmayan bazı becerileri varmış gibi göstererek nasıl harika bir işe alındığını duymuştum. Özgeçmişinde sahte bilgiler vardı ve kimse de bunların doğru olup olmadığını araştırmamıştı. Hayatlarımızda da bazı şeyler hakiki gibi görünür fakat referanslara bakılacak olursa gerçek olmadığı anlaşılır.

Çok gerçekçi olduklarını düşünenlerin dikkatli olmaları gerekir. Nefsanî hareketlerin “Ben sadece gerçekçi oluyorum!” bahanesinin arkasına saklandığını çok duydum. Benliğe ait davranışlar çirkin olmakla kalmayıp, ne gerçek değerimizi ne de gerçekten bizi kendine ait olanlar olarak hakikileştirmesi için Tanrı'nın verdiği bedeli net bir şekilde temsil ederler.

Bazen aklımla ağzım arasında çok kısa bir bağlantı olduğunu düşünüyorum. Kimi zaman bir şey diyorum sonra da dediğime pişman oluyorum. Eğer bütün olay gerçekleri söylemekten ibaretse, o zaman neden Tanrı ağzımızdan çıkan sözlere dikkat etmemiz için bizi defalarca uyardı. Eğer hakiki değilsek, o zaman düşüncesizce verdiğimiz reaksiyonlar ve sözlerimiz başkalarının kafasını karıştırabilir.

“Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama benliğe göre yaşamak için benliğe borçlu değiliz. Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenin kötü işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız. Tanrı'nın Ruhu'yla yönetilenlerin hepsi Tanrı'nın oğullarıdır.”

-Romalılar 8: 12 – 14

Anlık duygularımızın tepkileriyle ve bu duyguların yönlendirilmesine yer vermeden yaşayabilme becerisi (hormonsal değişimlere rağmen) Kutsal Ruh'un nefesiyle üflenmiş ve Tanrı tarafından verilmiş bir lütuftur. Kabul edilmek için dünyasal ve insani nedenlerle hareket etmezsek, daima haklı veya doğru olduğumu-

zu kanıtlama ihtiyacı da hissetmeyiz. Bu durumun üstesinden gelebiliriz ve başkalarına da tuzak olan bağlardan kurtulmak için güçlenebiliriz. Suça, iftiraya ve intikama batmış bir dünya için Hristiyan ilişkilerinin dinamikleri devrim niteliğinde olmalı. Bizler farklı görünmeliyiz.

Size Lanet Edenlere İyilik Yapmak ve Hayır Duası Etmek

“Size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin. Bir yanağımıza vurana öbür yanağımızı da çevirin. Abanızı alandan mintanınızı da esirgemeyin.”

-Luka 6: 38 -29

Aklı başında hangi insan kendine lanet edenler için iyilik yapmak ister? Kim fiziksel olarak yanaklarına bir kere bile olsa vurulmasından hoşlanır da ikinci kere vurmaları için yanağını uzatır? O anki “gerçek” tepkiniz “Yeter artık, sana lanet ediyorum ve bana attığın tokattan daha ağırını sana iade edeceğim!” şeklinde olur. Sadece Kutsal Ruh tarafından yönlendirilen, Tanrı'nın hakiki çocukları lanet edip geri vurmak istedikleri zaman hayır duası edip çekilirler. Bu sizin vermek istediğiniz ilk tepki olmayabilir fakat buna uymanız iyi olur.

Birileri daima size karşı olan sözler söylediğinde bir seçim yapmak durumundasınız. Ya kendiniz hasar kontrolü yaparsınız ya da Tanrı'yı bu işe karıştırırsınız. Sizin için belki farklıdır ama ben hasar kontrolü konusunda pek iyi değilim. Genellikle, eğer olayı çözebilirim üstesinden de gelebilirim diye düşünürüm. Gerçek şu ki, her şeyi kendiniz yapamazsınız ve önünde sonunda Baba'ya teslim olmak durumundasınız. Söylemeniz gereken çok şey olabilir ama o zaman da gereğinden fazla şey söylemiş olursunuz.

Zaman zaman iki cümlelik hayır duası notları göndermişimdir. Her ne zaman onur kırıcı bir mektup alırsam diğer tarafa bereket yollarım. Neden mi? Sizce içimden gelen bunu yapmak mı? Tabii ki hayır... Gerçek duygularım böyle değildi ama orijinal bir şekilde yanıt vermiştim. Bu da Tanrı'nın sevgisini diğer insan-

ların hayatına davet eder. Yaptıklarını beğenmediğim bir insanı gerçekten seviyor muyum? Sevmeliyim. Çünkü ancak bu şekilde ruhumu temiz tutabilirim. Tanrı'nın sözündeki sevmek ile ilgili buyrukları tutarsak, O da olayları kendi ellerine alır. Gerisi de O'na kalmıştır.

“Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin. Öyle ki, göklerdeki Babanızın [hakiki] oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır.

-Matta 5: 44 – 45

Tanrı'nın hakiki evlatları olduğumuzu düşmanlarımıza verdiğimiz karşılık ve tepkiyle ispat ediyoruz. Acı olan gerçek şu ki: kimi zaman Mesih'in bedeninin içindeki düşman olarak algılandık. Algılandık diyorum çünkü beden bir parçası diğerlerine hiç düşman olabilir mi? Ne yazık ki, biz Hristiyanlar hâlâ birbirimize ve çevremizdekilere güzel davranma konusunda ilerleme kaydetmeye çalışıyoruz.

Düşmanlarımıza verdiğimiz karşılık, ne denli Baba'mıza yakışır surette hareket ettiğimizi veya davrandığımızı gösterir. Tanrı gerçeğin kendisidir ve bu yüzden de bizim en hakiki örneğimizdir. Bu da demek ki Tanrı'nın iyiliği hem doğrular hem de kötüler üzerine aynıdır. Tanrı'nın bize olan yaklaşımı bizim gösterdiğimiz değişikliklere veya sadakatsizliğimize göre değişiklik göstermiyor. Bu da bizi bir başka noktaya getirir: Orijinal veya hakiki olan şeyler değişiklik göstermezler, onlar hep süreklilik gösterirler. Orijinal bir eşya bir an için hakiki diğer an ise sahte olmaz.

Bu yüzden de hakiki bireyler nerede olurlarsa olsunlar aynıdırlar. Buldukları çevre veya atmosfer onları kontrol etmez veya iyi olup olmadıklarını belirlemez. Kilisede nasıllarsa, gündelik işlerinde de aynıdırlar. Özel hayatlarında nasıllarsa toplum içinde de aynıdırlar. Hakiki olan insanlar hayatlarını hakiki ve doğru bir şekilde sürdürürler, bu da onları yüzeyde gerçek olanlardan büyük bir farkla ayırır. Bu bölümün başında verdiğim tahta örneğini hatırlıyor musunuz? Tahtanın ateşe girmeden önceki haliyle, ateş-

ten çıktığı andaki hali kesinlikle aynı değildir. Hakiki olan eşyalar ve bireyler ateşten daha güçlü olarak çıkarlar. Gerçek olan şeyler ise ateşten büyük kayıplar vererek çıkarlar.

Eşyalara ve İnsanlara Değerlerine Göre Davranmak

“Hakiki”, “esas” veya “orijinal” terimleri genellikle kristalden, mücevherden, değerli taşlardan, altından, gümüşten veya diğer değerli metallere söz edilirken kullanılırlar. İnsanlar pek “bu kadeh hakiki camdır” demezler. “Hakiki” kelimesi kristal olan bir şey için kullanılır. Çünkü kristal daha fazla rafine edilmiş ve daha fazla işleminden geçmiştir ve bu nedenle de daha pahalıdır. Anladığım kadariyle kristaller daha saftırlar ve normal cama kıyasla ateşe daha uzun süre dayanırlar.

Ama hayatta bazı anlar vardır ki ne cam ne de kristal işinizi görürler. Dört tane oğlum olduğu için sayısızca defalar gerçek cam bardaklar kırdık. Ben de gidip tam yirmi dört tane plastik bardak aldım, çünkü düşünce yerden sekiyor ve kırılmıyorlardı. Elinize alana kadar da gerçek bardakmış gibi duruyorlar. Ne cam ne de kristal yere düşünce yerden sekmezler, onun için de onlara özen gösterilmelidir.

Genel olarak bir eşya ne kadar çok işleminden geçmiş veya arıtılmışsa, o kadar çok özen gösterilmelidir. Kristal kadehler cam olanlardan daha farklı yıkanılırlar. Plastiği ve camı bulaşık makinesine koyabilirsiniz ama kristali koymazsanız iyi edersiniz. Parlaklığı gider ve matlaşır hatta kırılabilir. Birçok arıtılma işleminden geçmiş olması daha dayanıklı olacağı anlamına gelmez. Bu benzetme hemen aklıma Tanrı'nın bir kocanın karısına nasıl özenle ve şefkatle davranması gerektiği konusundaki sözlerini hatırlattı.

“Bunun gibi, ey kocalar, siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınıza bir engel çıkmasın.”

-1. Petrus 3: 7

Bekleyin bir dakika. Zayıf olana neden saygı gösterelim ki? Genellikle zayıf olanı hor görürüz. Eğer Kutsal Yazıları dikkatlice çalışacak olursak, bedenın zayıflığının üzerinde fazla durulmadığını daha çok insanın içindekilere önem verildiğini görürüz. Sahip olduğumuz bu beden bir kaptan başka bir şey değilse ya nedir? Arıttımdan geçmiş bu kapların içlerinde taşıdıklarına hürmet ve saygı gösterilmelidir. Yukarıdaki ayet net bir şekilde şöyle de ifade edilebilir: “Karılarınız fiziksel olarak sizden daha zayıf olmalarına rağmen, lütuf olarak verilen hayatın eşit derecede mirasçılarınıdır.” Sanki Tanrı erkekleri karılarına nazik olmaları için uyarıyor çünkü eğer karılarında çatlaklar veya kırıklar varsa; erkekle Tanrı arasında ve erkeğin yaptığı dualarla sorunlar olacaktır.

Bu ayet kadınların pısrık, güçsüz ve zayıf olmalarından ziyade onlara yapılan muamele şekli ve hürmet ile ilgilidir. Kadın doğal olarak daha fazla arıtma işleminden geçtiği için ona daha nazik davranılmalıdır. Erkek topraktan yapıldı kadın da erkeğin arıtılmış (işlemden geçmiş) toprağından yapıldı. Bu da demek ki erkek (bardak örneğindeki gibi) yere çarpınca kadından daha iyi bir şekilde yerden zıplar. Erkekleri çömlekten yapılma, kadınları da kristalden yapılma olarak düşünüyorum. Tamamıyla doğru olmayabilirim fakat en azından böyle düşünmeyi seviyorum. Kadınların katı ve duygusuz olmadığını; nazik ve kolay kırılabilir olduklarını anlatıyor. Tabii ki her kadın soylu bir karakter edinecek değerini artırabilir ve bundan sonra yakutlardan üstün olur.

Kusurlu İnsan Hakiki Olan İnsandır

Hakiki olan eşyaların değerlerinden dolayı fiyatları da biraz fazladır, kristalin camdan daha pahalı olduğu gibi. Ayrıca bildiğimiz gibi pahalı eşyaları elde etmek için bir nevi fedakârlıkta bulunulur.

Nişanımızda bana taktığı pırlanta yüzüğü alabilmek için kocam, John, iki ay boyunca neredeyse sadece patates yemişti. John’un yüzük arayışı ilk başladığında bana sorduğu bir soruya verdiğim cevap üzerine, bu fedakârlığı yapmaya kararı vermişti.

Bir kuyumcu dükkânının önünde durup içeriye girmeden vit-

rindeki çeşitli boylarda ve kesimlerdeki nişan yüzüklerine bakıyorduk. Beğendiğim birkaç model, John'un aklındakilerden daha farklı ve daha büyüktüler. Sonunda John üstü kapalı bir şekilde ipucu vermeyi bıraktı ve aklındakini olduğu gibi ortaya koydu.

“Hangilerini daha çok beğendin, yarım karat olanlarını mı yoksa bir karat olanları mı? Bence bir karat olanlar çok büyük görünüyorlar.”

Benim açımdan hiç şüphe yoktu. “Kesinlikle bir karat olanları çok daha beğendim!”

Dükkâna girdik ve taşları bir karat olan yüzükler için fiyat aldık. John'un cesaretinin kırıldığı belliydi çünkü bütçesinin çok üzerindeydi.

Tercihlerim hakkında gereğinden fazla şey söylediğimi düşündüm ve tam orada bana ne alırsa alsın aldığını çok seveceğimi söyledim ve artık beraber yüzüklere bakmamızı önerdim. Yüzüğün bir sürpriz olmasını tercih ederim.

O akşam John bir karar verdi. Bana bir karatlık yüzüğü almadan edemezdi ve bunu başarmak için bir plan hazırladı. Pırlanta toptancılarını aramaya başladı.

Muhtemelen hediye alacak parası olmadığı için doğum gününde bana evlenme teklifi etti. Bana yüzüğü verirken çok heyecanlanmıştı ve ben çok şaşırılmışım. Pırlantayla gelen sertifika taşın ne kadar temiz olduğunu, rengini ve kesimini gösteriyordu.

Sertifika her şeyin resmi olduğunu belgeliyordu. Elimde orijinal bir elmas vardı ama hakiki olması kusursuz olmadığı anlamına gelmezdi. Aslında gerçek bir elmasın tamamıyla kusursuz olması pek yaygın değildir. Hemen hemen bütün elmaslarda ufak tefek de olsa kusurlar vardır ve bu kusurlar taşın hakikiliğini ispatlarlar. John elmasın gözle görülür kusurlarını gösterdi bana; taşın tepesine doğru sanki küçük karbon gölgeleri gibiydiler.

Bu hepimiz için iyi haber anlamına gelmeli: Hakiki veya orijinal olmak için, kusursuz olmamıza gerek yok! Kusurlarımız aslında bizi orijinal yapar. Eğer kendimizi kusursuzmuş gibi göstermeye çalışırsak, o zaman kesinlikle kendimizi sahte olarak gösteriyoruzdur. Tanrı dışında kimse iyi veya mükemmel değildir.

Kusurlu Olmak Neden Daha İyi

Eğer kusurlu ve hakiki olan size göre değilse, başka bir seçiminiz daha var. Mükemmel ve kusursuz bir şey sizin onu satın almanızı bekliyor. Kübik zirkon alabilirsiniz. Onlardan çok vardır, el yapımıdırlar, kusursuzdurlar ve söyledim mi bilmiyorum... daha ucuzdurlar. Bu taşlar hakiki elmaslar gibi ısı ve basıncın bulunduğu yeryüzünün derinliklerinden çıkartılmıyorlar. Steril ve uygun atmosferin sağlandığı laboratuvarlarda üretilirler. Elinizde gerçek bir zirkon olabilir ama bir zirkona “hakiki” demek yanlış olur. Pazarlama kanalındaki tanıtımlarda onlara “hakiki” diyebilirler ama gerçek bir zirkon sahte bir elmadır. Haberiniz olmadan zirkonu altın yüzük üzerine koydurup gerçek elması gibi takabilirsiniz. Ama hakiki elmas sanarak aldığımız şeyin daha sonra zirkon olduğunu öğrenirseniz bu kazıklanmışsınız demektir. Kusursuz olması, değersiz olmasını telafi etmez.

Tecrübesi olmayan çıplak gözler için kübik zirkonu ve elmas arasındaki fark hemen belli olmaz. Sadece bu konuda tecrübe edinmiş gözler farkı ayırt ederler.

Meseleye bir örnek daha vereyim. John, Filipinlerden geldiğinde birisi ona bana vermesi için bir hediye vermiş. Yüzükteki ve küpelerdeki taş yakuta benziyorlardı. Hediye veren kişi taşların hakiki olduğuna dair John’u temin etmişti fakat her ikimizin de şüpheleri vardı. Fakat taş ister hakiki ister değil, düşünce ve nezaketle verilmiş olan bu hediyeyi kabul ettik. Gel zaman git zaman onları hediye olarak başkasına vermek istedim ve işte o zaman takılarla ilgili gerçeği bilemem gerekiyordu.

Sıkça gittiğim kuaförün yanında bir kuyumcu vardı. Takıları alıp oradaki taş uzmanı olan kadına gösterdim. Kadın yüzüğü eline alırken şüphe içinde başını sağa sola salladı ama mikroskop altında bütün şüpheler kaybolmuştu. Hakiki bir yakut olmamakla birlikte çok kötü yapılmış bir sahteydi. Mercek altında büyütüldüğünde taşın içinde birçok hava baloncukları olduğunu fark ettim. Kadın, taşların daha ziyade çocukların fen deneylerinde yapabilecekleri türden bir şey olduğunu söyledi. Takıları yine de birilerine verebilirdim ama hakiki olduklarını söylemeyi aklımdan bile geçiremezdim. Sadece kostüm takısı olarak verilebilirlerdi.

Bence Hristiyan kadınlar çok uzun bir süre boyunca mükemmel görünmek için üzerlerinde saçma bir baskı hissettiler. Bu da birçoğumuzun yaklaşılmaz olmasına ve hakiki olmamamıza sebep vermiştir. Göz alıcı zirkon parlaklığımızın yanında diğer insanlar kendilerini kusurlu ve rahatsız hissettiler. Numaradan yaptığımız bu rolde birer parazit sesi haline geliriz ve kimse önden gelen bu cızırtıdan dolayı aslında ne dediğimizi anlayamaz. Akılsızca mükemmel gibi davranmanın mükemmelliği getireceğini düşündük ama bu davranış başkalarını yukarı kaldırmaktansa onları daha fazla aşağıya doğru çöktürdü.

Hakiki kelimesi bir şeyin sahtesini veya çoğaltılmışını tanımlamak için değil, o şeyin esas (asıl) veya orijinal olduğunu tanımlar. Hakiki bir eşya yasal olarak da geçerlidir. Bu da şu demek: Kendinizi zorlayarak hakiki olamazsınız ama hayatınızın işlemlerden geçmesiyle hakiki olursunuz. Hakiki olmak kusurların güzellik ve parıltı içinde kalmasıdır.

Gerçek kelimesinin tanımı fazla derine inmez. Gerçeğin ilk kullanıldığı yer şudur: Yeryüzünde fiziksel olarak var olan her şey gerçek olarak tanımlanır.

Tanrı kendi evlatlarında hakiki bir orijinallik arıyor. O, kusurlarımızı taşların içine yerleştirmiş olarak kurtuluşumuzun güzelliğini ve bedelini hem ışıktaki hem ateşte yansıtmamızı istiyor. Gerçek olmak var olup olmamaya bağlıdır, hakiki olmak ise doğruluğa (sahici olmaya) ve işleminden geçmiş olmaya bağlıdır.

John Keats'in doğruluk ve güzellik arasındaki ilişkiye dair yazdığı şiirde güzelliğin gerçekten ayrı olarak aranabileceğini söylediğine inanmamıştım. Keats'a göre insan doğru olanı ararken güzelliğin de doğrunun içinde olduğunu keşfeder. Eğer Keats doğru ise ve bu iki şey birbirine bağlıysa o zaman doğruluğun haricinde güzelliği ararsak ne buluruz?

Belki bugünkü hayatlarımız bunu daha iyi açıklar. Toplumumuzun güzelliğe bakışı doğruluk yönünde olmak yerine gerçekçiliğin yönündedir. "Güzellik gerçektir; gerçek de güzelliştir" misralarında şiirsel bir uyum yakalamak biraz zor. Neden mi? Çünkü bu sözler doğru değil. Gerçek olma hali çok nadiren güzellikle alakalıdır ve hayattaki çoğu faktör için güzellik bir gerçek olma hali değildir. Keats, güzelliği doğrulukla bağdaştırabilirdi çünkü

en nihayetinde doğruluk da Tanrı'nın doğasına bağlıdır; bu da güzelliği sarsılmaz yapar. Gerçeklik geçici bir durumdur bu yüzden de vakitlere veya anlara bağlıdır.

Daha iyi bir anlayışa sahip olabilmek için bazı terimleri ele alalım. İlk olarak doğruluk kavramına bakalım. Anlamları arasında şu kelimeler vardır: Dürüstlük, içtenlik, ve sadakat. Etrafımıza baktığımızda doğruluğun nadir bulunan bir değer olduğunu görüyoruz.

Doğru her meydana çıktığında bizden bir karar talep eder. Onu kabullenip değişir miyiz yoksa yüzleşmesi daha kolay olan yalanın rahatına mı döneriz? Doğrular yalanın ilerlemesini durdururlar.

Güzellik ve doğruluğa bu kadar çok ihtiyaç duyulan bir zaman daha olmamıştır. İnsanların cesaretleri kırılmıştır. Artık neye inanmaları gerektiğini bilmiyorlar. Hayatın her alanında ve her taşın altında yalandan örülmüş sürekli bir duvar var. Bu yalanlar çok yaygın hayal kırıklıklarına neden olmuşlar. Bunun sonucu olarak birçokları doğruluk için arayışlarını sona erdirip ve onun yerine gerçeğe razı olmuşlar. Sakın gerçeği doğrulukla karıştırmayın. Doğruluğun temeli vardır, gerçek ise en iyi haliyle bile sabit değil, değişkendir.

Gerçek çevresinin görüntüsüne bürünür; bulunduğu topluma ve zamana uyum sağlar. Doğru ise toplumsal etkilere rağmen yerinden sarsılmaz. Doğru mutlaktır ve toplumumuzu kendi hikmet temellerine sarılması için insanları doğrudan davet eder. Gerçeğin elinde tuttuğu standart: Her şeyi görüldüğü gibi kabul etmektir. Doğru ise her şeyin olması gerektiği şeklini ilan eder. Gerçek şimdiki vaziyet neyse daima öyle kalacak der ve bu vaziyeti kabul etmemizi akılsızca tavsiye eder.

Doğruluğun belli olması daha büyük şeylerin umudunu uyanıtır. Gerçek herkesin yalan söylediği ve herkesin her şeyi kendine göre döndürdüğünü savunur... "bu işler böyledir" der. Doğruluğun yerine gerçeği kabul etmek bize bir noktada yalan söylememiz için izin verir. Hikmetin sesi doğruluğun yerine gerçeği kabul etmeyi reddeder ve farklı bir dille konuşmamız için bizi teşvik edip, standartların üzerine çıkmamızı ister. Süleyman'ın Meselleri kitabında hikmet bizleri uyarıyor.

Kusurlu Ama Hakiki

“Çünkü ağzım hakikat beyan edecek ve kötülük dudaklarıma mekruhtur. Ağzımın bütün sözleri salâhladır; onlarda ters yahut eğri şey yoktur. Anlayana onların hepsi açıktır ve bilgiyi bulanlar için doğrudur.

-Sür. Mesel. 7: 7 – 9 KM

Kalpten Gelen Bağlantı

Konferanslara katılmak için seyahat ederken kadınlarla daha kişisel bir bağ kurma fırsatım oluyor. Kadınların mesajlarımı değişik şekillerde algıladıklarını anladım. Söylediklerimi nasihat ve akıl veriyormuşum gibi algılayanlar var. Mesajımı bilgi olarak ele alırlar. Daha önce aynı mesajı duyup duymadıkları ya da dediklerimin bir anlam ifade edip etmediği gibi şeyler üzerine düşünürler. Eğer sınavı geçerse, sözlerim kafalarında yer etmiş diğer bilgilerin yanında kendilerine yer bulurlar.

Her şeyi analitik olarak ele alırlar ve çoğunlukla da bir hata yapmam için dinliyor olurlar. Bunu genellikle kişisel emniyetleri için yaparlar. Bu kafa-kafaya bir bağlantıdır. Doğrusunu söylemek gerekirse, insanlar hata yapmamı veya yanlış bir şey söylememi umut ederek beni dinledikleri zaman onları hiç de hayal kırıklığına uğratmıyorum.

Konuşmalarımı daha kişisel bir düzeyde algılayanlar da vardır. Bu sözlerimi duyup onları duygusal olarak algılayanlar da olur. Eğer beni beğeniyorlarsa veya kişiliğimle bir bağ kurmuşlarsa, o zaman sözlerimi kabul ederler. Beni eğlendirici bulabilirler ve oluşan bu bağ onlara ilham veriyor olmamdan ve dikkatlerini duygusal bir noktada toplayabildiğimden kaynaklanabilir... Bu ruhtan ruha bir bağlantıdır.

Bir de en derinden ve kalıcı olan bir bağlantı vardır; kalpten kalbe olan. Bu bağlantı: seyircilerin arasında otururken konuşmacının söylenmemiş düşüncelerinizi ve özlemlerinizi sözle ifade ettiğini ve onların üzerine hayat getirdiğini hissettiğinizde olur. Belki de Tanrı'nın size fısıldadığı şeyleri konuşmacı toplum içinde açıkça söylüyordur. Sadece zihinsel ve duygusal olarak orada

değilsinizdir; daha derinlere inen bir bağ kurulmuştur. Bu bağ kurmuşsunuzdur çünkü söylenen sözlerin ruhunuzda bir yeri vardır. Konuşmacının konuşma tarzını, giysilerini veya konuyu sunumunu beğenmeyebilirsiniz. Bir iki hatanın farkına varmış olabilirsiniz fakat bir bağ kurulduğunda bu şeylerden hiçbiri araya giremezler çünkü zaten kalbinizin yer altına inmişsinizdir. En derinlerde, konunun nasıl sunulduğunun önemi yoktur; önemli olan söylenen sözlerdir. Herhangi bir toplantıda bende böyle bir bağ oluştuğunda konuşmacının söylediği bir şeyin ışığında Ruh'un bana başka bir şey söylediğini duyarım.

Birinci bağlantı bilgi alışverişi düzeyindedir. İkincisi duygusal veya kişisel bir bağlantıdır. Üçüncüsü de ruhsal ve kalpten olan bir bağlantıdır. Tabii ki insanlarla her üç düzeyde de bağlantı kurabilirsiniz. Bütün düzeyler sağlıklı ve gereklidir ama en derinden işleyen ve uyanışa sebebiyet veren kalpten olan bağlantıdır. Gerçekler bu bağlantıyı kuramazlar ama doğrular ve güzellik kurar.

Bu Yeryüzü Yeterli Değil

Bu yeryüzü gerçekten de yeterli olmayacak. Zaten olmuş olan şeylerden daha ileriye gidip, doğruluğun güzelliğinin restore edilmesi için arzu çekmeliyiz. Bu temanın Kral Davut'un hayatında tekrarlandığını görüyoruz. Onun hayatında şöyle bir benzetme vardır: "Rab, gerçekte elimde olan bu fakat aslında ben şunu arzu ediyorum." Davut hayatının mevcut gerçekleri üzerine daima Tanrı'nın doğruluğunun üstünlüğünü ilan etti.

*"Karşıma bir ordu konak kursa, yüreğim korkmaz;
karşıma cenk çıksa, ben onda da emin olurum. Rab'den
bir şey diledim, onu ararım: Rabb'in cemalini görüp,
O'nun mabedinde hayran olmak için, hayatımın bütün
günleri Rabb'in evinde oturmaktır.*

-Mezmur 27: 3 – 4 KM

Davut'un gerçekleri hayatının hem içeriden hem de dışarıdan savaş ve düşmanla dolu olduğuydu. Tanrı kendisi için yeterinden fazlasıydı. Bir şekilde Davut kendini bu dünyadaki konumunun

daha ötesinde; doğruluğun, huzurun ve eşsiz güzelliğin diyarındaki yerini görebildi.

Elimizde olan elde etmeyi arzuladığımız şey değil. Gördüğümüz şey, beklediğimiz şey değil. Duyduğumuz şey kalbimizin şarkısı değil.

Yeryüzünün hoş kokuları çok hoşumuza gidebilir ama bizi başka diyarlara götürmez. İçtiğimiz şeyler tükenmek bilmeyen susuzluğumuzu gidermez. Yediğimiz şeyler içimizi kemiren açlığımızı doyurmaz. Sonsuzluğun tohumları içimize ekildiği için, bu dünyadaki hiçbir şey bizi hakikaten doyurmaz. Yeryüzünün bolluğunun ve güzelliğinin verilmesinin tek sebebi daha büyük ve fazla olan şeyler için iştahımızı uyandırmaktır.

Gerçek ötesi şeyleri arzuluyoruz; kalıcı ve hakiki olana ihtiyacımız var.

Hakiki olarak doğdun... Bir kopya olarak ölme.¹

Hakiki olmak aynı zamanda orijinal olanın değerinin farkına varmaktır. Orijinaller bir takım şeylerin başlangıcıdır. Orijinale örnek hakiki bir sanat eseri olabilir; kopyası veya sahtesi değil. Siz de eşsiz ve orijinal olduğunuzu biliyor musunuz? Tanrı'nın sizi orijinal olarak yarattığı kişiliğinize sadık kalın.

Örneğin ben külotlu çorapları hiç sevmem, onun için de giymem. Ama külotlu çorapların faydalı ve gerekli olduğunu düşünenler varsa, buyursunlar kullansınlar. Eğer külotlu çorap kullanmak Tanrı'nın bir buyruğu olsaydı, o zaman hepimiz buna itaat etmek durumunda olurduk. Ama tabii ki böyle bir buyruk yok. Külotlu çoraplar bacaklarınızı saran dar ve streç bir eşyadan başka bir şey değildirler. O yüzde de isteyen kullanır istemeyen de kullanmaz.

Aynı şekilde eşsiz olduğunuzu kabul etmeniz ya da başkalarının hayatlarının karışımından oluşan sahte bir hayat sürmeniz sizin bileceğiniz bir şey. Fakat şunu bilin: Bütün dünya orijinal olmanız için umutla seyrediyor.

Kız Gibi Dövüş

Göksel Baba,

İsa ismiyle senin önüne geliyorum. Ben kübik zirkonu değil, bir elmas olmak istiyorum. Kusurlu ama hakiki olmak istiyorum. Hayatın her alanında istikrarlı bir şekilde yoluma devam etmek istiyorum. Baba, gerçekten fani olduğum zamanlar için beni affet. Beni incitenlere veya kötü davrananlara geri saldırdığım için beni affet. Bana lanet edenlere hayır duası etmeyi ve onları bereketlemeyi; beni kullananlara ve kötü davrananlara da iyilik yapmayı seçiyorum. Âmin

On Üçüncü Bölüm

Süslerle Savaşmak

Taşları hep çok sevmişimdir. Çocukken taş toplamak en sevdiğim şeylerden biriydi. Arkadaşım Marci ve ben dere dibinde veya çakıl taşı dolu arazilerinde taş arardık. Yan komşumuzun garaj yolunu yapmak için getirilen çakıl taşlarını saatlerce oturup ayıkladığımızı hatırlıyorum. Yazın sıcağında orada oturup Hint taşları bulmayı umardık ve de bulurduk. Asfaltın altında sonsuza dek kaybolmadan önce türü tükenmek üzere olan bu taş çeşidini kurtarmaya çalışıyorduk.

Küçükken hazine avı yürüyüşüne çıkardık. Taş bulmak için sokakları ve boş arazileri tarardık. Fosiller, mika taşı, pirit ve akik taşı bulmak için evimizin bahçesinde toprağı kazıp arardım.

Hazine arayışım sadece taşlar için değildi. Bir yaz saatlerce ayaklarımı Freeman gölünün çamurunda gezdirdim. Amacım göl midyesi bulmaktı. Bir tanesinin içinde inci bulacağıma emindim. İskelede biriktirdiğim midyeleri eski bir boya kovasına doldurdum. Bu midyeleri sürekli olarak kum ile beslersem sonunda inci vereceklerini düşündüm. Ama çok geçmeden öldüler. Çok kötü kokmaya başladılar ama onları çöpe atmadan önce babamı her bir midyeyi açıp içine bakmaya ikna ettim. Suçluluk duygusundan ve kötü kokuya dayanamadığımdan uzakta durup izledim. Babam eski denizci bıçağıyla her birini sıyrarak temizledi. Midyeleri temizlerken babam istiridyelerle ve inci arayan Japon kadın dalgıç-

larla ilgili hikâyeler anlattı. Onları okyanusun derinlerine dalıp oradaki saklı hazineleri yüzeye çıkartan cesur denizkızları olarak hayal ettim. Su altında nefesini uzun süre tutamayanlar için dalıyorlardı.

Okyanusun zeminine inip, güzelliğini ödünç almak istedim. İnci bulmaktan ziyade, keşfetmenin heyecanını duymak istiyordum. Babam konuşmaya devam ederken, bıçağı midyenin etinin içinde sert bir şeye rast geldi. Bir inciymiş! Demir para büyüklüğünde, düz ve şekilsizdi ama bir inciymiş. Çok sevinmişim. Eğer dikkatlice bakılırsa kötü kokulu midyelerimin arasında bir yerde bu güzelliği bulacağımı biliyordum.

Sıradan Şeylerin Arasında Nadir Olanı Bulmak

Sıradan şeylerin arasında nadir parçalar bulma hevesim oğluma da geçmiş. John ve ben senelik yönetim kurulu toplantımıza katılmak için şehir dışındaydık ve evden heyecan verici bir telefon geldi. On yaşındaki oğlumuz Alec, nasıl otuz dolar kazandığını heyecan içinde anlatıyordu. Arka bahçemizdeki toprağı kazarak bulduğu taşları bulaşık makinesinde yıkadıktan sonra, evin önünde bir stant kurup komşulara satmış. Colorado eyaletinin soğuk Ocak ayında, hava sıfırın altındayken bu genç yatırımcının o soğukta dışarıda ne yaptığı komşularımın merakını uyandırmış olmalı. Alec elindeki en değerli taş hakkında bilgi verirken nazik bir adam onu dikkatlice dinlemiş. Ağzım açık kalmıştı. Tam bir şey diyecekken, Alec pişmanlıkla iç çekti.

“Anne, aslında taşı daha fazlaya satmalıydım. Sanırım taşın içinde safir vardı.”

Kaba ve sıradan bir şeyin içinde güzel bir şey görebilmek bir lütuftur. Sorarım size, acaba göklerdeki Babamız da bizleri böyle görmüyor mu?

Telefonu kapatınca John’la beraber başımızı sallayıp yüksek sesle gülmeye başladık. Alec dünyanın bakış açısından özgürdü. O içeride olan güzelliği arıyordu ve orada olmadığına ikna oluyordu.

Bir süre sonra Noel hediyesi olarak Alec’e taş cilalama maki-

nesi aldık. İçinde bir cila kabı, pürüzlü taşlar, cila malzemeleri ve cilalanmış taşları üzerine koymak için aksesuarlar bulunuyordu.

Bilmeyenlere şu bir uyarı olsun: Bir taş cilalama makinesi vaktinizi adamanız ve çıkardığı yüksek sese dayanmanız demektir. İlk başta taşları cilalardan birinin içine koyarsınız, makinenin fişini takarsınız ve birkaç hafta beklersiniz. Sonra daha fazla arıtılmış olan ikinci cilanın içine koyarsınız ve tekrar beklersiniz. Sessiz sakin olan evimizde birçok kez panikleyip “alt kattan gelen o ses de ne” dediğim çok olmuştur. Sonra da sesin taş cilalama makinesinden geldiğini hatırlardım. İşlemin bitmesi için sabırsızlandığım olmuştur; neden bu kadar uzun sürmeliydi? Gidip Alec’e ve John’a sorardım ve onlar da taşları henüz ciladan çıkarmanın vakti gelmediğini söylerlerdi.

Sonunda büyük gün gelmişti. Cila malzemesini nereye dökeceğimiz konusunda biraz endişelendik. Bahçeye ya da lavaboya dökemezdik. Çift poşete sarıp, çöpe atmak en iyisiydi. Birçok koşuşturmadan ve taşları duruladıktan sonra taşlar belli oldular. Daha parlak, pürüzsüz ve cilaya koymadan önceki hallerinden çok daha küçüktüler. Taşlardan biri özellikle dikkatimi çekti. Haftalar önce cila makinesine girmeden tozlu ve pürüzlü bir ametist taşıydı; şimdiyse küçük, parlak ve mor bir taşı. Elime alıp taşın pürüzsüzlüğünü incelerken, Kutsal Ruh’un şöyle dediğini hissettim:

Elindeki taş kimyasal ve moleküler bileşimi açısından ametist taşıyla aynı fakat değeri açısından arada büyük fark var. Bu taş mücevher olarak kabul edilemez çünkü yontulmuş değil, kenarları şekillendirilmemiş ve ışıltısı yok. Evlatlarım da aynı böyleler. Aralarından bazıları aynı işlemde defalarca geçmekten kenarları artık körleşmiş. Onları seviyorum ve Benimdirler ama ışıltılarını tekrardan kazandırmayı, onlara yeni kenarlar, temiz hatlar ve güzellik vermek istiyorum.

Çok doğruydu. Elimdeki mor taşla yüzük üzerine mihlanmış ametist arasındaki fark hazırlanış metodu ve işlenmesiydi. O günden beri bu kıyaslama üzerinde derin düşünmeye başladım.

Ateşi Arzulamak

IşığI yansıtan taşlar çok hayret vericiler. Yaşım ilerledikçe değerli taşları ışıltılarına göre tercih etmeye başladım. Bu taşlar güzel oldukları kadar pahalıdırlar. Hayatımdaki her güzel şeyin ateş ve şiddetli kesme işleminden sonra meydana geldiğini anladım.

Hayatımın birçok dersinde ve değişik alanlarda Tanrı benden bir mücevher yaratmak istedi ama ben onun taş cilalama makinesi kullanmasına izin verdim. Teslim olmak yerine mızızlanıp, Tanrı'nın adil olmadığını söyleyerek şikâyet ettim. Beni kendisine biraz daha yaklaşmam için davet ettiğinde, ben geri çekildim. Bazen de kopmamı istediği ilişkilere daha fazla sarılırdım. İşte bu zamanlarda taş cilalama makinesinin vızır vızır sesi hayatımdan hiç kesilmezdi. Hâlbuki tamamıyla teslim olduğum ve itaat ettiğim anda bunca zamandır reddettiğim güzelliği bulabilirdim.

Gerçek şu ki birçok kadın taşları ve mücevherleri severler. Öyle de olmalıyız. Hemen heyecana gelip 1. Petrus kitabından ayetler vermeden önce, kalbinizle bir dinleyin. Mücevhere arzu duymak veya sahibi olduğumuz şeylerin değerine göre kendimizi değerlendirmekten bahsetmiyorum. Tanrı'nın her bir kız evladı, mücevherler için Tanrı tarafından verilmiş bir takdire sahip olabilir. Eğer Tanrı'nın evlatları toprağı kazıp da taşların tadını çıkartmayacaksa, Tanrı neden bunca çeşit değerli taşı yeryüzünün içinde saklamış olabilir ki?

Ayrıca taş bir yere yerleştirilmezse güzelliğı ne işe yarar?

Tanrı'nın Sözü yer yer değerli taşlardan bahseder. Harun'a kare bir göğüslük yapıp üzerine İsrail'i temsil eden on iki değerli taşı dizmek için Tanrı becerikli sanatkârlara talimatlar verdi.

“Üzerine dört sıra taş yuvası kaktılar. Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt; ikinci sırada firuze, lacivert taşı, ay taşı; üçüncü sırada gök yakut, agat, ametist; dördüncü sırada sarı yakut, oniks, yeşim vardı. Taşlar altın yuvalara kakılmıştı. On iki taş vardı. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğulları'nın adları bir bir oyulmuştu. Bu taşlar İsrail'in on iki oymağını simgeliyordu.” (Çıkış 39: 10 – 14)

Süslerle Savaşmak

Bu taşlar kumaşın üzerine süper yapıştırıcı ile yapıştırılmamışlardı; her biri altın yapımı filigran içine yerleştirilmişti. Her bir taş temsil ettiği oymağın Tanrı'nın gözünde sadece çok değerli olmadığını aynı zamanda eşsiz olduğunu simgeliyordu. Onun çocukları olarak bizlere de bu şekilde bakıyor. Malaki kitabı Tanrı'nın halkına nasıl bağlandığını anlatıyor.

“Her şeye Egemen Rab, “Öz halkımı ortaya çıkardığım gün, benim olacaklar” diyor; “Bir baba kendisine hizmet eden oğlunu nasıl esirgerse ben de onlar öyle esirgeyeceğim. O zaman siz doğru kişiyle kötü kişi, Tanrı'ya kulluk edenle etmeyen arasındaki ayrımı yine göreceksiniz.”

-Malaki 3: 17 -18

Tanrı bizleri nasıl kendi öz halkı yapar? Sanırım ışık ve ateşle arıtılmakla olur.

“Kalan üçte birini ateşten geçireceğim, onları gümüş gibi arıtacağım, altın gibi sınavacağım. Bana yakaracaklar; ben de onlara karşılık vereceğim, “bunlar benim halkım” diyeceğim. Onlar da, “Tanrımız Rab'dir” diyecekler.”

-Zekeriya 13: 9

Ateş bizi arıtır getirir. Ateş değerliyi değersizden ayırır ve saklı olanı meydana çıkarır. Gümüş yüksek derecede ısıtıldığında sıvıya dönüşür ve içindeki cüruf yüzeye çıkar. Saf olmayan taraflarımız baloncuklar oluşturup, yüzeyde dans ederken vermimiz gereken bir karar vardır: Onları bırakır mıyız yoksa temizler miyiz? Eğer cürufu metalin içinde, yani hayatımızın içinde kalmasına izin verirsek ateş fırını soğurken onlar da tekrar görünmez olurlar. Ateşin açığa çıkarışı genellikle kalbinizin derinliklerindeki gizli yerlerde olur. Saf olmayan şeyleri Tanrı genellikle dua ettiğimiz zaman gösterir.

Ateş Hakiki Olanı Meydana Çıkarır

Bu gerçeği pek sevmiyorum ama işte: Ateşin içinde kimseniz, osunuz. Televizyonda olan görüntümün gerçek kişiliğimi yansıtmamasını isterim. Montajdan sonraki halimi daha çok beğeniyorum. Makyajcıyla bir saat çalıştıktan sonra ve saçıma şekil vermeyi iyi bilen kuaförle çalıştıktan sonraki halimi de beğeniyorum. Işıklar altında, her şeyin tam olduğu ve alkışlayan seyircilerin olduğu sette de kendimi beğeniyorum ama bunlardan hiç biri gizli saklı olan kusurlarımı ortaya çıkarmıyor. Bütün bunların ortaya çıkması için hayatımın bazı taraflarının örtülmesi gerekir.

“İşte, seni tasfiye ettim fakat gümüş gibi değil; seni sıkıntı ocağında denedim.”

-İşaya 48: 10

Keşke Tanrı böyle demek yerine “Güzel bir deneyim için seni saunada veya SPA’da denedim” deseydi çok daha iyi olurdu.

Ester kitabında şöyle okuyoruz: “Her genç kız sırası geldiğinde Kral Ahaşveroş’un huzuruna çıkacaktı. Ama kızlarla ilgili kurallar uyarınca, önce on iki ay süren güzellik bakımını tamamlaması gerekiyordu. (Ester 2: 12) Kocama, eğer bir yol boyunca güzellik işlemlerinden geçebilirim kendisinin de bir Ester’e sahip olacağını söyledim. Ama tıpkı Ester gibi SPA’da kim olduğumuz gerçekte kim olduğumuzu belirlemez. Bizi, ateşin içinde kim olduğumuz belirler. Daha bir yıl sürecek olan işlemlere başlamadan önce Ester sınavlardan geçti ve her seferinde itaati seçti. Ateş gururlarımızı ortaya çıkarır ve eğer bizimle iş görmesine izin verirsek çok sevimli olan şeyleri de ortaya çıkarır.

Bir keresinde John San Diago’da iki kilisede ve bir de konferansta konuşması için davet edilmişti. Benim ve oğullarımızdan ikisinin de ona katılma fırsatımız oldu. Colorado Springs’ten California’ya uçtuk ve otelimize vardığımızda odamızın altı ila sekiz saat sonra hazır olacağı söylendi.

John aceleyle toplantısına gitti ve biz de odamızı beklerken elimizde olan zamanı en iyi şekilde değerlendirmeye çalıştık. Dışarıda yağmur yağıyordu ve hem kuru kalmak hem de canımızın

sıkıntısını gidermek için mağazaları geziyorduk. Mağazalardan bir tanesi de gümüş takı mağazasıydı. Mavi topaz taşlı bir yüzük beğendim ve parmağıma taktım. Tam parmağıma göreydi. Topaz taşlı bir yüzüğüm vardı ama taşı düşmüştü. Yüzüğü mağaza elemanına iade ettim ve yüzüğü göstermek için işi bittikten sonra John ile mağazaya tekrar gelmeye karar verdim.

Birkaç saat sonra John da bize katılınca bana bir yüzük almak isteyip istemediğini sordum. Ne de olsa yirmi birinci evlilik yıl dönümümüze bir aydan az kalmıştı ve Avusturalya’da olacağı için benimle olamayacaktı. Kendisi yokken onu hatırlatacak özel bir şeye sahip olmamı istemez miydi? John yüzüğe bakmaya karar verdi ve öğle yemeğinden sonra mağazaya geri döndük. Dükkân sahibi beni görünce yüzüğü çıkardı. Yüzüğü takıp John için modellik yaptım.

Yakıştı değil mi? Taşımı kaybettiğim yüzüğün yerine takarım ve evlilik yıl dönümü hediyesi olur.

John “Fiyatı nedir?” diye sordu.

Satış elemanı “Kırk beş dolar” dedi.

John “Tabii ki alıyoruz” deyip anlaştı.

Bir an için panikledim. Kırk beş dolar mı? Muhtemelen gerçek bile değildi. Yirmi birinci evlilik yıl dönümü hediyesi için çok ucuza anlaşmıştım!

Ben ödemeyi yaparken John da çocuklarla dışarı çıktı.

Dükkân sahibiyle yalnız kaldığımda taşın hakiki olup olmadığını sordum.

“Bu hakiki bir mavi topaz mı?”

“Hakiki mavi topaz diye bir şey yoktur” diye cevap verdi.

Kafam daha da fazla karışmıştı.

“Ama daha önce hakikisini gördüm” dedim. Mavi cam almış olmaktan korkuyordum.

“Ateşten geçene kadar bütün topazlar kahverengidir” diye açıkladı. “Rengi ateşte belli olur.”

Bu kahverengi taşın ateşten geçtikten sonra nasıl mavi ve mor

renge büründüğünü anlattı. Yarı değerli taşların ateşten doğduklarını söyledi.

“Yani sahte değil, öyle mi?” diye tekrar sordum.

“Hakiki bir mavi topaz kadar hakiki” diyerek temin etti.

Ateş sadece kusurları ortaya çıkarmaz aynı zamanda güzel olanı da ortaya çıkarır. Kahverenginden mavinin değişik tonlarının (su mavisinden gök mavisine kadar) meydana gelebileceğini kim tahmin edebilirdi?

Karanlıkta Saklı Olan Güzellik

Seneler önce bana ametist jeot taşından bir parça verilmişti. Taşın dışı yamuk yumuk ve pürüzlüydü. Yüzeyden bakarak içinde el değmemiş, mor renkte kristal formasyonlar olduğunu tahmin edemezsiniz. Çünkü taşın yüzeyindeki hiçbir şey içindeki güzelliğe dair bir ipucu vermiyordu. Taşın dış yüzeyi bir ısı ve basınç hikâyesini anlatır fakat içi ateşle denenmiş olmanın güzelliğini ortaya koyar.

Değerli taşların çoğu maden olarak çıkartılırlar. Bu demek ki veryüzüne çıkıp güneşi görmeden önce, gizli saklı bir ortamda basınç neticesinde oluşurlar.

Bir Hristiyan klasiği olan Hinds Feet On High Places (Yüksek Yerlerde Gezinen ‘Dişi’ Geyiğin Ayakları) romanında geçen değerli taşların örneğini çok beğeniyorum. Hikâyede Much Afraid (Çok Korkak) isimli genç kadına sunak üzerinde itaat kurbanı vermesi ve Çoban’a teslim olması için birçok fırsatlar veriliyor. Sunusu ateş tarafından her tüketildiğinde küllerin arasında bir taş ortaya çıkıyor. Taş sıradan ve bayağı görünüyor ama almış olduğu dersin bir hatırası olarak onu çantasında saklıyor. Bu sıradan ve değersiz taşları sakladığı için kendisini aptal gibi görüp onları atmak istediğinde büyük bir hüsrana uğruyor. Taşları attıktan sonra onların değerli taşlar olduklarını keşfeder.

Hayatımızın her bir karanlık ve ıssız yerinde keşfedeceğimiz bir güzellik var. Sabır gerektiren durumlarda gösterdiğimiz itaatlerde Rabb’in ihtiyacımızdan çok daha fazlası olduğunu anlama

fırsatı buluruz. Tanrı, denenmelerin yamuk yumuk ve pürüzlü yüzeylerinden, çok güzel objeler çıkartmak istiyor.

En muhteşem mücevherler bile: Star of India (Hint Yıldızı) veya Hope Diamond (Hope Elması) bile bir zamanlar mütevazı bir karbon parçasıydı. Bu şekilsiz taşlar ustaca değerli taşlara dönüştürüldüler. Bu sonucu elde edebilmek için kesilmeleri, şekillendirilmeleri ve cilalanmaları gerekir. Elmas kesimi sırasında taşın büyük bir bölümü kaybolur. Genellikle ham taşın orijinal ağırlığının sadece yüzde yirmisi kalır. Tabii ki bu kuyumcunun tam olarak ne istediği ile ilgilidir: daha fazla net ve temiz olan küçük bir taş mı istiyor, yoksa daha az netliğe sahip olan büyük bir taş mı? Bütün işlem bittikten sonra bu küçük, simetrik, parlayan ve ışıltılı pırlantanın yamuk yumuk ve eğri bir taştan doğmuş olduğuna inanmak çok zor. Tanrı'nın da bizle yapmak istediği bunun gibi şaşılacak bir şey.

Nasıl Mücevhere Dönüşürüz

“Rab’de büyük sevinç bulacağım, Tanrıyla yüreğim coşacak. Çünkü çelenkle süslenmiş güvey gibi, takılarını kuşanmış gelin gibi, bana kurtuluş giysisini giydirdi, beni doğruluk kaftanıyla örttü.”

-Yeşaya 61: 10

Gelinler kendilerini takılarla süslemelidirler. Bu aksesuarlar dertlerimizde itaatle durduğumuz zamanlarda bize sunulurlar. İşte bu işlem güzelliği ortaya çıkarır ve değerli taşları yuvalarına dizer.

Geride bıraktığınız seneye bir bakın. Değerli taşların ortaya çıkması için gereken işlemden korktuğunuz için kendinizi o güzel mücevherlerden mahrum mu bıraktınız? Belki de işleme dayandınız ama bütün işlem boyunca şikâyet ettiniz ve şimdi de kazancınızın güzel bir gerdanlık değil de, bir anahtar zinciri olmasından endişe ediyorsunuz. Ya da elinizde bir sürü mücevher var ama siz onların farkında bile değilsiniz.

Kız Gibi Dövüş

Kutsal Kitap bize İsa'nın önüne konulan sevinç uğruna Haç'a tahammül ettiğini söylüyor. Büyük veya küçük denemelerde sevincin önümüzde olması çok önemlidir. O'nun acıyı ve hüsrânı alıp onlardan bir güzellik yaratmak istediğine inanabiliyor musunuz? Beraber dua edelim:

D

Göksel Baba,

İsa ismiyle sana geliyorum. Kutsal Ruh'un gücüyle hayatımdaki taşları alıp, onları güzel objelere çevirmeni istiyorum.

Mızızlanıp şikâyet ettiğim için beni affet. Taş cilalama makinesinden çıkmak istiyorum. Baba, her şey senin istediğin gibi olsun. Beni arındır ve Senin kutsal ateşinle bendeki eşsiz rengi ortaya çıkar. Hayatımı şekillendir ve senin seçtiğin yere beni yerleştir. Görmek için bana Senin gözlerini, güzelliğin vaadini, geçtiğim her işlemde güç ve hayat ver. Âmin.

On Dördüncü Bölüm

Etkili Bir Şekilde Savaşmak

“Ve o vakitte Lappidot’un karısı peygamber Debora, İsrail’e hükmediyordu. Ve kadın İsrail dağığında Rama ile Beyt-el arasında Debora’nın hurma ağacı altında otururdu ve İsrail oğulları hüküm için onun yanına çıkarlardı.

-Hâkimler 4: 4 – 5 KM

Bu tam da zevkle yapacağım bir iş; hurma ağacının altında oturup gelene gidene hükmeden bir peygamber kadın. Çok net bir şekilde kafamda canlandırabiliyorum: Benim ismimi alan görkemli hurma ağacının altında, ipekten döşekler üzerinde otururken mahkemeyi açardım. İnsanlar bana davalarını getirirken, sabırla arkasına yaslanmış Tanrı vergisi hikmetimi dağıtarken görünürdüm. Ama dört oğlumu yetiştirebilmek için de gerekli eğitimden geçmiş olmayı tercih ederdim.

Başkalarına hüküm verme deneyimlerim arasında arkadaşlarımı ve akrabalarımı ilgilendiren ve benimle hiç alakası olmayan konulara verdiğim hükümler de vardı. Bu hareketime bir son vermeye çalıştım çünkü başkalarını ne ile ölçersek aynı ölçekle ölçüleceğimiz gerçeğiyle yüzleştirdim.

İlk başlarda ben limonatamı içerek insanların şikâyetlerini

dinlerken ve onların da verdiğim talimatlara itaat edip, uymaları gerektiğinin bana yukarıdan bahşedilmiş bir armağan olduğunu sandım. Büyük patron ben olurdum, lakin kendi evimde durum her zaman böyle değil.

Şaka bir yana, birçok kadın Debora'nın konumu üzerine hayal kurmuş olabilir ve hatta her şeyin üzerine yetki sahibi olmanın nasıl bir şey olacağını düşünmüş olabilir. Daha derine bir çalışma yaptığımda, bizim hayallerimizin Debora'nın durumunun gerçeklerinden çok daha uzaklarda olduğunu fark ettim. Çünkü kimse oturup başkalarına hükmederek tarih yaratmaz. Debora'nın hayatının ve içinde olduğu şartların acil bir mesaj verdiğine ve günümüz kadınlarına bir uyanış olduğuna inanıyorum.

Ehut'tan Sonraki Hayat

Bazen Kutsal Kitap'ı okurken hikâyenin sonunu bildiğimiz için, hikâyenin içindeki kahramanların içinde buldukları gerçeği ve mücadeleyi derin düşünemiyoruz. Verdikleri mücadeleler gerçektir ve korkuları bizimkilerden pek farklı değildir. Aynı şekilde çocukları için ettikleri duaları, hayalleri ve umutları bizimkiyle paraleldir. Şimdi birkaç ayet geriye gidip Debora'nın neden iktidarda olduğunu ve nasıl bir yetki ve ruhsallıkta olduğuna bakalım.

“Ehut'un ölümünden sonra İsraililer yine Rabb'in gözündeki kötü olanı yaptılar.”

-Hâkimler 4: 1

Ehut, Debora'dan bir önceki hâkimdi ve ölümüyle birlikte her şey değişti. İlk başta Ehut'un kim olduğunu anlamalıyız. İsrail'e seksen sene hükmetti ve agresif bir şekilde düşmanlarıyla yüzleşip onları kovalardı. Onun liderliğinde Moab'ı kovalayıp, on bin güçlü askerini vurdular. Bu zafer Şamgar isimli bir kardeşi öyle etkiledi ki, o da gidip üvendire ile yani bir çeşit değnekle altı yüz Filistinliyi vurdu. Böyle bir silah benim seçimim olmazdı ama bununla çok önemli bir noktaya değiniliyor: Tanrı sizinle olduktan sonra elinizde ne olduğunun hiçbir önemi yoktur... Önemli

olan onu kullanmanızdır. Kazandıkları bu zaferle ve sınırlarının korumaya alınıp, pekişmesiyle halk seksen sene rahat etti. Bu demektir ki hiç savaş görmeden yaşayıp ölenler oldu. Bazen en zayıf ve savunmasız olduğumuz zamanlar her şeyin rahatta olduğu zamanlardır.

Düşmanları halen var olmasına karşın, zamanla insanlar neredeyse yüz yıldır sefasını sürdükleri huzurun sebebini unuttular. Belki de ta en baştan başlarının neden belaya girdiğini unutmışlardı. Yahut da Tanrı'nın hayatlarını nasıl yaşadıklarını umursamadığını düşündüler. Tanrı'nın artık işlere karışmadığını ve bundan sonrasını kendilerinin halledeceğini de düşünmüş olabilirler. Ne de olsa Tanrı'nın seçilmiş halkıydılar. Her ne olursa olsun onların tarafında olması gerekmez miydi? Eğer başları belaya girerse, tabii ki bir üvendire (sopa) işleri yoluna koyardı. Sevgili hâkimleri Ehud'un ölümünü, Tanrı'nın yasaklamış olduğu şeyleri yaparak onurlandırdılar. Kutsal Kitap'ta tekrar sözcüğünü okuyoruz; bu da İsrail halkının ilk itaatsizliği olmadığını vurguluyor!

Sadece siyaseten doğru olmaya çalışan, hassas ve müsaadekâr toplumumuzda yanlış kelimesinin kötü bir kelime olduğunu yeni anlıyorum. Bu şu demek: “Doğru” vardır ama birçoğu için ürkütücü bir düşüncedir. Çünkü toplumumuz her şeyi (cinayet dâhil) kişisel tercih veya seçme hakkı çatısı altında toplamıştır. Senin için doğru olan benim için yanlış olabilir ve aynı şekilde senin için yanlış olan benim için doğru olabilir... Birçok insanın aklının karışmış olması hiç de şaşırtıcı değil. Günümüz toplumu bir tarafa, neyin yanlış olduğuna dair Tanrı'nın çok kesin görüşleri vardır ve karşılığını da ona göre vermiştir.

“Rab de İsrailileri Hasor'da egemenlik süren Kenanlı kral Yavin'in eline teslim etti. Yavin'in Sisera adında bir ordu komutanı vardı. Haroşet-Goyim'de yaşardı. Dokuz yüz demir savaş arabasına sahip olan Yavin, yirmi yıldır İsrailileri acımasızca eziyordu. Bu yüzden İsraililer Rabb'e yakardılar.”

-Hâkimler 4: 2 – 3

Rabb'in cevabı ise, Kenan kralı Yavin'in İsrail halkını yemesine izin vermesi oldu. Buradaki teslim etti kelimesine dikkat

edin, bu Rab'in müsamaha gösterdiği yani, Yavin'in yenmesine izin verdiği anlamına gelir. Sanki bu aşağılama yetmiyormuş gibi bir de kötüden daha kötü olan ve dokuz yüz demir savaş arabasına sahip Sisera isimli ordu komutanının eline verdi onları. (Bir anda üvendire kullanmak biraz anlamsız geldi.) Zorluklar karşısında şaşkına dönmüş olan Tanrı'nın halkı birden yardım için tekrar O'na yalvarıp yakarmaya başladılar. Doğrusunu söylemek gerekirse yirmi yıl Tanrı'ya ağlayışla feryat ettiler.

Debora Harekete Geçer

Debora'ya sıkıcı ve umutsuz bir atmosfer miras olarak kalmıştı. Kendini hiç iç açıcı olmayan ve hatta umutsuz vaka sayılabilecek bir durum üzerine birden yönetici hâkim ve kadın peygamber olarak buldu. Tabii ki neden bu kadar ağırlığı bir kadının omuzları üzerinde olduğu sorusu doğuyor. Belki de bütün güçlü ve üstünlük sahibi erkekler zalim General Sisera'nın zevki için öldürülmüşlerdi. Belki de İsrailileri gütmek için tek bir kadın kaldığı için onlarla dalga geçiyordu. Yahut da bu kadının farkında bile değildi ya da onun liderlik vasıflarına sahip olacağını aklından geçirmiyordu. Issız bir yerin tam ortasında oturan bir kadın ne yapabilirdi ki? Açıkçası, çok şey yapabilirdi.

Evet, halk akılsızca yanlış olanı yapmayı tercih etmişti ve şimdi de ağlıyorlardı. Debora mahkemeleri yapacağı bir bina bile olmadan kendini iki kederli şehrin ortasında buldu. Sadece bir tane hurma ağacı vardı; Debora'nın hurma ağacı. Burası onun yeri idi. Bu yer iki şehir arasındaki tozlu yolun ortasında adaletsizlikler ve baskılara karşı umut veren taze su pınarı gibiydi. Şehri koruyan duvarlar yıkılmıştı ve köyler verimli değildi. Hem İsrail'in karşısına çıkan hem de İsrail'in içinde olan her şey kötüydü. Hem içerdiden hem de dışarıdan sıkıntılar vardı. Tanrı'nın halkı arasında da kavgalar vardı.

Durumun böyle olduğunu biliyoruz çünkü Debora bütün vakitini Tanrı'nın halkının arasındaki tartışmaları çözümlenmekle geçiriyordu. O, İsrail halkının adına Tanrı'nın önüne gidip adaletsizlikler hakkında şikâyet bildirisinde bulunmuyordu ve Kenan mahkemelerinde Sisera ile iki halk arasındaki ilişkiler için kanun

tasarıları hazırlayarak vaktini geçirmiyordu. Hâkim olarak vaktini kendi halkı İsrail'in arasındaki sorunlara bakmakla geçiriyordu. Tanrı'nın çocukları birbirlerini yok etmesinler diye onların anlaşmazlıklarını gideriyordu.

Bir kadın peygamber olarak itaatsiz olan çocuklara Rabb'in sesiydi. Onları hem doğru yola getiren hem de teselli eden oydu. Debora isminin anlamı "balarısıdır". İnsanların şikâyetlerini dinlediğinde, halkı için Tanrı'nın sözünden tatlı ve besleyici bir şeyler vermeye çalışırken, kendisini içi kargaşa ve vızılı dolu bir peteğin içinde hissetmiş olabilir. İsrail, içinde bulunduğu bu rahatsızlıktan başka bir şey umut etmeye cesaret edememiş olabilir çünkü itaatsizlik etmişlerdi ve sadık kalmamışlardı.

Ama bütün bunlar değişmek üzereydi. İşte sert ve acımasız düşman onların Tanrı'sı ile alay ederken ve şehirlerini yağmalarken, o halkının umutsuzca birbirleriyle çekişmesini izlemeyi ve oturup anlaşmazlıklarını çözümlenmeyi bıraktı. O yas ve umutsuzluk sesi duymaktan bıkmıştı ve şarkı söylemeye başladı.

Debora'nın şarkısı: bir gün kalkıp, Barak isminde uyuyan bir savaşçıyı çağırdığını söyler. Bunu yaparken eski yerini ve yirmi yıllık mevkiini geride bıraktı. Artık geri dönüş yoktu. Artık pasif bir şekilde çelişkilerin ve vahşetlerin önüne gelmesini beklemeyecektir. Artık yeterdi. Çelişkileri çözmekle meşgulken işlerin daha iyi olacağını beklemekten yorulmuştu... Artık çatışmayı düşmanın kapısına götürme zamanıydı. Diğer tercümelemler aşağıdaki ayetin başına "Şimdi", "Bir gün", veya "O zaman" eklerler. Rabb'in zamanlamasını incelemek çok ilginçtir. Sormak istiyorum: Neden o zaman? Neden yirmi sene önce değil? Neyi bekliyordu?

*"Debora bir gün adam gönderip Avinoam oğlu Barak'ı
Kedeş-Naftali'den çağırttı."*

-Hâkimler 4: 6

Barak Kedeş isminde bir şehirde barınıyordu. İsminin gerçek anlamı "yıldırım"dır. Tanrı, korkuyla yaşayan mültecilerin kaldığı bir şehirden aniden darbe yapmaya hazırlanıyordu.

Kız Gibi Dövüş

“Ona, “İsrail’in Tanrısı Rab, yanına Naftali ve Zevulunoğulları’ndan on bin kişi alıp Tavor Dağı’na gitmeni buyuruyor” dedi.”

-Hâkimler 4: 6

Bu talimatın gücü beni çok şaşırtıyor. Genellikle duyduğumuz dua önerilerine hiç benzemiyor; onlar genellikle şöyle olurlar: “şu konu hakkında dua ediyordum ve birkaç bin adam toplarsan iyi olabilir ve belki de Tavor Dağı herkes için en uygun yer olabilir.” Ama o kendi şahsını, düşüncelerini ve sorularını aradan çıkarttı. Rabb’in sesini duymuştu ve üzerine düşen sorumluluk da O’na güvenmekti.

Tanrı harekete geçtiği zaman işler hızlanmaya başlar. Tanrı’nın durgun olduğunu düşündüğümüzde O birden harekete geçer ve içinde bulunduğumuz umutsuzluk çemberini durdurarak yalvarışımıza cevap verir. Eğer hikmetliyse Tanrı’nın çağrısına verdiğimiz karşılık ve itaat de hızla olur.

Tarih’e göre, acil olarak itaat gereken durumlar saklı liderlerin öne çıkmalarını teşvik eder, onlar da cesaretleri kırılmış savaşçıları toplarlar ve Tanrı’nın zafer vaadiyle düşmanı kuşatırlar. Debora’nın yolladığı haber Barak’ı harekete geçirir. Halk heyecanlanmıştır. Tanrı onlar için tekrar savaşacak ve eski günlerde olduğu gibi düşmanlarını dağıtacaktır. Eğer Barak adamları toplayıp liderlik yaparsa, o zaman Tanrı da geri kalanını yapacağına söz vermiştir.

“Rab, Kral Yavin’in ordu komutanı Sisera’yi, savaş arabalarını ve ordusunu Kişon Vadisi’ne, senin yanına çekip eline teslim edeceğim diyor.”

-Hâkimler 4: 7

Bu her şey zaten hallolmuş demektir. Sisera, ordusu ve korkunç arabaları Barak’a teslim edilecekti. Acımasız ve güçlü olanın, zayıf ve ezilmiş olana teslim olma zamanı gelmişti. Barak’ın bu vaadin üzerine atlaması gerekirdi ama o geri durdu. Neden mi? Tanrı’nın buyruğu ve vaadi onu karşılık vermesi için uyardı ama harekete geçirmeye yetmedi. Korkuyordu. Yirmi sene

Etkili Bir Şekilde Savaşmak

boyunca bir mülteci olarak yaşamak onu yormuştu ve yanında on bin adam bile olsa Debora da kendisiyle çıkmadan Sisera ile yüzleşmek istemiyordu. Debora'ya verdiği yanıt şuydu:

“Barak Debora'ya, “Eğer benimle gelersen gelirim” dedi, “benimle gelmezsen gitmem.”

-Hâkimler 4: 8

Bir durup verdiği yanıtı ele alalım. O zamanki şartları bir anlayalım. Bu adam bezmiş ve cesareti kırılmış bir durumda; o kadar ki neredeyse kendi ismini bile unutmuş. İsmi “yıldırım” anlamına gelen bir adam hiç bir şeyden ve hiç kimseden korkar mı? Aksine atağa geçmeye hazır olmalı. Debora'nın Tanrı'nın şöyle dediğini duyduğunu düşünüyorum:

“Yıldırım, İsrail'in Tanrısı yanına on bin kişi almanı buyuruyor!”

-Hâkimler 4: 6

Bu şekilde sanki kulağa daha farklı geliyor. Yıldırım'ın yanına yardımcı olarak bir balarısı istemesi hayal edilmesi güç bir şey. Debora'ya “benimle gel” demedi, eğer Debora gelmezse gitmeyeceğini söyledi. Aslında eğer kadın kendisiyle gelmezse, hem yeryüzündeki hükümdarına hem de göklerdeki Hükümdarına itaatsizlik yapacağı tehdidinde bulunmuş oldu. Bu da, o zamanın erkeklerinin ne kadar cesarettten düştüklerini gösterir.

“Debora, “seninle gelmesine gelirim ama böyle bir yol tuttuğun için onurlandırılmayacaksın” dedi, “çünkü Rab Sisera'ı bir kadının eline teslim etmiş olacak.” Böylece Debora kalkıp Barak'la birlikte Kadeş'e gitti.”

-Hâkimler 4: 9

Debora gitmeyi kabul etti ama daha savaş başlamadan bütün onurun ve kredinin bir kadına verileceğini söyledi. Barak'ı itaatte gayretlendirmek için Debora'nın yetkisini ve inisiyatifini kullanmasını çok sevdim. Onun itaatsizliğine karşı Debora hâkimlik

rütbesini veya peygamberlik yetkisini kullanarak onu hizaya getirmeye veya azarlamaya çalışmadı. Ama ona güç vermek için destek oldu.

Kadın olsun, erkek olsun bütün gerçek liderler rütbelerini kullanmaktansa, güçlerini destek olarak verirler. Tıpkı çocukların korktuklarında yukarı kata yanlarında gidecek birilerini istemeleri gibi. Önemli olan bir takım şeyleri yalnız başınıza yapmış olmanız değil fakat üzerinize düşeni yapmış olmanızdır. Eğer hikâyeyi tamamıyla okumadıysanız: Sisera'ya karşı kazanılan zaferin kredisini bir kadının alacağını söylerken Debora'nın kendisinden bahsettiğini düşünmüş olabilirsiniz; ama o kendisinden bahsetmiyordu. Olay yerine Yael isimli bir kadın gelir ve işi bitirir.

Düşmanın Pençeleri Artık Yok

Debora kalktı ve Barak ile beraber Kedeş'e gitti ve orada Naf-tali ve Zebulun'dan on bin adam topladılar. Bütün bunlar olurken Heber isimli bir casus bunun haberini Sisera'ya bildirdi.

“Avinoam oğlu Barak'ın Tavor Dağı'na çıktığını duyan Sisera, dokuz yüz demir arabasını ve yanındaki halkı Haroşet-Goyim'de çıkarıp Kişon Vadisi'nde topladı.”

-Hakimler 4: 12 – 13

İsraililerin ilk korkularını hayal etmeye çalışın: Hayır bu olmaz; düşman yapmak üzere olduğumuz şeyi öğrendi ve bütün gücüyle bizi ezmeye geldi! Ama Tanrı'nın çalışma biçimini çok seviyorum. Sisera bir ayaklanmayı durdurmaya gittiğini sanırken, kendisi ayakaltı oldu. Kendisinin gizli istihbarat sandığı şey, aslında Tanrı'nın yemiydi. Debora bunları zaten ruhta görmüştü ve korkmak yerine, orada hazır duran düşman ordusunu yaptıklarından dolayı sorumlu tutma zamanı gelmişti.

“Debora Barak'a, “Haydi kalk! Çünkü Rabb'in Sisera'yi senin eline teslim ettiği gün bugündür” dedi, “Rab senin

Etkili Bir Şekilde Savaşmak

önünden gidiyor.” Bunun üzerine Barak ardında on bin kişiyle Tavor Dağı ’ndan indi.”

-Hâkimler 4: 14

Barak ve adamları Tavor dağında kuşatıldılar ve Debora “Rab yolunu açtı” diye ilan etti. Acaba ben de böyle bir karşılık mı verirdim merak ediyorum. Korkarım gözüm ne görüyorsa sözlerim de ona göre olurdu: “Hayır olamaz! Kuşatıldık ve kaçacak bir yer yok!” Belki de Debora’daki önündeki durumun daha ilerisini görebilme kabiliyetinden dolayı Barak onun refakatçi olarak yanında istedi. Çünkü Deboralar yani peygamberlik görüşüne sahip kadınlar çağırınca, prensler ayağa kalkar. Bakın sonra ne oluyor:

“Rab, Sisera ’yı, savaş arabalarını sürenleri ve ordusunu Barak ’ın önünde şaşkına çevirerek bozguna uğrattı. Sisera savaş arabasından indi ve yaya olarak kaçtı.”

-Hâkimler 4: 15

Daha Barak ortaya henüz çıkmışken Sisera, ordusu ve hatta korkunç demir arabaları kendilerini bir şaşkınlık içinde buldular. İsrail’in evlatlarının yapması gereken tek şey kılıçlarını çekmek oldu. Düşmanları yenilgiye uğrayıp, şaşkınlık içinde yok oldular. Sisera kaçmaya yeltenirken, müttefikinin çadırında ölümüyle bulundu.

Barak ve adamları Sisera’nın arabalarını ve ordusunu Haroşet-Goyim’e kadar kovaladılar. Kılıçlarıyla Sisera ve adamlarını öldürdüler; onlardan bir tanesi bile hayatta kalmadı. Barak ve on bin adamı, düşmana yaklaşmaya çekinirken onlara karşı zafer kazanıp, onları kovaladılar.

“Yaya olarak kaçan Sisera ise Kenliler ’de Hever ’in karısı Yael’in çadırına sığındı. Çünkü Hasor Kralı Yavin’le Kenliler ’den Hever ’in arası iyiydi.”

-Hâkimler 4: 17

Sisera kaçıp müttefiki olan Kenli Hever’in çadırına sığındı. Hever’in sulh etmesi mümkün değilken, bir şekilde Kral Yavin

Kız Gibi Dövüş

ile sulh etmişti. Çünkü Hever, Musa'nın kayın babası Yitro'nun soyundandı. Sanırım bütün bunlar olurken Hever şehir dışındaydı çünkü Barak'ı satmıştı ve uzaklarda güvenli bir yerde savaşın bitmesini bekliyordu. İşte Sisera güvenli bir yer olacağını düşünerek bu çadıra kaçtı ama Rab durumu tersine çevirmeye başladığında düşman için güvenli bir yer yoktur.

“Yael Sisera'yı karşılamaya çıktı. Ona, “korkma, efendim, gel çadırıma sığın” dedi. Çadırına sığınan Sisera'nın üzerine bir yorgan örttü.”

-Hâkimler 4: 18

Yael onu karşılamaya çıktı. Yael'in Tanrı'nın yaklaşan hükümünün sesini duyduğunu ve uygun anı kolladığını düşünüyorum. Onu içeri davet etti ve üzerini örttü. Bu aynı Çıkış kitabındaki fahişe Rahab'ın taraf değiştirip casusları saklamasına benziyor. Ama Yael casusları saklamıyordu. O Tanrı'nın düşmanını saklıyordu ve bunu biliyordu. Düşman susamıştı ve su istedi ama kadın ona süt verdi. Neden mi? Çünkü onu uyutmak istiyordu. Sütü içti ve gözcülük etmesini istedi. Eğer birisi kendisi hakkında soruşturursa orada olmadığını söylemesini istedi. Kadın kabul etti ancak yorgunluktan çok derin uykuya geçene kadar böyle yaptı.

“Hever'in karısı Yael elinde bir çadır kazığı ile tokmak aldı. Yorgunluktan derin bir uykuya dalmış olan Sisera'ya sessizce yaklaşarak kazığı şakağına dayadı ve yere saplanıncaya dek çaktı. Sisera hemen öldü.”

-Hâkimler 4: 21

Aslında suikast olan bu şeyin adı zafer oldu. Jael'in tokmağında ve çadır kazığında hepimiz için bir ders var: Tanrı elimizde her ne varsa onu kullanacaktır. Elimizde olanı sadık bir şekilde kullanırsak Rab onu mesh eder.

Davut'un kral Saul'in zırhını giymeyi reddettiğini hatırlayın. Çünkü o zırhı savaşta henüz denememişti. Düşmanla karşı karşıya geldiğinizde yeni bir taktik veya yöntem kullanma zamanı değildir. Zaten elinizde olan doğru ve güçlü şeyleri kullanırsınız.

Sizin elinizde ne var?

“Yael, Sisera’yı kovalayan Barak’ı karşılamaya çıktı. “Gel, aradığın adamı sana göstereyim” dedi. Barak kadını izledi ve şakağına kazık çakılmış Sisera’yı ölü buldu.”

-Hâkimler 4: 22

Tanrı’nın zamanlamasını çok seviyorum: “Yael Sisera’yı kovalayan Barak’ı karşılamaya çıktı.” Eğer Sisera’yı zaten öldürmüş olmasaydı, durum Yael için çok daha farklı olabilirdi. Olayların hararetinde İsrail’in düşmanını saklıyor ve yardım ediyor diye kendi canından olabilirdi. Fakat düşmanı infaz ettiği için yükseltildi. Yael tekrar dışarı çıkıp Barak’ı karşıladı ve alçak gönüllülükle aradığı düşmanı yerde ölü olarak gösterdi.

“Böylece Tanrı o gün Kenanlı kral Yavin’i İsraililerin önünde bozguna uğrattı.”

-Hâkimler 4: 23

Ne? Savaş alanında Yavin’le karşı karşıya gelmediler bile ama Tanrı onunla karşılaştı. İşte o zaman Yavin yüksek tahtından indirildi ve güç yer değiştirmeye başladı. Görebiliyor musunuz? Yavin İsraililerin gözü önünde yenilgiye uğradı ve daha sonraki bir tarihte de tamamıyla yok edildi.

“Giderek güçlenen İsraililer sonunda Kenanlı kral Yavin’i ortadan kaldırdılar.”

-Hâkimler 4: 24

Bu Onun Hikâyesi ve Onun Şarkısı

Savaşlar gerçekte bir sonuca varmadan önce ruhta kazanılırlar. Düşmanın önünde duracak güce sahip olabilmeniz için daha dizlerinizin üzerindeyken Tanrı’nın işleri halletmesine izin vermeli-siniz. Kazanmak için gereken güce sahip olabilmeniz için önce düşmanın yenildiğini ruhta görmemiz gerekir. Tanrı’nın kendileri

Kız Gibi Dövüş

için savaştığını idrak eden İsrail halkı artık düşmanını çok korkunç ve çok güçlü olarak görmüyordu.

Kutsal Kitap'ta çok beğendiğim bir bölüm var ki içinde hem bir hikâye hem de bir şarkı var. Hikâye yeryüzünde olan şeyi bize detaylı bir şekilde anlatırken, şarkı da göklerde neler olduğuna dair bir bakış sunuyor.

Yeni Ahit imanlıları olarak Tanrı'nın İsrail halkına talimat verdiği şekildeki savaşlarımız pek olmuyor. Onun için de Ruh'la görebilmek önemlidir.

“Çünkü savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümlüklere, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerindeki ruhsal ordularına karşıdır.”

-Romalılar 6: 12

Bu sözler çadır kazığı ve tokmak örneğinden çok daha fazla ciddi geliyor kulağa.

Debora'nın Şarkısı

İsrail'de hâkimlerin ardı kesilmişti,

Ben, ana olarak İsrail'de kalıncaya kadar,

Ben, Debora, kalkıncaya kadar onların ardı kesilmişti...

Uyan, ey Debora, uyan;

Uyan, uyan ilâhi oku;

Kalk, ey Barak ve ey Abinoam oğlu, esirlerini götür.”

(Hâkimler 5: 7, 12 KM)

Burada ne görüyoruz? Hiçbir hükümdar yoktu ve bir ana ayağa kalktı. Tanrı aynı şeyi bugün de yapmaya hazırlanıyor mu?

Bu dinamiğe dikkat edin: Erkekler düşmanla savaşmakla meşgulken, kadınlar da tapınma ve övgü sunmak ile meşguller. Bu-

Etkili Bir Şekilde Savaşmak

rada Barak'ın babasının isminin geçtiğine dikkat edin. Burada geriye bir miras bırakmanın önemi ve yüzleşmediğimiz şeylerle çocuklarımızın uğraşacağı belirtiliyor.

“Yael’in günlerinde kervanların ardı kesildi

Ve yolcular sapa yollardan giderlerdi.

İsrail’de hâkimlerin ardı kesilmişti,

Ben, ana olarak İsrail’de kalkıncaya kadar,

Ben, Debora, kalkıncaya kadar onların ardı kesilmişti...

Yıldızlar göklerden cenk ettiler,

Sisera’ya karşı medarlarından cenk ettiler.

Kişon ırmağı, o kadim ırmak,

Kişon ırmağı onları sürüp götürdü.

Ey canım kuvveti ayakaltına aldın.”

(Hâkimler 5: 6 - 7, 20 – 21 KM)

Yael’in yapmış olduğu seçim sadece elinde olanı kullanmak oldu ve böylelikle tarihi bir olay anlatılırken onun adı da geçiyordu. Bu kadın evine düşman girdiği zaman elinde olan imkânları kullanarak düşmanı yenmeyi bildi.

Peki, Sizin Elinizde Ne Var?

Elinizdeki önemsiz gibi görünse de Tanrı ilk olarak elinizde olanla işe başlar. İlk başta Tanrı’nın bu soruyu Musa’ya sorduğunu görüyoruz ve bu sorunun hikmeti günümüze kadar ulaşır. Musa yanan çalıda Tanrı’yla karşılaşmıştı ve bu iş için doğru kişi olmadığına dair bütün sebeplerini saydıktan sonra, Tanrı kendisine bir soru ile karşılık verdi:

“Rab, “elinde ne var?” diye sordu. Musa, “değnek” diye yanıtladı.”

-Çıkış 4: 2

Musa elindeki değneğin çok sıradan bir alet olduğunu düşünüyordu ve Firavun'un sınırlarına nasıl gireceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ne de olsa değnek, sopanın bir üst modeliydi ve değneğinin olağanüstü bir şey olmadığını düşünüyordu. Tabii ki hiçbirimiz olağanüstü değiliz, ta ki Tanrı elimizde olanı meshetmeye başlayana kadar. Şu örneklerle bakın:

- Abigail'in elinde kendi payına düşenden hazırladığı bir ziyafeti vardı ve bununla can almaya kararlı bir grup adamı durdurdu.
- Jael bir tokmak ve çadır kazığıyla düşmanın ordusunun komutanını öldürdü.
- Şimşon bir eşeğin çene kemiğiyle bin kişiyi vurdu.
- Rut'un tarlalardan devşirdiği başakları vardı.
- Bir çoban çocuğu kral ilan etmek için Samuel'in meshetme yağı vardı.
- Filistinli şampiyonu yenmek için Davut'un elinde sapan ve taş vardı.
- Kuşatma altında olan kuledeki isimsiz kadının değirmen taşı vardı.
- İsimsiz çocuğun beş ekmeği ve iki balığı vardı.
- Rabb'in önünde kırılan isimsiz kadının İsa'yı meshettiği mermer bir kap içindeki yağı vardı.

Tanrı bizden sadece elimizdekini isterken biz neden hep olağan dışı bir şeylerin arayışı içindeyiz? Rab meshettiğinde sıradan olan şeyler sıra dışı olurlar. O'nun sizin elinize koyduğu şeyi ona sunun.

“Elinde ne var” demek sizin bakımınızda ve kontrolünüzde olan şeyler demektir. Bu para veya mülk olabilir. Yetenek veya

beceriler olabilir. Elinizde olanı esirgemeniz veya vermek istemeniz genellikle kalbinizde yatanı ortaya çıkarır.

Seneler önce elimde olan şeyi anladım. Tanrı'nın beden verdiği Söz'dü elimde olan. Hayatımdaki haykırışlar O'nun iyiliğini ve gücünü anlatan kitapların doğmasına sebep oldu. Onun yaptıklarını her bir kitabıma aktardım. Out of Control and Loving It! (KontROLSÜZ Olmayı Seviyorum!) isimli kitabımda korkularıyla yüzleşebilmem için Tanrı'nın beni nasıl özgür kıldığını paylaştım. True Measure of a Woman (Bir Kadının Gerçek Değeri) isimli kitabımda Tanrı'nın gerçekten değerli olan şeyleri bana nasıl bildirdiğini yazdım. You Are Not What You Weigh (Kilonuz Kim Olduğunuz Demek Değildir) isimli kitapta yemek yeme bozukluğundan nasıl özgür olduğumu anlattım. Be Angry But Don't Blow It! (Kız ama Yıkma)'da nasıl yapıcı bir şekilde öfke ile ilgili konuları halletmeyi öğrendiğimi yazdım. Kissed the Girls and Made Them Cry (Kızları Öptüm ve Onları Ağlattım)'da cinsellikteki pişmanlığım Tanrı'nın kızları için bir güç kaynağına dönüştü. Bu silahla bildiğimi yazıyorum ve Müjde'nin hayatımı değiştirmiş olduğu gerçeğini paylaşıyorum. Elimize ne olduğunu bilmemiz neden önemli?

“Kutsal Kulun İsa'nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve harikalar yapmak için elini uzat.”

-Elç. 4: 30

Peki, bu nasıl başarılır? Biz elimizdekini salıverirsek, O da kendi elindekini salıverir.

Göksel Baba

İsa ismiyle Sana geliyorum. Benim elimde olanı açığa çıkar. Senin şifan ve büyük gücün hayatımda ve etkim altında olan her şey üzerinde açıkça görünsün. Baba, Senin Sözü'nün hayatımda beden aldığı her alanda beni meshet. Bütün bunlar senin istediğin kanaldan bildirilsin. Yazacağım, konuşacağım, ilahi söyleyeceğim, vereceğim, ortaya çıkartacağım, hizmet edeceğim, hayatımı hikmet-

Kız Gibi Dövüş

le senin işine adayacağım. İçimdeki ana kalbini uyandır. Doğru anın ehemmiyetini anlamayı Yael'e verdiğin gibi bana da ver. Kendi hayatımda ve çevremdekilerin hayatında bir fark yaratmak istiyorum. Elimde olan şeyin gücünü bana göster ki, başkalarına bir cevap olayım ve hiçbir zaman onların problemi olmayayım. Savaşabilmem için elimde olanı meshet. Âmin.

On Beşinci Bölüm

Şimdiki Anın Gücü

Yaşayan bir Tanrı'ya hizmet etmeyi seçtiğiniz için şimdiki ân veya şimdiki zaman kavramı sizin için oldukça önemli. Bu sabah uyandığında şunu ruhumda duydum: “Geçmişin ve geleceğin ‘şimdiki ânda’ keşişiyor.” Bu ne demektir? Bana göre yaptığımız seçimleri ve sözlerimizi iyi tartmamız gerekiyor demektir.

Şimdide yaptığımız seçimler geçmişten gelen öğütlerin doğrultusunda olabilir. Belki bu korkunun verdiği bir öğüttür ve şöyle der: Bunu yapma... En son dendiğinde başaramamıştın... Nasıl da kalbin yara almıştı... Tekrar kendini riske atma. Ya da gururun verdiği öğütlerdir: Sen çok yeteneklisin, bu konuyla ilgili olarak Tanrı'ya sormana bile gerek yok... Elini attığın her iş iyi gidiyor, Tanrı'yı neden şimdi arayasın? Bu seni yavaşlatacaktır. Yahut da Tanrı'nın sadakatinin öğütleri olabilir: O beni hiç başarısızlığa uğratmadı. Neden ondan şimdi kuşku duyuyam ki?

Hayatınızda neleri örnek alırsanız alın, kesin olan bir şey var ki: İster iyi ister kötü şimdi yaptığımız seçimlerin geleceğimiz üzerinde inanılmaz etkileri vardır. Geçmişimizin geleceğimizi belirlememesi için bugün bilinçli bir seçim yapabiliriz fakat şimdi yapacağımız seçimlerin geleceğimizi belirlemesini durduramayız. Daima seçim yapmakla karşı karşıya olduğumuzdan, ânı yakalamak için ne yapmalıyız?

Seçimler Çok Ama Zaman Az

“Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazla yapabilecek güçtedir.”

-Efesliler 3: 20 (Bazı çevirilerde bu ayet şimdi kelimesiyle başlar.)

Kutsal Kitap'taki şimdi kelimesi bana çok sıkıntı vermiştir. Rabb'e ilk geldiğim zaman Kutsal Kitap'taki hikâyeler gözümde canlanıyordu ve hepsi benim için olması mümkün şeylerdi. Artık Tanrı yükseklerdeki tahtında oturup seyrederken, bana uzak ve ilgisiz değildi. Çok kişisel olarak benimle yakından ilgiliydi ve zafere giden yolda benimle beraberdi. Eski Antlaşma'yı okurken Tanrı'nın hiç şüphesiz kendi halkıyla beraber olduğunu gördüm. Dağı yerinden sarstı ve gündüzün bulut direği ve geceleyn ateş direği olarak onlarla beraberdi. Onları man ve bıldırcın ile besledi. Onları öyle dikkatli dinliyordu ki, şikâyet ve mızımızlanmalarının fisıltısını bile duyuyordu. Dedikoduları ve Musa'nın dürüstlüğü-nü sorguladıklarını da duydu. Tanrı'ya karşı bir başkaldırış olduğunda başkalarına da ibret olsun diye, yer yarılıp itaatsiz olanları yuttu veya cüzzam hastalığı çıkıp onları işaretledi.

Bu her şeye kâdir olan Tanrı beni kendisinininkilerden biri gibi sevmiştir. Onu hayatımın farklı alanlarına davet ettim ve gündelik yaşantıma dikkat etmeye başladım. Okulun yerleşkesinde yürürken yanımdan geçenler için sessizce dua etmeye başladım. Okulun bankları üzerinde tek başıma otururken gerçekten de dağları 'yerinden oynatıp oynatamayacağımı' düşünürdüm. Bir felakete sebep olmak istemediğimden, çocuk gibi Tanrı'dan 'sessiz bir sallantı' isterdim. Dualarımı ve sadık sunularımı kabul ettiğine dair Tanrı'dan bir kanıt göstermesini istedim. Öğrenci yurduna doğru geri dönerken, Catalina Dağlarında hafif bir sallantı olduğunu duymak istedim. Ama kesinlikle herhangi bir mülke zarar gelmesini istemedim, sadece Tanrı'nın şöyle bir görünüp sonra hemen kaybolmasını istedim. (Ama öyle olmadı)

Tekerlekli sandalyeye bağlı insanların yanından geçerken onlara “iyi olmak ister misiniz?” diye sorsam mı diye Tanrı'ya

Şimdiki Ânın Gücü

sorardım. Her seferinde de içimde bir çıkmaza giriyordum. Gerçekten de Tanrı'nın şifa veren olduğunu biliyordum. Kutsal Kitap başından sonuna kadar Tanrı'nın böyle olduğunu söylüyor. Peki ya dua edersem ve hiçbir şey olmazsa? Eğer onları umutlandırıp sonra da hayal kırıklığına uğrattıysam Tanrı'nın itibarını zedelemiş olmaz mıyım? Sorun ben miydim? Sorun inançsızlık ve imansızlık mı, yoksa dua ve oruç mu? Tanrı'nın her şeye kadir olduğunu biliyorum, o yüzden sorun onun yapabilmek yapamayacağı değil. Eski Antlaşmaya bakacak olursak Tanrı'nın gücünü veya O'nun harika işlerini sorgulamaya yer olmadığını görürüz.

Senin sağ elin, ya Rab, senin sağ elin korkunç güce sahiptir. Altında düşmanlar kırılır. Devrilir sana başkaldıranlar büyük görkemli karşısında, gönderir gazabını anız gibi tüketirsin onları. Burnunun soluğu karşısında, sular yığıldı bir araya. Kabaran sular duvarlara dönüştü, denizin göbeğindeki derin sular dondu.

-M.Çıkış 5: 6 – 8

Var mı senin gibisi ilahlar arasında, ya Rab? Senin gibi kutsallıkta görkemli, heybetiyle övgüye değer, harikalar yaratan var mı? Sağ elini uzattın, yer yuttu onları. Öncülük edeceksin sevginle kurtardığın halka, Kutsal konutunun yolunu göstereceksin gücünle onlara.

-M.Çıkış 15: 11 – 13

Tecrübe ettiklerimizden daha fazlası olmalıydı. Gün ve gün neden O'nun gücünün çok küçük bir parçası görünüyordu? Eski Antlaşma zamanında yaptığı her şeyi çok seviyordum, ama ya şimdi?

Geleceğe Vahiy Kitabı'nın açtığı pencereden baktığımda Patron'un, Galip Olan'ın ve Taht Üzerinde Olan'ın kim olduğuna dair hiçbir şüphe yok!

Kız Gibi Dövüş

“Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın sesini andıran yüksek bir ses işittim. “Haleluya!” diyorlardı. “Kurtarış, yücelik ve güç Tanrımıza özgüdür.”

-Vahiy 19: 1

Bütün bunlar harika, peki ya şimdi? Tanrı'nın sessiz olduğu zamanlarda bile bütün yaratılış onun harika işlerini ilan eder. Eğer tek yaptığı şey beni cehennem çukurundan kurtarmak olsaydı, sırf bunun için bile bütün yüceliğe, izzete ve güce layıktır. Tanrı, evlatlarının ona yakarak daha fazla şeyler arzu etmelerini istiyor diye düşünüyorum.

Bana Gücü Göster

Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir.

-Efes. 3: 20

Yeni Antlaşma burada Tanrı'nın kutsal arzusunu ilan ediyor. Peki, “dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlası” nerede? Ayetin diğer bölümü cevabın bir kısmını veriyor bize: “bizde etkin olan kudretiyle”. Tanrı bizim kusurlarımız aracılığıyla çalışarak kendini kısıtlamıştır. Eğer mevcut durumdan memnunsak, o zaman Efesliler 3: 20'deki gibi dua etmemize gerek yoktur.

Bahsettiğim şey, biraz korktuğumuz ve bizim kontrolümüz dışında gelişen şeyler için olan dualardır. Fakat şimdi elimizde olan şeyden memnun değilsek, o zaman daha fazlası için Tanrı'ya yalvarmalıyız.

Kendi hayatımdan bu dinamik ile ilgili bir örnek paylaşmak istiyorum. Kızları Öptüm ve Onları Ağlattım isimli kitabım yayınlandıktan sonra, bir gün evimin verandasında oturmuş müzik dinleyip, Tanrı'nın iyiliğinin tadını çıkartıyordum. Birkaç tane cesaret kırıcı telefon almıştım ve benim gibi etrafında erkekler olan bir kadın neden kızlar için cinsel saflıkla ilgili bir kitap yaz-

maya yeltendi diye kendi kendimi sorgulamaya başladım.

İlginç olan, insanlar bu kitabın mesajına daha öncekilerden çok daha tepki gösterdiler. Dedikodular havada uçuşuyordu. Görevimi, ailemi ve kendimi açıklamaya ve savunmaya çalışırken kendimi bir kısır döngünün içinde hissediyordum. Kendimi tamamıyla suiistimal edilmiş, yanlış anlaşılmış, yargılanmış, yanlış tanıtılmış hissediyordum ve bu yüzden de kendim için üzülüyordum.

Her şeyden şüphe ediyordum, kendimden kuşku duyuyordum ve böylelikle cesaretsizlik beni ele geçirmeye başladı. Bir gün daha dayanabilmek için kendimi toparlamam gerektiğini biliyordum. Gerçekten de göklerden cesaret verici bir söz duymaya çok ihtiyacım vardı ama onun yerine bana şu soru geldi: Lisa, yaptığın toplantılarda ne yapmama izin vereceksin?

Biraz şaşkın ve biraz da kafam karışık bir şekilde cevap verdim: “Rab toplantılarımda her ne istersen yapabilirsin.”

Şu sözleri çok net bir şekilde duydum: Kızlarıma dokunup, onları zührevi hastalıklardan iyi etmek ve şifa vermek istiyorum.

Bu akıllara durgunluk verici bir şeydi. Ben Tanrı’ya teselli için gitmiştim ve Tanrı beni imkânsızla yüzleştirmişti. Akılsızca kendimi bir platform üzerinde insanlara belli hastalıkları için dua alsınlar diye öne doğru gelmelerini söylerken hayal ettim. Ama bir şekilde Tanrı’nın planının bu olmadığını anladım ve sordum: “Rab nasıl bir şey olacak?”

Onlara şifa vermek için orada olduğumu, onları sevdiğimi, onlara şifa vermek ve ayıplarını kaldırmak istediğimi söyle. Şifa veren sözümü salıver ve gerisini ben yapacağım.

Onlara vermem için şu sözleri verdi:

“Ey canım Rab’i takdis et ve ey içimde olan her şey, onun mukaddes ismini takdis etsin. Ey canım, Rab’i takdis et ve bütün iyiliklerini unutma. Bütün fesatlarını bağışlayan, bütün hastalıklarını iyi eden, hayatını kabirden kurtaran,

Kız Gibi Dövüş

sana inayet ve rahmetler tacını giydiren, ihtiyarlığını iyilikle doyuran odur ve gençliğin kartal gibi tazelenir.

Mezmur 103: 1 – 5 KM

Bu ayetlere baktığımda bu çeşit şifa için tamamen uyduğunu gördüm. En derin varlığımıza, Rabb'in kutsal ismini yüceltmesi için emrediyor. Sonra, canımıza da Rabb'i yüceltmesini söylüyor ve O'nun bütün faydalarını unutmaması için uyarıyor. Mesih'teki Baba Tanrımız sadece günahlarımızı bağışlamak değil, aynı zamanda hastalıklarımızı da iyileştirmek istiyor. Tanrı'nın merhametinin bağışlayamayacağı kadar büyük bir günah olmadığına inanmakta hiçbir sorunumuz olmaması ilginç doğrusu ama şifa mevzusu üzerinde tıkanıyoruz. O'nun bağışlama gücünü özgürce ilan ediyoruz ama şifa vermek istediğini söylemeyi ihmal ediyoruz. Eğer şifa vermek istediğinden bahsedecek olursak, o zaman da tedavisi kolay veya içinde suçluluk duygusu olmayan hastalıklara yöneliyoruz.

Zührevi hastalıklarla ilgili olarak ekme-biçme konusu ve mantık sürmek ortaya çıkıyor. Yanlışlıkla da olsa bilinçaltımızda zührevi hastalığa yakalanmış kadınların ve genç kızların hak ettikleri şeyi biçtiklerine inanıyoruz. Ama acaba hepimiz gerçekten de hak ettiğimizi biçiyor muyuz? Hepimiz de hükmü hak ederken, bize merhamet verildi. Bu şekilde düşünecek olursak hepimizin de Tanrı'dan bir şey almayı hak etmediğini görürüz.

Tanrı dönüştürmeye başlarken çok cömert oluyor. Hayatımızı cehennem çukurundan kurtarmakla kalmıyor, sevgi ve şefkat veriyor, arzularımızı iyiliklerle tatmin ediyor ve gençliğimizi tazeliyor. Tek solukta bu kadar iyilik bulunabilir mi?

O, Biz Olmadan Yapamaz

Şimdi pek de iyi olmayan bir şey paylaşacağım. Tanrı'nın bana verdiği bir söze karşı tereddüt edip, çekindim ve bu sözü şimdiki zamana hemen geçirmedim. O gün verandada otururken, İsa benimle konuştu ve kız evlatlarını benim toplantılarımda iyileştirme arzusunu paylaştı. Ben ise bu iş için kendimi ön plana koydum. Bazı sıkıntılardan geçiyordum ve düşmanın saldırılarının yarattığı karışıklıklara bakmamak yerine, dünyaya bağlı kalıp tereddüt-

lü davrandım.

Ya onları iyileştirmezse?

Peki, ya iyileştirirse?

Bunu söylemekten gurur duymuyorum ama sizin için en içten duam, benim düşüşlerimden, itaatsizliklerimden ve imansızlığımdan bir şeyler öğrenmenizdir. Zaman geçtikte Kutsal Ruh dualarımın cevaplarına karşı durduğum konusunda beni ikna etti. O'nun sevgi ve şifa sözlerini toplantılarımda ilan ettim. Aşağıdaki tanıklık birçok tanıklıklardan sadece bir tanesi:

“Lisa,

Toplantında zührevi hastalıkları olan kadınlar için dua ettin; bunlardan biri de bendim. Tanrı'nın gücünü içimde hareket ederken hissetmeme ve bu şifayı almayı çok istememe rağmen, aklım bana Tanrı'dan bu mucizeyi hak etmediğimi ve buna layık olmadığını söylüyordu. Toplantıdayken Meryem'in “bana dediğin gibi olsun” sözünü söylemiştin. Aklıma bu söz geldi. İtaat ve İsa'nın sevgisiyle bu sözü daima tekrarladım ve bu sözler Şeytan'ın bağının üstesinden geldi. Yirmi üç yıldır ilk defa herpes (genital uçuklar) olmadan ilk âdetimi gördüm.”

Yirmi üç yıldır her ay genital bölgesindeki kabarcıklardan acı çektik ve utançla yaşadık. Tanrı'nın ona daima şifa vermek istediğine inanıyorum. Ya o gün sessiz kalsaydım? Hâlâ acı çekmeye devam edecek miydi? Belki de. Peki ya siz? Siz Rabb'in sözünü konuşurken kim ya da ne salıverilmeyi bekliyor. Söz konusu biz değiliz, O kendi işini bizim aracılığımızla yapmayı tercih ediyor.

“Ama iman etmedikleri kişiye nasıl yakaracaklar?

Duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler?

Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar?”

-Rom. 10: 14

Bu ayetin kurtuluştan söz ettiğini biliyorum ama unutmayın

Kız Gibi Dövüş

ki Tanrı bağışlamayı şifaya bağlamıştır. Herkes kurtulmuyor diye kurtuluş müjdesini vaaz etmeyelim mi? O'na Kurtarıcı diye hitap etmeyelim mi? Asla! O zaman O'na Şifa Veren ve Kurtarıcı demeye devam edebiliriz. Bu bağışlama ve şifa dinamiğini İsa'nın hayatında gördük. O kalabalığa şu soruyu sordu:

“Hangisi daha kolay? ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘kalk, yürü’ demek mi? Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye... ‘Kalk, yatağını topla, evine git!’ dedi.”

-Matta 9: 5 – 6

İsa bu şifa sözlerini İnsanoğlu olarak söyledi ve bu bizim için bir anahtardır. Eğer bu sözleri Tanrı'nın oğlu olarak söylemiş olsaydı, şifa hizmetinde bizim de bir iştirakimiz olduğundan şüphe edebilirdik.

Her bir Hristiyan başkalarını affetmenin hakkımız ve ayrıcalığımız olduğunu ve aynı zamanda Tanrı'nın bağışlayıcı olduğunu ilan etmeyi kabul eder. Doğru mu? Barıştırma hizmetinin hepimize verildiğinden hiç birimizin şüphesi yok. İsa dedi: “Hangisi daha kolay?” Bununla şunu demek istedi: “Benim için her ikisi de aynı.” Adam her ikisinden de özgür olabilir.

Tanrı'nın evlatları olarak İsa'nın hem bağışlama gücünü hem de şifa gücünü başkalarıyla paylaşmalıyız. Şunu anlayınız ki, Tanrı'nın bağışlama gücünü duyan herkes bu bağışlamayı almaya istekli olmayacaktır ama Müjde'yi paylaşmaya devam etmeliyiz. Şifa da bundan farklı olmamalıdır.

Zaman Geldi!

“Şarap tükenince annesi İsa'ya, ‘şarapları kalmadı’ dedi. İsa, ‘Anne, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi’ dedi. Annesi hizmet edenlere, ‘size ne derse onu yapın’ dedi.”

-Yuhanna 2: 3 – 5

Tanrı, İsa'nın annesi pozisyonunda olmayı bana vermemekle iyi etti. Ben her şeyi yanlış yapardım. Düşünün bir... Düşünde şarabın bittiği zaman İsa otuz yaşlarında olmalıydı. Muhtemelen ellerimi belime koyup, bağıırırdım “İsa, otuz senedir skandallar ve sorularla uğraştım! Şimdi dostlarıımın şarapları bitti. Bize biraz yardım edebilir misin burada? Eğer zamanın şimdi değilse, ne zaman! Ben senin annenim; oğlum beklemekten yoruludum... Sana söylüyorum zaman şimdidir!”

Ama Meryem böyle yapmadı. Hizmetkârlara dönüp “size ne derse onu yapın” dedi ve orayı terk etti. Meryem niçin bu kadar emindi? Eğer bir anne zamanı gelmiştir derse, gerçekten de zamanın gelmiş olduğundan olabilir.

Sanırım bir anne oluncaya kadar zamanlamanın ne olduğunu hiç bilmedim. İlk oğlumu doğurmadan önce, zaman faktörü üzerinde kontrolüm olduğu yanlış izlenimine sahiptim. Haziran takvimini inceledim ve doğum için birkaç uygun gün seçip, duaya sundum: “Tanrım, bebeği şu tarihten sonra ama şu tarihten önce doğurmalıyım.”

Bebeği hafta sonuna doğru doğurmanın daha iyi olacağını düşündüm çünkü kocam hafta sonu yardım edebilmek için uygun olurdu. Ama bir şey ters gitti: seçmiş olduğum günler geçip gittiler, ben ise hala hamileydim ve karnım kocamandı.

Doğum sürem gecikmişti ve ben patlamak üzereydim. Vücudum büyümeye devam eden bebeği ve kaburgalarımı yerinde tutmaya çalışırken, derimde gerilmeden dolayı çizgiler oluşmaya başladı (bunları ilk başta kurt sandım). Biraz da huysuz olmaya başlamıştım. “Hala hamile misin?” diye soranları bir hafta önce gülümseyerek ve açıklama vererek karşılarken, artık onlara düşmanca karşılık veriyordum. John da ürkek bir şekilde, insanların farkında olmadan söyledikleri şeylerden dolayı beni onlardan uzak tutmaya çalışıyordu. Patlamaya hazır, saatli bir bomba gibiydim.

Nihayet iki hafta sonra, doktor bana endüksiyon (suni sancı) yapılacağına karar verdi. Bir sonraki sabah hastaneye gidecektim. Bütün aksesuarlarımı takmış, tırnaklarım manikürlü ve makyajım tam olarak karşılırlarına dikildim. Belli ki beni bekleyen şeyden tamamıyla habersizdim. Daha sonra hastanede çektiğimiz resimle-

re bakan bazı arkadaşlarım çok güldüler. On iki saat süren Pitosin ilaçlı endüksiyondan sonra, enkaz altında kalmış gibiydim. Bebeğimi elime aldım ama çok kan kaybetmiştim ve iki hafta yatağa çakılıp kaldım.

İkinci oğlumda ise hikâye daha farklıydı. Doğumun çok yaklaştığını son âna kadar bilemedim çünkü birinci doğumdaki suni sancılar gibi şiddetli ağrılar bekliyordum. Hastaneye ucu ucuna yetiştik. Kadın-doğum bölümüne daldığımda kendimi çok çaresiz hissettim. Giriş işlemini yaptırıp, çok acil bir durumda olduğumu söyledim. Bütün muayene odalarının dolu olduğunu söylediler. Ben de şöyle karşılık verdim “muayene olmama gerek yok, doğurup kurtulmam lazım!”

Sözlerimdeki şiddet, hemşirenin başını giriş evraklarımdan kaldırmasını sağladı.

“İlk bebeğiniz mi?”

“Hayır, bu ikincisi!”

Bunun açığa çıkmasıyla her şey değişti. Herkes hızla koşuşturmaya başladı. Neden mi? Çünkü bir anne ‘zaman gelmiştir’ derse, zaman gelmiştir.

Sıranız Değil, Zamanınız Geldi

Çocuklarımı doğururken şu önemli dersi öğrendim: Anneler zamanı kontrol edemezler ama zamanın geldiğini anlarlar. “Zamanın geldi!” ifadesini ruhumu harekete geçirdi. Dikkat ederkeniz “Sıran geldi!” demedim. Çünkü birinin sırası geldiğinde, o kişi sahneye çıkarken herkes durup onu seyreder. Ama zaman geldiğinde herkes iştirak eder!

Çoğu kez Tanrı halkını harekete geçirip harika şeyler yapmaya hazırladığında, İsa’nın öğrencilerinin yaptığı gibi mevki için yarışıyoruz. İsa vaktinin geldiğini söylediğinde, öğrenciler kimin en önemli olduğunu bilmek istediler. Mevki için mücadele ederken, İsa’nın vurguladığı noktayı kaçırdılar ve O’nun vakti geldiğinde dağıldılar.

Yirmi seneyi aşkın hizmet tecrübesiyle “benim sıram geldi”

Şimdiki Anın Gücü

dinamiği ile hareket edenleri görme fırsatım çok oldu. Erkeklerin “Hanımlar, siz oturun. Sizin sıranız değil!” dediklerini, kadınların da karşı gelip “Beyler, siz oturun. Şimdi sizin sıranız değil!” dediğini işittim. Gençlerin kafalarını sallayarak yaşlılara “Sizler hiç anlamıyorsunuz! Sıramızı falan bekleyemeyiz”, daha büyük olan neslin de daha genç olan nesle “sıranız henüz gelmedi. Oturun yerinize!” dediklerini işittim. “Sıra” kelimesini “zaman” kelimesiyle karıştırdığımız çok oluyor ama son günlerde böyle olmayacak.

“Son günlerde, diyor Tanrı, bütün insanların üzerine Ruh’unu dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Gençleriniz görümler, yaşlılarınız düşler görecektir.”

-E. İşleri 2: 17

Son günlerde herkes iştirak edecek, çünkü Tanrı’nın halkı için zamanın geldiğini bilecekler. Oğullar ve kızlar peygamberlik edecekler; gençler rüyeler görecektir; yaşlılar da rüyalar görecektir.

Seyahatlerimi yaparken, Tanrı beni “Zamanı gelmiştir!” diye ilan etmeye teşvik etti. Ama zamanı gelen şey ne? Cevabı bulmak için, tekrar düğüne dönelim.

Dürüst olup şarabımızın bittiğini söyleme zamanıdır. Artık suya şarap demeyi ve sadece susuzluğumuzun giderilmesiyle yetinmeyi bırakalım. Çünkü Tanrı çok daha fazlasına sahip olmamızı istiyor. Şarap niye bitti diye birbirimizle tartışmaktansa, suyu şaraba çevirmeye gücü Olanı benimseme zamanı. Tanrı’nın suyumuzu kendi şarabına dönüştürüp dönüştüremeyeceğiyle ilgili Teolojik müzakereleri geride bırakma zamanı. Yapmamız gereken sadece dürüst olarak, O’nu araya sokmaktır: “İsa, şarabımız tükendi.” Sonra hazırlıklarımızı görürüz. Hizmetçilere de “Her ne derse yapın!” denmeli.

Bu dünyanın verdiği ferahlatıcı şeyler bittiğinde, İsa’ya gelip O’nun verdiklerinden istediğimiz zaman, O’nun bunu çok sevdiğini düşünüyorum. Efesliler 3: 20’deki vaadin gerçek olma zamanıdır.

İsa’nın düğünde ne yaptığına bakalım:

Kız Gibi Dövüş

“Yahudilerin geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre alan altı taş küp vardı. İsa hizmet edenlere, “Küpleri suyla doldurun” dedi. Küpleri ağızlarına kadar doldurdular. Sonra hizmet edenlere, “Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün” dedi. Onlar da götürdüler. Şölen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı... Şölen başkanı güveyi çağırıp, “Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten sonra da kötüsünü sunar” dedi, “Ama sen iyi şarabı şimdiye dek saklamışsın.” İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Celile'nin Kana Köyü'nde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler.”

-Yuhanna 2: 6 – 7

Tanrı'nın en iyisini şimdiye dek sakladığına inanabiliyor musunuz? Etrafımızda bu kadar şey varken, bu şekilde inanmanın zor olduğunu biliyorum. Ama ben Tanrı'ya gördüklerimizden daha fazlası için daima yakarmaya karar verdim, ya siz? Kadınlar zamanlama konusunda Tanrı'ya çok yakından bağlıdırlar. Daha fazlasını istememiz için Tanrı bizleri harekete geçirmek istiyor olabilir mi? “İsa, bu şimdi olabilir mi?”

Göksel Baba,

En iyisini şimdiye kadar sakladığına inanıyorum ve bunun bir parçası olmak istiyorum. Hayatımın her alanına iştirak etmene gerçekten ihtiyacım var. Şarap diye çağırdığım suyu içmekten bıktım. Artık muayene edilmekten bıktım, ben kurtulmak istiyorum. Korkup vaatlerinden geri çekildiğim için beni affet. İnanmak için ve şifa almak için bana iman armağanı ver. Bunca zamandır sen “zamanı geldi” diye fısıldarken birinin gelip bana “senin sıran geldi” demesini beklediğim için üzgünüm. Sözünle ve vaatlerinle beni mesh et. Amin

On Altıncı Bölüm

İzleniyorsunuz!

İzlendiğinizi bilmek sinir bozucu bir duygudur. Bizi daima takip eden gözlerden tamamıyla kaçamayacağımızı bilsek de, hayatımızın sandığımızdan çok daha fazla büyük bir ölçüde sergilendiğini bilmeden yaşarız. Defalarca kırmızı ışığa rast geldiğimde arabamda hoplayıp şarkı söylerken, dönüp baktığımda yan tarafımda olan sürücülerin beni izlerken yüzlerindeki eğlenceyi gördüm. Ama demek istediğim sadece sıradan sürücülerden oluşan seyirciler değil. Hem sizi hem de beni seyreden ve bir amaç için toplanmış büyük bir kalabalık var.

Bazen hiç şüphesiz biliyoruz ki sadece izlenmiyor ama aynı zamanda sergileniyor ve yargılanıyoruz. Belki de katıldığımız bir spor müsabakasında veya konuşma sanatı dersinde yahut bir sunum yaparken böyle hissetmiş olabiliriz. Jürinin, öğretmenlerin veya müşterilerin gözleri bizleri izliyor. Kollarını kavuşturup otururken onları etkilememizi beklerler. Sınavda A alabilmek, bir iş kabul edilmek veya bir ödül kazanmak için bizi rakiplerimizden ayıran özel bir şeyler yapmış olmamız gerekiyor.

Doğrusunu söylemek gerekirse yukarıdakilerden daha çok nefret ettiğim şöyle bir durum vardı. Yüzme müsabakalarında spiker “Elli metre, kelebek yüzücüleri kulvarlara!” der demez, olduğum yerde erimeye başladım. Heyecandan elim ayağım boşalmış ola-

rak tuvaletlere koşardım. Kazanmak falan istemiyordum, sadece yarışın bitmesini istiyordum. Eğer bir konuşma yapacak olsaydım heyecandan soğukkanlılığımı, diyeceğim şeyleri ve konsantrasyonumu kaybederdim. Beni en ortaya ya da en öne koyacak performanslara katılmazdım. İki kişiden fazla olan kalabalıklardan korkardım.

Aslında, bugün bile rekabetin olduğunu sezinlediğim durumlarda pek rahat hissetmem. Kocam böyle bir gerginlik karşısında çok soğukkanlıdır. İnsanların güç göstermek için yerlerini aldıkları bir ortadaysam eğer, “siz kazandınız!” dercesine onlara bir tehdit oluşturmadığımı belli edip, geri çekilirim.

Eleştirileri üzerinize çeken ve tetikte olmanızı gerektiren bir başka rahatsız edici durum daha var. Bu durum rekabet veya performansla alakalı değildir çünkü daha başlamadan kaybetmişsinizdir. Böyle bir gerilim zaten suçlu veya yetersiz görüldüğünüz ortamlarda bulunur. Çoğunlukla da başarısızlığa uğramamızı bekleyenleri hayal kırıklığına uğratmayız.

Birinin Başarısını veya Yenilgisini Beklemek

İzlenme konusunun eksi taraflarını yeterince konuştuk. İzleniyor olmanın artıları da var. Her şey sizin için iyiye gittiğinde seyrediliyor olmak heyecan vericidir. Oğullarım spor oynarken seyretmeyi çok seviyorum. “En büyük sensin!” diye bağırmam hep. Çocuklarım biraz rahatsız olmuş gibi davranabilirler ya da beni tanıımıyormuş veya duymuyormuş gibi yaparlar, bu da daha yüksek sesle bağırıma neden olur. Oyunun sonunda diğer oyuncularını tebrik edip, çekingenlik içinde kendilerini mahcup eden annelerinin yanına gelirler ama arabaya bindiğimizde her şey değişir. “Attığın golü gördün mü?” “Verdiğim pası gördün mü?” O kadar heyecanlı olurlar ki, yaptıkları hiçbir şeyi kaçırmadığımdan emin olmak isterler.

Başka zamanlarda ise, John veya ben tam bir şeylerle meşgulken oğlanlardan biri trampelin üzerinden ilgi çekmek için bağırıma başlar: “Bak nasıl takla atıyorum!” Tek başlarına usta olmak üzere çalıştıkları bir şeyi kutlamamız için herkesin toplanmasını isterler. Daha küçükken Lego’dan bir eser yarattıklarında,

İzleniyorsunuz!

odalarını iyice topladıklarına veya zor bir okul projesini bitirdiklerinde heyecanla bizi çağırırlardı.

“Anne, baba şuna bakın!” Başardıkları şeyde içinde küstahlık olmayan, sevinç ve zafer gözyaşları olurdu. Hepimiz gülüp, alkışlardık ya da onları cesaretlendirirdik. Onların heyecanını paylaşırken bir engeli daha aşmış bir sonraki seviyeye geçtiklerinin farkındaydık. Biz başarılarıyla sevindikçe onlar kendilerini daha fazla göstermeye çalışırlardı. Eğer onlarla böyle bir iletişim kurmayı ihmal edip, küçük zaferlerini onlarla beraber kutlamazsak sesleri çekilirdi ve zaferlerini tek başlarına kutladıklarını görürdük. Eğer onları desteklemezsek ve gösterdikleri çabaları eleştirirsek, gözlerimizin önünde sanki duydukları hayal kırıklığından büzülüp kalırlardı. Çevremizdekilerin başarısızlığa uğramızı beklemeleriyle, başarılı olmamızı beklemeleri arasında gerçekten de büyük fark vardır.

Çocuklarımdan biri özellikle bu tür etkileşimlerle ilgili olarak çok hassastır. Bu çocuğuma, “On beş dakika sonra gelip odana bakacağım ve çok iyi bir iş yapacağına eminim.” diyerek yaklaştığımda, “On beş dakika sonra burada olacağım ve odanı toplamış olsan iyi edersin!” demekten daha başarılı bir sonuç elde ettiğimi gördüm. Birinci yaklaşım itaate karşılık yaratıcılık ve ödül kazandırırken, ikinci yaklaşımda tehdit ve sonuçlarına katlanma var. Ben de aynı bu şekildeyim. Eğer beni seyredenler başarılı olmamı beklemiyorlarsa, o zaman tamamıyla devre dışı kalırım. Fakat başarmamızı bekleyen izlemelerde umut var. Hatta hayranlık ve harika şeyler var.

“Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemlerle bekliyor. Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi. Bu da yaratılışın isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı.”

-Rom. 8: 19 – 21

Bu izleyiş farklı bir izleyiştir. Bu sefer sadece insanlar değil, her şey izliyor. Hatta gözleri olduğunu bilmediğimiz şeyler bile heyecanla bekliyorlar. Tanrı'nın sevgili çocukları için ayrılmış

olduğu özgürlüğü ve görkemi görmek için bekliyorlar. Onlar, insanların yaptığı gibi bizi tam orta yere koyup, insani hareket ve davranışlarımızla onları etkilememizi beklemiyorlar. Ne sadece en iyinin kazandığı bir yarıştayız ne de artık sabırların tükendiği bir yerdeyiz. Etrafımızda olan seyirciler sevinç dolu beklentiler içerisindedir.

Bu gerçeği kavramanın bize ne kadar güç ve sevinç vereceğini düşünün! Bizleri heyecanlı bir beklenti içinde seyrederken, yer-yüzünün coşkusu ve onun doluluğu etrafımızı sarmıştır.

Yaratılış muhtemel başarısızlığımızla ilgilenmiyor. Başarısızlığın içinden zaten geçtik. Âdem'in tohumları ve soyu olarak yaratılış değişikliğe uğradığı ve bozulduğu zaman, onun içinde mevcut olduğumuz için onunla beraber sorumlu tutulduk. Acaba kadınla adam Tanrı'nın öğüdünü hiçe sayıp, kendilerini ona eş görme cüretini gösterdiklerinde, yaratılış dehşete düştü mü diye merak ediyorum.

Ölümün soğuğu bahçenin ısısının üzerini kaplarken acaba yaratılış titredi mi? Adamla kadın, Tanrı'nın huzuruna çıkmaktan men edildiklerinde yaratılış gözyaşı döktü mü? Acaba bitkiler kendilerine bakan ve koruyan adamla kadının bahçeden atılmasını ve bolluğun kaynağından kopmalarını izlerken şimdi ne olacak diye endişelendiler mi? Âdem ve Havva ağaçların arasında saklanırken, acaba ağaçlar ürperdiler mi? Adam ve kadın bahçeyi terk ederken ağaçların arasından geçtiklerinde, acaba ağaçların dalları ilk defa olarak kırıldılar mı? Ayaklarının altındaki çimenler üzerlerine basıldıklarında ilk defa olarak hemen yukarı kalkamadıklarını anladılar mı? Sonunda bütün yaratılış haberdar olana kadar ölümün ve mahvın işlemi ne kadar sürdü? Acaba bu süreç çok yavaş geliştiği için düşüşün belirtileri asırlar sonra mı belli oldu?

Biliyoruz ki düşüşün etkileri adam ve kadın tarafından hemen hissedildiler. Âdem ve Havva bahçeyi karanlıkla, utançla ve ölümlerle terk ettiler. Kavga, ihanet, kıskançlık ve cinayet hayatlarından içeri girip, çocuklarının hayatlarını ele geçirirken çaresizce izlediler. Âdem ve Havva'nın yaptıkları seçimler her şeyi etkiledi. Düşüşten sonra yüzlerce yıl yaşamalarına rağmen, ölüm zaten başlamıştı.

İzleniyorsunuz!

Günahımıza Karşılık O'nun Armağanı

“Oysa ölüm Âdem’de Musa’ya dek, gelecek Kişi’nin örneği olan Âdem’in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi. Ne var ki, Tanrı’nın armağanı Âdem’in suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı’nın lütfü ve bir tek adamın, yani İsa Mesih’in lütfüyle verilen bağış birçokları yararında daha da çoğaldı.”

-Rom. 5: 14 – 15

İsa hayatını ortaya koyduğu zaman, her şey geri dönüşmeye ve tekrar değişmeye başladı. Nasıl ki ölüm hemen işleme konuldu fakat etkilerinin gözle görünür olması zaman aldıysa, biz de aynıyız. İki bin senedir ölüm sıkı bağlarımızı kaybediyor ve çok yakında her şey değişecek. Bu gerçeği çok seviyorum: “Tanrı’nın armağanı Âdem’in suçu gibi değildir.” Birinin günahı birçoklarına ölüm getirdi ama şunu da bilin: O’nun armağanı daima günahlarımızdan daha büyüktür.

“Tanrı’nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı. Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüysen, Tanrı’nın bol lütfünü ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir.”

-Rom. 5: 16 – 17

Artık Âdem’in günahının altında yaşamıyoruz, İsa Mesih’in âdil egemenliği altında yaşıyoruz. Yaratılış artık bizi hor görüp, sorgulamıyor. Nihayet ölümün hükmü geçtiği için, yaratılış bize umut ve anlayışla bakıyor. Eski düzen geçti ve yeni düzenin vaadi üzerimizi kaplıyor.

Kız Gibi Dövüş

“Görünenler geçicidir, görünmeyenlerse sonsuza dek kalıcıdır.”

-2. Kor. 4: 18

Görünen şeyler üzerine ölüm egemenlik sürebilir, ama sonsuz olan şeyler üzerine İsa saltanat sürüyor. Bütün yenilenme henüz belli olmasa da, bizler gerçekten de özgür olup, doğrulandık. Acaba zaman kavramı da bu yolculuğu belli etmek için mi yaratıldı? Ne olursa olsun, bildiğimiz zamanın sonu hızla yaklaşıyor. Büyük değiş tokuş olduğunda, görünür olan görünmeyen taraftan ele geçirilecek, ölümlü olan ölümsüzlükle yer değiştirecek ve ölümün kendisi zafer tarafından yutulacak. Bütün yaratılışın gözü önünde insanın utancı yerine Tanrı'nın görkemi gelecek ve Onunla beraber göksel yerlere kaldırılacağız. Bu göğe alınış gerçekleştiğinde İsa Mesih'te olmanın vahyini ve gerçek dönüştürülmeyi anlayabileceğiz. İşte sadece o zaman erkek, kadın, diğer canlılar ve bütün yaratılış asıl özgürlüklerine ve görkemlerine kavuşacaklar.

“Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor. Çünkü geçici, hafif sıkıntılarımız bize, ağılıkta hiçbir şeyle karşılaştırılmayacak kadar büyük, sonsuz bir yücelik kazandırmaktadır. Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere çeviriyoruz. Çünkü görünenler geçicidir, görünmeyenlerse sonsuza dek kalıcıdır.”

-2. Kor. 4: 16 – 18 YT

Şimdi dahi yaratılış nefesini tutup, sevinçle Rab'deki tam zaferimizi bekliyor. Bütün yaratılış kendine has sesiyle bize haykırıyor diyor: “Âdem'in oğulları ve Havva'nın kızları: O'nun neler yaptığını unuttunuz mu? Ödenen bedeli bilmiyor musunuz? Artık utanca bağlı değilsiniz; siz Tanrı'nın çocuklarısınız. Olayların nasıl görüldüğüne bakmayın. Tanrı'nın yapmak üzere olduğu şeyi görmüyor musunuz? Baktığımız her yerde yaratılış daima davet edip diyor: “Âdem ve Havva'nın evlatları, yok olan ve sıkıcı şeyler için yaşamayı bırakın. Şimdi gördüğünüz şeye artık bakmayın. Çünkü çok daha fazlası var!”

İzleniyorsunuz!

Yaratılış, bizim gözden kaçırdığımız bir şeyin farkında: Başarısızlığa uğramak mümkün değil çünkü bu bizim olayımız değil; bu Rabb'in olayıdır.

Tanrı'nın Dilini Konuşmalıyız

"İman ettim, bu nedenle konuştum diye yazılmıştır. Aynı iman ruhuna sahip olarak biz de iman ediyor ve bu nedenle konuşuyoruz. Çünkü Rab İsa'yı diriltten Tanrı'nın, bizi de İsa'yla diriltip sizinle birlikte kendi önüne çıkaracağını biliyoruz.

-2. Kor. 4: 13 – 14

Şimdi gördüğümüz ölümü ve yıkımı almaktansa, görünmeyen ve bilinmeyen habercisi olan iman ruhunu almalıyız. Tanrı'nın çocukları olarak, O'nun umut ve güç dilini konuşmalıyız.

"(Şimdi) İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır."
-İbraniler 11: 1 (Bazı tercümelerde bu ayet şimdi kelime-siyle başlar)

Dikkat ederseniz şimdi ve iman kelimeleri birbirlerine bağlı olarak, bütün görünenlerin ve duyulanların geçici diyarında henüz görünmeyen şeylerin güvencesi ve kanıtıdır.

Şu sorunun çeşitli şekillerde sorulduğunu duydum: Eğer başarısız olmayacağını bilseydin ne yapardın, neye kalkışırdın veya ne hayal ederdin? Bu insanı düşündüren ve düşüncelerimizin sınırlarını zorlayan bir sorudur. Ama bütün hayal gücümüze rağmen ortada bir pürüz var: İnsanlar başarısızlığa uğrarlar. Hakikat herkesin görmesi için gün ışığı gibi ortada ve tarih boyunca tekrarlanmıştır. Fakat kurtuluş, insanlığın düşüşüne Tanrı'nın cevabıdır.

Başarısız olacağımızı bildiğimiz bir şeyde bizi izlemeleri için belki çevremizde en yakın olan kişileri çağırabiliriz. Peki, başarılı

olacağımızı bildiğimiz zaman bizi izlemesi için kimleri çağırırız? Tanrı, başarılı olacağımız kesin diye nelere teşebbüs edebileceğimize bahsetmiyor. Adam ve Havva meyvenin onlara başarı getireceğini sanarak, onu gizlice yediler. Tanrı buna tekrar izin vermeyecektir; bu sefer gizli bir bahçe yok. Asla başarısızlığa uğramayan Tanrı sadece kendinin yapabileceği şaşılacak şeyleri yapmaya hazırlanıyor. Bu sebepten dolayı da Tanrı bütün yaratılışı yapmak üzere olduğu şeyleri seyretmesi için teşvik etti. İnsanın düşüşü bahçede gizlice oldu fakat harika bir baştan yaratılış herkesin gözleri önünde olacak. Bütün yaratılış ve her canlı şey yenilenecek. Bu, makasla veya neşterle şuradan bir parça kes, oraya bir parça ekle ya da kesip içine bir şey yerleştir gibisinden bir yenilik değil; bu tam bir dönüşüm. Eskiler geçip giderken gökler bile yenilenecek:

*“Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm.
Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de
yoktu artık.”*

-Vahiy 21: 1

İnsan başlangıçtan beri mahva doğru hızla ilerlerken, Tanrı'nın her şeyi yeni yapma planı vardı. Sadece Vahiy kitabında bu gerçeği dört kez ilan ediyor.

*“Var olan, var olmuş ve gelecek olan, her şeye gücü yeten
Rab Tanrı, “Alfa ve Omega Ben'im” diyor.”*

-Vahiy 1: 8

Hikâyenin sonu asla tartışma konusu olmamıştır. Hiçbir şey bizimle veya başardıklarımızla ilgili değildir... Daima Onunla ilgilidir. Âdem ve Havva'nın soyu olarak etrafımıza veya kendimize baktığımızda; başarısızlığı hiç bilmeyen, her şeye gücü yeten, kusursuz ve hep güçlü olan bir tek hayat bile bulamayız. Aklımızın kavraması çok güç olan, başı ve sonu belli olmayan bir hayattan bahsediyorum. Bütün insanî mantığımızın sınırlarını zorlayacak bir soru daha sorulmadan, onun cevabı kendisinde olan Biri. Kendi yüceliğini açığa vurmak için bizi tamamıyla dönüştü-

İzleniyorsunuz!

recek, eşi veya benzeri olmayan Kişi.

“Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez.”

-Romalılar 8: 18

Yaratılış kollarını bağdaştırıp, onu etkilememizi beklemiyor. Aslında onay vererek ve sesini yükselterek “Başarabilirsin! Sadece senin kazanabileceğin bu savaşta korkusuzca savaş ve Tanrı'nın senin eline teslim ettiği silahları kullan. Başından beri seni izliyoruz.

Başkalarını sevgiyle örtmeye,
Onları onurla ayağa kaldırmaya,
Onları hikmetle güçlendirmeye,
Yeni bir bakış açısına teşvik etmeye,
Düşüncelerini doğrulukla onarmaya,
Sevinçle güçlerini tekrardan toplamalarına,
Tanrı'nın gücüyle onları özgür kılmaya,
Onlara geriye miras bırakacak bir gelecek vermeye,
Güzellikle onları etkilemeye,
Rabb'in ihtişamıyla onlara ilham vermeye,
Onları kutsiyet ve arzuyla heyecanlandırmaya.
Senin yet kin var!” diyor.

Havludan Pelerin

Çocukluğumdan kalan değişik görüntüleri ve geleceğe dair umudu sizlere bırakmak istiyorum. Güneş ışığı, kahkaha ve çocukluk anılarımla dolu bir rüyadayım. Üzerimde sadece bir şort var, göğsüm ve ayaklarım çıplak ve ben zaten geçip gitmiş olan yazın sıcaklığına doğru koşuyorum. Gücümün kaynağı da arkam-

dan geliyor. Gücümün kaynağı bir pelerindir. Güneş ışınlarının içine sızdığı, dar ve uzun vadi yollarında beni hızla ileriye iten ve dünyanın hız bariyerlerini zorlayarak onları neredeyse aşmamı sağlayan bir pelerindi bu.

Aslında pelerin küçük bir banyo havlusundan başka bir şey değildi. Beraber oynadığım çocuklardan birinin annesi bir çengelli iğne ile boynumun etrafına tutturmuştu onu. Kavisleri dönerken yeterince hızlı koştuğumda havaya yükselip, dalgalanıyordu. Ben durana kadar, pelerinin sırtıma dokunmasını istemiyordum. Sanırım bunun gücümün bir kısmını kaybettiğim anlamına geldiğini düşünüyordum. Her çocuk bilir ki, pelerinler arkanızdan havalandığı sürece size güç verirler. Aksi takdirde kapanmaya yaramaktan başka bir işe yaramazlar.

Günün ışıkları beni rüyadan nazikçe uyandırırken, yüzümde bir gülümseme vardır. Pelerini ve çocukları çok net bir şekilde hatırlıyorum. Ayrıca bir daha pelerinli savaşçılar gruplarına beni almayacaklarını söylediklerini de hatırlıyorum. Neden mi? Sadece bir kız olduğum için?

Hava sıcaktı ve havluyu boynuma takacağım için terli tişörtümü çıkarmıştım. Annem şu soruyu sorarken en iyi arkadaşlarım Phil ve Stuart'ın yanında dimdik ayakta duruyordum. "Tişörsüz durmak için biraz büyük değil misin?"

Henüz yedi yaşında bile olmadığımı hatırlatmak isterim ve hepimizin göğsü aynı görünüyordu. Biraz kafam karışmıştı. Annem tişörtümü giyinmemi önerdi. Üzerimden çıkartıp attığım ve bir çadır gibi çimenin üzerine fırlamış olan terli tişörtüme bir baktım. Geçen yaz daha farklıydı... O an üçümüz de hiçbir soru sormadan giysi çıkarma ritüelini artık geride bırakmıştık.

İçimde bir çelişki oluştu. Evet, ben bir kızdım ama kız gibi bir kız değildim. Sülüklerden ve kenelerden korkmuyordum ayrıca hiç çekinmeden çamurlu derelere dalardım. Mumyanın köşküne (Eski Mısır'a ait bir mezar olduğunu hayal ettiğimiz beton sığınak) korkusuzca girerdim. Benim havluyu hak edip etmediğim nasıl söz konusu olabilirdi? O anda evin klimasının serinliğinde Barbie bebekle oynamak yerine, günün sıcaklığında dışarıda değil miydim? Bana adil davranılmıyordu!

İzleniyorsunuz!

Bir şekilde o tişörtü giyinirsem, bir daha çıkartamayacağımı biliyordum. Duraksadığımı gören annem, tişörtün üzerine pelerini giymemi önerdi. Üçümüz de şüpheli bakışlarla birbirimize şöyle bir baktık. Artık hiçbir şeyin önceki gibi olmayacağını hepimiz de biliyorduk.

Güneşin ısınısını nasıl hissedecektim? Ya rüzgârı? Ya gücü?

Keyfim kaçmıştı ama başka bir seçeneğim olmadığı bilerek tişörtü giyindim.

Gardrobuma yapılan bu değişiklikten sonra, bu üçlüdeki rolüm ciddi şekilde etkilenmişti. Artık Süpermen, Batman ya da Robin rolleri bana teklif edilmiyordu. Bana Kedi Kadın olmamı teklif ediyorlardı, nihayetinde bir kız olduğum herkese aşıkâr olmuştu.

Pelerinli Savaşçı'dan Kedi Kadın'a

İstmeden bile olsa taraf değiştirmiş oldum; artık bir düşmandım. Görünüşe göre Kedi Kadın'ın amacı iyi adamları yakalayıp, onları tırmalamaktı. Onlar benden kaçarken “geri dönün, geri dönün! Sizi tırmalayacağım” diye protesto ederdim.

Ama onlar dinlemezlerdi. Karar verilmişti ve geri dönüş yoktu. Artık seçimlerim de azalmıştı. Ya Barbie bebeklerle oynayacaktım ya da Kedi Kadın olacaktım.

O zaman bile seçimlerim çok sınırlıydı. Siz de hayata dair daha fazla şeylerin olması gerektiğini düşündünüz mü? Çoğu zaman dünyanın kendi kendini erkekler veya kızlar olarak sınıflandırdığını biliyor musunuz? (Bazı çok yetenekli kadınlar her ikisi de olabilirler)

Aslında, bu sadece Hristiyan kadınları için mümkündür. Vaadin kızları, Sara'nın korkusuz soyu, dünyayı uyandıranlar ve daha fazlası için arayışlarını devam ettiren kadınlar. Yaşlı veya genç, İsrail'deki anneler ve ateşin kızları çevrelerini sarmalayan imajlardan, kendilerini hedef almış çirkinliklerden ve onlara koyulan sınırlardan gözlerini yükseklere kaldırıyorlar. Şafak vaktinde görünen şehri gördüler ve en yüce olan saltanat sürmeye başladığında tamamıyla özür olacaklarını biliyorlar. Sizin gibi, onlar da

görünenden veya gördüklerinden fazlasını arzuluyorlar. Ne pahasına olursa olsun dünyanın kâbusunu geride bırakıp, bir rüyaya girmek istiyorlar.

Bu yazıyı yazarken, rüzgârlı bir sonbahar günü oğullarımdan biri içeri girerek beni şaşırttı. Boynunda bir pelerin vardı. Onunki benimkinden biraz daha büyüktü: Boynuna ikiz boyutlu bir çarşaf bağlamıştı. Tramlende zıplarken, rüzgârın pelerinini yukarı aşağıya kaldırmasını hissediyordu. Artık, bizi kendi gücümüzün yapabileceğinden daha ileri itecek rüzgârı yakalamamızın zamanıdır.

Oğlum pelerinini bir kartalın kanatları gibi iki yana doğru açtı ve “Anne pencereden gelen ışığı kapatıyorum ki, yazını yazabilesin!” dedi.

Gülümseyerek ona teşekkür ettim. Kardeşi okuldan geldiğinde beraber rüzgâr kovalayacaklarını söyledi. Tipik bir anne olarak, çok korkunç derecede dağınık olan odalarını toplamaları gerektiğini söyledim.

Yaptığım öneriye çekinmeden karşılık verip “Ama anne rüzgâr o zamana kadar sürmez.” dedi.

Çocuk olmanın saf gerçekleri: Dağınık odalar daima olacaktır... Ama rüzgâr o kadar sürmez. Şimdi bile elinde çarşafıyla, arka kapıda kardeşini bekliyor.

Pelerininizi Yayın

Sizin için de bir rüzgâr esiyor. O rüzgâr daima şimdiki anda yakalanır. Pelerininizi yayıp, düşmanın sizden çaldığını tekrar ele geçirin. Tanrı'nın bu dünyanın kısıtlamalarından uzak olan kendi gücüyle iletişime geçmenizi istemesini düşman hiç sevmiyor.

Diğer oğlum eve geldi. Şimdi oğullarım kahkahayla gülüyorlar, atlayıp zıplıyorlar ve tramlende birbirlerinin üzerine yığılıyorlar. Pelerinleri o kadar büyük ki, her taraflarına dolanıyor.

Onları uçmamı sağladığını sandığım ufacık havlu pelerinden çok daha büyük. Dalgalanan çarşafılar onlar havaya sıçradıkça, onları yutarcasına sarıyor ve çocuklar da kahkaha ve sevinç

çıgllıkları atıyorlar. Ama olması gereken de böyle değil midir?

Her bir nesil bir önceki nesilden daha bol bir özgürlük içinde olmalı. Tanrı'nın yapmak istediği şey: Yelkenlerimizi olabildiğince fazla açıp, O'nun Ruh'unun rüzgârının gittikçe yayılması ve her nesil üzerinde esmesidir.

Gözlerinizi böyle bir umuda doğru çevirmeniz en içten dualarımdan biridir. Yakanızın arkasında pelerin sayılmayacak kadar küçük bir mendil var belki. Kutsal Ruh'un bu küçük mendili çok daha büyük bir şeyle değiştirmesine izin verin. Şöyle dökümlü ve yarısaydam bir pelerin iyi olurdu. Kutsal Ruh'un utanç perdelerinizi kaldırmasına ve yeni halinize çok uygun olan bir elbise vermesine izin verin.

Açığa vuruluş yakındır. Yüce Olanın kızları arasında yeni bir hikmet ve arzu var. Bir ses şu duayı ileri doğru götürmek için senelerdir bana fisıldıyor:

Kızımın açığa çıkması için yakar. O'nun bilinmesi, serbest bırakılması ve özgür olması gerek ki, hem arayışları cevaplansın hem de başkalarına cevap olsun.

Aklımda, dimdik duran ve etrafı kat kat kumaşla çevrili bir sütun görüyorum. Her yıl sarılı kumaşlardan bir kat düşüyor ve şekli daha belirgin oluyor. İlk başta sarılı kumaşlar boyacıların kullandığı örtülere benziyor ama her bir katın soyulmasıyla, ortaya çıkan kumaş daha berrak ve güzel oluyor. Bu haliyle bile birkaç sene önce bozulan şeklinin hatlarını görebiliyorum. Ama güzel olacağına dair hiçbir şüphe yok. Ona şöyle bir baktığımda sizi görüyorum. Siz görüyor musunuz? Açığa vuruluş başlasın.

*Göksel Baba,
En değerli isim olan İsa Mesih'in ismiyle sana geliyorum. Ben dua ederken Senin Kutsal Ruh'unun öğüdü ve hikmeti beni aydınlatsın.*

Baba, senin beni bir problem olarak değil fakat bir cevap olarak yarattığına inanıyorum. Kadınsal doğamla birlikte özel ayrıcalık ve şeref istiyorum. Savaşmam ge-

reken savaşlarda beni kutsa ve bir kadın olarak nasıl savaşmam gerektiğini bana göster. Bu dünyanın seyrettiği ve beklediği evladın olmak istiyorum. Dnyama hikmet ve hakikat salıvermek ve onu iyi yönde etkilemek istiyorum. Sadece bir kadının sahip olacağı hürmete sahip olmak istiyorum. Elimde olanla savaşabilmek istiyorum. şıfa veren o iceceğin ihtiyaı olana verildiğini görmek istiyorum.

Senin evladın olarak benim için olan amacını açığa çıkar. Her bir zincirden ve her çeşit bağdan beni zgr kıl. Beni sevimli diye çağır ve ben dinleyeceğim. Hikmet, g ve onurla gerçekten de bir kız gibi dövüşmek istiyorum. Senin Söz ’n beni yaşam yolundan ayırmaya çalışan, erkekleri gözümde küçük göstermek isteyen veya kendini Tanrı ’yla eş tutunmaya çalışan her bir karanlığı dağıtsın. Eşsiz ve değerli olan her şeyimi kutluyorum. Senin krallığın gelsin ve gökyüzünde olduğu gibi benim yeryzmde de senin iraden olsun. Amin.

Kız Gibi Dövüşmenin kötü bir şey olduğunu kim söyledi?

Kadın ve erkeğin konumunun günümüzde çarpıtılmış bir şekilde gösterilmesi, kendini nasıl ifade edeceği konusunda kadının kafasını karıştırmıştır. Toplum devamlı kadının ne veya nasıl olması gerektiğini kontrol etmeye çalışırken, kadın kendisini nasıl iyi hissedebilir? Tanrı'nın kadınlar için fikrinin ne olduğunu insanın bu konudaki fikrinden nasıl ayırt edebilirsiniz?

KIZ GİBİ DÖVÜŞ kitabında Lisa Bevere, cinsiyetler arası farklılıkları yok etmeye çalışmak yerine onları benimsemeyi öneriyor. Yaşadığımız toplum bizleri kadın ve erkeği ayırtıran özelliklerden uzaklaşp daha merkezi bir noktada buluşmamız için teşvik etmekte. Erkekler arasında “kız gibi dövüşme” tabiri güçsüzlük belirttiği için bir hakaret sayılır. Kadını yaratan Tanrı olduğu için, Lisa kadınları kendilerini kabul etmeye ve kadınlıklarıyla mutlu olmaya davet ediyor. Kadınlığımız en önemli gücünüzdür. Kadınlar üzerlerinde kötü duran erkek konumunu giymeye çalışmak yerine, Tanrı vergisi güçlerini kuşanmalıdırlar. Kadın, sadece kendisine verilmiş olan bu çok gerekli ve özel konumuyla topluma, dünyaya ve kiliseye damgasını vurmalıdır.

KIZ GİBİ DÖVÜŞ'te Tanrı'nın içinizde tasarlamış olduğu kadınlığınızın, yani harika değerlerinizin farkına varıp onları kucaklayacak ve ifade edebilmeyi öğreneceksiniz. Bir kız gibi dövüşmeyi öğrenen kadının içinde gerçek potansiyeli yatmaktadır.

Hırslı. Coşkulu. İlgili. Güçlü. Eğlenceli. Bu kelimeler uluslar arası konuşmacı, en çok satan kitabın yazarı, 200'den fazla ülkede gösterilen *The Messenger (Haberci)* isimli programın sunucusu olan Lisa Bevere'ı tanımlıyor. Lisa, açık ve net tarzıyla Tanrı'nın sözünü kişisel tecrübeleriyle bağdaştırıp, hayatları özgürlüğe kavuşmaları ve yenilenmeleri için güçlendiriyor. Adaletin savunucusu olarak, yakında ve uzakta olan problemlere birer cevap olabilmeleri için insanları harekete geçiriyor. Hayatının aşkı ve eşi John Bevere, dört oğlu, harika gelini ve torunlarıyla vakit geçirmeyi çok seviyor.

Lisa Bevere'den elinizde bulunan veya başka kaynakları www.CloudLibrary.org adresinden indirebilirsiniz.

Bu kitap yazardan hediye olup satılmamz

Lise Bevere'i Facebook ve Twitter 'dan takip ediniz.

teach reach rescue
Messenger International.
www.messengerinternational.org